

ČETRTEK, 16. DECEMBER 2010

PRESEDSTVO: MIGUEL ANGEL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

podpredsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.00)

2. Znak evropske dediščine (razprava)

Predsednik. – Prva točka je poročilo gospe Paliadeli v imenu Odbora za kulturo in izobraževanje o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o uvedbi ukrepa Evropske unije za znak evropske dediščine (KOM(2010)0076 - C7-0071/2010 - 2010/0044(COD)) (A7-0311/2010).

Chrysoula Paliadeli, *poročevalka.* – (EL) Gospod predsednik, komisarka, dvigovanje evropske zavesti, ki spoštuje in zagovarja večkulturnost, predstavlja velik izziv za evropske institucije v njihovih prizadevanjih za doseg širše kohezije in solidarnosti med državljani držav članic Evropske unije.

Poznavanje naše zgodovine, seznanjenost z našo večkulturno kulturno dediščino in informacije za mlajšo generacijo o idejah in ljudeh, ki so vodili izgradnjo Evropske unije, lahko prispevajo k premostitvi vrzeli med Evropsko unijo in njenimi državljani.

Evropska komisija si prizadeva po navodilih Sveta Evropske unije sestaviti predlog za preoblikovanje medvladne pobude za znak evropske dediščine v uradni ukrep Skupnosti. Posvetovanje s širšo javnostjo in ocena učinka sta pokazala, da bi vključitev tega uradnega ukrepa v evropske pobude pripomogla k izboljšanju prepoznavnosti in verodostojnosti znaka, če je utemeljena na natančno opredeljenih merilih in poudarja simbolno in ne estetske narave spomenika ali znamenitosti; z drugimi besedami, sporočal bi, da je evropska zgodovina rezultat bogate in dopolnjujoče se skupne kulturne dediščine in da Evropska unija izvira iz trdnih vrednot kot so svoboda, demokracija, spoštovanje človekovih pravic, kulturna raznolikost, strpnost in solidarnost.

Začeli smo z zelo ambicioznim pristopom k znaku; kot orožje v arzenalu naše zunanje politike, ki bi preseglo meje Evropske unije, bi se ga lahko podelilo drugim državam v Evropi in – zakaj ne – celo zunaj celine. Trenutno se zdi bolj realistično znak uporabljati kot sredstvo za poglobljanje kohezije med državami članicami Unije in ga sprva omejiti samo nanje.

Predlogu Komisije, naj se znak podeli največ 27 spomenikom, smo nasprotovali s predlogom, da je treba postopek ponoviti vsaki dve leti, da bi ohranili vrednost ukrepa in omogočili čas za izbiro in zatem spremljanje spomenikov po podelitvi znaka. Strinjamo se, da je treba zaradi simbolne vrednosti znaka, ki omogoča napredovanje k evropskemu združevanju, nadnacionalne spomenike ugodneje obravnavati, saj spodbujajo kohezijo, mrežno povezovanje in sodelovanje med državami članicami ali regijami. Zato jih je treba prednostno vključiti v kvoto. Država članica bo iz praktičnih razlogov imela vlogo koordinatorja med evropsko skupino strokovnjakov in Komisijo.

K preoblikovanju znaka nismo pristopili kot k upravnemu preoblikovanju predhodnega nadnacionalnega ukrepa, ampak kot k novemu ukrepu z jasno opredeljenimi merili za

izbor in zavezujočimi obveznostmi prejemnikov, če ga hočejo obdržati. Skupina strokovnjakov, omrežno povezovanje, simbolni značaj in spremljanje prejemnikov kažejo drugačen pristop, ki se ga ne sme zamenjevati s predhodnim nadnacionalnim ukrepom. Zato smo z namenom zaščite predhodnega ukrepa in spodbujanja veljavnosti novega ukrepa menili, da nadnacionalne določbe v členu 18 predloga Komisije niso potrebne. Prizadevali smo si tudi za načine krepitve vloge dvanajstčlanske skupine strokovnjakov v besedilu Komisije z dodatnim članom, ki ga predlaga Odbor regij, prav tako pa smo si prizadevali zagotoviti, da bi bila skupina bolj vključena v postopek podeljevanja ali odvzem znaka.

V enakem okviru in da bi krepili vlogo Evropskega parlamenta, smo vztrajali pri obveznosti Komisije, da pred končnim izborom objavi popoln seznam spomenikov iz predizbora ter ustrezno obvesti Evropski parlament in Svet. Tako bosta imela Evropski parlament in Svet dovolj časa, da odgovorita, če bi se pojavila kakršna koli vprašanja.

Za konec te kratke predstavitve bi se rada zahvalila poročevalcem v senci, predstavnikom Komisije in Svetu za njihov ustvarjalni prispevek k poročilu, o katerem boste v kratkem glasovali. Prepričana sem, da bomo v naslednji fazi posvetovanj sodelovali v enakem duhu.

Androulla Vassiliou, članica Komisije. – (EL) Gospod predsednik, za začetek bi se zahvalila Evropskemu parlamentu, zlasti poročevalki gospe Paliadelu in poročevalcem v senci, za njihovo močno podporo predlogu Komisije o znaku evropske dediščine. Kot veste, je to eden izmed prvih predlogov, ki jih je odobrila nova Komisija, potem ko je prevzela mandat, in je v prihodnjih letih ena izmed naših prednostnih nalog v kulturnem sektorju.

Naš cilj je s tem znakom evropskim državljanom, predvsem mladim državljanom, dati nove priložnosti za učenje o njihovi skupni in obenem raznoliki kulturni dediščini in zgodovini ter razvoju Evropske unije. Prepričana sem, da bo to pripomoglo k približevanju evropskih državljanov Evropski uniji. Znak evropske dediščine bo prav tako pripomogel k povečanju kulturnega turizma ter bo prinesel fizične in finančne koristi.

Sodelovanje glede znaka med Parlamentom in Komisijo je bilo v zadnjih mesecih izredno konstruktivno in vesela sem, da je naš pristop sovpadal s številnimi temeljnimi vprašanji. Večina predlogov sprememb, ki ste jih potrdili danes, se povsem sklada z našimi ambicijami glede novega znaka. Strinjamo se z mnenjem Parlamenta, da sta kakovost in veljavnost pobude ključnega pomena. Cenimo tudi vaše ukrepanje v zvezi z ohranitvijo najvišje stopnje jasnosti, enostavnosti in prožnosti pravil in postopkov, da jih lahko javnost enostavno razume ter države članice in Evropska unija enostavno uporabljajo.

Vendar pa je majhno število vaših predlogov sprememb politično občutljivejših. Mislim predvsem na črtane nadnacionalne določbe. Spomeniki, ki se jim podeli medvladni znak, in države članice veliko pričakujejo od prehodnega obdobja, ki jim bo dalo priložnost hitrega sodelovanja v novem sistemu, seveda ob izpolnjevanju novih kakovostnih meril. To je verjetno eno izmed glavnih vprašanj, o katerih moramo v prihodnjih mesecih razpravljati s Svetom v naših tristranskih pogovorih.

Vendar pa sem prepričana, da bo mogoče najti kompromise, ki so sprejemljivi za vse strani in bodo zaščitili dolgoročni uspeh znaka evropske dediščine. Zato upamo, da bomo nadaljevali to odlično sodelovanje s Parlamentom v tem sektorju. Še enkrat hvala za odlično sodelovanje.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, v imenu skupine PPE. – (FR) Gospod predsednik, kot je edino pravilno, bi rada čestitala naši poročevalki ne samo za njeno delo, ampak predvsem za njeno sposobnost poslušanja.

Čeprav se to poročilo morda ne zdi zelo pomembno v celotnem okviru tega parlamenta, bo po mojem mnenju verjetno povzročilo resnično ukrepanje Skupnosti. Majhne stvari sestavljajo celoto.

Če je Odbor za kulturo in izobraževanje glasoval za to, da se obdrži ime „znak evropske dediščine“ – česar si je skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) posebno želela –, je to storil zato, ker ta pobuda ni omejena na obdobje zgodovine Evropske unije, ampak se osredotoča na veliko idejo Evrope, veliko starejši koncept.

Znak je močno orodje, ki mora prek kulturne raznolikosti prednostno spodbujati evropsko identiteto. Nanj se ne sme gledati kot na enostavno preoblikovanje medvladne pobude, ampak kot na resnično orodje, ki bo na podlagi izkušenj prineslo pravo dodano vrednost z zagonom, ki ga lahko da spodbujanju evropskih vrednot s strani držav članic ali lokalnih organov, in v smislu poznavanja teh vrednot s strani državljanov.

Njegov cilj je okrepitev občutka pripadnosti evropskih državljanov k Evropi in splošna ozaveščenost o njej. V času, ko povezanost javnosti z evropsko idejo ostaja pomemben izziv, s katerim se moramo soočiti, potrebuje Evropa tudi simbole, ki jo vsakodnevno razvijajo in krepijo, saj se žal zdi, da je evropska identiteta očitno dejstvo, ki ga je še treba odkriti.

Mary Honeyball, v imenu skupine S&D. – Gospod predsednik, povsem se strinjam z drugimi govorniki, da je to odlična pobuda, in zelo sem zadovoljna, da jo predlagata Odbor za kulturo in izobraževanje in gospa Paliadeli.

Zahvalila bi se predvsem naši poročevalki, ki je v zvezi s tem opravila odlično delo. To je zelo dober način za promocijo Evrope, za spodbujanje naše skupne kulture in zgodovine. Prepričana sem, da bo zelo uspešna, prav tako pa smo si na različne načine prizadevali zagotoviti njeno uspešnost. Končno izbiro spomenikov bo opravil svet strokovnjakov s specialističnim znanjem na tem področju, preučevali pa bomo, kot sem povedala že prej, predvsem čezmejne spomenike, da bi spodbujali idejo o Evropi.

Zastavljena so tudi posebna merila, ki jih morajo izpolnjevati uspešni kandidati: povečati hočemo evropski pomen izbranih spomenikov; od uspešnih kandidatov se pričakuje, da bodo organizirali izobraževalne prireditve, zlasti za mlade; prišlo bo do izmenjave zamisli z drugimi spomeniki, ki jih je bil podeljen znak; potekale bodo umetniške in kulturne dejavnosti, ki bodo spodbujale dialog; in seveda bo čim večje število širše javnosti imelo dostop do teh spomenikov.

Zato menim, da bodo spomeniki, ko bodo vzpostavljeni in delujoči, imeli veliko korist za Evropo in bodo nekaj, kamor bodo lahko prišli ljudje in uživali, ter bodo spodbujali idejo Evrope in to, kar delamo v Parlamentu in EU.

Zato vsem priporočam to poročilo. Prepričana sem, da bo program, ko bo vzpostavljen in bo deloval, zelo uspešen, in zelo sem ponosna, da sem bila del te pobude.

Oriol Junqueras Vies, v imenu skupine Verts/ALE. – (ES) Gospod predsednik, znak evropske dediščine je nedvomno zelo pomemben projekt iz vsaj dveh razlogov: prvič, evropskim državljanom omogoča občutek tesnejše povezanosti z njihovo skupno in raznoliko

zgodovino in dediščino; drugič, je dobro orodje za spodbujanje kulturnega turizma in gospodarstva.

Zato bi se zahvalil komisarki Vasiliu in poročevalki gospe Paliadeli za njuno pobudo in trdo delo, ob tej priložnosti pa bi povedal tudi, da moramo pobudi, čeprav je bila sprva pobuda držav članic, vsekakor dati razsežnost EU.

To pomeni, da znak evropske dediščine ne sme biti vsota znamenitosti, ki jih izberejo države članice, ampak mora odražati skupno evropsko vizijo. Evropska vizija zahteva skupna merila in popolno preglednost predizbirnega postopka držav članic. Pomeni tudi, da moramo spoštovati regionalno, kulturno in jezikovno raznolikost.

Njen uspeh je odvisen od nas.

Emma McClarkin, v imenu skupine ECR . – Gospod predsednik, spodbujanje in razvoj spomenikov v Evropi je potreben in dobrodošel projekt, ki si zasluži našo popolno pozornost. Naša bogata in raznolika kulturna dediščina je nekaj, na kar morajo biti državljani Evrope ponosni, in je tudi eden izmed glavnih razlogov, da milijoni ljudi z vsega sveta vsako leto obiščejo Evropo. Projekt ima potencial, da za zgodovinske spomenike zagotovi možnost dostopa do dodatnega financiranja ter ohranitev in razvoj njihovih priložnosti, kar je zelo potrebna pridobitev v teh težkih gospodarskih časih, toda kjer ustvarjamo pričakovanja za državljane, moramo izpolniti obljube.

Vendar pa je bilo od samega začetka to besedilo sestavljeno v federalističnem jeziku, ki si je prizadevalo spodbujati nepristno ali vsiljeno evropsko ljudstvo, poskus preimenovati program v znak dediščine Evropske unije pa je bil političen in bi izključil tisoče morebitnih spomenikov, katerih zgodovina in dediščina sta starejši in pravzaprav zasenčita številne sodobne spomenike.

Poleg tega so bili zavrnjeni moji poskusi in poskusi drugih, da bi znak ostal osredotočen na dediščino in ne na politično združevanje. To bo neizogibno vodilo k nepošteni izključitvi številnih pomembnih spomenikov.

Financiranje tega programa je prav tako vzbudilo resno zaskrbljenost, zlasti glede na varčevalne ukrepe, ki trenutno vplivajo na kulturne sektorje po vsej Evropi. Upam, da smo to lahko omejili in napredovali. Pretirano širjenje spomenikov in verjetno podvajanje Unescovega programa bosta prav tako verjetno povzročila dodatne probleme.

Osrednji cilji tega znaka bi morala biti ohranitev in slavljenje naše skupne in raznolike dediščine, vendar pa žal nismo zagotovili dodane vrednosti. To je nekaj, česar se moramo zavedati.

Giancarlo Scottà, v imenu skupine EFD. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zadovoljen sem s to pobudo, katere cilj je preoblikovanje znaka evropske dediščine v uradni ukrep Evropske unije, da bi se tako povečala njegova učinkovitost, razpoznavnost, ugled in verodostojnost.

V ta namen bi rad poudaril pomen profesionalizma članov sveta strokovnjakov, imenovanih za ocenjevanje spomenikov, in tudi strogost postopkov za dodelitev znaka in pregled njegovega vzdrževanja čez nekaj časa. Ti elementi so bistveni za zagotavljanje posebnosti in kakovosti samega znaka.

Vendar pa se mora znak popolnoma osredotočati na simbolno in izobraževalno vrednost in ne na estetsko vrednost spomenika – k čemur težijo druge pobude za spodbujanje

kulturne dediščine –, da bi se jasno razlikoval od njih. Zato se strinjam tudi, da je treba posebno pozornost posvetiti nadnacionalnim spomenikom na podlagi njihovega simbolnega pomena.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Gospod predsednik, tovrstni znak je zelo smiseln, vendar samo pod dvema pogojevoma: prvi je, da mora biti prepoznaven, da bi zagotovili ozaveščenost – nenazadnje že imamo obilo takšnih simbolov. Drugi pogoj je, da se ne sme dovoliti, da bi povezana birokracija postala sama sebi namen, kot se je zgodilo s tako številnimi pobudami in institucijami EU. Bilo bi protislovje evropske kulturne tradicije, če bi na nekaj, kar bi nam lahko tako koristilo in kar jasno zavzema precej drugačno stališče od Kitajske in njenega načina, na katerega ravna s svojo starodavno kulturo, ali od Združenih držav z njihovim zgodovinsko majhnim obsegom kulturnih spomenikov, v končni analizi gledali kot na izredno birokratski in zapleten način ustvarjanja delovnih mest.

Glede nečesa moramo biti jasni: kultura je vir navdihujočih zamisli in vizij, ki se jih tu pogosto zagovarja, toda precej redkeje prenese v prakso. Ta posebna priložnost, da oblikujemo identiteto, ki je vključena tudi v načelo subsidiarnosti, lahko obstaja samo skozi kulturo, zaradi česar moramo na tem področju storiti še več. V mislih imam tudi posebno spodbujanje pisateljev in drugih umetnikov brez birokratskih organizacij in institucij, ki so same sebi namen in h katerim smo nagnjeni v evropskem okviru.

Marco Scurria (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, pozdravil bi komisarko Vasiliu in se ji zahvalil za njeno močno podporo tej pobudi, prav tako pa bi se zahvalil gospe Paliadelu in vsem poročevalcem v senci za odlično delo, ki so ga opravili.

Evropa se trenutno sooča z gospodarskimi in finančnimi težavami. Sedaj razpravljamo o tem, kako posredovati, da bi pomagali številnim državam Evropske unije, ki so v težavah. Seveda je to pomembna stvar, ki jo je treba storiti, vendar pa Evropa ne sme pozabiti na pomen vrednot, ki so Uniji omogočile, da je zmagoslavno izšla iz nešteti izzivov, s katerimi se je morala spopasti v svoji zgodovini.

Bogastvo Evrope leži v njeni zgodovini, kulturi, umetnosti, vodilnih osebnostih, krajinah, simbolnih krajih, intelektualcih, filozofih in – če smem reči – njeni civilizaciji. Ta znak lahko predstavlja vse to in poudarja vse neštete oblike evropske identitete, ki so jih sčasoma prispevale države članice.

Zdaj se moramo posvetiti pogajanju s Svetom, da bi rešili nekaj različnih razlag nekaterih točk. Menim, da bodo sporne točke hitro in glede na pomembnost te teme morda celo enostavno rešene. Menim tudi, da se bomo, ko bo to poročilo dokončno sprejeto, zaradi skupnih vrednot in tradicij vsi počutili bolj evropsko. Prepričan sem, da s Komisijo, delom Parlamenta in Sveta resnično delamo nekaj dobrega za naše državljane.

(Govornik se je strinjal, da sprejme vprašanje gospoda Martina na podlagi modrega kartončka v skladu s členom 149(8) poslovnika)

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Gospod predsednik, gospodu Scurrii sem zelo hvaležen. Zelo cenim, kar ima povedati o tej zadevi. Kot predstavnik največje skupine v Parlamentu bi ga vprašal samo, kako bi ocenil tveganje, da bi se morda zapletli v preobsežno birokracijo v zvezi z upravljanjem in izvajanjem znaka kulturne dediščine? Ima morda predloge za zagotavljanje, da bo to ostalo v razumnem obsegu, tako da ne bomo soočeni z množico v nedogled posvetujočih se žirij in ne bomo zgrešili dejanskega skupnega cilja, namreč dobro prepoznavnega znaka, ki se ga ustrezno prepozna tudi v medijih.

Marco Scurria (PPE). – *(IT)* Gospod predsednik, z veseljem bom odgovoril gospodu Martinu, ker vemo, da je vprašanje birokracije tisto, ki razlikuje in ločuje evropske državljane od njihovih institucij. Gledano s tega vidika je po mojem mnenju pot, ki jo določa to poročilo, povsem jasna. O njej bomo govorili tudi s Svetom.

Ko se bodo države članice odločile, katerim spomenikom bi se lahko podelilo evropski znak, in ko se bo sestal svet pravih strokovnjakov, ki imajo priložnost izbrati spomenike v potrebnem, vendar ne predolgem času – in še vedno moramo določiti, kdo bo imel pri tem zadnjo besedo, vendar pa je to vprašanje, o katerem bomo morali razpravljati s Svetom in Komisijo –, s tega vidika ne vidim vprašanj prekomerne birokracije. Vprašanja birokracije obstajajo pri številnih drugih ukrepih, vendar ne v zvezi z znakom, za katerega menim, da ga je mogoče izpolniti v zagotovljenem časovnem okviru in z jasnimi rezultati za vse evropske državljane.

Maria Badia i Cutchet (S&D). – *(ES)* Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, tudi jaz bi se pridružila čestitkam gospe Paliadeli za odlično delo, ki ga je opravila.

Menim, da lahko po tem, ko bo poročilo sprejeto, rečemo, da bo uspešen vrhunec nove zavezanosti evropejstvu, in prepričana sem, da se v sedanjih časih ni nepomembno zavezati evropejstvu.

Prav tako menim, da bo odločitev držav članic, komisarke in Komisije, da se znak evropske dediščine umesti v okvir Evropske unije, pripomogla k povečanju njegove prepoznavnosti, ugleda in verodostojnosti, vendar pa bo tudi krepila globoko zakoreninjene ideale kohezije in solidarnosti med evropskimi državljani.

Znak je pomemben korak k evropskemu povezovanju, saj bo nas in vse državljane približal naši skupni zgodovini.

Ko je slišati tako številne glasove, ki pogosto zahtevajo individualno zgodovino – pogosto nacionalno zgodovino –, menim, da ima pobuda kot je ta, o kateri glasujemo danes in s katero zahtevamo skupno zgodovino in jo delamo prepoznavno, resnično simbolno in izredno pomembno vrednost.

Menim, da bo to, kar bomo storili s tem znakom evropske dediščine, mlajšim generacijam pomagalo tudi razumeti zamisli, na katerih so gradili ustanovitelji Evropske unije, tako da bodo lahko videli, da je ta Evropska unija, ta proces evropskega povezovanja, ki ga preživljamo, proces in da je kot pri vseh procesih njegov zaključek odvisen od tistih, ki si prizadevajo znotraj njega. Po mojem mnenju bo Evropska unija postala to, kar si želijo njeni državljani. Zato vse pozivam k sodelovanju. Gospoda Martina sem pravkar slišala reči, da se moramo izogniti birokraciji. Seveda se moramo! Vendar pa se moramo predvsem zavezati naši skupni zgodovini in jo narediti prepoznavno.

Predsednik. – Gospod Takkula je prosil za dovoljenje, da postavi vprašanje.

Gospod Takkula, gospe Badia lahko zastavite vprašanje.

Hannu Takkula (ALDE). – *(FI)* Gospod predsednik, glavni namen je bil prositi za besedo, ker sem koordinator Skupine in ker bi se rad v njenem imenu zahvalil gospe Paliadeli za to odlično poročilo in povedal nekaj besed o zgodovini naših ljudi in o znaku evropske dediščine. Zato je moje vprašanje dejansko ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Predsednik. – Gospod Takkula, samo trenutek: postopek... kmalu vam bomo dali besedo kot dodatnemu govorniku, ker predstavnik vaše skupine res ni bil navzoč.

K besedi vas bomo pozvali skupaj z različnimi govorniki, ki bodo na vrsti zdaj, in imeli boste dve minuti časa za govor.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Gospod predsednik, komisarka, malo prej je tolmač, ko je tolmačil govor gospe Badie i Cutchet, uporabil pojem „evropejstvo“, verjetno napačno. Takšna beseda v poljskem jeziku ne obstaja in dejansko imam občutek, da pobuda, o kateri pravkar razpravljamo, ustvarja nekaj, kar ne obstaja: „evropejstvo“ ali nekakšno umetno stvaritev, ki je figura v politični igri.

Menim, da je to, kar delamo, nepotrebno. Kot je nekoč dejal znani filozof: „Ne pomnožuj bitnosti brez potrebe“. Zdi se mi, da znak evropske dediščine predstavlja bitnost, ki se jo množi brez potrebe. Ne bom omenil velikega vprašaja, ki visi nad vprašanjem o tem, kako se bo podelilo in odvzelo znak. Ne bom omenil dejstva, da bo pobuda evropske davkoplačevalce stala 1.350.000 EUR. Moje vprašanje je temeljne narave in se precej razlikuje od teh drugih resnih zadev, in sicer: zakaj to delamo? Moramo resnično ustvariti nekaj, kar ni evropskost, ampak samo evropejstvo, ki sem ga omenil prej?

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Gospod predsednik, komisarka, sedanja zamisel o kulturi ni nič novega – o njej smo slišali že prej med razpravami o drugih poročilih v Parlamentu in ponovno danes –, je na robu tega, da se jo ima za bistveno v Evropski uniji. To se odraža na različne načine: bodisi v okviru tako imenovane kulturne diplomacije, v kateri je kultura orodje za zunanjo politiko, bodisi na področju vzpostavitve znaka dediščine Evropske unije, o katerem trenutno razpravljamo, da bi po besedah poročevalke spodbujali „zaupanje Evropejcev v Evropsko unijo in njene voditelje“ in zapolnili „vrzeli med Evropsko unijo in njenimi državljani“.

Poročevalka preudarno ugotavlja, da obstajajo druga, učinkovitejša sredstva za doseg tega, o katerih bi lahko povedali precej več. Opozoril bi, da noben znak ne bo zadostoval za izbris vidnih učinkov, ki sta jih politika, ki jo je izvajala EU, in njeno gospodarsko upravljanje imela na državljane in ljudi v Evropi: na kratko, načrti pravega socialnega terorizma, ki jih ob prizanašanju nacionalnih vlad prenaša v prakso.

Upoštevati moramo tudi učinke, ki so jih imele politike, kot sta med drugim skupna kmetijska politika ali skupna ribiška politika, na uničenje pomembnih kulturnih znakov in živih elementov kulturne in zgodovinske dediščine evropskih narodov. Razmislimo o prihodnjem razpadu, v času samo ene generacije, obalnih ali stoletnih podeželskih skupnosti. Ta pobuda, ki ima predvsem simbolni pomen, temelji na razvoju prevare enotne evropske identitete in enotne evropske kulture ter poleg tega na vrednotah, kot so svoboda, demokracija, strpnost in solidarnost, prek posebno občutljivega področja kulturne dediščine in s tem področja zgodovine, kar vzbuja resno zaskrbljenost, da bo to spodbudilo zaskrbljujoč postopek ponovnega pisanja zgodovine, ki smo mu bili priča nedavno.

Kultura, tako kot drugi zgodovinski pojavi, ne izhaja iz nekakšne homogene skupne identitete, ampak nakazuje sovraštvo, spore in kulturno prevlado. Ponovno se vprašajmo o pomenu oznake „znak dediščine Evropske unije“, ki se ga podeli enostavno glede na to, kje se nahajajo elementi zadevne dediščine. Vedoč, da je evropska dediščina sposojena od mnogih kultur in bi si jo lahko lastili tudi islamski svet, sredozemske kulture ali kulture tistih ljudi, ki so bili izpostavljeni evropskemu kolonializmu, gre za dediščino Evropske unije ali dediščino v Evropski uniji?

Gospod predsednik, za zaključek bi rad povedal, da so na splošno, z nekaterimi izjemami, predlogi sprememb poročevalke izboljšali osnutek Komisije, vendar pa so v tem primeru specifični cilji poročila precej manj pomembni od zmot, na katerih temelji.

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Gospod predsednik, danes, 16. decembra, praznujemo 240. obletnico rojstva Ludwiga van Beethovna, skladatelja himne združene Evrope.

Glede na to odlično poročilo Odbora za kulturo in izobraževanje bi rad kot romunski zgodovinar in pisatelj za znak evropske dediščine predlagal izredno znamenitost, ki je edinstvena na svetu – votlina svetega Andreja, ki se nahaja tam, kjer se Donava izliva v Črno morje. Kot potrjuje Origen, eden izmed očetov krščanske cerkve, ki je o njej izvedel od svojega očeta, ta pa od Andrejevih učencev, je sem, v to majhno votlino v provinci Skitija, prišel prvi človek, ki ga je poklical Jezus Kristus, in širil luč evangelija. To je skoraj zagotovo prva krščanska cerkev v Evropi.

V prvih nekaj mesecih leta 2011 bom storil potrebne korake, da pridobim podporo skupnosti za velik projekt. Postaviti nameravam veličasten spomenik našemu rešitelju Jezusu Kristusu v romunskem delu Transilvanije, v regiji Braşov, če sem natančen. Visok bo 40 metrov in bo tako višji od podobnih spomenikov v Braziliji, na Portugalskem in Poljskem. V svojem podnožju bo imel tudi cerkev, kjer bodo potekale poroke, krsti in verski obredi ob velikih krščanskih praznikih. Temne dni, ki so pred nami, bomo preživeli in iz njih izšli zmagoslavni samo v luči krščanskega križa.

Hella Ranner (PPE). – (DE) Gospod predsednik, zelo sem zadovoljna, da je ta pobuda, ki se v nekaterih državah članicah že izvaja, zdaj našla pot v Evropsko unijo kot celoto. Prav je, da je bil za podelitev znaka določen izbor vsaki dve leti. V zvezi s tem bi se rada tudi zahvalila poročevalki. Vendar pa moram priznati, da imam manjše pomisleke glede dejstva, da moramo natančno ločiti Unescov program svetovne kulturne dediščine in evropski značaj tega znaka. Drugače bodo naši državljani težko razumeli, zakaj ima ta znak posebno evropsko razsežnost.

Pregledala sem, katere spomenike so države članice predlagale doslej, in seveda ugotovila, da gre predvsem za arhitekturne objekte, ki jih je ustvaril človek. Naša zamisel v Odboru za kulturo in izobraževanje je bila, da se odlikuje ne samo stavbe, čeprav so stavbe pomemben element, ampak predvsem dragocene objekte in druge znamenitosti ali celo izkušnje, ki so povezane z evropskim razvojem.

To me pripelje k zadnji točki mojih pripomb. Posebno pomembno bo v žirije imenovati ustrezne strokovnjake, ki so usvojili te cilje in jih bodo pomagali izvajati in razvijati. Če bo tako, se ne bo treba bati birokracije, do katere bi lahko prišlo.

Silvia Costa (S&D). – (IT) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, menim, da je v obdobju življenja Evrope, v katerem ta preživlja krizo identitete in pričakovanj, uvedba znaka evropske dediščine, ki označuje spomenike – materialne in tudi nematerialne – velike simbolne in izobraževalne vrednosti za zgodovino, kulturo in oblikovanje Evropske unije, zelo pomembna.

Iskreno se zahvaljujem poročevalki gospe Paliadeli, ki je učinkovito upoštevala predloge in dodatke, ki smo jih predložili številni izmed nas v Odboru za kulturo in izobraževanje in ki zagotavljajo predvsem postopke, ki so zanesljivejši in bolj spoštujejo Lizbonsko pogodbo v zvezi s porazdelitvijo nalog med državami članicami, Komisijo, Svetom in Parlamentom. Kot so opozorili nekateri kolegi poslanci, smo si vsi prizadevali zagotoviti,

da se znak in druge pobude Organizacije Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo (Unesco) ali zgodovinskih in kulturnih načrtov Evropskega sveta ne prekrivajo.

Na podlagi natančno opredeljenih meril bodo države članice predstavile ne več kot dva aktivno upravljana spomenika vsaki dve leti. To je pomembna točka: države članice morajo pokazati, da verjamejo v spomenike in jih zato upravljati izobraževalno, pri čemer morajo vključiti ljudi. Komisija bo odgovorna za predizbiro po priporočilu sveta strokovnjakov, vendar pa bo imela tudi nalogo spremljanja, ocenjevala bo učinkovitost upravljanja spomenikov vsakih šest let in lahko tudi odvzela znak. Parlament ima pri tem močnejšo vlogo ne samo zato, ker imenuje štiri izmed 16 članov evropskega izbirnega sveta, ampak tudi zato, ker ima aktivno sodeluje pri seznamu spomenikov, imenovanih v predizbirnem postopku.

Podpiram tudi rešitev zapletenega problema znakov, ki so bili številnim državam članicam že podeljeni na medvladni podlagi in jih bodo te, čeprav niso primerni za novi sistem in nova merila, ohranile in se tako ne bo zmanjšala vrednost znaka.

Cenim tudi prednost, ki se jo daje nadnacionalnim spomenikom, ki bodo zelo zanimiv izziv za Evropo, in vlogo, dodeljeno Odboru regij, ter poudarjanje potrebnega sodelovanja držav članic v fazi izbora, vključno z občinami in regijami, da bi se izognili njihovi delni udeležbi. Vendar pa menim, da bi bila koristna tudi dodatna prizadevanja držav članic. Zelo pomembno bi bilo, da začnejo tekmovanja, namenjena mladim v šolah in na univerzah, da bi začeli postopek opredelitve spomenikov, kar bi postal tudi način za obnovitev evropske zgodovine in usode ter bi pomenil, da tudi oni prispevajo k občutku pripadnosti in evropskemu državljanstvu.

Hannu Takkula, v imenu skupine ALDE . – (FI) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, najprej bi se vam zahvalil za priložnost, da za trenutek spregovorim v imenu svoje skupine, Skupine zaveznitva liberalcev in demokratov za Evropo, o tem pomembnem poročilu o znaku evropske dediščine.

Ob poslušanju današnje razprave sem se občasno spomnil nečesa, kar mi je nekoč povedal nek učitelj: kar se lahko napačno razume, bo napačno razumljeno. S tem mislim na to, da si nekateri prizadevajo na ta odličen projekt – katerega namen je povečati prepoznavnost Evrope in pokazati, da je moč Evrope v njeni raznolikosti, v dejstvu, da je združena v raznolikosti – gledati kot na grožnjo pojmu nacionalne države ali grožnjo evropski identiteti ali nečemu drugemu. Ne gre za to.

Menim, da je to odlična pobuda, in rekel bi, da moramo vedeti več o Evropi. Vedeti moramo drug o drugem, kajti na ta način lahko v prihodnosti zgradimo boljšo Evropo.

Evropa je mozaik narodov, kjer so se razvile skupne zamisli o demokraciji, človekovem dostojanstvu in svobodi mnenja. To so osrednje vrednote, ki jih hočemo razvijati.

Ko govorimo o evropski kulturni dediščini, je treba povedati, da imamo bogato. Menim, da bo ta majhna naložba, 1,3 milijone EUR za celotni program, bo zelo koristila tistim spomenikom, ki pridobijo znak evropske dediščine, tudi finančno. Vendar pa tudi finančne koristi tu niso najpomembnejše: predvsem gre za psihološke koristi, ki izhajajo iz okrepljenega evropskega duha in boljšega razumevanja tega, kako je nastala ta Evropa mozaikov ter kaj so njeni temelji in osnove. Če poznamo svoje ozadje in zgodovino, bomo lahko zgradili tudi trajnostno prihodnost.

Gospod predsednik, še enkrat bi se poročevalki gospe Paliadeli zahvalil za njeno poročilo. Po mojem mnenju je odlično in potrebno. Poleg tega se na podlagi tega poročila izplača nadaljevati s projektom znaka evropske dediščine.

Raffaele Baldassarre (PPE). – (IT) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, ustvarjanje evropske identitete in povečevanje zanimanja državljanov za Evropsko unijo in njen izvor sta dva izziva, s katerima se morajo soočiti evropske institucije, da bi dosegle obsežno kohezijo in solidarnost.

Poleg tega sta ta izziva v središču ciljev Lizbonske pogodbe. Člen 3 Pogodbe določa dolžnost EU, da ščiti evropski kulturni razvoj. Če gredo evropske sanje trenutno skozi težavno obdobje, to ni samo zaradi zastoja v zvezi z Evropo kot političnim projektom ali zaradi obstoječe gospodarske krize, ampak tudi zaradi težav, s katerimi se sooča Unija, utemeljena na doslej nedoločeni identiteti.

V teh razmerah je bolj kot kdaj koli doslej treba zmanjšati vrzel med Evropsko unijo in njenimi državljani ter večnacionalni, toda skupno kulturno dediščino Evropske unije približati njenim državljanom in zlasti prihodnjim generacijam. To sta pomen in pomembnost znaka evropske dediščine: zblížati Evropo v njeni raznolikosti s spodbujanjem skupne kulture in povezovanja med kraji na njenem ozemlju.

Da bi uresničili ta cilj, se bo novi znak osredotočal na simbolno izobraževalno vrednost namesto na estetsko vrednost spomenika in vztrajal pri sodelovanju med spomeniki in spodbujal skupne projekte. Zato bi rad pohvalil odlično delo, ki sta ga opravila gospa Paliadeli in preostali Odbor za kulturo in izobraževanje, zlasti v zvezi s postopkom izbire spomenikov in krepitevijo vloge Evropskega parlamenta v izbirnem postopku.

Prepričan sem, da bo odločitev držav članic, da znak vključijo v okvir Evropske unije, prispevala k prepoznavnosti in ugledu, da bi uresničili cilja kohezije in solidarnosti med evropskimi državljani.

Cătălin Sorin Ivan (S&D). – (RO) Gospod predsednik, tudi sam bi se za začetek zahvalil poročevalki za odlično poročilo, ki ga je pripravila, in za pogajanja, ki jih je vodila s Komisijo in Svetom. Čeprav ji ni uspelo uvesti znaka kulturne dediščine Evropske unije, je znak evropske dediščine še vedno odličen, prav tako kot sam projekt. Trdno sem prepričan, da bo, če bo sledil projektu evropske prestolnice kulture, zelo uspešen. Je odlična pobuda, zlasti ker spodbuja čezmejne projekte.

Številne države sodelujejo, da bi delile enake vrednote in tradicije, ki so jih skupaj živele stoletja dolgo. Prihajam iz mesta, ki se nahaja ob vzhodni meji Evropske unije, morda največjega kulturnega mesta ob vzhodni meji, samo 10 km od meje. Vendar pa sem obiskal tudi Santiago de Compostela, ki je pravzaprav ob zahodni meji Evropske unije – dve kulturni središči s številnimi skupnimi zadevami, toda tudi s številnimi razlikami. Eno je pravoslavno romarsko središče, drugo pa katoliško romarsko središče. Skupne vrednote najjasneje vidimo, ko zapustimo meje Evropske unije, ko potujemo na druge celine. Takrat dobimo zelo jasno predstavo o vrednotah, ki si jih delimo stoletja dolgo, in dejstvu, da imamo skupno kulturo in določene značilnosti, zaradi katerih se razlikujemo od drugih narodov. Evropska unija ali bolje znak evropske dediščine dobi svoj pomen, ko prestopimo meje Evropske unije.

Še enkrat vam čestitam za poročilo in trdno sem prepričan, da bo uspešen projekt.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Gospod predsednik, pozdravljam dejstvo, da je na tem zasedanju to drugi predlog, o katerem glasujemo in ki si prizadeva premostiti vrzel med Evropsko unijo in njenimi državljani. Uvedba znaka evropske dediščine, ki je iz medvladnih programov več evropskih držav preoblikovan v uradni ukrep EU, bo krepila občutek pripadnosti k EU ter priznavanje razlik in medkulturnega dialoga. Državljeni, zlasti mladi, se bodo zavedli pomena svoje vloge v evropski zgodovini in evropskih simbolih. Povečal bo ozaveščenost o naši skupni kulturni dediščini.

Spomeniki, ki jim bo podeljen znak, bodo dostopnejši, zlasti mladim, objekte, ki poosebljajo našo skupno zgodovino, pa se bo ustrezneje uporabljalo. Osebnost sem najbolj zadovoljen zaradi organizacijskih vidikov ukrepa, in sicer da se bo izbirni in nadzorni postopek izvajalo v skladu s skupnimi, nedvoumnimi in preglednimi merili ter se bo širila strokovna izmenjava izkušenj. Kot izvoljeni poslanec, ki zastopa nacionalno manjšino, z zadovoljstvom opažam, da bodo na primer v primeru Romunije spomeniki, ki jih bodo imenovali objektivni, mednarodni strokovnjaki, prav tako imeli možnost biti izbrani poleg štirih objektov, ki jim je znak že bil podeljen. Takšni spomeniki vključujejo knjižnico Teleki v mestu Târgu-Mureș, ki je znana kot branik madžarske kulture, ali Črno cerkev v Brașovu, ki velja za tipičen primer saško gotske arhitekturne odličnosti.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Gospod predsednik, znak evropske dediščine je nedvomno dobra pobuda in nadaljevanje medvladnega projekta, ki poteka od leta 2006. Cilj pobude je prispevati k oblikovanju skupne evropske identitete in s tem povečanje zanimanja za Evropsko unijo in njene vrednote.

Koncept „kulturne dediščine“ je zelo širok, kar je dobro. Zadovoljna sem, da je bil v tem poročilu sprejet tudi predlog spremembe, ki v to kategorijo vključuje tudi industrijsko dediščino. Industrija je eden izmed pomembnih sestavnih delov skupne evropske zgodovine – nenazadnje je bila Evropa zibelka industrijske revolucije v 19. stoletju, začetek EU pa je povezan z ustanovitvijo Evropske skupnosti za premog in jeklo. Vendar pa je povezan tudi s skupno zgodovino gibanj za državljanske in socialne pravice.

Eno izmed področij, za katero se pričakuje, da bo imelo koristi od znaka evropske dediščine, je področje turizma. Trdno sem prepričana, da je to priložnost za to, da se spomenike skupne evropske zgodovine uporabi tudi za razvoj turizma v teh regijah, ki niso običajni turistični cilji. Tovrstne spomenike se po mojem mnenju nepravilno prezre, vse, kar je treba storiti, pa je odkriti in uporabiti ta potencial. Zato odločno pozdravljam in podpiram poročilo, v tem okviru pa bi se rada zahvalila tudi poročevalki gospe Paliadeli.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Gospod predsednik, v obdobju, preden je začela veljati Lizbonska pogodba, smo bili soočeni z razmerami, v katerih so se državljani EU vse manj zanimali za njene zadeve in dejavnosti. Namen sprejetja Lizbonske pogodbe ni bil samo zagotoviti rešitve problemov, povezanih s potrebo po boljše delujočih institucijah, ampak tudi tesneje vključiti državljane Evrope v dejavnosti EU, na primer z državljansko pobudo. Znak evropske dediščine je nadaljnji korak k oblikovanju evropske identitete in krepitvi povezav med državljani in EU.

V zadnjih štirih letih so države članice imenovalle 64 spomenikov s posebnim pomenom za Evropo. Z odkrivanjem naše skupne zgodovine in učenjem o vlogi Evropske unije in njeni kulturni raznolikosti, utemeljeni na skupnih demokratičnih vrednotah in človekovih pravicah, smo krepili občutek pripadnosti prebivalcev naše Skupnosti k veliki evropski družini v okviru EU.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Gospod predsednik, pozdravljam te predloge in menim, da bodo povzročili rast in razvoj turistične industrije, kar je dandanes zelo potrebno.

Kljub vsem kritikam, ki jih je deležna Evropa, mislim, da večina državljanov še vedno ceni Evropo in predvsem znak, na katerem je Evropa. To sem opazil v zvezi z evropskim mestom športa. Limerick, ki se nahaja v mojem volilnem okrožju, je nedavno dobil to nagrado, ki je bila zelo cenjena. Enako velja za evropske prestolnice kulture in bo zagotovo veljalo za spomenike evropske dediščine.

To prinaša nekaj dobrih stvari, ki jih je treba pohvaliti. Ena je, da morate vzdrževati spomenik in znaka ne boste dobili za nedoločen čas, ne da bi dejansko zagotovili, da si ga zaslužite. Drugič, pripomba gospoda Martina, na katero je dobro odgovoril gospod Scurria, da birokracija tega ne bo zadušila. Menim, da smo lahko na to zelo ponosni. Ima velik potencial.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Gospod predsednik, državljani se pogosto pogovarjajo o prihodnosti Evropske unije. Temelje močne Unije in uspešno prihodnost se gradi na zaupanju in medsebojnem prilagajanju, tako kot v družini. Znak evropske dediščine je sredstvo, s katerim lahko ljudje več izvedo o drugih, najdejo tiste stvari in prepoznajo osebe in gibanja, ki simbolizirajo gradnjo Evrope. Opredelitev skupne kulturne dediščine je priložnost za krepitev enotne in združene Evrope. Vsi narodi in države, vsi imamo različne, drugačne zgodovinske izkušnje, pogosto boleče, vendar pa so te razlike tiste, ki sestavljajo našo družino in oblikujejo našo evropsko identiteto. Poudaril bi predvsem razdelitev Evrope, ki je trajala dolga leta, in različne priložnosti za razvoj demokracije ali njihovo popolno odsotnost. Govorim o vzhodni Evropi in okupaciji s strani Sovjetske zveze. Vendar pa je vedno obstajal boj za zamisel o združenih Evropi, in ceniti moramo...

(Predsednik je prekinil govornika)

Piotr Borys (PPE). – (PL) Gospod predsednik, nihče nas ne more obtožiti, da nismo dosledni. V Lizbonski pogodbi smo vzpostavili državljanstvo EU za njene prebivalce, včeraj pa smo imeli priložnost glasovati o državljanški pobudi. Danes poteka sprejetje simbola, namreč znaka evropske dediščine. Ta bo nedvomno spodbudil identiteto EU in državljanstvo ali, z drugimi besedami, vse vrednote, ki so za nas tako pomembne. Menim, da bo ta znak deloval kot izvrstna dopolnitev Unescovega seznama in evropskih kulturnih poti ter tudi evropskih prestolnic kulture. Vsak, ki potuje, pozna vrednost in pomen teh programov.

Menim, da je promocija evropske kulture samemu središču Evrope, Evropejcem, temeljni vidik. Velik del Evrope je v tem pogledu še vedno neodkrit, vendar pa promocija evropske kulture zunaj Evrope prav tako igra ključno vlogo. Najpomembnejše je, da bodo ta znak uspešno promovirale komisarka in države članice.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Gospod predsednik, tudi jaz bi čestital naši poročevalki gospe Paliadeli za njeno odlično poročilo in vsa njena dosedanja prizadevanja. Ta novi znak evropske kulturne dediščine poudarja našo kulturo, poudarja evropski duh in zadovoljuje vse nas, ki pogosto obiskujemo spomenike v Evropi in menimo, da je sramota, da ne poudarjamo dodane vrednosti Evrope, vseh teh zgodovinskih spomenikov, ki jih moramo nujno oglaševati.

Kot veste, se Evropa trenutno ukvarja ne samo z gospodarsko krizo, kar je povsem naravno; postlizbonska Evropa hoče poudariti svojo kulturno kohezijo, bogato zgodovino, mozaik,

ki jo opredeljuje. Seveda je treba to storiti z aktivnim sodelovanjem Evropskega parlamenta in prepričan sem, da se bodo pogajanja s Svetom o členu 18 dobro izšla.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Gospod predsednik, pozdravljam, da je bil medvladni projekt znaka evropske dediščine preoblikovan v uradni ukrep Evropske unije v času, ko prvotni projekt ni bil deležen velike prepoznavnosti in ugleda, ki si ju zasluži. Ta projekt nam omogoča odpreti vrata tudi državam, ki bogatijo kulturo naše celine, ne da bi bile del Evropske unije.

Eden izmed ključnih vidikov je ponovna ocena spomenikov, ki so že bili imenovani v skladu z medvladnim dogovorom, in tudi zagotavljanje poštenosti v zvezi z državami z drugačnim številom prvotno zavedenih spomenikov. Poleg tega je v primeru spomenikov, ki jih ni mogoče neposredno ponovno oceniti, pomembno, da imajo priložnost ponovne prijave za znak, da bi se jim zagotovilo več priložnosti.

Podelitev znaka evropske dediščine za neomejeno obdobje brez rednih ponovnih ocen bi pripomogla k učinkovitejši uporabi zmanjšanega proračuna, razporejenega projektu. Znak evropske dediščine bo dvignil zavest širše javnosti o raznolikosti naše skupne kulturne dediščine in kulturnega turizma.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Gospod predsednik, oblikovanje evropske identitete in povečanje ravni zanimanja za EU sta pomembna izziva. Zmožna sta ustvarjati kohezijo in solidarnost v velikem obsegu. Znak evropske dediščine bi lahko izpolnil svoj cilj na učinkovitejši način, če bi bil upravljan kot pobuda EU. Temeljiti mora na enakih merilih in imeti zelo jasno opredeljen sistem za spremljanje. Eden od učinkov tega bo spodbujanje kulturnega turizma. Tako kot v primeru Unescove svetovne dediščine bo znak povečal število turistov in zagotovil svežo spodbudo za lokalna gospodarstva.

Pozdravljam namero Komisije, da znak evropske dediščine uporabi skupaj z drugimi instrumenti, namenjenimi vzpostavitvi tesnejše povezave med EU in njenimi državljani. Za zaključek bi poudarila pomembnost spodbujanja medkulturnega dialoga.

Androulla Vassiliou, članica Komisije . – Gospod predsednik, zdi se, da je večina poslancev, ki je imela besedo, poudarila pomembnost te evropske pobude in njeno resnično dodano vrednost. Poudarili so pomembnost te pobude pri promociji Evrope, skupne evropske zgodovine in dediščine, izobraževalno vrednost te pobude in njen pomen pri vzpostavljanju in spodbujanju kulturnega dialoga.

Zelo sem zadovoljna in hvaležna za to odobritev. Rada bi pojasnila, da bodo strokovnjaki, ki bodo imenovani za odločanje o tej pomembni pobudi, vsekakor visoko strokovno usposobljeni, da bi zagotovili, da ne bodo izbrali samo najboljših in najvrednejših spomenikov, ampak tudi zamisli. Naj vas spomnim, da pri dediščini ne gre samo za spomenike, ampak tudi za nematerialno kulturno dediščino. Na Portugalskem imamo na primer odlok, ki je bil prvi odlok v Evropi, ki je odpravil smrtno kazen. To je bilo vključeno na seznam znakov, tako da je dediščina lahko tudi nematerialna.

Pojasnila bi tudi, da je naš namen res poenostavljen postopek – poleg kakovosti je pomembna tudi poenostavitev. Zato nismo sprejeli predloga Sveta, da bi pobuda po skupini strokovnjakov morala prestati komitologijo, saj bi to ustvarilo birokracijo in bi izgubili dragocen čas za sprejetje sklepa.

Za zaključek bi rada povedala, da v tem času gospodarske krize, ki ustvarja ločnice med narodi Evrope v političnem, socialnem in gospodarskem smislu, potrebujemo pobude,

kot je ta, ki bodo združile ljudi v Evropi. Imeli bodo občutek identitete, poudariti pa moramo pomen naše skupne kulturne dediščine, katere bogastvo je resnično njena raznolikost. Skupna, toda raznolika kulturna dediščina je tisto, kar nas bo združilo.

Ponovno bi se vam zahvalila za vašo podporo, predvsem gospe Paliadeli in poročevalcem v senci za odlično sodelovanje, in veselim se končnega sprejetja te pomembne pobude v bližnji prihodnosti.

Chrysoula Paliadeli, poročevalka. – (EL) Gospod predsednik, za začetek naj povem, da se strinjam z mnenji, ki so bila izražena, tako glede ocene učinka znaka kulturne dediščine, kot tudi njegove dodane kulturne vrednosti. Znak sam ne more premostiti vrzeli med javnostjo in Evropsko unijo. Lahko samo skupaj z drugimi pobudami pripomore k obravnavi problema. Seveda ne morem prikriti dejstva, da se v času krize, kot je sedanja kriza, ki jo preživljamo, z neusmiljenim napadom na evro in Evropsko unijo, javnost glede reševanja osnovnih vsakdanjih zadev ne zateka samo h kulturi. Vendar pa lahko poznavanje zgodovine in spoštovanje večkulturnosti delujeta kot kohezijski instrument in tudi spodbuda za rast za lokalne skupnosti s tem, da jih pozivata k sodelovanju na lokalni, regionalni, nacionalni in nadnacionalni ravni, kot je navedeno v predlogu Komisije, ki smo ga sprejeli. S tega vidika je zamisel o znaku kulturne dediščine Evropske unije – zahvaljujem se gospodu Ivanu, ki se je spomnil prvotnega predloga –, katere namen je povečanje ozaveščenosti evropske javnosti o njeni skupni dediščini in obenem podpora kulturnemu turizmu, pozitiven korak v to smer. Vrednoti kot sta demokracija in svoboda, ki sta ukoreninjeni v kulturni preteklosti Evrope, sta prav tako pomembni kot zdaj preglednost in solidarnost, zlasti če hočemo premostiti vrzel med evropskimi institucijami in državljani držav članic Unije ter vrzel med državljani držav članic. Vsekakor bomo morali obravnavati vprašanja birokracije, vendar pa vam lahko zagotovim, da bodo za preglednost in sestavo evropske skupine strokovnjakov veljali izredno jasni pogoji. Nobenega dvoma ni, da bodo institucije delovale popolnoma jasno.

Predsednik. – Razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo danes ob 12.00.

Pisne izjave (člen 149 poslovnika)

Rareş-Lucian Niculescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Preoblikovanje pobude za znak evropske dediščine v uradni ukrep EU bo zagotovilo posebno dodano vrednost vsem ukrepom držav članic, obenem pa pomembno prispevalo k oblikovanju skupne evropske identitete. Pozdravljam to pobudo in poročilo, ki je bilo predstavljeno. Omenil bi tudi, da bi lahko znak evropske dediščine zelo uspešno in z ugodnim učinkom razširili na dejavnosti, povezane s tradicionalnim podeželskim turizmom, cvetočim sektorjem v evropskih državah. To je eden izmed predlogov, ki jih bom predložil Odboru za kmetijstvo in razvoj podeželja, ko bom predstavil mnenje o vlogi, ki jo imata podeželski turizem in kmečki turizem pri doseganju cilja EU, da se Evropa spremeni v svetovno turistično destinacijo številka.

Emil Stoyanov (PPE), v pisni obliki. – (BG) Gospe Paliadeli bi čestital za njeno delo v zvezi s tem poročilom. Uvedba in podelitev znaka evropske dediščine je pobuda, ki si zasluži posebno pozornost. Evropska razsežnost in pomen predlaganih spomenikov bosta pripomogla k spodbujanju evropske identitete in občutka evropskega državljanstva. Zgodovina naše celine je pomemben element, ki bi lahko prispeval k povezovanju narodov Evrope. Naša mlajša generacija mora biti ustrezno ozaveščena o naši skupni evropski

dediščini, saj je zelo pomembno, da ni razlik v posameznih različicah ali poskusov populistične razlage, saj je to naša skupna evropska zgodovina in odraža našo celotno kulturno in jezikovno raznolikost. Izbirni postopek mora zagotoviti, da se izbere samo spomenike ustrezne kakovosti. Menim, da morajo države članice prodati svoje predloge v tesnem sodelovanju z lokalnimi in regionalnimi organi. To bo pripomoglo k populariziranju spomenikov na nacionalni ravni in premostitvi vrzeli med evropskimi institucijami in evropskimi državljani. Kot poslanec Evropskega parlamenta, edinega demokratično izvoljenega organa, ki zastopa svoje državljane, menim, da mora v tej pobudi imeti večjo vlogo.

Csanád Szegedi (NI), v pisni obliki. – (HU) Popolnoma podpiram navedbo v poročilu, da med EU in državljani evropskih držav članic obstaja ogromno vrzel, saj jih več kot polovica nima preveč dobrega mnenja o EU. S preimenovanjem znaka evropske dediščine v znak dediščine Evropske unije in s spremljevalnimi spremembami začnemo še eno veličastno, drago in nepotrebno kampanjo samooglaševanja in propagiranja EU. Z neupoštevanjem takšnih manjših podrobnosti, kot je imenovanje spomenika slovaškemu nacionalistu in separatistu Stefaniku za zgledno znamenitost sodelovanja dediščine Evropske unije, tudi tej novi pobudi ljudi ne bo uspelo približati EU. Poleg tega ni jasno, zakaj se namerava znak evropske dediščine, če njegov namen resnično ni podvajanje Unescovega seznama svetovne dediščine, razširiti na tretje države in katere države poročilo misli v zvezi s tem?

3. Sodelovanje Švice v programu „Mladi v akciji“ in akcijskem programu na področju vseživljenjskega učenja (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je priporočilo gospe Pack v imenu Odbora za kulturo in izobraževanje o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo in Švicarsko konfederacijo o pogojih za sodelovanje Švicarske konfederacije v programu „Mladi v akciji“ in akcijskem programu na področju vseživljenjskega učenja (2007-2013) (12818/2010 - C7-0277/2010 - 2010/0231(NLE)) (A7-0334/2010).

Doris Pack, poročevalka. – (DE) Gospod predsednik, zelo sem zadovoljna, da imamo danes priložnost voditi to razpravo, ker se spominjam, da sva v Evropskem svetu oba vedno sodelovala s Švico in se zato oba zavedava, kako pomembno je sodelovanje v teh programih za Švico. Leta 2006, preden so bili ti programi prenovljeni, smo se v Evropskem parlamentu zavedali, da ne obstajamo v osami, ampak da si moramo prizadevati, da se nam pridružijo tudi vsi drugi. Čeprav Švica ni del Evropskega gospodarskega prostora, je bila zainteresirana za sodelovanje na področju usposabljanja in izobraževanja. Tako kot vsi drugi sem bila tudi sama zelo zadovoljna s tem razvojem. Leta 2004 sem bila del delegacije, ki je obiskala Odbor za izobraževanje švicarskega parlamenta. Podrobno smo razpravljali o pomembnih vprašanjih, na primer o mobilnosti in sodelovanju med šolami in univerzami. Takrat mi je bilo jasno, da bo prišlo do tega predloga, ki ga zdaj pozdravljam.

Pri pripravi teh programov nismo mislili samo na lastne interese, ampak tudi na interese vseh sosednjih držav, kot so države zahodnega Balkana in tudi Švica sama, umeščena v sredini. Zato smo danes dosegli dober napredek. V zvezi s predhodno razpravo vam lahko zdaj povem, da namerava Švica zaprositi tudi za sodelovanje v kulturnem programu. Zainteresirana je tudi za sodelovanje v programu znaka kulturne dediščine, kar lahko stori samo, če sodeluje v tem programu.

Gospa in gospodje, kaj moramo storiti danes? Rečemo lahko bodisi „da“ bodisi „ne“. Nihče izmed nas si ne bi drznil reči „ne“, ker smo vedno podpirali sodelovanje Švice. Dodati moram, da s „sodelovanjem“ mislim, da bo tudi plačala svoj delež. V skladu s členom 128 je naša edina možnost, da rečemo „da“ ali „ne“, in seveda bomo jasno rekli „da“.

Katere so ključne točke tega sporazuma s Švico? Seveda bodo pogoji, pravila in postopki za projekte in pobude, ki vključujejo švicarske sodelujoče, enaki kot za sodelujoče iz držav članic in projekte, ki jih predlagajo. Švica bo morala ustanoviti nacionalno agencijo za usklajevanje izvajanja programov na nacionalni ravni, kot smo storili tudi v svojih državah, in bo vsako leto plačala prispevek za vsak program. Leta 2011 bo ta znašal 1,7 milijona EUR za program „Mladi v akciji“ in 14,2 milijona EUR za program za vseživljenjsko učenje. V zvezi s finančnim nadzorom in revizijami bo morala Švica skrbeti za skladnost z določbami EU, vključno s tistimi, ki zadevajo nadzor organov EU in švicarskih organov. Sporazum se bo uporabljal, dokler ena od pogodbenic uradno ne obvesti druge, da ga želi odpovedati. Vendar pa menim, da nihče ne bi sodeloval v tovrstnem programu z namenom, da ga kdaj koli odpove. Je v interesu mlajše generacije v Švici in seveda v interesu mladih iz držav v soseščini Švice, ki bi radi sodelovali v šolskih izmenjavah s Švico kot del programa Comenius-Regio ali v posameznih šolskih partnerstvih ter tudi v programu Erasmus.

Seveda bodo predstavniki švicarskih organov pri vprašanih, ki zadevajo njihovo državo, sodelovali na zasedanjih odbora. Naj povem naslednje: želimo si, da bi Švica s tem napravila odločilni korak. Že dolgo je izražala interes za takšen sporazum. Upamo, da se bo evropska zavest v Švici okrepila, ko bo mlajša generacija imela priložnost sodelovanja z drugimi mladimi Evropejci. Morda to pomeni, da bo izid prihodnjih referendumov drugačen od tistih v preteklosti. Svoje upe stavimo na mlajšo generacijo in ta dva odlična programa. Prepričana sem, da bo čez tri leta dodan kulturni program.

Androulla Vassiliou, članica Komisije . – Gospod predsednik, v skladu s Pogodbo o delovanju Evropske unije je za sklenitev tega sporazuma med Evropsko unijo in Švicarsko konfederacijo potrebna odobritev Parlamenta, preden lahko sporazum začne veljati.

Zahvalila bi se Odboru za kulturo in izobraževanje in zlasti njegovemu predsednici Doris Pack za njun konstruktivni pristop k sporazumu.

Odkar je Švica zavrnila pristop k Evropskemu gospodarskemu prostoru, doslej noben sporazum ni omogočal posrednega ali neposrednega sodelovanja glede izobraževanja med EU in Švico.

Vendar pa je Švica že dolgo kazala zanimanje za naše izobraževalne in mladinske programe. Razvila je celo nacionalni podporni sistem za spodbujanje partnerstev z organizacijami držav članic EU, ki so dejavne v teh programih. Poleg tega je Švica sodelovala v bolonjskem procesu in pri oblikovanju evropskega visokošolskega prostora.

Švica je tudi pozorno sledila razpravi o izobraževalnih politikah v Evropski uniji, čeprav od zunaj. Bo prva država, ki bo sodelovala v naših programih in ki ni niti država članica EU niti članica Evropskega gospodarskega prostora, prav tako pa ne trenutna ali morebitna država kandidatka EU.

Komisija pozdravlja sodelovanje Švice v obeh programih. Sporazum bo švicarskim izobraževalnim in mladinskim organizacijam ter tudi posameznim študentom, učiteljem in mladim omogočil sodelovati v programu EU „Mladi v akciji“ in programu za vseživljenjsko učenje pod povsem enakimi pogoji kot državljani EU. Za projekte in pobude,

ki jih predložijo sodelujoči iz Švice, bodo veljali enaki pogoji, pravila in postopki kakor za projekte iz držav članic.

Švica je ustanovila nacionalno agencijo za usklajevanje izvajanja programov na nacionalni ravni. Vsako leto bo plačala prispevek za vsak program in bo pri vprašanjih, ki zadevajo Švico, sodelovala na zasedanjih programskih odborov kot opazovalka.

Hvala, spoštovani poslanci, za dobro delo, ki ste ga opravili v tem primeru.

Marco Scurria, v imenu skupine PPE. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, tudi jaz bi se vsekakor zahvalil predsednici Odbora za kulturo in izobraževanje gospe Pack za delo in predanost v zvezi s tem dokumentom.

To, o čemer govorimo danes, je pomembno, saj instrument, kot je „Mladi v akciji“, omogoča širjenje zamisli, približevanje in prijateljstvo med državami Evropske unije, vendar tudi in predvsem med tistimi, ki niso njen sestavni del, kot so Švica in druge države.

Veliko bogastvo naših večletnih programov z akcijami, kot so „Mladi v akciji“, Erasmus, Erasmus Mundus, permanentno izobraževanje, MEDIA, MEDIA Mundus in mnogi drugi, je tisto, ki omogoča oblikovanje odnosov med državami Evropske unije in tretjimi državami.

S temi programi smo oživili Evropsko unijo in številnim državljanom – predvsem mladim ljudem – omogočili, da se srečujejo, izmenjujejo izkušnje, spoznajo druge in sami postanejo znani. Učiteljem in delavcem na splošno smo dali možnost, da izboljšajo svojo strokovno usposobljenost, direktorjem, proizvajalcem in združenjem različnih držav pa smo dali možnost, da bolje opravijo delo.

Zato so ti programi pomembni in smo bili nekoliko zaskrbljeni, ko jih nismo videli v delovnem programu Komisije za naslednje leto. Tako bomo danes odobrili pomemben korak, ki omogoča rast EU, krepi državljanstvo na naši celini in je – glede na to, da smo o njem govorili malo prej v zvezi z znakom evropske dediščine – tudi korak, ki prispeva k oblikovanju naše evropske identitete.

Joanna Senyszyn, v imenu skupine S&D. – (PL) Gospod predsednik, v imenu Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu podpiram osnutek poročila poročevalke o odobritvi sodelovanja Švicarske konfederacije v programu „Mladi v akciji“ in akcijskem programu na področju vseživljenjskega učenja. O sporazumu so potekala ustrezna pogajanja in štiti interese EU, pravna podlaga za evropske programe na področjih, povezanih z izobraževanjem, usposabljanjem in mladino, pa omogoča sodelovanje Švice. Načela, ki urejajo to sodelovanje, so bila natančno opredeljena, kar zagotavlja ustrezno in pošteno izvajanje programov. Švica si želi sodelovanja z EU na področju izobraževanja, usposabljanja in mladine, zato mora biti naš sporazum samoumeven.

Zadovoljni smo, da so izobraževalni programi EU tako privlačni in učinkoviti, da se jim pridružujejo druge države. Zadnja raziskava Evropske komisije kaže, da program „Mladi v akciji“ povečuje jezikovno znanje mladih in njihove možnosti na trgu dela. Vendar pa se priložnosti za izobraževanje odraslih še vedno ne izkorišča v celoti, čeprav na tem področju obstaja ogromen potencial.

Hannu Takkula, v imenu skupine ALDE. – (FI) Gospod predsednik, takoj na začetku se želim zahvaliti odlični predsednici našega odbora Doris Pack, ki je pripravila tudi to poročilo. Rečem lahko, da je bil ta predlog v rokah Doris Pack v dobrih rokah. Kot naša cenjena komisarka dobro ve, ima gospa Pack veliko poklicnih izkušenj in znanja prav na

področju vseživljenjskega učenja in programov na področju mladine. Ko so potekale priprave v zvezi s tem vprašanjem, je bilo veselje gledati, kako dobro je napredovalo delo. Odlično je, da bodo mladi v Švici prav tako lahko delili to zgodbo o uspehu, ki smo jo ustvarili v Evropski uniji.

Res je, da se celo tisti, ki kritično gledajo na Evropsko unijo, ki ji morda celo nasprotujejo, soglasno strinjajo, da ima Evropska unija resnično zgodbe o uspehu, kot so programi na področju vseživljenjskega učenja, usposabljanja in kulture. To je eden izmed najboljših vidikov Evropske unije in tudi vidik, za katerega si moramo še naprej močno prizadevati, da ostane viden.

Zaradi Evropske unije in teh programov smo mlade Evropejce lahko spodbudili, da uberejo pot izobraževanja in usposabljanja ter povečajo svoj osebni kapital. Vendar pa se je povečal tudi kapital narodov.

V zvezi s tem je zelo pomembno, da Švica na noben način ni izključena iz tega sistema sodelovanja, čeprav ni članica EU ali EGP. Namesto tega je treba mladim v Švici dati priložnost, da sodelujejo v programih, zato je treba zadeve razvijati vzajemno. Menim, da bo to ustvarilo dodano vrednost v vseh pogledih.

Gospod predsednik, nazadnje bi se zahvalil naši poročevalki. Upam, da bo ta program zgodba o uspehu tudi za Švico, tako kot je bil za nas, državljane držav članic Evropske unije.

Marek Henryk Migalski, v imenu skupine ECR. – (PL) Gospod predsednik, komisarka, to poročilo je bilo v Odboru za kulturo in izobraževanje, kjer so se vsi strinjali, da je bilo dobra zamisel, sprejeto soglasno. Resnično je dobra zamisel, ki bi morala biti popolnoma nesporna, ker ponazarja vrednote, o katerih razpravljamo. Pravzaprav bi to lahko bilo eno izmed tistih poročil, ki ga je Parlament soglasno podprl, čeprav je položaj Švice edinstven, kot je povedala komisarka. Je zelo zanimiva država, ki je zelo posebna v političnem smislu in ki se udeležuje zelo zanimivih oblik sodelovanja z Evropo, čeprav ni pogodbenica prav številnih evropskih sporazumov, zaradi tega pa je vredno plesti povezave s to državo z nespornimi in splošno sprejetimi tovrstnimi programi.

Jaroslav Paška, v imenu skupine EFD. – (SK) Gospod predsednik, čeprav se Švica še ni odločila postati država članica Evropske unije, je dolgo kazala interes za obsežno sodelovanje z EU na področju izobraževanja in strokovnega usposabljanja mladih. Po vzpostavitvi programov „Mladi v akciji“ in za vseživljenjsko učenje leta 2006, je bila oblikovana pravna podlaga za sodelovanje med Švico in EU na tem področju.

Evropska komisija je v skladu s priporočili Evropskega sveta po pogovorih s švicarskimi sogovorniki sestavila sporazum, ki nam omogoča razviti učinkovito sodelovanje z našimi švicarskimi prijatelji na področju izobraževanja in strokovnega usposabljanja mladih ter tudi na področju vseživljenjskega učenja. Sporazum je pravilen, uravnotežen in izraža interese obeh podpisnic glede razširitve medsebojnega sodelovanja in podpore izmenjavi znanja in izkušenj zaradi izboljšanja kakovosti izobraževalnega postopka.

Po mojem mnenju, komisarka, ta sporazum med EU in Švico zato predstavlja korak v pravo smer.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Gospod predsednik, čestital bi poročevalki gospe Pack, povsem pa se tudi strinjam z njenimi priporočili glede programa „Mladi v akciji“ in programa za vseživljenjsko učenje ter sodelovanja Švice v njih. Rekel bi, da Švica

ni samo lepa in urejena država; zaradi njene neposredne demokracije, konfederacije kantonov, je zelo zanimiva za Evropsko unijo. Po drugi strani mora biti Evropska unija prav tako zanimiva za Švico, saj jo z vseh strani obdajajo države članice EU. Švica svoj življenjski utrip prilagaja Evropski uniji. Prepričan sem, da bo po sprejetju programa to mogoče narediti še bolje. Švica se bo še bolj približala Evropski uniji, EU pa jo bo bolje razumela; kot je omenila kolegica Doris Pack, bomo lahko pričakovali boljše izide referendumov.

Liam Aylward (ALDE). – Gospod predsednik, pozdravljam namero Švice, da okrepi svoje sodelovanje z EU na področju izobraževanja, usposabljanja in mladine. Program „Mladi v akciji“ je zelo pomemben program za mlade evropske državljane. Je program, ki ga je treba bolj izpostaviti, njegove namene in cilje pa je treba uresničiti predvsem v zvezi z dejavnostmi Evropska prostovoljna služba programa „Mladi v akciji“.

Glede na to, da je naslednje leto evropsko leto prostovoljstva, je posebno pomembno, da se krepí Evropsko prostovoljno službo, ki podpira sodelovanje mladih v prostovoljnih dejavnostih in katerega cilj je razviti solidarnost in spodbujati aktivno državljanstvo med mladimi.

Na Irskem prostovoljstvo v lokalnih športnih organizacijah zagotavlja športne in vodstvene priložnosti tisočem mladim. Te organizacije spodbujajo aktivno državljanstvo med mladimi ob sočasnem spodbujanju zdravja, vadbe in dejavnega življenjskega sloga. Okrepiti je treba program in njegove prostovoljske ukrepe ter utreti pot močnim povezavam s Švico.

Program „Mladi v akciji“ ponuja mnoge možnosti in vse ukrepe za izboljšanje njegovih ciljev ter spodbujanje in podporo mladih v EU je treba podpreti in odločno spodbujati.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Gospod predsednik, poročevalka, zahvalila bi se vam za vaše delo in povedala, da resnično podpiram vaše priporočilo, naj Evropski parlament sprejme sklep Sveta o sodelovanju Švice v programu „Mladi v akciji“ in programu za vseživljenjsko učenje, ker sporazum Komisije s švicarskimi organi izpolnjuje vse zahteve, določbe in pogoje. Poleg tega bo švicarska nacionalna agencija sodelovala pri izvajanju programov na nacionalni ravni in bo vsako leto finančno prispevala k vsakemu programu. Ta dvostranski sporazum je zelo pomemben za Švico samo in tudi Evropsko unijo, ker bodo mladi v Švici lahko izkoristili različne priložnosti v skladu s programom „Mladi v akciji“ in obratno. Mladi državljani Evropske unije bodo lahko sodelovali v vsej projektil skupaj z mladimi Švice. Zato sem zadovoljna, da Švica kljub temu, da ni del Evropskega gospodarskega prostora in ni država članica EU, tesno sodeluje z Evropsko unijo na področju izobraževanja, usposabljanja in mladine.

Seán Kelly (PPE). – Gospod predsednik, vse odkar sem prišel v Evropski parlament, se sprašujem, zakaj se Švica in Norveška nista pridružili Evropski uniji, in radoveden sem, ali je to zato, ker imata najboljše obeh svetov. Koristi, da sta v Evropski uniji brez obveznosti. Danes sem tudi nekoliko v dvomih. Komisarka je omenila, da bo Švica morala plačati. Seveda bo morala plačati, toda običajno nečlani plačajo več kot člani kluba.

Vendar pa se bom uklonil izredni modrosti in izkušnjam Doris Pack in rekel, da je to morda pot naprej. Morda bo to pripomoglo k večji evropski zavesti med državljani Švice in se bodo morebiti nekoč pridružili Evropski uniji. Če se bo to zgodilo, kar upam, da se bo, bo po mojem mnenju vse zasluge treba pripisati komisarki in Doris Pack za njun ozaveščen pristop. V tem času dobre volje sem pripravljen podpreti predloge.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Gospod predsednik, komisarka, evropska mladina je generacija, ki je imela prednost odrasti na mirni celini skoraj brez meja, ki jo zaznamujejo mobilnost in večjezičnost in ki zagotavlja tudi vrsto kulturnih in gospodarskih priložnosti. Da bi zagotovili, da se vse več mladih udeležuje aktivnega državljanstva, moramo vzpostaviti stabilne programe pomoči na področju mladinske politike. Res je, da Švica ni članica Evropskega gospodarskega prostora, vendar tesno sodeluje z Evropsko unijo ne samo na področju izobraževanja, usposabljanja in mladine. Od leta 2008 je Švica sodelovala v številnih projektih, katerih cilj je zmanjšanje gospodarskih in socialnih razlik znotraj razširjene Evrope, in jih tudi financirala. Švica je izrazila solidarnost in zavezanost širitvi Evropske unije in namerava vzpostaviti trdne gospodarske in politične odnose z novimi državami članicami. Strinjam se s ključnimi točkami sporazuma o sodelovanju Švice v programu, s katerim bi postala enakovredna partnerica...

(Predsednik je prekinil govornika)

Silvia Costa (S&D). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, če bo danes ta program uspešen, se je za to treba zahvaliti odločnosti gospe Pack in volji komisarke Vasiliu.

Kot italijansko-švicarski državljanka sem srečna, da je Švica prva država zunaj Evropske unije, ki bo sodelovala v izobraževalnih programih EU za mlade na področju visokošolskega izobraževanja in nadaljevanja usposabljanja. Spomnimo se, da je Švica, čeprav ni del Evropske unije, pomembno prispevala k oblikovanju vrednot in svoboščin, ki so skupna dediščina evropske celine.

Znak uspešnosti programov, kot je program „Mladi v akciji“, je, da Švica zahteva razširitev mobilnosti naših evropskih programov na njene mlade, zato je izredno pomembno, da Švica ne zahteva samo večjega gospodarskega območja, ampak tudi večje izobraževalno območje. Menim, da bo zelo zanimivo za mlade Evropske unije in Švice, da se bodo bolje spoznali, in prepričana sem, da bo to položilo temelje, ki bodo vplivali tudi na prihodnost Evropske unije.

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Gospod predsednik, razumljivo je, da si želi Švica, ki zagotavlja nekaj finančne podpore za program „Mladi v akciji“ in program za vseživljenjsko učenje, zdaj sodelovati v teh programih. Vendar pa bi bilo v duhu učenja dobro tudi, če bi se EU zgledovala po Švici, ko gre za neposredno demokracijo. Ko se prebivalstvo Švice izreče proti gradnji minareta, se to odločitev sprejme. Enako velja za nedavno pobudo za izgon tujih zločincev. Švicarski organi se zavedajo, da ljudje, ko rečejo „ne“, tudi mislijo „ne“, zato ne glasujejo, dokler ne dobijo izida, ki ga hočejo, kot se je zgodilo v EU na primer v primeru Irske.

Dejstvo je, da bi prvotna zavrnitev ustavne pogodbe za Evropo takrat morda nekaterim Švicarjem olajšala glasovanje za Schengenski in Dublinski sporazum. Morda bi jim bilo lažje povezati se s svobodno zvezo držav kot pa s centralistično Evropsko unijo. To je nekaj, česar ne morejo skriti glasovi, ki jih je trenutno slišati v Švici in ki pozivajo k pristopu k EU. V Evropski uniji ni vse samo krasno; težnje po centralizaciji se krepijo in razvoj se vedno bolj pomika v smeri prehodne zveze.

(Predsednik je prekinil govornika)

Piotr Borys (PPE). – (PL) Gospod predsednik, želim se toplo zahvaliti gospe Pack in komisarki za to pobudo. Menim, da mora biti Švica, enklava, ki jo z vseh strani obdajajo države članice EU, dejansko odprta za programe. Mislim, da se mladi ne zavedajo vedno, da zato, ker še niso del Evropske unije, ne morejo izkoristiti tega nadnacionalnega

evropskega programa, ki predstavlja odličen način za povezovanje mladih in izmenjavo najboljših praks ter ki res zagotavlja, da sta sodelovanje in vseživljenjsko učenje lahko resnično evropska.

Zahvalil bi se tudi predvsem za dejstvo, da bomo danes lahko model evropskih programov prenesli v državo, ki ni država članica Evropske unije. V enakem duhu sprejemanja in povabila bi spodbudil tudi gospo Pack in komisarko, naj morda razširita podobne programe, da bodo vključevali druge države, ki si to želijo. Tu imam v mislih predvsem vzhodno partnerstvo in tudi Balkan ali z drugimi besedami države, ki uradno še niso države članice Evropske unije.

Hella Ranner (PPE). – (DE) Gospod predsednik, kot vsi tu imam občutek, da bi se Švica na ta način lahko precej približala Evropi in morda kmalu postala polnopravna članica Evropske unije, kar je treba vsekakor navdušeno pozdraviti. Ta majhna bela pika na sredini zemljevida Evrope nas mora spodbuditi.

Glede na naše ocene bo program „Mladi v akciji“ dosegel približno milijon ljudi. Pomemben prevladujoči cilj je sodelovanje mladinskih organizacij. To je znak naslednji generaciji, da je njihovo aktivno sodelovanje zelo dobrodošlo. Zahvalila bi se tudi gospe Pack za njena prizadevanja.

Seči moramo iz Unije do drugih držav, v tem primeru Švice, saj je to edini način za uspeh. Enostavno čakati, da Švica zaprosi za pridružitvev Evropski uniji, v časih, kot so ti, verjetno ne bo zadostovalo. Poleg tega ne smemo pozabiti, da nam predvsem finančna podpora Odboru za kulturo in izobraževanje daje razlog za upanje, da se bo Švica kmalu pridružila tudi drugim programom.

Androulla Vassiliou, članica Komisije . – Gospod predsednik, zahvalila bi se vsem, da so toplo pozdravili to pobudo. V veselje mi je bilo kot prvo dejanje v vlogi komisarke za izobraževanje, kulturo in mladino podpisati ta akt med Evropsko unijo in Švicarsko konfederacijo. Pozdravljam ta razvoj in si želim, da bi se nam lahko Švica pridružila tudi v kulturnem programu, česar pa zaradi notranjih ustavnih razlogov ne more storiti.

Kot so poudarili številni govorniki, pozdravljamo vzpostavljanje tesnejših odnosov med mladino Švice in mladino držav članic EU. Nanje gledamo kot na utiranje poti večji podpori evropskemu projektu v Švici, ki si bo, upamo, v prihodnosti premislila in se odločila pridružiti Evropski uniji.

Opazam tudi, da spoštovani poslanci spodbujajo druge nečlanice EU, naj se pridružijo temu programu, kar bomo seveda podprli. Najlepša hvala za vašo podporo.

Doris Pack, poročevalka. – (DE) Gospod predsednik, z veseljem opazam, da so nekateri kolegi poslanci iz vrst evroskeptikov glasovali za ta predlog, s čimer so se strinjali, da je lepo, da se bo Švica pridružila programu in bo evropsko sodelovanje v zvezi z izobraževanjem obsežnejše. To bo odprlo obzorja morda tudi samim poslancem, toda zagotovo mlajši generaciji v Švici. Zadovoljni smo s tem.

Gospoda Mölzerja ni več tu, vendar pa sem opazila, da ni omenil dejstva, da Švica v zvezi s tem sodelovanjem ni izvedla referendumu. Izjemno je, da se je Švica odločila proti temu koraku prav na tem področju. Nenazadnje je lahko prepričana, da je mlajša generacija dolgo čakala na priložnost za takšno sodelovanje. Gospod Mölzer očitno ni opazil, da v tem primeru referendumu ni bilo. Z ljudmi se ni treba posvetovati glede vsakega vprašanja. Dobre stvari, kot je pristop k Evropski uniji, bodo samoumevne. Upam, da bo imela mlajša

generacija koristi od plodnega sodelovanja v teh izobraževalnih in mladinskih programih in da bodo pripadniki mlajše generacije postali pravi Evropejci, ki bodo na neki stopnji rekli: „Zdaj je čas, da se tudi mi pridružimo Evropski uniji in s preostalo Evropo delimo vsa druga politična področja. Smo ena celina in moramo biti enotni tudi glede teh vprašanj“. Prepričana sem, da bodo ti izobraževalni programi imeli pomembno vlogo pri dvigu evropske zavesti med ljudmi po vsej Švici.

Predsednik. – Hvala, gospa Pack, čestital bi vam ne samo za to poročilo, ampak tudi za trdo delo in navdušenje ter za to, da ste bili konec tedna v Madridu in promovirali nagrado LUX. Žal se vam 17. ne bom mogel pridružiti, čeprav bi resnično rad bil tam. 18. in 19. se bom lahko udeležil srečanj. Hvala, resnica je namreč, da Parlament potrebuje ljudi kot je gospa Pack, da bi dosegel učinkovitost, ki jo vsi potrebujemo.

(Aplavz)

Razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo danes ob 12.00.

Pisne izjave (člen 149 poslovnika)

Iosif Matula (PPE), v pisni obliki. – (RO) Spodbudno se mi zdi, da hoče Švica sodelovati v izobraževalnih in mladinskih programih Evropske unije, zlasti ker še ni članica EU ali Evropskega gospodarskega prostora. Ta udeležba v programih EU je pomembna tudi s tega vidika, da doslej nismo imeli neposrednega sporazuma na področju kulture in izobraževanja. Vendar pa udeležba Švice v bolonjskem procesu in oblikovanje evropskega visokošolskega prostora zagotavljata, da lahko skupaj ustvarimo pogoje za doseg ciljev strategije 2020, v procesu pa vzpostavimo močno povezavo med državami članicami in tretjimi državami. Srečanja med mladimi, izmenjava izkušenj med učitelji in raziskovalci ter povečane priložnosti za vseživljenjsko učenje bodo pomagali oblikovati skupno evropsko identiteto. Vendar pa bi poudaril, da moramo preučiti tudi vključitev drugih držav, ki mejijo na EU, v naše programe, saj se izobraževanje in kultura ne smeta ustaviti na naših mejah. To nam bo omogočilo ponovno zgraditi evropsko celino in spodbuditi mlade, da dejavno sodelujejo pri oblikovanju naše skupne prihodnosti.

Mario Mauro (PPE), v pisni obliki. – (IT) Sodelovanja Švice, države, ki se je odločila, da ne bo del Evropske unije, v programu „Mladi v akciji“ in v akcijskem programu na področju vseživljenjskega učenja, ni mogoče vnaprej izključiti, ampak ga je treba skrbno preučiti. Zato podpiram pogoje sporazuma, doseženega med Komisijo in švicarsko vlado, in zato glasujem za poročilo gospe Pack. Prav je, da Švici zagotovimo koristi programa, vendar pa je prav tudi, da zaščitimo vse finančne in druge interese Evropske unije.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE), v pisni obliki. – (PL) Cilj programa za vseživljenjsko učenje, ki je vključen v sedmi okvirni program, je razviti različne oblike učenja skozi celotno poklicno življenje ljudi s spodbujanjem sodelovanja med programi izobraževanja in usposabljanja v državah, ki sodelujejo v programu. Ciljna skupina programa niso samo študenti ali dijaki srednjih šol, ampak tudi odrasli prek programa Grundtvig in osebe za usposabljanje, za katere se zagotavlja študijske obiske. Vsakoletno povečanje proračuna, ki je namenjen za ta program in leta 2011 znaša 1.028 milijard EUR, je znak utemeljene potrebe po razvoju in sodelovanju na tem področju.

V času tako visoke brezposelnosti mladih zaradi pomanjkanja izobraževanja, prilagojenega potrebam trga dela, in pomanjkanja ustreznega strokovnega usposabljanja za diplomante

se moramo osredotočiti na to, da kar najbolj izkoristimo priložnosti, ki nam jih zagotavlja program za vseživljenjsko učenje, in najdemo rešitev za tako težek položaj. Pozdravljam pobudo, da se Švico vključi v sodelovanje na tem področju. Upam, da bo skupna izmenjava izkušenj pripomogla k povišanju stopnje zaposlenosti in povečala mobilnost trga dela.

4. Dobro počutje kokoši nesnic (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o vprašanju za ustni odgovor, ki ga je postavil Paolo De Castro v imenu Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja Komisiji, o dobrem počutju kokoši nesnic (O-0178/2010 - B7-0657/2010).

Paolo De Castro, avtor. – (IT) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, danes imamo pomembno priložnost razpravljati o strateškem vprašanju zaščite dobrega počutja živali v kmetijstvu. 1. januarja 2012 bodo začeli veljati pogoji Direktive Sveta 1999/74/ES o minimalnih standardih za zaščito kokoši nesnic, enakovredni prepovedi uporabe običajnih baterijskih kletk kot sistema za vzrejo za proizvodnjo jajc. Ta način namestitve živali bo prepovedan v korist sistemov za vzrejo, ki zagotavljajo boljše počutje živali.

Gospod predsednik, spomin na Svet Evropske unije o kmetijstvu dne 19. julija 1999 je še zelo svež. To je bil pomemben dan, na katerega sem kot predstavnik svoje države (takrat sem bil italijanski minister za kmetijstvo) prispeval k odobritvi te pomembne direktive tako, da sem glasoval zanjo.

Leto po nepreklicni uveljavitvi nove zakonodaje podatki kažejo, da evropski proizvajalci nadaljujejo s prilagajanjem svojega proizvodnega sistema, toda ne brez težav. Potrebujemo konkretno zavezo Komisije, da bo ščitila dobro počutje živali, proizvajalce, ki so svoj sistem vzreje prilagodili Direktivi Sveta 1999/74/ES, in da bo sočasno učinkovito zagotavljala sprejetje nove zakonodaje, s čimer se bo izognila izkrivljanjem v smislu konkurence na trgu.

Zato sem skupaj s kolegi poslanci menil, da je primerno to pomembno temo dodati na dnevni red Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja, kateremu imam čast predsedovati. Posledica trdega dela v zadnjih mesecih, ki je vključevalo vse parlamentarne skupine, je vprašanje za ustni odgovor z dne 28. oktobra 2010, ki Komisiji zastavlja tri pomembna vprašanja:

prvič, poročanje o izvajanju nove zakonodaje v državah članicah;

drugič, ukrepe, ki jih morajo sprejeti države članice, da bi zagotovile skladnost s pogoji direktive, in sklepanje kompromisov s tistimi podjetji, ki kažejo resnično željo po prilagoditvi.

Nazadnje, ukrepe in jamstva, ki jih je treba sprejeti za izogibanje krizi na trgu jajc v prihodnjih letih in preprečevanje nepoštene konkurence iz tretjih držav, ki niso dolžne upoštevati direktive Evropske unije na evropskem notranjem trgu.

To so vprašanja, na katera pričakujemo konkretne in dokončne odgovore Komisije. Nazadnje prosimo komisarko, naj zagotovi preglednejši trg v skladu s konceptom tako imenovane vzajemnosti pravil, da bi spodbudila možnost večje mednarodne konvergence standardov za dobro počutje živali, ki jih uporablja Evropska unija.

Posvečanje pozornosti tej temi, o kateri smo od začetka mandata v odboru večkrat razpravljali, je ključnega pomena za preprečevanje, da bi prizadevanja Evrope za dobro

počutje živali – naša prizadevanja, komisarka – zaradi trga, ki je nezmožen priznati socialne vrednote, povezane z živili, bila nekoristna. Zmanjšati moramo izkrivljajoče vplive možnosti, da bi proizvajalci, za katere ne velja sistem evropskih pravil, manjše omejitve, ki veljajo zanje, spremenili v večje konkurenčne prednosti.

Gospod predsednik, sprejete predloga resolucije o dobrem počutju kokoši nesnic, o katerem bomo glasovali danes zjutraj, bi lahko predstavljalo prvi in pomemben korak v to smer.

Androulla Vassiliou, članica Komisije . – Gospod predsednik, komisar Dalli me je prosil, naj vam posredujem njegovo opravičilo, ker ne more biti osebno tu, vendar pa sem bila kot nekdanja komisarka za dobro počutje in zdravje živali vesela, da lahko prevzamem to vprašanje.

V imenu Komisije bi poudarila, da prepoved običajnih kletk, ki je bila sprejeta leta 1999, predstavlja pomembno izboljšavo za dobro počutje živali v Evropski uniji. Poleg tega je spodbudila intenzivno razpravo po vsem svetu. Poudarila bi tudi, da so države članice v prvi vrsti odgovorne za izvajanje zakonodaje EU o zaščiti kokoši nesnic.

Komisija si nadvse prizadeva nadzorovati izvajanje v državah članicah, vključno z inšpekcijskimi pregledi, ki jih opravljajo strokovnjaki Komisije, in s podatki, ki jih vsako leto zagotovijo države članice na podlagi posebne odločbe Komisije v zvezi z inšpekcijskimi pregledi dobrega počutja živali na kmetijah.

Prejšnji mesec, novembra 2010, je 24 držav članic Komisiji predložilo uradne podatke za leto 2009 o gospodarstvih za vzrejo kokoši nesnic. Do danes je popolne podatke predložilo samo 18 držav članic. Ti podatki kažejo, da je 66 % gospodarstev v teh 18 državah članicah gojilo kokoši nesnice v sistemih proste reje, 29 % v sistemih hlevske reje, 3,5 % v sistemih baterijske reje in 1 % v izpopolnjenih sistemih baterijske reje.

Vendar pa se Komisija zaveda, da še vedno obstajajo pomembne podatkovne vrzeli in da se tri države članice sploh niso odzvale, medtem ko je šest držav članic zagotovilo samo delne podatke. Zato je zgornja slika daleč od popolne. Komisija ob vsaki priložnosti poziva države članice, naj dopolnijo manjkajoče podatke, tudi v Stalnem odboru za prehranjevalno verigo in zdravje živali ter na srečanjih direktorjev veterinarskih organov.

Poleg tega je Komisija z uradnim pismom pozvala, naj predložijo svoje nacionalne akcijske načrte za izvajanje prepovedi, da bi bolje analizirala razmere v EU.

Na tej stopnji Komisija svoja prizadevanja osredotoča na zagotavljanje, da države članice sprejmejo potrebne ukrepe za izvajanje prepovedi običajnih kletk v zakonskem roku. Države članice so dolžne zagotoviti, da se jajc, ki niso proizvedena v skladu z direktivo o zaščiti kokoši nesnic, v skladu z zakonodajo EU ne more zakonito tržiti.

Boljša slika razmer bo na voljo naslednje leto po srečanju zainteresiranih strani. Srečanje zainteresiranih strani bo potekalo januarja 2011.

Uvoz jajc v lupini je danes zelo omejen zaradi kratkega roka trajanja in tudi zahtev EU glede varnosti hrane. V skladu z zakonodajo EU morajo biti pakiranja, ki vsebujejo jajca, uvožena iz tretjih držav, kjer ni zadostnih zagotovil glede ustreznosti proizvodnih standardov, označena z načinom kmetovanja kot standard zunaj EU. Ta oznaka omogoča jasno razlikovanje uvoženih jajc, ki niso proizvedena v skladu z zahtevami EU za dobro počutje živali.

Komisija bo razmere nadalje preučila z vsemi zadevnimi zainteresiranimi stranmi, kot sem povedala, na srečanju, ki bo potekalo 19. januarja 2011 v Bruslju in na katerem se bo razpravljalo o nemotenem izvajanju direktive.

Esther de Lange, v imenu skupine PPE. – (NL) Gospod predsednik, z vratolomno hitrostjo drvimo v stanje, v katerem milijoni jajc ne bodo izpolnjevali evropskih pravil. Nenazadnje se pričakuje, kot je bilo danes že rečeno, da bo 30 % vseh jajc, proizvedenih leta 2012, kršilo prepoved baterijske reje, o kateri smo se dogovorili leta 1999.

Komisarka, gre za enostavno računanje. Kmeta stane 8 do 13 % več, da proizvede živalim prijazno jajce kokoši, ki niso zaprte v baterijske kletke. Po drugi strani se bo povprečni potrošnik, če nam je prav ali ne, odločil za cenejša jajca in je pripravljen za živalim prijazna jajca plačati samo 3 do 4 % več. Zdi se, da je slabši konkurenčni položaj, ki je posledica teh razmer, zelo jasen.

Ključno vprašanje je: kaj boste vi, Evropska komisija, storili, da bi zagotovili, da se kmetov, ki ustrezno izpolnjujejo pravila in so vlagali v alternative, ne kaznuje in daje prednost njihovim kolegom, ki zaostajajo za njimi. Komisarka, prosim, ne odpravite nas z istim stavkom, da so države članice odgovorne za izvajanje in preglede. Ste varuh pogodb, zato so vse oči uprte v vas. Zelo obžalovanja vredno se mi zdi tudi, da še vedno razpravljamo o podatkih in se zanašamo na to, da bomo naslednje leto dobili boljšo predstavo o stanju, ker bo takrat prepozno!

Kaj bomo storili? Povečati je treba pritisk! V svoji resoluciji seveda med drugim zahtevamo ohranitev prepovedi kletk, več inšpekcijskih pregledov, pripravo nacionalnih akcijskih načrtov in uvedbo prepovedi izvoza vseh jajc, ki niso proizvedena v skladu s predpisi.

Komisija, vi ste na potezi! Če ne boste storili nič, bodo v dobri veri trpeli ne samo kmetje, ki gojijo kokoši, bojim se, da bo trpela tudi vaša verodostojnost in verodostojnost vseh evropskih predpisov o dobrem počutju živali. To je položaj, ki se mu hočemo po mojem mnenju vsi izogniti.

Luis Manuel Capoulas Santos, v imenu skupine S&D. – (PT) Gospod predsednik, tako kot predsednik Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja gospod De Castro pred 12 leti, sem tudi sam kot minister za kmetijstvo imel priložnost sodelovati pri odločitvi o sprejetju zakonodaje, o kateri tu razpravljamo danes. Razprava je dolga in težka, ker smo bili soočeni z dvema nasprotujočima si vrednostma: vzpostavitev pogojev za dobro počutje živali in zagotavljanje konkurenčnosti sektorja. Dosežena rešitev je bila podpreti dobro počutje živali in omogočiti dovolj dolgo obdobje za prilagoditev sektorja.

Čeprav je do začetka veljavnosti novih predpisov še eno leto, nas skrbijo razpoložljivi podatki o kmetijah, ki se še niso prilagodile, kot je potrdila komisarka. Ne moremo dovoliti, da bi bila podjetja, ki so vlagala in si zelo prizadevala, da bi bila v skladu s to zakonodajo, kaznovana ali predmet nepoštenne konkurence.

Komisarki sem hvaležen za informacije, ki nam jih je posredovala, vendar pa bi radi pridobili podrobnejše informacije o tem, kakšno stopnjo so dejansko dosegle posamezne države članice. Prav tako bi radi vedeli, katere posebne postopke namerava upoštevati Komisija, da bi zagotovila, da lahko podjetja na splošno 1. januarja 2012 izpolnjujejo to zakonodajo, razen tistih, ki jih je omenila komisarka, in ali dejansko obstaja kolikor toliko enoten okvir kazni med različnimi državami članicami. To je namen resolucije, o kateri razpravljamo danes in ki bo po mojem prepričanju prejela široko podporo Parlamenta. Vendar pa bo moja skupina glasovala proti popolnemu ali delnemu črtanju točk F, 8, 9 in 14, ki zajemajo

besedilo ali cilje, za katere dvomimo, da so skladni s pravom EU, in ki bodo, če se jih ohrani, zmanjšali verodostojnost resolucije.

George Lyon, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, komisarki bi se zahvalil za informacije, ki jih je posredovala na začetku razprave.

Ne glede na to, ali imate popolno sliko ali ne, je trdo dejstvo, da se bo od 1. januarja naslednjega leta 80 milijonov jajc v Evropski uniji verjetno proizvajalo v nezakonitem sistemu baterijske reje. To bo postalo dejstvo. Imamo dvanajstmesečni cikel nesenja jajc. Ni mogoče, da bi se ta številka do takrat zelo spremenila.

Rad bi vedel, kaj naj rečem ljudem kot je John Campbell iz podjetja Glenrath Farms in vsem proizvajalcem v Združenem kraljestvu, izmed katerih je vsak v povprečju porabil 2 milijona GBP za skladnost z zakonodajo in ki zdaj trpijo dodatne stroške, ki so 8 do 10 % višji kot v običajnem sistemu baterijske reje. Kaj naj rečem potrošnikom v domovini, ki smo jim obljubili, da od 1. januarja 2012 na trgu ne bo več jajc, proizvedenih v starih sistemih baterijske reje?

Vem, kaj hočem slišati od Parlamenta in Komisije. Rad bi se vrnil in jim povedal, da bomo sprejeli stroge ukrepe, s katerimi bomo zagotovili upoštevanje zakonodaje. Brez odstopanj in brez podaljšanj. Nenazadnje so imeli proizvajalci deset let časa za uskladitev. Hočem, da lahko države članice, ki izpolnjujejo zahteve, zaščitijo svoje potrošnike in proizvajalce s tem, da imajo možnost prepovedati uvoz nezakonito proizvedenih jajc tistih proizvajalcev in držav, ki ne izpolnjujejo zahtev. Menim tudi, da mora Komisija sestaviti seznam, ko bo imela informacije, in imenovati tiste, ki ne izpolnjujejo zahtev. Ni opravičilo reči, da nismo vedeli, da nas to čaka. Deset let je dovolj dolga doba v vsakem poslovnem ciklu, da se ta lahko pripravi in vlaga.

Komisarka, upam, da nam boste v zaključku te razprave podali močno izjavo in povedali, da razumete pomisleke proizvajalcev in potrošnikov, in nam obljubili stroge ukrepe, ki ščitijo oboje.

Martin Häusling, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, komisarka, vaši odgovori me niso prepričali. Prav tako so bile daleč od prepričljivih tudi podrobnosti, ki jih je Komisija podala v Odboru za kmetijstvo in razvoj podeželja. Kot je že povedal gospod Lyon, je to težava, s katero se bomo morali soočiti. Od leta 2012 dalje bo 30 % jajc na trgu nezakonitih. Vendar pa ne vemo, kaj naj storimo. Očitno bomo zaupali državam, da bodo izpolnile svoje obveznosti poročanja – dovolite mi, da vprašam, zakaj ne sprožimo postopkov za ugotavljanje kršitev ali vsaj zagrozimo z njimi, da bi povsem jasno dali vedeti, da mora evropsko pravo nazadnje veljati v vseh državah članicah in za vse kmete? Vzpostavili smo zelo visoko raven verodostojnosti v zvezi z dobrim počutjem živali, to pa je nekaj, kar moramo prav tako zaščititi. Državljeni upravičeno pričakujejo uporabo teh standardov. Javnost je zelo občutljiva glede zadev v zvezi z dobrim počutjem živali. Nenazadnje zagotavljamo financiranje in javno podporo kmetijski skupnosti, ker imamo strožje predpise v zvezi z varstvom okolja in dobrim počutjem živali. Ni nerazumno pričakovati nekakšno povračilo vseh držav članic. Zaradi tega bi vprašal: kaj namerava zdaj storiti Komisija? Postavili smo že zahtevo na ravni odbora. Pravzaprav moramo takoj predložiti katalog ukrepov. Ne moremo dopustiti možnosti nadaljnjih razprav, namenjenih podaljšanju skrajnih rokov. Ne smemo zdaj kaznovati tistih, ki so izvajali politiko, s tem, da drugim dovolimo še dlje delati s prehodnimi roki. To bo povzročilo izgubo zaupanja kmetov v institucije Evropske unije.

Načeli ste vprašanje v zvezi z označevanjem. Kaj se bo zgodilo s proizvodi, ki na primer vsebujejo jajčni melanž namesto svežih jajc? Kako lahko označimo takšne proizvode? To je treba urediti takoj.

Že večkrat je bilo rečeno, da je 10 let dolga doba. Vsak v Evropski uniji je moral vedeti, da bo treba te roke upoštevati. Države članice, vključno z novimi državami članicami, ne morejo imeti opravičila in reči: „Oprostite, toda zmanjkalo nam je časa. Deset let resnično ni bilo dovolj“.

Evropska unija je v izvrstnem položaju, ko gre za dobro počutje živali. Uporabimo ga lahko za podkrepitev svojih argumentov po vsem svetu. Uporabimo ga lahko v utemeljevanjih potrošnikom, zaradi česar moramo to dosledno izvajati, če naj Parlament in Komisija ne izgubita verodostojnosti v zvezi z izvajanjem evropskih standardov. Zaradi tega nujno pozivamo Komisijo, naj ukrepa, namesto da izgubi še več časa in tvega razmere, ki po 1. januarju 2012 ne bodo zadovoljive za nikogar.

James Nicholson, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, najprej naj povem, da tudi mene ni popolnoma prepričalo to, kar nam je danes povedala komisarka. Uradniki Komisije so ob dveh priložnostih prišli v Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja in njihov nastop in to, kar so nam povedali, ni bilo samo nesprejemljivo, ampak je bilo nepojmljivo in sramotno.

Zdaj sem prisluhnil komisarki in z velikim zanimanjem poslušal nekatere stvari, ki jih je povedala, vendar pa nam ni povedala nič drugega kot dejstvo, da se bodo januarja sestali z zainteresiranimi stranmi.

Kaj boste torej januarja rekli zainteresiranim stranem, komisarka? Kakšen bo izid? Hočemo vedeti, ker se morate zavedati, da so danes v baterijski reji že zadnje kokoši nesnice in je treba spoštovati rok. Kokoši so že tam. Običajni cikel nesenja jajc za kokoši nesnice v baterijski reji je 13 do 14 mesecev.

V vašem govoru ste podali pripombo, ki bi jo morda razložili ali se ji natančneje posvetili: rekli ste, da bodo imela jajca, ki bodo uvožena iz držav zunaj EU in ne izpolnjujejo ustreznih standardov, drugačno oznako. Kaj mislite s tem? Boste upoštevali pripombo, da bodo imela jajca, ki bodo znotraj EU proizvedena nezakonito, po 1. januarju 2012 bodisi enako oznako, se jih ne bo smelo izvažati iz države, v katerih bodo proizvedena, ali jih ne bo dovoljeno tržiti?

Tu imamo velik problem, ker bo, kot je povedal George Lyon, po 1. januarju 2012 83 milijonov jajc proizvedenih nezakonito, to pa je dejstvo. To je tudi precej slab položaj za nas v Evropi, kjer ljudje jajca potrebujejo za uživanje. Kaj bomo torej storili?

Resnično menim, da moramo vedeti, kam gremo. Nam boste zagotovili, da se boste marca vrnili v Parlament z ustreznim predlogom glede tega, kaj nameravate storiti – katere ukrepe nameravate sprejeti –, da bi dejansko nadzorovali te razmere? Kot so izpostavili drugi, so številni proizvajalcev že potrošili milijone funtov za skladnost s standardi. Zdaj od njih ni mogoče zahtevati, naj si nadalje prizadevajo zaradi drugih, ki niso pripravljeni storiti enako.

John Stuart Agnew, v imenu skupine EFD. – Gospod predsednik, Komisija je v industriji jajc ustvarila veliko krizo. Če vam je všeč ali ne, bo na dan D v baterijski reji še vedno 100 milijonov ptic – ali naj rečem dan E? Ni ne denarja ne logistike, da bi to preprečili.

Vztrajanje pri neusmiljeni uveljavitvi pravil čez eno leto iz udobja naslonjača lahko govornika navda z velikim občutkom zadovoljstva, vendar pa bi lahko resno ogrozilo dolgoročno zdravje britanskega sektorja jajc.

Oglejmo si dejanske posledice. Kako odstranite in uničite 100 milijonov kokoši v 24 urah? Ali kako varno razbijete in odstranite 83 milijonov jajc vsak dan? Če domnevamo, da vam bo nekaj od tega uspelo, kje bodo potrošniki vsak dan dobili svojih 83 milijonov jajc? Iz Ukrajine, Indije, Argentine, Brazilije, kjer bodo vsa jajca znesena v baterijski reji. Ali je katera koli od teh držav znana po visokih standardih za dobro počutje živali?

Ko se bo začela ta trgovina, se bo zaradi svoje konkurenčne prednosti zelo hitro razširila. Zelo težko jo bo ustaviti. Popolnoma bo spodkopala prizadevanja vseh proizvajalcev jajc v Združenem kraljestvu. Posledično bomo izvažali velik del naše industrije, ki je pravkar obsežno vlagala, da bi ostala skladna s pravili EU.

Menim, da je prepoved trgovine znotraj Skupnosti popolnoma neučinkovita. Ne bo samo nemogoče stvari urejati preko odprtih meja, ampak bi temu lahko oporekala tudi STO. Torej je najmanj slaba rešitev – in pravim „najmanj slaba“ –, da proizvajalcem, ki niso dosegli skladnosti, omogočimo začasna odstopanja in jim hkrati določimo pogoje.

Rad si ogledam nekatere nezastrite podobe, vendar pa mi ni všeč pogled na tovor golih, nežigosanih jajc, ki leta 2012 zapuša tuje enote baterijske reje in je namenjen v Združeno kraljestvo. Nežigosana jajca so darilo za goljufivega trgovca. To smo se v Združenem kraljestvu naučili na grd način.

Naša rešitev v Združenem kraljestvu je mehansko žigovanje jajc s šiframi, ki predstavljajo način njihove proizvodnje na sami farmi kokoši nesnic. To se v točno tem trenutku opravlja na moji kmetiji, stroji pa so zanesljivi. Komisija pravi, da je zanjo pretežko organizirati žigovanje posebne šifre na jajca, ki ne izpolnjujejo zahtev, kljub temu, da je to očitno potrebno. Da, to je seveda ista Komisija, ki ovčerejce v Združenem kraljestvu sili, da po nepotrebem posamezno označijo ovce z nezanesljivo elektronsko opremo. Kakšna očitna nedoslednost.

„Najmanj slaba“ rešitev – ponovno uporabljam ta izraz – je, da EU vztraja pri tem, da države članice, ki ne izpolnjujejo zahtev, svoje regionalne sklade uporabijo za stroje za žigovanje in tudi plačajo za inšpektorat, katerega osebje sestavljajo državljani držav članic, ki ne izpolnjujejo zahtev. Ta inšpektorat bo obiskal tudi pakirne centre in vzpostavil podatkovno bazo predelovalcev, ki v svojih proizvodih uporabljajo ta jajca iz baterijske reje.

Večina prodajalcev na drobno v Združenem kraljestvu bi se rada izognila jajcem iz baterijske reje po roku, vendar pa jim to lahko uspe samo, če bodo ta jajca ustrezno označena.

Mike Natrass (NI). – Gospod predsednik, ne gre samo za kokoši v neprimernih kletkah, ampak gre tudi za zmožnost EU, da nadzira enotni trg.

Države so imele 10 let časa, da do 1. januarja 2012 izpolnijo zahteve, ali pa bo proizvod nezakonit. Nemci, Skandinavci, Nizozemci, Britanci in drugi so izpolnili zahteve, nekateri veliki proizvajalci pa so jih enostavno zavrnili. To vključuje velike stroške, zaradi česar izpolnjevanje zahtev pomeni sposoditi si denar. Zaradi te ureditve zdaj dvanajst jajc stane približno 15 penijev več. Tistim razbojnikom, ki ne izpolnjujejo pogojev, bi se lahko dalo več časa in bi bili jasno nagrajeni, saj bi imeli prednost pri ceni.

Jajca iz nezakonitih kletk bodo izpodrinila tiste, ki so ubogali EU. Eden izmed proizvajalcev si je izposodil 10 milijonov GBP, da bi izpolnil zahteve te direktive. Prav je storil.

Ali bo Komisija zatajila in bodo njegova jajca nekonkurenčna? Če bodo dobili več časa, je nauk te zgodbe, da se, če EU sprejme direktivo, splača ne zmeniti se zanjo.

PRESEDSTVO: LIBOR ROUČEK

podpredsednik

Esther Herranz García (PPE). – (ES) Gospod predsednik, januarja 2012 bi lahko 400 španskih proizvajalcev jajc izginilo, to pa predstavlja približno 30 % njihovega celotnega števila v moji državi, z izgubo proizvodnje 300.000 ton jajc.

Evropska unija bi lahko nehala proizvajati 80 milijonov jajc, kar predstavlja 2 toni, in če ne bomo ukrepali zelo pametno, bo edina stvar, ki jo bomo dosegli, da jih bo nadomestil uvoz iz tretjih držav, katerih standardi za dobro počutje živali so precej nižji od standardov v Evropski uniji.

Direktiva iz leta 1999, ki določa, da se prostor v kletkah za kokoši nesnice poveča, zahteva, da ukrepamo pametno in pozitivno, kajti drugače bomo samo oslabili evropsko proizvodnjo in dali izredne trgovinske priložnosti tretjim državam, kjer je velikost prostora na ptico precej manjša, kot je sedaj v Evropski uniji.

Ta direktiva zahteva precejšnjo prizadevanja evropskih proizvajalcev, saj stroški samo v Španiji znašajo približno 600 milijonov EUR. Prav tako ne smemo pozabiti, da ima gospodarski vpliv na industrijo jajčnih proizvodov in živilsko industrijo na splošno.

Zato prosim za vašo podporo predlogu spremembe, ki ga je k odstavku 2, ki zahteva, da se najde rešitev vsaj za odgovorne kmetije in odgovorna podjetja, ki so v procesu preoblikovanja svojih kmetij in bodo to preoblikovanje zaključili do januarja 2012, predložila skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov). Podpreti jih moramo pri preoblikovanju njihovih objektov in jim dati čas, da dokončajo ta postopek, s čimer bi preprečili, da kmetije utrpijo nepopravljivo škodo in da na trgu EU čez noč pride do pomanjkanja, ki bo posledično povišalo cene za potrošnike.

Spoštovati moramo direktivo, dati industriji jajc in jajčnih proizvodov možnost in spoštovati tudi pravico do dobrega počutja živali in pravico potrošnikov do razumnih cen.

Ulrike Rodust (S&D). – (DE) Gospod predsednik, komisarka, na tem mestu bi ponovno poudarila, da je bila odločitev o prepovedi baterijske reje že sprejeta. Države članice in proizvajalci jajc so imeli dovolj časa za izvajanje direktive o odpravi običajne baterijske reje. Čas še ni povsem potekel – na razpolago je še dvanajst mesecev, preden bo ta reja popolnoma prepovedana.

Menim, da moramo s 1. januarjem 2012 zagotoviti popolno prepoved baterijske reje. Mora obstajati možnost grožnje državam članicam, ki niso uspele izvesti direktive, s pravnimi ukrepi kot so finančne kazni.

Zagotoviti moramo tudi, da se jajc, ki izvirajo iz kmetijske reje, ki ni skladna z evropsko zakonodajo, ne prodaja na evropskem notranjem trgu.

Britta Reimers (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, dvanajst let smo vedeli, da bo baterijska reja od 1. januarja 2012 v EU prepovedana. Kako je mogoče, da dvanajst let za nekatere države članice ni bilo dovolj, da bi pravočasno uvedle to prepoved in ustrezno pripravile svojo perutninsko industrijo? To je samo eden izmed številnih primerov, kako slabo izvajanje vodi v težave. Proizvajalci jajc v državah članicah,

ki so pravočasno uvedle spremembe, že občutijo konkurenčne pomanjkljivosti, ki so v nasprotju z načeli EU.

Komisijo pozivam, naj zahteva upoštevanje veljavnega prava v vseh državah članicah in naj stori vse, da zagotovi njegovo izvajanje. Po januarju 2012 se jajc ne sme več proizvajati v baterijski reji in nezakonito proizvedenim jajcem se od takrat dalje ne sme dovoliti, da bi prišla v trgovine, s čimer bi končali njihov negativni vpliv na konkurenco. Kmetje, ki so spremenili svoje prakse tako, da so te skladne z zahtevami EU, ne smejo občutiti finančnih neugodnosti, medtem ko bodo tisti, se upirajo izvajanju, imeli gospodarske koristi.

Ljudem v Evropi je nemogoče razložiti, zakaj pravo EU ne velja v vseh državah članicah enako in zakaj nekatere države članice vedno zavlačujejo. Nedavna kriza kaže, kam nas to lahko pripelje. Potrebujemo Evropo, ki ukrepa usklajeno, in ne Evrope, v kateri lahko vsaka država članica brez oziranja na druge dela, kar želi.

Vicky Ford (ECR). – Gospod predsednik, kot številne matere tudi jaz hočem dostojne standarde za dobro počutje živali, hkrati pa hočem tudi cenovno dostopna jajca. Nisem strokovnjakinja za perutnino, poskusi moje hčere, da bi kokoši imela kot domače živali, pa so se izjalovili zaradi lisice.

Zato bi raje prisluhnila strokovnjakom – kot je kmet, skrbnik 30.000 srečnih kokoši nesnic, ki izpolnjujejo zahteve EU, ki sem ga prejšnji mesec obiskala v svojem volilnem okrožju. V Združenem kraljestvu se je prašičerejska industrija naučila iz napake – z velikimi stroški –, ko je enostransko uvedla višje standarde za dobro počutje živali. Proizvajalci jajc v Združenem kraljestvu zaupajo Komisiji in so vložili stotine milijonov funtov v priprave na to zakonodajo.

Zaupanje javnosti v EU je na doslej najnižji ravni. S to zakonodajo morate zaščititi tiste, ki so v dobri veri izpolnili zahteve. Ni se treba igrati s proizvajalci jajc.

Mairead McGuinness (PPE). – Gospod predsednik, Komisiji bi se zahvalila za odgovor, čeprav je nepopoln. Predsednik Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja je postavil zelo natančna vprašanja, na katera ni prejel popolnega odgovora.

Predvsem se mi zdijo vprašljive številke, morda bi jih lahko pojasnili? Ali ste rekli, da je zdaj 66 % proizvodnje proste reje? To ni informacija, ki jo imam. Drznem si reči, da so informacije, ki jih imate, selektivne, vaše srečanje z zainteresiranimi stranmi pa mora biti zelo temeljito, kajti to so, če rečem tako, zelo obogatene številke. Sploh ne podajajo resnične zgodbe proizvodnje jajc v Evropski uniji.

Naj povem tudi, da bi, če bi bilo enostavno spoštovati to zakonodajo in če bi si naši potrošniki res – in to resnično mislim –, čisto zares želeli kmetijske sisteme, ki so prijazni živalim, bi zanje tudi plačali. Hočejo jih. Ne cenijo jih in nočejo plačati zanje. Vse odkar sem od leta 2004 v Evropskem parlamentu, nisem prejela enega samega vprašanja potrošnika, ki bi me rotil, naj izvajamo to zakonodajo.

Zapomnite si to, ljudje. To je dejstvo razmer. Glede na povedano je pomembno, da se to zakonodajo, ki jo je sprejel Parlament, v celoti izvaja in da tiste, ki so vložili ogromno denarja, da bi izpolnjevali zahteve, Evropska unija zaščiti. Menim, da se Komisija zaveda, da se bo soočila s pravnim problemom.

Naj se posvetim razmeram na trgu. Prišlo bo do zelo očitnega kopičenja jajc: 83 milijonov jajc, ki bodo 1. januarja 2012 nezakonita! Moralno in etično teh jajc ne moremo zavreči.

Bilo bi strašno, če bi to storili, prav tako pa bi trpel trg in bi se dvignile cene za potrošnike, prišlo pa bi tudi do protestov in zgražanja.

Komisija nam mora povedati, kaj se bo zgodilo tega dne, saj je neizogibno, da bodo ta jajca na trgu in bo obstajal nekakšen črni trg z jajci, zato mora biti to jasno.

Tisti, ki so v prehodni fazi, morajo vedeti tudi, da ne bo koraka nazaj, ker so zmedeni zaradi sporočil, ki jih dobivajo.

Izmed vseh vprašanj, o katerih smo razpravljali ta teden, je to ključno vprašanje za naše potrošnike, vendar tudi naše proizvajalce. Od Komisije potrebujemo nekatere odgovore.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Gospod predsednik, komisarka, kot boste videli, v tem parlamentu nadzorujemo skladnost z zakonodajo, vključno z zakonodajo, ki še ni začela veljati. Če to nalogo razširimo na druge sektorje z roki, ki še niso zaključeni, bi morali imeti petnajstdnevna plenarna zasedanja.

Danes razpravljamo o sektorju, ki ne prejema pomoči iz skupne kmetijske politike in trpi zaradi povišanih cen krme. Sektorju ni lahko spoprijeti se z dodatnimi stroški, vendar pa mora to storiti, da bi izpolnil visoke proizvodne standarde, ki jih določamo v EU.

Zdi se, da vse kaže, da 1. januarja 2012 proizvajalci v številnih državah članicah ne bodo mogli povsem izpolniti zastavljenega roka. Izračunano je bilo, da bo izguba proizvodnje za pokritje potreb trga EU znašala 30 %.

Posledica tega je, da se bo sveža jajca proizvajalo tu in bodo resnično dražja za potrošnika. Jajca za predelavo bomo kupovali drugje in bomo ustavili delež proizvodnje EU, ki je odšla na ta trg. Upam, da bomo do takrat imeli več uspeha pri zahtevanju vzajemnosti v naših odnosih s tretjimi državami.

Na koncu želim povedati: zakonodaja bo od leta 2012 obvezna. Medtem lahko Komisija izvaja drugo zakonodajo, ki je v veljavi, kot je elektronska identifikacija ovc in koz, ki dodaja vrednost v smislu sledljivosti in dobrih veterinarskih pogojev ter ima tudi neposreden vpliv na dobro počutje živali.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Gospod predsednik, precej jasno je, kaj pravi resolucija, o kateri razpravljamo – ne bo izjem in odstopanj. Evropska komisija mora pripraviti instrumente za izvajanje in kaznovanje proizvodnje, ki ni prilagojena zahtevam. Žal nič ne sledi tudi iz izjave v preambuli k resoluciji, da so imeli nekateri proizvajalci 12 let za prilagoditev, medtem ko bodo imeli drugi osem in spet drugi samo pet let. Dodal bi, da so proizvajalci, ki so imeli na razpolago najkrajši čas za prilagoditev, z nakupom neprilagojenih kletk od svojih kolegov v starih državah članicah EU podprli njihova prizadevanja za prilagoditev, ne da bi se zavedali težav, ki si jih povzročajo sami. Strokovnjaki so našli dokaze, ki kažejo, da bo po izvajanju direktive o kokoših nesnicah povpraševanje po konzumnih jajcih preseglo ponudbo, kar bo v praksi pomenilo uvoz jajc, proizvedenih v kletkah, ki zagotovo niso prilagojene, iz tretjih držav. Zato Komisijo pozivam, naj oceni izvedljivost ohranitve prepovedi uporabe običajnih kletk od 1. januarja 2012 dalje, obenem pa najde rešitve in jasno opredeli merila za tiste proizvajalce, ki do 1. januarja 2012 ne bodo dokončali procesa posodobitve, kot je navedeno v dveh spremembah, ki ju je podprla moja skupina.

Po navedbah avtorjev je ključna utemeljitev za sprejetje te resolucije poleg dobrega počutja živali in konkurenčnosti dejstvo, da je bilo prehodno obdobje za prilagajanje znano in navedeno v direktivi ter da tega roka ni mogoče spremeniti. Upam, da bodo vsi tisti poslanci,

ki sprejemajo takšno razmišljanje in bodo glasovali za resolucijo, prav tako odločni in enotni, ko bo šlo za glasovanje o tem, da po letu 2013 ne bo nadaljnega prehodnega obdobja za diferenciranje neposrednih plačil v Evropski uniji, saj je bil rok za to prehodno obdobje do leta 2013 naveden v Pogodbi. Tako je določen in menim, da ga ne smemo spreminjati.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Gospod predsednik, dosedanja razprava je pokazala, da obstaja resno navzkrižje interesov med tistimi, ki so zaključili prehod na novi sistem, in tistimi, ki tega še niso storili. Vendar pa obstaja tudi resen spor med starimi in novimi državami članicami. Popolnoma se strinjam z gospodom Kalinowskim, da so imele stare države članice precej več časa za prehod in so svoje stare, zastarele strukture predale novim državam članicam pred njihovim pristopom. Ne glede na to je jasno, da je treba pravila izpolnjevati, jasno pa je tudi, da Evropska unija svoje proizvajalce z določanjem strožjih pravil od tistih, ki jih uporablja za zunanje dobavitelje za uvoz, ponovno postavlja v slabši konkurenčni položaj. Ne zahteva samo spoštovanje teh pravil, ampak jih pogosto ne nadzoruje učinkovito. Zato menim, da bo Evropska komisija sprejela še eno odločitev, ki bo proizvajalce EU postavila v slabši položaj v primerjavi z zunanjimi trgi.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Gospod predsednik, popolnoma se zavedam potrebe po zaščiti enakih pogojev konkurence znotraj Unije v korist proizvajalcev, ki so izpolnili strožje zahteve, ki jih uvaja direktiva. Vendar pa moramo obenem podpreti proizvajalce, ki si prizadevajo izpolniti zahteve, ne morejo pa si privoščiti visokih stroškov prilagoditve do roka, ki je bil določen. Oblikovana je bila določba, tako da se proizvodov, ki niso proizvedeni v skladu z zakonodajo, od 1. januarja 2012 znotraj Skupnosti ne more zakonito tržiti in z njimi trgovati.

Obenem se bo še naprej uvažalo proizvode iz tretjih držav, proizvedene v skladu z nižjimi standardi za dobro počutje živali. Z drugimi besedami, ko so številne kmetije v nevarnosti, da bodo zaradi strožjih standardov za dobro počutje živali prenehale s poslovanjem, se bo proizvode uvažalo iz tretjih držav, ki sploh ne izpolnjujejo specifikacij, ki danes veljajo v Uniji. Da, zaščititi moramo dobro počutje živali, zaščititi moramo ustrezno ravnanje z živalmi, vendar pa moramo zaščititi tudi evropski socialni in proizvodni sistem.

Spyros Danellis (S&D) . – (EL) Gospod predsednik, komisarka, čeprav morajo vsi evropski proizvajalci spoštovati zakonodajo Skupnosti in pravočasno izvesti potrebne prilagoditve, se ocenjuje, da to do 1. januarja 2012 ne bo uspelo 30 % proizvajalcev jajc. Žal nam takšno stanje kaže, da Evropski komisiji ni uspelo prepričati proizvajalcev, da je to v njihovo korist, politika, ki ji ni uspelo prepričati neposrednih zainteresiranih strani, da jo zagovarjajo, pa bo ne glede na uvedene nadzorne ukrepe težko uspešna. Menimo, da bi celovit pristop, ki povezuje stroške naložb s koristmi izpopolnjenih sistemov baterijske reje za proizvajalce in tudi potrošnike, uspešneje prepričal proizvajalce, naj sprejmejo ukrepe, takšen pristop pa bi zaščitil tudi značilno razliko evropskih proizvodov, ki temeljijo na kakovosti, varnosti in standardih za dobro počutje živali, in jih zaščitil pred nepošteno konkurenco iz tretjih držav pod neenakimi pogoji, kar je točno tisto, česar se bojimo.

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, vprašanje dobrega počutja živali je vprašanje, s katerim se je ta parlament večkrat spopadal, in po mojem mnenju je Parlament skupaj s Komisijo in Svetom sprejel premišljeno in uravnoteženo odločitev. Menim, da si v zvezi s tem ne smemo premisliti.

Zato smo dolžni poiskati najboljše načine za uveljavitev tega ukrepa, v tem primeru pa ga moramo oblikovati ob upoštevanju odgovornosti in ga uveljaviti odgovorno v zvezi z

vsemi gospodarskimi subjekti, ki prilagajajo svoj proizvodni postopek. Jasno je, da tega datuma ne bomo mogli preložiti in omogočiti dodatnega obdobja za prehod na odgovoren sistem za dobro počutje živali. Dolžni smo upoštevati vse tiste ljudi, ki so začeli proces preoblikovanja in ga izvajajo v obdobju krize in naložbenih težav.

Zato bi vam rad poudaril vprašanje prehodnega obdobja, ki upošteva vse tiste kmete, ki so začeli proces prilagajanja, da bi upoštevali dobro počutje živali, vendar ga še niso zaključili. V tako težkem obdobju krize zato menim, da je treba posebno pozornost posvetiti tudi tem proizvajalcem.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Gospod predsednik, tudi jaz menim, da ni pošteno govoriti o desetletnem obdobju, ki naj bi ga države članice imele na razpolago. Romunija in Bolgarija sta k Evropski uniji na primer pristopili pred samo tremi leti, toda pravila so pravila in jih morajo spoštovati vsi.

Vendar pa bi rad kolege poslance pozval, naj glasujejo za predlog spremembe 2, ki ga je predložila skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov). Veliko število proizvajalcev je že začelo vlagati v posodobitev svojih sistemov reje ali pa se pripravljajo na takšno naložbo. Vendar pa te naložbe niso mogoče čez noč in bi bilo za zadevne proizvajalce krivično, če bi jih kaznovali. Ponovno bi poudaril, da to zadeva samo tiste proizvajalce, ki so začeli spreminjati svoje sisteme reje, predlog spremembe pa se nanaša na skladnost z določenimi jasno opredeljenimi pogoji.

Andrew Henry William Brons (NI). – Gospod predsednik, proizvajalci v Združenem kraljestvu so vlagali precejšnje vsote denarja – in s tem povečali svoje proizvodne stroške – v priprave na izvajanje te direktive, ker vedo, da bo Britanija izvajala zakonodajo. Zakaj bi se morali soočiti z nepošteno konkurenco iz držav, ki ne izvajajo zakonodaje ali se jim morebiti odobri izjemo ali odlog uveljavitve?

Ukrep je bil oblikovan z minimalnim uveljavljanjem in prepuščen dragoceni skrbi zelo različnih standardov v 27 državah članicah. Jezik komajda nakazuje enotno strogo izvajanje. Uporabljene so bile besede kot „sorazmeren“ in „odvračalen“.

Sploh nisem za to, da bi EU v imenu držav članic sprejemala zakonodajo. Toda če se sprejme takšna zakonodaja, ni sprejemljivo, da se nekatere države sili k njenemu spoštovanju in drugim odobri učinkovito izjemo. Bo Komisija zagotovila, da se bo državam, ki ne bodo izpolnile zahtev, preprečil izvoz jajc v države, ki izpolnjujejo zahteve, ali vsaj, da se jajc iz enot, ki ne izpolnjujejo zahtev, ne bo izvažalo? Naši proizvajalci zahtevajo zaščito pred nepošteno konkurenco.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE). – (PT) Gospod predsednik, komisarka, dovolite mi, da v zvezi s temo, o kateri danes razpravljamo, za začetek ponovim, da menim, prvič, da je treba direktive dejansko upoštevati in da enako velja za Direktivo 1999/74/ES in drugič, da so prizadevanja za dobro počutje živali vodilno vprašanje, ki ga mora Evropska unija podpreti. Glede na povedano je pomembno poudariti, da je prilagajanje tej direktivi precej obremenjujoče za podjetja v sektorju: 30 % na kokoš nesnico na Portugalskem. Poleg tega za ta namen ni posebne podpore iz programa za razvoj podeželja.

Zaradi pomanjkanja kapitala v tem sektorju, omejenih bančnih posojil in krize na splošno je nujno in obvezno priznati, da je bila prilagoditev številnih podjetij odložena. Zato je pomembno omogočiti dodaten čas tistim podjetjem – in samo tistim podjetjem –, ki so se že začela prilagajati kot je zahtevano.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, nihče izmed nas ne želi dvomiti v potrebo po izvajanju direktive iz leta 1999, saj je ogrožena verodostojnost te institucije, in nihče izmed nas noče dvomiti v potrebo po zaščiti dobrega počutja in zdravja živali.

Vendar pa morajo direktive temeljiti tudi na razumu, zato bi danes v tem parlamentu podal nekaj dobronamernih pripomb. Prvič, med letom 1999 in danes je prišlo do globoke gospodarske krize, ki je ohromila podjetja, industrijo in potrošnjo, zaradi česar številna podjetja niso mogla izvesti prilagoditve. Nam tega ni treba upoštevati?

Drugič, stroga uporaba direktive od 1. januarja 2012 bi s trga odstranila številna podjetja in utrla pot uvozu jajc, proizvedenih z metodami, ki manj ščitijo živali kot tiste, ki se jih zahteva in izvaja v Evropski uniji, ali pa selitvi evropskih proizvodnih obratov izven Evropske unije.

Če je to tisto, kar si želimo v času krize – spodbujati upad zaposlovanja in porast uvoza jajc, proizvedenih zunaj Evrope v skladu z drugačnimi merili kot so tista, ki jih morajo izpolnjevati naši proizvajalci –, potem menim, da bomo storili krivico.

Veliko prizadevanj smo vložili v zamisel obsežnega prehodnega obdobja in občutek imam, da ga podpiram. Komisarka, pozivam vas, da ga tudi zagotovite.

Diane Dodds (NI). – Kot so povedali številni kolegi v tej dvorani, je zaščita proizvajalcev, ki so upoštevali to zakonodajo in potrošili ogromne vsote denarja, popolnoma pravilna in je naloga Komisije na tej stopnji.

Vendar pa menim, da se mora Komisija nečesa zavedati. Govorila sem s številnimi izmed mojih kmetov, ki v težkih finančnih in gospodarskih razmerah težko najdejo denar za naložbe. Zanima me omemba označevanja ali žigosanja jajc. Imam nedavno pismo Komisije, ki dejansko navaja, da dodatna oznaka ne bi prinesla koristi ali pa bi bile te majhne, ker Komisija meni, da potrošniki pravzaprav ne bi razlikovali.

Zato bi Komisijo pozvala, naj nam pove, ali si je premislila glede tega vprašanja ali enostavno ne ve? Komisijo bi ponovno prosila, naj nas seznani s tem, ali namerava ubrati pot prepovedi trgovine znotraj EU. V mojem volilnem okrožju so podjetja, ki so odvisna od jajc iz drugih evropskih držav. Ali bo Komisija ta podjetja preprosto prisilila, da so odvisna od uvoza iz tretjih držav? Ta jajca bodo zagotovo proizvedena v skladu s precej manj strogimi sistemi dobrega počutja.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Gospod predsednik, o dejstvu, da se morajo kmetje prilagoditi direktivi iz leta 1999, ni treba razpravljati. Razumemo tiste kmete, ki so v posodobitev kletk že vložili denar. Ne govorimo o tem, da bi nekaterim kmetom dali več časa kot drugim, kot je dejal eden izmed predhodnih govornikov, ampak o tem, da vsem damo enak čas za izpolnitev zahtev in za zagotovitev, da so izpolnjeni standardi.

Pojma „nezakonita proizvodnja“ in „skrb za potrošnika“ zelo lepo zvenita, vendar pa bi rad vedel, zakaj ne kažemo enake odločnosti pri varstvu potrošnikov pred uživanjem uvoženih jajc, proizvedenih v pogojih, ki ne izpolnjujejo zahtev, uvedenih v EU. Vedno si prizadevam razumeti položaj različnih skupin kmetov v posameznih državah in podpiram rešitve, ki jim pomagajo, saj vem, da so kot skupina v izredno težkem položaju v smislu prihodkov. Sramota je, da drugi v tem parlamentu niso enakega mnenja.

Paul Rübiger (PPE). – (DE) Gospod predsednik, vsem nam mora biti jasno, da mora biti zdravje naših živali in s tem tudi zdravje ljudi naša najpomembnejša skrb. V znanstvenem

svetu organizacije za presojo znanstvenih in tehnoloških izbir (STOA), kjer opravljamo presoje tehnoloških izbir, imamo tudi projekt „Boljše življenje“, ki preučuje načine za izboljšanje prihodnjih pogojev na področju prehrane in krme. Zaradi tega bi predvsem v kontekstu osmega okvirnega programa za raziskave komisarko pozval, naj si prizadeva zagotoviti okrepitev raziskovalnih programov na področju živil/krme, da bi se izboljšale raziskave varnosti živil in zdravja živali in ljudi na tem področju in da bi lahko tu v prihodnosti pripravili ustrezne dokumente za državljane Evrope.

Mairead McGuinness (PPE). – Gospod predsednik, hvala za vaše potrpljenje. V svojem prispevku sem želela omeniti še dve drugi pripombi. Vprašanje jajc v lupini je precej razločno in jasno. Vendar pa obstaja velik trg za predelana jajca za slašičarski sektor, zato moramo vedeti, kakšne zahteve za označevanje bodo veljale za ta proizvod.

Menim, da imamo na tem področju največje pomisleke, ker gre vse več jajc v predelovalni sektor, in bojim se, da bomo svoje kletke izvozili iz Evropske unije in nato uvažali proizvode iz melanža in posušenih jajc iz prav teh sistemov v tretjih državah.

Vidim, da kimate v potrditev. To je zelo resničen problem za Evropsko unijo.

Drug pomislek zadeva vzporedne proizvodne sisteme in velik problem na trgu, če bodo v proizvodnjo uvedene izpopolnjene kletke, medtem ko bodo sedanji sistemi prav tako proizvajali. To bi lahko povzročilo velike težave za proizvajalce in nazadnje za potrošnike. Zato je pred Komisijo veliko usklajevanja, da bi to uredila.

Androulla Vassiliou, članica Komisije . – Gospod predsednik, očitno je, da glede tega vprašanja ni soglasja. Poslanec sem tu slišala zavzemati se za to, da ne bi bilo izjem in odstopanj, po drugi strani pa sem slišala poslanca, ki so se zavzemali za podaljšanje roka. Odvisno je od tega, iz katere države prihajajo, in od stopnje razvoja v vsaki posamezni državi.

Naj poudarim stališče Komisije. Ponovila bi, da morajo 1. januarja 2012 običajne kletke nadomestiti izpopolnjene kletke ali alternativni sistemi. Zato jajc iz običajnih kletk po januarju 2012 ne bo več mogoče zakonito tržiti. Takšno je naše stališče.

Komisija si nadvse prizadeva, in na naša prizadevanja se osredotočamo, podpreti države članice pri izpolnjevanju zahtev te direktive. Kaj delamo? Predvsem spodbujamo države članice, naj razvijejo in dokončajo nacionalne načrte v sodelovanju z industrijo in glavnimi zainteresiranimi stranmi, prejemamo pa tudi nacionalne načrte, ki zajemajo tudi sankcije za tiste industrije ali tiste kmete, ki ne izpolnjujejo zahtev direktive.

Drugič, z državami članicami izmenjujemo informacije o dobrih praksah spremljanja za poročanje o napredku glede uveljavitve. Organiziramo obiske strokovnjakov Komisije, da bi se prepričali v izvajanje direktive, in organiziramo ustrezna srečanja z zainteresiranimi stranmi. Kot sem povedala, imamo 19. januarja 2011 veliko srečanje zainteresiranih strani, na katerem bodo predstavniki držav članic razpravljali o trenutnem stanju, in preučili bomo, kako lahko najboljše pomagamo državam članicam, ki ne izpolnjujejo zahtev, da bi lahko do konca leta 2011 zaključile svoje prilagajanje zahtevam direktive.

To je naše stališče. Če se bo po januarju 2012 nezakonito proizvajalo jajca, se teh jajc ne bo smelo tržiti, in če se dokaže neskladnost, bi lahko Komisija seveda izvedla vse ukrepe, ki so na razpolago v trenutnem pravnem okviru – sprožitev postopkov za ugotavljanje kršitev, da se zagotovi ustrezno izvajanje zakonodaje EU. Preučuje se tudi alternative

postopkom za ugotavljanje kršitev z namenom preprečevanja morebitnega nezakonitega prometa z jajci, ki bodo po 1. januarju 2012 proizvedena v običajnih kletkah.

Spoštovani poslanci so podali številne druge pripombe, vse vaše pomisleke pa si bom prizadevala posredovati komisarju Dalliju, ki bo, v to sem prepričana, resno upošteval vaše pripombe.

Esther de Lange (PPE). – Gospod predsednik, vem, da je zelo nenavadno govoriti po zadnjem govoru komisarke. Zelo sem zadovoljna s tem, kar je povedala komisarka. Vendar pa ugotovitev, da smo v Parlamentu glede tega vprašanja razdeljeni, ni utemeljena. Komisarko z vsem spoštovanjem prosim, naj si ogleda izid končnega glasovanja, preden sodi o tem, ali je Parlament glede tega vprašanja razdeljen ali ne.

Predsednik. – Prejel sem štiri predloge resolucije ⁽¹⁾, predložene v skladu s členom 115(5) poslovnika.

Razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo kmalu.

James Nicholson (ECR). – Gospod predsednik, najprej bi podprl, kar je pravkar povedala Esther. Komisarko bi prosil tudi, naj nam, če danes ne more govoriti, morda poda pisno izjavo, ker niti za trenutek ne verjamem, da je ta parlament razdeljen.

Bi lahko natančneje razložila, kar je povedala o prepovedi jajc, ki prihajajo v Evropsko unijo od zunaj in ki ne izpolnjujejo standardov, enakovrednih standardom v EU, in njihovem ločenem označevanju? Kakšen žig predlaga za tista jajca v EU, ki po 1. januarju 2012 ne bodo smela imeti zakonitega žiga?

Predsednik. – Gospod Nicholson, žal mi je, to ni pravilen postopek. Kot sem povedal, je razprava končana. Svoje pomisleke ste imeli priložnost izraziti pred koncem razprave.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Gospod predsednik, zahvaliti sem se hotel samo službam Parlamenta, ker smo danes zgledno zaključili petnajst minut pred glasovanjem, tako da se bomo izognili zmedji na plenarnem zasedanju. Ta vzorni postopek javnosti pošilja prave znake. Službam Parlamenta se izrecno zahvaljujem.

Predsednik. – Ko bi le vedno bilo tako. Najlepša hvala.

(Seja je bila prekinjena ob 11.40 in se je nadaljevala ob 12.00)

Pisne izjave (člen 149 poslovnika)

Paolo Bartolozzi (PPE), v pisni obliki. – (IT) Direktiva Sveta 1999/74/ES določa minimalne standarde za zaščito kokoši nesnic v različnih sistemih reje z dodatnim ciljem zaščite pred nepošteno konkurenco med proizvajalci v različnih državah članicah. Čeprav podpiram načela te direktive, ne gre zlahka jemati, da so se glede na stanje številni evropski proizvajalci – ki so začeli spreminjati svoje obrate – znašli v resničnih težavah glede dokončanja preoblikovanja ter tvegajo, da pred 1. januarjem 2012, skrajnim rokom za izpolnjevanje zahtev direktive, ne bodo pripravljeni.

Če ne pozabimo še na resnične težave, s katerimi se pri pridobivanju financiranja za podporo procesov preoblikovanja soočajo številni proizvajalci, in na resne gospodarske težave, s

⁽¹⁾ Glej zapisnik

katerimi se morajo danes še vedno spopadati – z resnimi posledicami za stabilnost njihovih podjetij in stopnjo zaposlenosti –, sem prepričan, da je treba nekaj storiti. Države članice morajo posredovati pri spodbujanju ukrepov, ki lahko pomagajo evropskim proizvajalcem v perutninskem sektorju, ki so se s ciljem prilagoditve novi evropski zakonodaji lotili procesa spreminjanja svojih obratov, vendar jim tega procesa zelo verjetno ne bo uspelo dokončati pred začetkom leta 2012.

PRESEDSTVO: ROBERTA ANGELILLI

podpredsednica

5. Podpora okrepitvi prepovedi Evropske unije glede odstranjevanja plavuti morskim psom - Večja podpora Evropske unije športu na ljubiteljski ravni - Strategija EU glede brezdomstva (pisne izjave)

Predsednica. – Pisne izjave 0071/2010, 0062/2010 in 0061/2010 je podpisala večina poslancev Parlamenta in bodo zato v skladu s členom 123(3) in (4) poslovnika posredovane naslovnikom in objavljene v Sprejetih besedilih te seje, imena podpisnikov pa navedena v zapisniku.

Seán Kelly (PPE). – Gospa predsednica, v imenu sopodpisnikov Iva Beleta, Hannuja Takkule, Mary Honeyball in Joanne Senyszyn se zahvaljujem vsem poslancem za podpis te izjave. Opaziti je bilo, da je skoraj 50 % podpisnikov žensk, zato bi se jim najlepše zahvalil za njihovo sodelovanje, Joanni Senyszyn pa bi izrekel posebno priznanje. Opravila je odločilno delo in bi morda rada povedala nekaj besed.

Zahvaljujem se vsem in vam za božič želim veliko veselja, iger in športa.

Predsednica. – Naslednja točka je pisna izjava št. 61/2010.

Karima Delli (Verts/ALE). – (FR) Gospa predsednica, gospe in gospodje, nekoliko čustveno in v imenu kolegov poslancev gospe Thomsen, gospe Lynne, gospe Figueiredo in gospoda Protasiewiczza bi se rada iskreno zahvalila za vašo podporo pisni izjavi 61/2010 o strategiji EU glede brezdomstva.

Medtem ko Evropska komisija danes predstavlja svojo vodilno pobudo – evropsko platformo proti revščini in izključenosti –, ta izjava pošilja močno sporočilo Parlamenta Evropski komisiji in državam članicam.

Čas za govorjenje je potekel. Zdaj je čas za ukrepanje. Zdaj se lahko izvaja posamezne predloge. Poskrbimo, da bomo do leta 2015 odpravili spanje na prostem.

Vsem želim vesele praznike in prepričana sem, da bomo naslednje leto dobro začeli.

(Aplavz)

Predsednica. – Gospod Besset je prosil za besedo. Izvolite.

Jean-Paul Besset (Verts/ALE). – (FR) Gospa predsednica, v imenu treh kolegov poslancev gospe Pietikäinen, gospe Sârbu in gospoda Daviesa bi se iskreno zahvalil 410 poslancem Evropskega parlamenta, ki so podpisali pisno izjavo 71/2010 o podpori okrepitvi prepovedi Evropske unije glede odstranjevanja plavuti morskim psom, ki smo jo predložili.

Ta občutljiva živalska vrsta je kot mnoge druge žrtev pravih pokolov na morju zaradi odstranjevanja plavuti, pri čemer se po tem pohabljanju trup odvrže v morje.

Hvala, da ste v tako velikem številu podpisali to pisno izjavo. Pošilja močan znak Komisiji, naj okrepi predpise za zaščito te živalske vrste.

(Aplavz)

6. Čas glasovanja

Predsednica. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za izide in druge podrobnosti glasovanja: glej zapisnik)

6.1. Znak evropske dediščine (A7-0311/2010, Chrysoula Paliadeli) (glasovanje)

6.2. Sodelovanje Švice v programu „Mladi v akciji“ in akcijskem programu na področju vseživljenjskega učenja (A7-0334/2010, Doris Pack) (glasovanje)

6.3. Nadzor držav članic nad izvajanjem izvedbenih pooblastil Komisije (A7-0355/2010, József Szájer) (glasovanje)

6.4. Človekove pravice v svetu v letu 2009 in politika Evropske unije na tem področju (A7-0339/2010, Laima Liucija Andrikiienė) (glasovanje)

– Po glasovanju o spremembi 12:

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Gospa predsednica, kar poskušajo namigniti nekateri kolegi poslanci – ker je četrtek in je to zadnje glasovanje –, je, da bo dovolj, če boste rekli „odobreno“ ali „zavrnjeno“. Ni treba govoriti „oddanih je bilo 452 glasov, 53 proti, 22 za, in tako dalje“.

– Pred glasovanjem o odstavku 54:

Richard Howitt (S&D). – Gospa predsednica, gre za stvarno vprašanje. Črtati hočemo samo besedi „na Hrvaškem“. Menim, da to za druge skupine ni sporno.

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

– Pred glasovanjem o spremembi 25:

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Gospa predsednica, ker še ni navedeno na našem glasovalnem seznamu, sem hotel opozoriti, da se glede drugega dela tega predloga in naslednjega glasuje po lastni presoji. Hvala.

– Pred glasovanjem o spremembi 7:

Barbara Lochbihler (Verts/ALE). – Gospa predsednica, podajam dve dopolnili besedila. Za „seznam posameznikov, odgovornih za“ vstavite „resno“. Nato spremenite naslednji del stavka, da se bo glasil: „kršitev človekovih pravic v Iranu, kot so mučenje, cenzura, posilstva in izvensodne usmrtnitve“.

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

Laima Liucija Andrikiienė, poročevalka. – Gospa predsednica, imamo ustni predlog spremembe k predlogu spremembe 7. Besedilo se bo glasilo: „poziva Komisijo, naj pripravi seznam posameznikov, odgovornih za resno kršitev človekovih pravic v Iranu, kot so

mučenje, cenzura, posilstva in izvensodne usmrtitve, zlasti po volitvah leta 2009, ter naj razmisli o uvedbi kazni v obliki zamrznitve premoženja in prepovedi potovanja proti zadevnim posameznikom“.

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

– *Pred glasovanjem o odstavku 140:*

Laima Liucija Andrikiene, *poročevalka*. – Gospa predsednica, ker je prišlo do nekaterih pozitivnih dogodkov v Rusiji, bi radi spremenili stavek, ki se začne z: „obžaluje, da so do zdaj oblasti zavrnilo dovoljenje za vse proteste Strategija-31“. Predlog nadomesti besedi „do zdaj“ tako, da se stavek glasi „obžaluje, da so oblasti 31. oktobra 2010 zavrnilo dovoljenje za vse proteste Strategija-31 razen zadnjega“.

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

6.5. Nova strategija za Afganistan (A7-0333/2010, Pino Arlacchi) (glasovanje)

– *Pred glasovanjem o odstavku 30:*

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Gospa predsednica, skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze bi rada spremenila prvo besedo zadnjega stavka v odstavku 30 in nadomestila „pozdravlja“ z „je seznanjen z“.

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

– *Pred glasovanjem o odstavku 66:*

Pino Arlacchi, *poročevalec*. – Gospa predsednica, po pogovorih z drugimi političnimi skupinami predlagam spremembo besedila odstavka 66, da se glasi: „je seznanjen z vpletenostjo pakistanske tajne službe (ISI), s ciljem zagotoviti, da bo tudi za Pakistan izid kakršnega koli mirovnega procesa zadovoljiv“.

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

– *Pred glasovanjem o odstavku 71:*

Pino Arlacchi, *poročevalec*. – Predlagam spremembo celotnega besedila v tretjem delu odstavka 71, da se glasi: „ter zagotovijo, da se letala brez pilota, posebne sile in lokalne milice uporabljajo v skladu z ukazi generala Petraeusa o netoleriranju izgub življenj nedolžnega civilnega prebivalstva“.

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

6.6. Vzpostavitev stalnega kriznega mehanizma za ohranjanje finančne stabilnosti v evroobmočju (glasovanje)

– *Pred glasovanjem:*

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Gospa predsednica, kot soavtor predloga spremembe 9 bi podal tehnično pojasnilo, da se mora besedilo, kjer je zapisano „ESM“, glasiti „ESM/EMF“.

Vsem želim vesele praznike.

– *Pred glasovanjem o spremembi 12:*

Stephen Hughes (S&D). – Gospa predsednica, to spremembo bi podal v imenu skupin S&D, EPP, Skupine liberalcev in Zelenih. „poziva Evropski svet, naj zagotovi potrebni politični signal za preiskavo Komisije o prihodnjem sistemu evroobveznic, z jasno določitvijo pogojev, pod katerimi bo takšen sistem ugoden za vse sodelujoče države članice in celotno evroobmočje“.

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

6.7. Razmere v Slonokoščeni obali (B7-0707/2010) (glasovanje)

6.8. Dobro počutje kokoši nesnic (glasovanje)

7. Obrazložitev glasovanja

Ustna obrazložitev glasovanja

Poročilo: Chrysoula Paliadeli (A7-0311/2010)

Hannu Takkula (ALDE). – *(FI)* Gospa predsednica, povedal bi samo, da sem glasoval za to izvrstno poročilo. Gospa Paliadeli je opravila odlično delo glede vzpostavitve evropske kulturne dediščine in njenega lastnega znaka.

Po mojem mnenju je ta odličen pokazatelj, kako lahko z malo stroški dosežemo posebno dodano vrednost v Evropski uniji. Menim, da bodo spomeniki, ki bodo prejeli znak evropske dediščine, od njega vsekakor imeli koristi. To se bo odražalo v številu turistov, ki jih bodo obiskali, pripomoglo pa bo tudi k boljši prepoznavnosti Evrope.

Zelo pomembno je, da ne pozabimo, da je Evropa združena v svoji raznolikosti, in pomembno je, da zagotovimo, da lahko ljudje iz različnih držav Evrope odkrijejo mozaiku podobno evropsko identiteto na širši osnovi.

Gospa predsednica, to sem hotel povedati. Ko ljudje zapuščajo to dvorano, se je malo težje osredotočiti, vendar upam, da so poslušali, kar sem povedal.

Antonello Antinoro (PPE). – *(IT)* Gospa predsednica, gospe in gospodje, znak evropske dediščine je temeljnega pomena za celino, ki vključuje večino Unescovih spomenikov, in končno izpostavlja naravne, arheološke, mestne in kulturne znamenitosti, ki so imele pomembno vlogo v zgodovini, kulturi in povezovanju Evropske unije.

Odobritev znaka je pomemben korak za proces kohezije EU in je tudi izobraževalen ter oblikuje kulturni dialog. Vidimo lahko tudi, da je ta odločitev dobro znamenje za prihodnje generacije, ki bodo imele močnejšo vizijo evropske dediščine, ki jih lahko zgodovinsko in kulturno poveže.

Poročevalki se zahvaljujem za njena prizadevanja, obenem pa bi ji tudi toplo čestital za uspešen izid pogajanj s Komisijo o tej pobudi, ki je tako pomembna za prihodnost ohranjanja evropske kulture.

Priporočilo: Doris Pack (A7-0334/2010)

Hannu Takkula (ALDE). – *(FI)* Gospa predsednica, povedal bi, da je program za vseživljenjsko učenje ena izmed evropskih zgodb o uspehu, gospe Pack pa se je treba zahvaliti za njeno odlično delo. Glasoval sem za to poročilo, posebno pa sem bil zadovoljen,

da tudi tisti, ki odločno nasprotujejo evropskemu povezovanju, vidijo, da so potrebni projekti kot je program za vseživljenjsko učenje.

Zelo pomembno je, da se lahko ta program razširi na države zunaj Unije, in zdaj bo v njem sodelovala Švica. Poleg tega davkoplačevalce v Evropski uniji to ne bo nič stalo, saj Švica sama plačuje za svoje sodelovanje. Pomembno je, da se najboljše prakse in najboljše programe, ki obstajajo v Evropski uniji, razširi na ta način. Program za vseživljenjsko učenje in program „Mladi v akciji“ sta dobra zgleda. V zvezi s tem bi pozdravil Švico v evropskih mladinskih in kulturnih programih.

Daniel Hannan (ECR). – Gospa predsednica, Parlamentu bi zastavil vprašanje. Zakaj gre Švici tako dobro? Mislili bi, da bo država, ki je posebno izpostavljena finančnemu sektorju, izredno trpela med nedavno bančno krizo, vendar pa je BDP na prebivalca v Helvetski konfederaciji leta 2009 znašal 214 % BDP na prebivalca EU. Njeni prebivalci so dvakrat bogatejši od državljanov držav članic.

Delno to seveda odraža dogovor, ki ga je Švica sklenila z Brusljem. Je na prostem trgu, zanjo velja prosti pretok blaga in storitev in tako dalje, vendar pa ni vključena v skupno kmetijsko politiko in skupno ribiško politiko, nadzoruje svoje meje, rešuje vsa svoja vprašanja človekovih pravic, v proračun plačuje samo simboličen prispevek in lahko podpiše sporazume s tretjimi državami na trgovinskih področjih.

Kakšen vzor za Britanijo! Če lahko sedem milijonov Švicarjev, odvisnih od dvostranskih sporazumov o prosti trgovini, svojim prebivalcem zagotovi najvišji življenjski standard na celini, kako bi to uspelo šele nam, narodu s 60 milijoni prebivalcev, trgovinski pomorski državi, katere kolonizacijske in podjetniške težnje so se dotaknile vsake celine?

In tega ne smemo prepustiti svojim odnosom z Brusljem! Ko bomo povrnili moč, moramo posnemati švicarski sistem lokalizma in neposredne demokracije in pristojnosti potisniti na najnižjo možno raven.

Poročilo: József Szájer (A7-0355/2010)

Cristiana Muscardini (PPE). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, danes sem se vzdržala glasovanja o tem poročilu o komitologiji, ker poskušajo ljudje protidampinške postopke ponovno narediti neuporabne ali jih povezati z diskrecijskimi političnimi odločitvami, ki so, kot vemo, še vedno eden izmed maloštevilnih koristnih obrambnih instrumentov za preprečevanje nepoštene konkurence.

Čeprav je gospodu Szájerju uspelo najti kompromis s Svetom, je treba resnično poudariti, da temu predlogu ni uspelo uskladiti trgovinske politike s komitološkimi postopki, zlasti v delu, ki se nanaša na trgovinske politike, kar škodi evropskim podjetjem v času resne krize in ustvarja novo brezposelnost in nov val selitev.

Brez ustreznih pravil proti ponarejanju nima smisla govoriti o ukrepih za oživitvev evropskega gospodarstva.

Daniel Hannan (ECR). – Gospa predsednica, to bom povedal tako enostavno, kot le lahko. Irske davkoplačevalce in davkoplačevalce EU se goljufa, da bi se podprlo evropski bančni sistem in enotno valuto. Včeraj je spodnji dom v moji državi izglasoval sveženj dvostranskih posojil za Irsko, ki so ga po mojem mnenju podprli iskreni in velikodušni poslanci, ki so mislili, da pomagajo prijateljski državi.

Vendar pa se zadolženemu prijatelju ne pomaga tako, da se mu naloži še več posojil z ogromnimi obrestnimi merami. Irsko je uničila enotna valuta. Med leti 1998 in 2007 je imela realne obrestne mere v višini -1 %. Vsak irski ekonomist je lahko predvidel zlom, vendar pa ni mogel glede tega storiti nič, ker ni več bilo irskih obrestnih mer. Obrestnih mer ni bilo mogoče dvigniti. Ko zdaj pride do zloma, je ta še hujši zaradi nezmožnosti devalvacije. Narod se verjetno obsoja na obdobje deflacije, dolga in preseljevanja, da bi lahko ohranili ta naš projekt.

Namesto da pomagamo rešiti evro na Irskem, bi morali Irski pomagati, da se reši evra in ponovno uvede svojo valuto, morda z začasno povezavo z britanskim funtom, da bi ji tako omogočili odplačati posojila in ponovno vzpostavitev neodvisne in uspešne države.

Poročilo: Laima Liucija Andrikiene (A7-0339/2010)

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Gospa predsednica, najprej bi čestital gospe Andrikiene za njena prizadevanja pri pripravi tega poročila. Povedal bi tudi, da sem glasoval za predlog spremembe 25 kot celoto, ker menim, da je ozračje nekaznovanja v Rusiji izredno nevarno.

Namen Evropske unije je na mednarodnem prizorišču zagovarjati enaka načela, ki jo vodijo tudi notranje, in sicer demokracijo, pravno državo in človekove pravice. V vsakem primeru je povsem jasno, da so bili v zadnjih letih ubiti številni zagovorniki človekovih pravic, zaradi česar je vprašljiv razvoj prave demokracije v Rusiji.

Sporočilo, ki smo ga hoteli s predlogom spremembe 25 poslati ruskim oblastem, je nujna potreba po preiskavi smrti Sergeja Magnitskega. Odziv oblasti v Moskvi na to pobudo dejansko kaže, da Rusi poslušajo sporočilo Evropskega parlamenta. To je za nas še en razlog, da glasno obsodimo odsotnost preiskave tega primera. Svet pozivamo, naj pozorno spremlja to zadevo in sprejme potrebne ukrepe, če ne bo napredka.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Gospa predsednica, Evropska unija se zavzema za najšibkejše člane družbe in tiste, ki trpijo diskriminacijo, ter pomaga najrevnejšim in tistim, ki so v stiski. Nagrado Saharova podeljujemo nagrajencem po vsem svetu. Vendar pa Evropska unija pogosto ne uveljavlja spoštovanja človekovih pravic znotraj svojega ozemlja. Vašo pozornost bi rad pritegnil k nenehnemu problemu diskriminacije manjšin, vključno poljske manjšine v Litvi, državi članici EU, ki je podpisnica mednarodnih sporazumov in pogodb o varstvu človekovih pravic in manjšin. Litovski parlament naj bi danes sprejel odločitev o tem, ali naj se omeji možnosti izobraževanja v manjšinskem jeziku. Odločitev je preložil na bližnjo prihodnost.

Poslance Evropskega parlamenta, predsednika Parlamenta in Evropsko komisijo ponovno pozivam, naj zagotovijo učinkovito uveljavljanje spoštovanja načel demokracije in spoštovanja pravic manjšin v državah članicah EU. Omejitve števila ur poučevanja v maternem jeziku v šolah in ukrepi, namenjeni zaprtju poljskih šol v Litvi, niso nič drugega kot diskriminacija nacionalne manjšine.

Tunne Kelam (PPE). – Gospa predsednica, tudi jaz sem podprl predlog spremembe 25, zlasti drugi del, v katerem Evropski parlament predlaga, da se „ruskim uradnikom, vpletenim v ta primer, prepove vstop v EU, in od organov pregona EU zahteva, naj sodelujejo pri zamrznitvi bančnih računov in drugega premoženja teh ruskih uradnikov v vseh državah članicah EU“.

Menim, da je to resnično ključno vprašanje za Rusijo in tudi Evropsko unijo, in Komisijo in Svet odločno spodbujam, naj upoštevata nasvet Evropskega parlamenta. Pristojnosti

Evropskega parlamenta so se nedavno povečale. Zdaj je čas, da nehamo izjavljati in začnemo ukrepati ter tistim, ki so odgovorni za kršitve človekovih pravic, prizadejemo resnične bolečine in težave.

Menim, da ima sodelovanje Rusije in Evropske unije lahko resnične možnosti samo, če se najde pregledno rešitev primerov Magnitski in Hodorovski ter se kaznuje odgovorne.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Gospa predsednica, glasoval sem za poročilo gospe Andrikiéné. Menim, da je zelo pomembno, da govorimo o vprašanih človekovih pravic in jih postavimo v ospredje. To je v središču Evropske unije.

Zagotoviti moramo tudi, da delamo tako, kot pridigamo drugim. To je morda problem. Seveda imamo veliko resolucij, vendar pa je izziv, kako jih uresničiti.

Vse se začne s praktično stvarnostjo. Morda bi bil moral zaprositi za besedo, da bi načel vprašanje pravilnosti postopka v zvezi s poročilom gospoda Arlacchija. Na tisti strani dvorane jih je vstalo vsaj 50. Skupaj s kolegi smo jih prešteli. Ugotovili smo, da jih je manj kot 40, zato nismo ukrepali. Če z nekaterimi v tej dvorani ravnamo tako, z ljudmi, katerih mnenje se morda razlikuje od našega ali od mnenja večine, potem nimamo resnične pravice kritizirati držav z demokratičnim primanjkljajem.

V Evropski uniji moramo biti zelo temeljiti, da bi zagotovili, da je vse delo, ki ga opravimo tu, v skladu z zakonodajo, predpisi EU in vsemi pravnimi določbami o človekovih pravicah. Zato menim, da je tu prostor za izboljšave, da bomo lahko verodostojni, ko bomo te zadeve razlagali Rusiji in ostalemu svetu. Sami moramo zagotoviti, da ne diskriminiramo nobene manjšine. Vsak, ki dela v Evropski uniji, mora imeti priložnost uživati polne človekove pravice.

Poročilo: Pino Arlacchi (A7-0333/2010)

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Gospa predsednica, v tej razpravi gre Parlament ponovno v precej znano smer. Ameriški vojaki Nata naredijo zmedo v Afganistanu, Evropska unija pa mora nato posredovati kot angel varuh in prevzeti pobudo.

Kakšen je zatem običajni odziv številnih v tem parlamentu: če bi EU storila še malo več, bi bilo vse spet v redu! Predsednica, takšno razmišljanje se še poslabša, če preberete odstavek 63 poročila, ki priporoča udeležbo Irana pri iskanju rešitev za probleme v Afganistanu. Gospa predsednica, to sem moral trikrat prebrati, da bi se prepričal, da si tega ne domišljam, vendar je res napisano tako: „priporoča udeležbo Irana“! Redko sem naletel na predloge, ki so tako nenavadni kot ta. To je enako, kot če bi z belcebubom izganjali hudiča. Zato sem odločno glasoval proti poročilu.

Daniel Hannan (ECR). – Gospa predsednica, na začetku leta sem imel čast z britanskimi silami obiskati Afganistan. Srečal sem ne samo naše vojake, ampak tudi vojake iz Estonije in Danske, s katerimi si delijo tabor. Za začetek bi povedal, da ne morem ustrezno izraziti svoje hvaležnosti moškim in ženskam iz različnih držav članic in tudi našim zaveznikom v tujini, ki si na vso moč prizadevajo prinesiti mir tej nesrečni, vendar lepi državi.

O tem poročilu bi povedal samo eno stvar. Zdi se, da kot zahodno zavezništvo delamo napako, ki je posledica naše politike za odpravo maka za opij. Poslanci, ki tu zastopajo podeželska volilna okrožja, vedo, da na svetu ni nihče konzervativnejši od malega kmeta, vendar pa smo s svojo politiko odprave pridelkov maka v Afganistanu zajeli prebivalstvo, ki je bilo zelo zainteresirano za red in lastnino, in ga spremenili v zdrabarja, razbojnika,

zaradi naše politike uničevanja pridelka, za katerega obstaja trg: po vsem svetu primanjkuje opiatov in morfinov.

Če bi nam uspelo ponovno vzpostaviti lastninske pravice, bi Afganistanu dali podlago za uspešno civilno družbo z neodvisnim sodstvom in sčasoma tudi predstavniško vlado.

Predlog resolucije B7-0733/2010

Joe Higgins (GUE/NGL). – Gospa predsednica, glasoval sem proti resoluciji o oblikovanju stalnega kriznega mehanizma za obvarovanje finančne stabilnosti evroobmočja, ker na Irskem in v Grčiji v resnici vidimo, da naj bi ti mehanizmi rešili finančni sistem, ki ga pesti kriza in ga obvladujejo špekulanti in morski psi, ki iščejo dobiček na račun delovnih ljudi, upokoencev in revnih.

Danes se bo Evropski svet v Bruslju verjetno odločil spremeniti Lizbonsko pogodbo, da bi si podelil večje pristojnosti za uveljavitev stroge pogojenosti za vsako finančno pomoč državam članicam, s čimer bo institucionaliziral doktrino, da mora družba plačati za krizo. Irsko vlado opozarjam, naj ne misli, da lahko Ircem to spremembo Lizbonske pogodbe vsili brez referendumu. Irska vlada je našo državo že spremenila v vazalsko državo MDS, ki očitno deluje v imenu špekulantov in finančnih trgov. Zahtevamo referendum o kakršni koli spremembi Lizbonske pogodbe, tako da bodo Irci imeli priložnost upreti temu, da bi postali popolni podložniki finančnih trgov.

Pisne obrazložitve glasovanja

Poročilo: Hrisula Paliadeli (Chrysoula Paliadeli) (A7-0311/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasoval sem za predlog Komisije, da se prvotni koncept znaka evropske dediščine iz medvladne pobude spremeni v uradni ukrep EU kot prispevek k močnejši evropski identiteti. Tako sem glasoval, ker menim, da predlagani namen tega znaka ne sme biti samo doseči spodbujanje notranje kohezije Evropske unije, ampak tudi pokazati evropsko enotnost in vrednote zunaj njenih mej. Znak je treba oceniti in prenesti v prakso po učinkovitem prikazu rezultatov v EU.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), v pisni obliki. – (LT) Glasovala sem za to resolucijo o predlogu Komisije, da se znak evropske dediščine uporabi kot orodje, med drugimi učinkovitejšimi sredstvi, za zapolnitev vrzeli med Evropsko unijo in njenimi državljani in kot sporočilo, da je evropska zgodovina rezultat raznolike, vendar bogate in dopolnjujoče se skupne kulturne dediščine. Strinjam se, da bo odločitev držav članic, da se znak evropske dediščine ureja na ravni EU, prispevala ne le k njegovi večji prepoznavnosti, ugledu in kredibilnosti, ampak tudi k doseganju že dolgo zastavljenih plemenitih ciljev o koheziji in solidarnosti med evropskimi državljani. Podpiram stališče poročevalke, da je treba zaradi simbolne vrednosti znaka, ki omogoča napredovanje k evropskemu združevanju, nadnacionalne spomenike ugodneje obravnavati, saj spodbujajo skupne značilnosti, mrežno povezovanje in sodelovanje med državami ali regijami. Menim, da je zamisel znaka dediščine Evropske unije, katere namen je okrepiti občutek evropskih državljanov, da si delijo skupno dediščino (s poznavanjem zgodovine in sodelovanjem pri ukrepih, ki podpirajo medkulturni dialog), in predstaviti izgradnjo EU kot proces, ki se še vedno razvija, korak v to smer.

Sophie Auconie (PPE), v pisni obliki. – (FR) Leta 2007 so številne države članice skupaj oblikovale znak evropske dediščine. Namen te pobude je bil okrepiti podporo Evropejcev skupni evropski identiteti in spodbujati občutek pripadnosti skupnemu kulturnemu

prostoru z izbiro določenega števila posebnih spomenikov po vsej celini. Leta 2008 je Svet Evropske unije svoje sklepe predstavil Komisiji in jo pozval, naj predloži zakonodajni predlog, ki bi nam omogočil, tako kot v primeru pobude evropskih prestolnic kulture, to medvladno pobudo preoblikovati v pravi znak Evropske unije. V skladu z mnenjem Sveta je Komisija nato opravila oceno učinka in začela javna posvetovanja. Po teh posvetovanjih je Komisija podala predlog za sklep Evropskega parlamenta in Sveta o uvedbi ukrepa Evropske unije za znak evropske dediščine. To je besedilo, ki sem ga podprla.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *v pisni obliki*. – (LT) Glasovala sem za to poročilo, ker je evropska zgodovina rezultat raznolike, vendar bogate in dopolnjujoče se skupne kulturne dediščine. To ponovno kaže, da je EU zakoreninjena v močnih vrednotah kot so svoboda, demokracija, spoštovanje človekovih pravic, kulturna raznolikost, strpnost in solidarnost. Zaradi široko priznanega prispevka evropske kulture k svetu Evropski parlament podpira zamisel znaka, ki bi segal preko meja Evropske unije in bi se uporabljal kot ambiciozno orodje, ki služi zunanji politiki. Znak evropske dediščine se mora za dosego svojega političnega cilja osredotočiti na simbolno in/ali izobraževalno vrednost spomenika. Poleg tega mora vztrajati pri tesnem sodelovanju med spomeniki, ki so prejeli znak, za izmenjavo najboljših praks in spodbujanje skupnih projektov. Poudarila bi, da bo odločitev držav članic, da se znak evropske dediščine ureja na ravni EU, prispevala ne le k njegovi večji prepoznavnosti, ugledu in kredibilnosti, ampak tudi k doseganju že dolgo zastavljenih plemenitih ciljev o koheziji in solidarnosti med evropskimi državljani.

Diogo Feio (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Ena izmed stvari, s katerimi je bogata Evropa, je kulturna raznolikost, ki se odlično odraža v raznolikosti njene kulture, umetnostni, arhitekturni in jezikovni dediščini. Zaradi te raznolikosti ter bogate zgodovine in velikega spoštovanja dediščine in njene ohranitve je Evropa edinstven prostor. Toda čeprav si delimo zelo bogato in sorazmerno majhen prostor, je res, da si v številnih primerih nismo preveč blizu ali se ne zanimamo drug za drugega. Zato menim, da bi ta pobuda lahko vodila k tesnejšim vezem med evropskimi državljani in povečala poznavanje evropske dediščine in skupnih vrednot, ki si jih delimo, s čimer bi Evropa postala resnično raznolika zveza.

João Ferreira (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (PT) Na splošno so spremembe, ki jih je predlagala poročevalka, izboljšale prvotni osnutek Komisije. Vendar pa obstajajo tudi nekateri negativni vidiki. V zvezi s spodbujanjem večjezičnosti se spremembe, ki jih je predlagala poročevalka, ne dotikajo osrednjega vprašanja in zato ne odpravijo resne pomanjkljivosti v prvotnem predlogu. Pravo in učinkovito spodbujanje večjezičnosti se ne doseže „z uporabo več jezikov Unije“, ampak z uporabo različnih jezikov Unije. Vendar pa so specifični cilji poročila precej manj pomembni od zmot, na katerih temelji. Znak evropske dediščine (ali znak dediščine Evropske unije) temelji na razvoju prevare enotne evropske identitete in enotne evropske kulture, utemeljenih na vrednotah, kot so svoboda, demokracija itd.

Enotna „evropska kulturna dediščina“ ne obstaja. Celotna kulturna zgodovina Evrope, tako kot na splošno njena celotna zgodovina, ni utemeljena samo na raznolikosti in čudoviti ustvarjalni in napredni energiji, ampak tudi na nasilnih, sovražnih sporih, nestrpnosti in številnih poskusih in kontekstih kulturne prevlade. Področje dediščine je posebno občutljivo zaradi svoje globoke povezanosti z zgodovino, kar je vzrok za resno zaskrbljenost, da bo to povzročilo zaskrbljujoč proces ponovnega pisanja zgodovine, ki smo mu bili nedavno priča.

Jarosław Kalinowski (PPE), *v pisni obliki*. – (PL) Podoba Evropske unije in njenih institucij v očeh državljanov je ključnega pomena. Žal rezultati javnomnenjskih raziskav kažejo, da postaja občutek evropske identitete in enotnosti med evropsko javnostjo vse redkejši, enako pa velja tudi za zaupanje v institucije EU. Spodbujanje poznavanja naše skupne zgodovine in skupnih kulturnih korenin je lahko posebno v pomoč v procesu približevanja EU njenim državljanom ter tudi pri vzpostavljanju občutka za kohezijo in solidarnost med njimi. Novi znak evropske dediščine je lahko v pomoč prav pri tem. Zaradi racionalizacije postopkov in standardizacije meril za podelitev znaka bo sam znak postal uglednejši in bo izboljšal podobo EU ter povečal zaupanje njenih državljanov v institucije, kakršna je Evropski parlament.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), *v pisni obliki*. – (PL) Danes sem glasoval za poročilo o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o uvedbi ukrepa Evropske unije za znak evropske dediščine. Menim, da je to zanimiva in dragocena pobuda, ki bo pripomogla k promoviranju evropske kulture in dosežkov ter prispevala k razvoju turizma in posameznih regij. Pozdraviti je treba, da smo kot Parlament izpostavili, da bo znak evropske dediščine dopolnjeval druge pobude za kulturno dediščino, kot sta Unescov seznam svetovne dediščine in kulturnih poti Sveta Evrope, in ne bo podvajal teh pobud.

David Martin (S&D), *v pisni obliki*. – Pozdravljam predlog Komisije, da se znak evropske dediščine uporabi kot orodje, med drugimi učinkovitejšimi sredstvi, za zapolnitev vrzeli med Evropsko unijo in njenimi državljani in kot sporočilo, da je evropska zgodovina rezultat raznolike, vendar bogate in dopolnjujoče se skupne kulturne dediščine ter kot izraz spoštovanja, ker EU izvira iz trdnih vrednot kot so svoboda, demokracija, spoštovanje človekovih pravic, kulturna raznolikost, strpnost in solidarnost. Odločitev držav članic, da se znak evropske dediščine ureja na ravni EU, bo prispevala ne le k njegovi večji prepoznavnosti, ugledu in kredibilnosti, ampak tudi k doseganju že dolgo zastavljenih plemenitih ciljev o koheziji in solidarnosti med evropskimi državljani.

Clemente Mastella (PPE), *v pisni obliki*. – (LT) Razveselil nas je predlog Komisije, da se znak evropske dediščine uporabi kot orodje, skupaj z drugimi pobudami, za zapolnitev vrzeli med Evropsko unijo in njenimi državljani in kot sporočilo, da je evropska zgodovina rezultat raznolike, vendar bogate in dopolnjujoče se skupne kulturne dediščine. To predstavlja priznanje, da je EU zakoreninjena v močnih vrednotah kot so svoboda, demokracija, spoštovanje človekovih pravic, kulturna raznolikost, strpnost in solidarnost.

Odločitev držav članic, da se znak evropske dediščine ureja na ravni EU, bo prispevala ne le k njegovi večji prepoznavnosti, ugledu in kredibilnosti, ampak tudi k doseganju že dolgo zastavljenih plemenitih ciljev o koheziji in solidarnosti med evropskimi državljani ter k oblikovanju skupne evropske identitete in spodbujanju zanimanja za Evropsko unijo in njen nastanek – to sta dva temeljna izziva za evropske institucije.

Vendar pa se mora novi znak osredotočiti na simbolno in izobraževalno vrednost in ne na estetsko vrednost spomenika ter vztrajati na tesnem sodelovanju med spomeniki, ki imajo ta znak, z izmenjavo zgledov najboljše prakse in pobudami za skupne projekte.

Louis Michel (ALDE), *v pisni obliki*. – (FR) Med drugimi pobudami je znak evropske dediščine dodaten način za približevanje Evropske unije njenim državljanom in krepitev njihovega občutka pripadnosti Evropi. Omogočil nam bo tudi povečati njihovo poznavanje skupne zgodovine in dediščine Evrope. Znak bo spodbujal večjezičnost in dialog med kulturami in podpiral vzpostavitev mrež za spodbujanje evropske dediščine. Spodbudil

bo gospodarsko privlačnost, zlasti s kulturnim turizmom. S podporo temu znaku bomo izboljšali večkulturni dialog.

Andreas Mölzer (NI), *v pisni obliki*. – (DE) Zdi se mi, da se je mogoče vprašati o učinkovitosti znaka evropske dediščine, ker se lahko države članice same odločijo, ali bodo sodelovale v programu ali ne. Poleg tega – in tu se strinjam s poročevalko – predlagana izbirna merila in veliko število spomenikov, ki bi lahko pridobili znak, pomenijo, da bi se lahko izgubila kakovost in ugled znaka. Učinkovitejši pristop bi morda lahko bilo tesno sodelovanje z obstoječimi pobudami na področju kulturne dediščine, kot je Unescov seznam svetovne kulturne dediščine. Nisem glasoval za poročilo, ker ne obravnava dovolj natančno potrebe po uvedbi znaka kulturne dediščine na temelju navedenih ciljev.

Alfredo Pallone (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Odločitev, da se znak evropske dediščine ureja na ravni Evropske unije, bo zagotovila okrepitev občutka pripadnosti državljanov Evropski uniji in spodbudila vzore kohezije, solidarnosti in povezovanja. Glasoval sem za poročilo o znaku evropske dediščine, ker si je Evropa zastavila cilj ustvariti skupno identiteto ter EU približati svojim državljanom z ozaveščanjem o bogati in raznoliki zgodovinski in kulturni dediščini, s katero se poistoveti vsak in s katero se lahko mladi učijo in odkrivajo svojo identiteto ter jo izmenjujejo z drugimi mladimi Evropejci. Formalizacija znaka bo pripomogla tudi k promociji tistih krajev, ki so bili zgodovinsko pomembni pri oblikovanju Evrope.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Z navdušenjem pozdravljam predlog sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o uvedbi znaka evropske dediščine. Cilj oblikovanja skupne evropske identitete in spodbujanja interesov Unije je ključnega pomena za mir in socialno kohezijo.

Predlagani ukrep promocije evropske dediščine z uporabo nadnacionalne spletne strani ugaja mladim Evropejcem in bi jih lahko spodbudil, da izvedo več o zgodovini celine, se seznanijo z večnacionalno dediščino in skupno kulturno dediščino ter izvedo več o ljudeh in zamislih, ki so vodile k ustanovitvi same Evropske unije.

Ta ukrep ima veliko simbolno in izobraževalno vrednost in bo predstavil evropsko zgodovino in kulturo kot celoto. Podpiram namere, izražene v poročilu, v zvezi z zagotavljanjem učinkovitega sodelovanja Evropskega parlamenta in Sveta pri izbiri spomenikov in predstavljene vsebine, da se zagotovi veliko preglednost in demokratičnost pobude.

Crescenzo Rivellini (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Gospe Paliadeli čestitam za odlično delo. Evropski parlament je danes dal zeleno luč znaku evropske dediščine, registru zgodovinskih spomenikov, katerih pomembnost presega nacionalne meje. Evropska unija ima približno 500 milijonov prebivalcev, ki večinoma menijo, da so predvsem državljani svoje matične države in ne evropski državljani. Odsotnost močne evropske identitete je mogoče imeti za oviro za evropsko povezovanje, vendar pa sploh ni presenetljiva. Evropska celina je velik mozaik jezikov in običajev, razlike med državami, ki jo sestavljajo, pa so pogosto očitnejše od skupnih vodil.

Ta pobuda bo omogočila krepitev občutka pripadnosti Evropi in večjo kohezijo med državljani različnih držav. Zato je pomembno izpostaviti kraje, ki slavijo in simbolizirajo evropsko povezovanje, in tiste, ki slavijo zamisli in vrednote Evropske unije. Poleg tega morajo spomeniki, ki jim je bil podeljen evropski logotip, tako kot Unescov seznam

svetovne dediščine, privlačiti večje število turistov, kar bo imelo ugoden učinek za lokalno gospodarstvo.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *v pisni obliki*. – Oblikovanje skupne evropske identitete in povečanje zanimanja za Evropsko unijo ter njen nastanek sta izziva, s katerima se soočajo evropske institucije pri svojih prizadevanjih za doseg široke kohezije in solidarnosti. Vsekakor obstajajo drugi, radikalnejši in očitnejši načini za povečanje zaupanja Evropejcev v Evropsko unijo in njene voditelje (nedavna finančna kriza je pokazala, da je na višjih ravneh upravljanja treba doseči še veliko). Vendar pa lahko poznavanje zgodovine celine, seznanjenost z njeno večnacionalno, toda skupno kulturno dediščino, in izboljšanje izobraževanja mlajše generacije glede zamisli in ljudi, ki so vodili k ustanovitvi Evropske unije, dejansko prispevajo k premostitvi vrzeli med EU in njenimi državljani.

Joanna Senyszyn (S&D), *v pisni obliki*. – (PL) Kot članica Odbora za kulturo in izobraževanje sem glasovala za resolucijo Parlamenta o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o uvedbi ukrepa Evropske unije za znak evropske dediščine. Zamisel o uvedbi znaka EU je pomembna z vidika okrepljenega ozaveščanja državljanov o zgodovini in kulturni dediščini Evropske unije in oblikovanja evropske identitete in povezav med državami.

Z izbiro spomenikov v posameznih državah članicah, ki so se prijavile za podelitev znaka evropske dediščine EU, se bodo ljudje bolj zavedali dejstva, da zgodovina Evrope vpliva na vse nas, ne glede na to, kje živimo, na naš jezik ali našo kulturo. Preoblikovanje znaka evropske dediščine v pobudo EU bo pripomoglo k njegovi verodostojnosti, prepoznavnosti in ugledu. To ima lahko med drugim gospodarske in socialne koristi, saj bodo spomeniki, ki jim bo podeljen znak, privlačnejši za turiste. Izbira spomenikov za podelitev znaka bo pripomogla tudi k povečanju zanimanja mlajše generacije ter poznavanje zamisli in narodov Evrope, s čimer bo zblížala prebivalce Evrope.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *v pisni obliki*. – (PL) Cilj pobude za znak evropske dediščine je promocija mest, ljudi in dejavnosti, ki so prispevali k procesu evropskega povezovanja. Njen namen je povečati ozaveščenost državljanov glede temeljnih vrednot, kot so demokracija, solidarnost, kulturna raznolikost in strpnost, na katerih temelji naša Skupnost. Seznam spomenikov, ki jim je bil podeljen znak evropske dediščine, bo deloval kot nekakšen zemljevid običajev in kulture naše celine ter kot zemljevid krajev, ki so imeli ključno vlogo pri oblikovanju evropske identitete. Skupna, toda raznolika dediščina Evrope lahko okrepi občutek njenih državljanov za to identiteto in okrepi tudi evropsko kohezijo. Ta pobuda bo ustvarila platformo za sodelovanje med državami in regijami Evrope. Poleg tega ima lahko pozitiven vpliv na sektor turizma s tem, da pripomore k temu, da postanejo regije privlačnejše, obenem pa izboljša njihov gospodarski položaj. Strinjam se, da mora ta projekt postati uradna pobuda pod okriljem EU, saj se bo povečala njena prepoznavnost, verodostojnost in ugled. Zaradi večje prepoznavnosti projekta se bo lahko večje število ljudi poistovetilo z znaki, ki simbolizirajo in slavijo evropsko povezovanje.

Projekt mora delovati vzporedno in kot dopolnilo Unescovega mednarodnega projekta in projekta evropskih prestolnic kulture, saj znak evropske dediščine deluje na ravni izobraževalnih in simbolnih vrednot in v manjšem obsegu na ravni lepotnih in arhitektonskih kakovosti. Iskati moramo načine za krepitev občutek pripadnosti državljanov Evropi.

Csanád Szegedi (NI), *v pisni obliki*. – (HU) Evropske vrednote, kot je stara madžarska runska pisava, se mi zdijo zelo pomembne, njihovo priznanje in spoštovanje s podelitvijo

znaka pa nepogrešljivo. Vendar pa moramo v tem primeru ohraniti običaj podelitve znaka vrednotam, ki so dejansko locirane v EU. Nesprejemljivo je to razširiti na tretje države, saj bi s tem samo podvajali Unescov seznam svetovne dediščine. Po drugi strani upam, da nam bo ta znak pomagal vrniti se k tradicionalnim evropskim vrednotam, podelitev znaka pa bo izraz priznanja. Zaradi navedenih protislovij v poročilu sem se vzdržal glasovanja.

Priporočilo: Doris Pack (A7-0334/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasoval sem za priporočilo o pogojih za sodelovanje Švice v programu „Mladi v akciji“ in programu za vseživljenjsko učenje, ker menim, da je to pozitiven dejavnik v evropski strategiji za mlade; gre za stopnjo v postopku sodelovanja s to državo o sektorskih politikah znotraj Evropske unije. Ker je Švica v tem projektu, ki vključuje mlade, pripravljena sodelovati v človeškem, gospodarskem in socialnem smislu, ima lahko Evropska unija samo koristi od vključitve mladih iz tretjih držav kot je Švica v proces večje ozaveščenosti o postopku povezovanja EU med mlajšo generacijo.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), v pisni obliki. – (LT) Glasovala sem za to priporočilo, ker ne dvomim, da bo sodelovanje EU s Švico na področju izobraževanja, znanosti in mladine v obojestransko koristilo izboljšanju in učinkovitemu izvajanju politik na tem področju. Sodelovanje Švice v programih „Mladi v akciji“ in za vseživljenjsko učenje v obdobju 2007–2013 bo dalo tem programom dodaten zagon in bo ustvarilo priložnosti za izmenjavo udeležencev in izkušenj, obenem pa ohranilo finančne in druge interese EU.

Sophie Auconie (PPE), v pisni obliki. – (FR) Namen programa „Mladi v akciji“ je razviti in podpreti sodelovanje v Evropski uniji na področju mladine. Njegov cilj je spodbujanje sodelovanja mladih v javnem življenju, zlasti tistih z manj priložnostmi ali invalidnih oseb, in spodbujanje pobude, podjetništva in ustvarjalnosti. Program za izobraževanje in vseživljenjsko učenje pomaga razvijati Unijo kot napredno na znanju temelječe družbe v skladu s cilji lizbonske strategije. Njegov cilj je s podpiranjem in dopolnjevanjem ukrepov držav članic spodbujati izmenjavo, sodelovanje in mobilnost med sistemi Skupnosti za izobraževanje in usposabljanje, da bi postali svetovni zgled za kakovost. Švica, ki ni država članica EU, sedaj ne sodeluje v teh programih. Menim, da bi moral in da moramo svoje švicarske sosede vključiti v te politike v okviru odprte Unije. Zato sem glasovala za to zakonodajno resolucijo, ki vključuje Švico v te pomembne akcijske programe.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Glasovala sem za to priporočilo, ki ga je pripravil Evropski parlament, ker se strinjam z osnutkom sklepa Sveta o sodelovanju Švice v programih „Mladi v akciji“ in za vseživljenjsko učenje. Čeprav se je Švica odločila, da se ne pridruži Evropskemu gospodarskemu prostoru, tesno sodeluje z Evropsko unijo na področju izobraževanja, usposabljanja in mladine. Ta sporazum je ustrezen, ker je Švica zavezana izpolnjevanju pogojev in določb Evropske komisije. Poleg tega bodo za projekte in pobude, ki jih predložijo sodelujoči iz Švice, veljali enaki pogoji, pravila in postopki kakor za projekte iz držav članic. Švica bo skrbela za skladnost z določbami EU o finančnem nadzoru in revizijah. V skladu z dvostranskim sporazumom bo Švica ustanovila nacionalno agencijo za usklajevanje izvajanja programov na nacionalni ravni in bo vsako leto plačala prispevek za vsak program (leta 2011 1,7 milijona EUR za program „Mladi v akciji“ in 14,2 milijona EUR za program za vseživljenjsko učenje).

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Sodelovanje s Švico glede izobraževanja je pomemben korak v odnosih med EU in Švico. Zadevna programa podpirata vseživljenjsko

učenje in vključitev mladih v evropsko povezovanje s strpnostjo in solidarnostjo med mladimi Evropejci. Sporazum med Komisijo in Švico je ustrezen, saj za švicarske sodelujoče veljajo enaka pravila kot za druge mlade Evropejce in mora Švica skrbeti za skladnost z evropskimi pravili in nadzorom ter finančno prispevati k obema programoma.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), *v pisni obliki*. – Kot predsednik delegacije Evropskega parlamenta za odnose s Švico pozdravljam sprejetje tega poročila. Evropska komisija, Evropski parlament in države članice so se dogovorili o uvedbi programa „Mladi v akciji“, ki uveljavlja pravni okvir za podporo neformalnih izobraževalnih dejavnosti za mlade. Cilj tega predloga je zagotoviti sodelovanje Švice v programih „Mladi v akciji“ in za vseživljenjsko učenje. Švica je edina evropska država, ki sodeluje v teh programih, ne da bi bila članica Evropskega gospodarskega prostora, država kandidatka ali potencialna država kandidatka. Čeprav se je odločila, da se ne pridruži Evropskemu gospodarskemu prostoru, je Švica vedno kazala zanimanje za tesnejše sodelovanje z EU na področju izobraževanja, usposabljanja in mladine.

Jarosław Kalinowski (PPE), *v pisni obliki*. – (PL) Vsi se dobro zavedamo, da je dober izobraževalni sistem, ki zagotavlja, da so mladi deležni najboljšega možnega izobraževanja, izredno pomemben za vsako državo. Dobra raven kvalifikacij, znanja in izobraževanja ima neposreden vpliv na kulturo in trg dela in s tem na življenjski standard državljanov. Vsaka država hoče biti ponosna na svoje mlade ljudi in vsaka mlada oseba hoče priložnost spoznati nove kulture in jezike ter pridobivanje strokovnih izkušenj v tujini. Evropska unija je lahko ponosna na svoj dobro razviti sistem izmenjave študentov in svoj odprti trg delovne sile, kar pomeni, da ima vsak mladi Evropejec številne priložnosti za intelektualni in poklicni razvoj. Sodelovanje Švice v programu „Mladi v akciji“ kaže, da je za to državo zelo pomembno sodelovanje z Evropsko unijo, predvsem na področju izobraževanja. Mladim švicarskim državljanom ne smemo odreči privilegijev in možnosti, ki jih ponuja izobraževanje Skupnosti.

Petru Constantin Luhan (PPE), *v pisni obliki*. – (RO) Pozornost, ki se osredotoča na izobraževanje in usposabljanje ter zlasti na vire, ki jih Evropski uniji zagotavljajo njeni mladi ljudje, se nenehno povečuje. Z zagotavljanjem novih priložnosti za učenje hočemo svojim državljanom ponuditi več možnosti. Programi izobraževanja, usposabljanja, kulture, raziskav in mladine so ključni elementi te strategije. Cilj programa „Mladi v akciji“ je zbuditi občutek aktivnega evropskega državljanstva, solidarnosti in strpnosti med Evropejci od mladosti do odraslosti.

Program spodbuja mobilnost znotraj meja EU in zunaj njih ter vključitev vseh mladih ne glede na njihovo izobraževalno, socialno in kulturno ozadje. Kot član delegacije za odnose s Švico in Norveško sem glasoval za to poročilo, ker menim, da je sporazum, podpisan med Komisijo in švicarskimi organi, popolnoma ustrezen in v obojestranskem interesu. To nam bo omogočilo čim več mladim zagotoviti pridobivanje novih znanj in spretnosti in jim ponuditi priložnosti za učenje z evropsko razsežnostjo.

David Martin (S&D), *v pisni obliki*. – Čeprav se je odločila, da se ne pridruži Evropskemu gospodarskemu prostoru, je Švica vedno kazala zanimanje za tesnejše sodelovanje z EU na področju izobraževanja, usposabljanja in mladine. Sprva pravna podlaga za programe EU na področju izobraževanja, usposabljanja in mladine ni omogočala švicarskega sodelovanja, vendar se je to leta 2006 spremenilo, ko sta Parlament in Svet sprejela sklepa za uvedbo programov „Mladi v akciji“ in za vseživljenjsko učenje za obdobje 2007–2013. Februarja 2008 je Svet pooblastil Komisijo, da je s Švico začela pogajanja za sodelovanje

v teh dveh programih. Avgusta 2009 je bil dosežen sporazum in Svet je že sprejel sklep o odobritvi njegovega podpisa in začasni uporabi od leta 2011. Ta predlog sem podprl.

Mario Mauro (PPE), *v pisni obliki.* – (IT) Sodelovanja Švice, države, ki se je odločila, da ne bo del Evropske unije, v programu „Mladi v akciji“ in v akcijskem programu na področju vseživljenjskega učenja, ni mogoče vnaprej izključiti, ampak ga je treba skrbno preučiti. Zato podpiram pogoje sporazuma, doseženega med Komisijo in švicarsko vlado, in sem zato glasoval za poročilo gospe Pack. Prav je, da koristi programa zagotovimo Švici, vendar pa je prav tudi, da zaščitimo vse finančne in druge interese Evropske unije.

Louis Michel (ALDE), *v pisni obliki.* – (FR) Čeprav ni država članica Evropskega gospodarskega prostora, je Švica vedno kazala zanimanje za tesnejše sodelovanje z Unijo na področju izobraževanja, usposabljanja in mladine. Sklenitev tega sporazuma o sodelovanju Švice v programu „Mladi v akciji“ in akcijskem programu na področju izobraževanja in vseživljenjskega učenja je zelo pozitivna posledica tega. Koncept izobraževanja in vseživljenjskega učenja je ključnega pomena za konkurenčnost na znanju temelječega gospodarstva.

Uporabiti ga je mogoče za vsako stopnjo izobraževanja in usposabljanja; zadeva vsako obdobje življenja in vse različne oblike učenja. Razviti in okrepiti moramo izmenjave, sodelovanje in mobilnost. Poleg tega je pomembno spodbujati sodelovanje mladih v javnem življenju, zlasti tistih z manj priložnostmi ali invalidnih oseb, in spodbujati pobudo, podjetništvo in ustvarjalnost za krepitev občutka dejavnega evropskega državljanstva, razvoj solidarnosti in spodbujanje strpnosti..

Andreas Mølzer (NI), *v pisni obliki.* – (DE) Razumljivo je, da si želi Švica, ki zagotavlja nekaj finančne podpore za program „Mladi v akciji“ in program za vseživljenjsko učenje, zdaj sodelovati v teh programih. V duhu učenja bi bil pozitiven razvoj tudi, če bi se EU zgledovala po Švici, ko gre za neposredno demokracijo. Ko se prebivalstvo Švice izreče proti gradnji minareta, se to odločitev sprejme. Enako velja za nedavno pobudo za izgon tujih zločincev. Švicarski organi se zavedajo, da ljudje, ko rečejo „ne“, tudi mislijo „ne“, zato ne glasujejo, dokler ne dobijo izida, ki ga hočejo, in potem izrazijo presenečenje zaradi zmanjšanja udeležbe volivcev. Primer Švice nas mora pripraviti k razmišljanju o pomislekih ljudi. Ne morem se popolnoma strinjati z ureditvami v tem poročilu, zaradi česar sem glasoval proti.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *v pisni obliki.* – (PT) Glasovala sem za priporočilo o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi sporazuma med Evropsko unijo in Švicarsko konfederacijo o pogojih za sodelovanje Švicarske konfederacije v programu „Mladi v akciji“ in programu na področju vseživljenjskega učenja (2007–2013), ker menim, da je sporazum, o katerem je Komisija vodila pogajanja s švicarskimi organi, precej pozitiven in povečuje koristi programa v Švici in ščiti interese Evropske unije, nenazadnje njene finančne interese.

Crescenzo Rivellini (PPE), *v pisni obliki.* – (IT) Danes smo na plenarnem zasedanju glasovali o osnutku zakonodajne resolucije o sodelovanju Švice v programu „Mladi v akciji“ in akcijskem programu na področju vseživljenjskega učenja. Čeprav se je odločila, da se ne pridruži Evropskemu gospodarskemu prostoru, je Švica vedno kazala zanimanje za tesnejše sodelovanje z Evropsko unijo na področju izobraževanja, usposabljanja in mladine. S tem priporočilom smo sklenili sporazum med EU in Švico, s čimer smo slednji omogočili sodelovanje v programu „Mladi v akciji“ in programu na področju vseživljenjskega učenja.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Čeprav se je odločila, da se ne pridruži Evropskemu gospodarskemu prostoru, je Švica vedno kazala zanimanje za tesnejše sodelovanje z EU na področju izobraževanja, usposabljanja in mladine. Sprva pravna podlaga za programe EU na področju izobraževanja, usposabljanja in mladine ni omogočala švicarskega sodelovanja, vendar se je to leta 2006 spremenilo, ko sta Parlament in Svet sprejela sklepa za uvedbo programov „Mladi v akciji“ in za vseživljenjsko učenje za obdobje 2007–2013. Februarja 2008 je Svet pooblastil Komisijo, da je s Švico začela pogajanja za sodelovanje v teh dveh programih. Avgusta 2009 je bil dosežen sporazum in Svet je že sprejel sklep o odobritvi njegovega podpisa in začasni uporabi od leta 2011. V skladu s členom 218(6) PDEU mora Svet pridobiti odobritev Evropskega parlamenta, preden začne sporazum veljati. S sklepoma Parlamenta in Sveta za ustanovitev programov „Mladi v akciji“ in za vseživljenjsko učenje, sprejetima leta 2006, je bilo sodelovanje Švice načeloma že predvideno. Sporazum, ki ga je Komisija dosegla s švicarskimi organi, je ustrezen: koristi programov širi na Švico, ščiti pa finančne in druge interese EU. Poročevalka zato priporoča, da Parlament osnutek sklepa Sveta sprejme.

Czesław Adam Siekierski (PPE), v pisni obliki. – (PL) Švica je država, ki se mora boriti s problemom neenakega dostopa do visokošolskega izobraževanja, čeprav ima odlične izobraževalne programe. Upajmo, da bo sodelovanje z EU pomenilo, da bodo imeli mladi Švicarji, zlasti tisti iz vrst priseljenskega prebivalstva, boljšo možnost za dostop do izobraževanja. Izkušnje držav članic s programih, ki spodbujajo izobraževalne izmenjave mladih, jasno kažejo, da ne spodbujajo samo dobrega izobraževanja, ampak imajo pozitivno vlogo tudi v smislu evropskega povezovanja zaradi spoznavanja jezikov, kultur in običajev posameznih držav. Program vseživljenjskega učenja obenem predstavlja odlično priložnost za pritegnitev pozornosti k vlogi žensk v Švici. Država je bila zadnja v Evropi, ki je v sedemdesetih letih 20. stoletja ženskam dala volilno pravico na zveznih volitvah, ženske pa so dolgo predstavljale tudi socialno skupino, ki se ne samo težko popolnoma udeležuje v civilni družbi, ampak ji je otežen tudi dostop težko do izobraževanja in poklicne samoizpolnitve.

Danes se ženske srednjih let, ki bi se rade vključila na trg dela, pogosto srečujejo s problemom pomanjkanja kvalifikacij ali izkušenj, saj jih je zaradi visokih stroškov za otroško varstvo veliko ostalo doma, da bi skrbele za svojo družino.

Poročilo: Laima Liucija Andrikiienė (A7-0339/2010)

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Obe poročili o človekovih pravicah v EU in v svetu predstavljata izziv za delavce, ki se med razvojem kapitalistične krize dušijo zaradi barbarskega napada na njihove pravice in življenje s strani EU, kapitala in buržoaznih vlad, ki hočejo doseči, da delavci plačajo stroške krize in ohranijo dobiček monopolov. Precej predrzno je, da politični predstavniki kapitala EU razglašajo za varuha človekovih pravic, ko je v postopku sprejetja nove, še reakcionarnejše doktrine Nata 2020 in je prva v vrsti, ko gre za izkoriščanje ljudi in naravnih virov ter podporo marionetnih in reakcionarnih režimov. Obenem se v vseh državah članicah EU zatira pravice delavcev in socialne pravice, pridobljene v težkih, krvavih bojih, kruto se obvladuje boje delavcev in navadnih ljudi, preganjanje priseljencev in rasizem sta vse večja, omejuje se temeljne svoboščine in demokratične pravice navadnih ljudi, komunistične stranke in komunistične simbole pa se prepoveduje v celi vrsti držav. Običajne omembe domnevnih kršitev človekovih pravic na Kubi in v drugih državah, ki se upirajo imperialističnim načrtom, so grobe grožnje, nasilje in pritisk, s katerim naj bi se zlomilo voljo ljudi, tako da bi se odrekli pravici o svobodnem odločanju o svoji usodi.

Sophie Auconie (PPE), *v pisni obliki*. – (FR) Običaj je, da je decembrsko plenarno zasedanje delno posvečeno človekovim pravicam. Eden izmed ustaljenih dogodkov, ki zaznamujejo zasedanje, je poleg podelitve nagrade Saharova sprejetje resolucije o letnem poročilu Parlamenta o človekovih pravicah v svetu in politiki Evropske unije na tem področju. Ena izmed mednarodnih obveznosti Unije je spodbujanje demokracije in človekovih pravic po svetu. Letošnje poročilo opaza nadaljevanje hudih kršitev na tem področju in razmere, ki so jih še poslabšali gospodarska kriza, podnebne spremembe, nove tehnologije in bolj proti terorizmu. Priporoča uresničevanje ciljev Lizbonske pogodbe, zlasti prek nove Evropske službe za zunanje delovanje. Gospa Andrikenė, poročevalka, ki je pripravila besedilo, navaja, da mora dosledna evropska zunanja politika absolutno prednost nameniti spodbujanju demokracije in človekovih pravic.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *v pisni obliki*. – (LT) Glasovala sem za letno poročilo o človekovih pravicah v svetu v letu 2009 in politiki Evropske unije na tem področju, ker preučuje, ocenjuje in v posebnih primerih zagotavlja analizo dela Evropske unije na področju človekovih pravic in demokracije ter prihodnjih izzivov. Glede nasilja nad ženskami Evropski parlament izraža globoko zaskrbljenost zaradi globoko zakoreninjene diskriminacije na podlagi spola in nasilja v družini v nekaterih državah, ter poudarja, da so ženske, ki živijo na podeželju, še posebej ranljiva skupina. Zato se strinjam z zahtevo Parlamenta, da je v vseh dialogih o človekovih pravicah treba pravice žensk izrecno izpostaviti, kar zlasti velja za preprečevanje in odpravljanje vseh oblik diskriminacije in nasilja nad ženskami in dekleti, vse oblike škodljivih tradicij in običajev, kot so pohabljenje ženskih spolnih organov in zgodnje ali prisilne poroke, vse oblike trgovine z ljudmi, nasilje v družini in umori žensk, okoriščanje z njihovim delom in gospodarsko izkoriščanje. Ker so milijoni otrok še vedno žrtve posilstev, nasilja v družini ter fizične, čustvene in spolne zlorabe, se strinjam, da mora EU nujno sprejeti dodatne ukrepe proti delu otrok in mora učinkoviteje uporabljati razpoložljive instrumente.

Diogo Feio (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Vloga Evropske unije kot zagovornice človekovih pravic je temeljna značilnost, ki je institucije ne smejo opustiti in mora ostati prednostna naloga diplomatskih prizadevanj. Priloga I k temu poročilu je najboljši dokaz tega, saj našteva vse situacije, v katerih je prišlo do kršitev človekovih pravic, ki smo jih v Evropi obsodili ali pa se nismo izognili njihovemu obsojanju; od Afganistana do Somalije, od Rusije do Irana. Ne zatiskamo si oči ali skrivamo glave v pesek niti takrat, ko so na kocki strateška partnerstva, ker posameznih interesov ni mogoče postaviti pred zagovarjanje svobode in človekovih pravic.

Po mojem mnenju mora stališče Unije ostati kot sledi: interventno in pogumno v boju za človekove pravice in demokracijo.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (PT) To poročilo je del ponavljajoče se naloge čistega hinavstva večine, ki ji vladajo desnica in socialni demokrati, ki si lastijo vlogo „ambasadorja“ za zagovarjanje človekovih pravic. To je naloga, ki se razkriva, ko gre skozi očitna nasprotja, ki jih vsebuje, nenazadnje z uporabo domnevnega zagovarjanja človekovih pravic za spodbujanje posredovanja v državah, v katerih so ogroženi njeni lastni interesi, in pranjem ugleda in podpora zaveznikov, zlasti ZDA.

Primeri tega vključujejo tako imenovane prelete Cie in sokrivdo številnih vlad držav EU pri ugrabitvah, mučenju in nezakonitih premestitvah zapornikov v Gvantanamo in nadaljevanje zasedbe Afganistana s strani sil Nata ter neprekinjene pokole civilnega prebivalstva pod pretvezo boja proti terorizmu. Nadaljnji primeri vključujejo vzdrževanje

izraelske politike apartheida proti Palestincem in podporo nenehne maroške zasedbe Zahodne Sahare ter podporo nezakonite ameriške blokade Kube, ki jo je generalna skupščina Združenih narodov obsodila osemnajstkrat zapored. Te politike in večine, ki jih spodbujajo, imajo grenak priokus: prihaja čas, ko jih bodo ljudje lahko odpravili.

Louis Grech (S&D), *v pisni obliki*. – Cilj direktive o preprečevanju in boju proti trgovini z ljudmi je ustvariti bolj sovražno okolje za trgovce z ljudmi s kaznovanjem zločincev in zagotavljanjem odločnejšega preprečevanja in zaščite žrtev. Nesprejemljivo je, da je trgovina z ljudmi še vedno resničnost v Evropi in prizadene sto tisoče ljudi predvsem iz ranljivih socialnih skupin, kot so manjšine, ženske in otroci zaradi spolnega izkoriščanja, prisilnega dela, sodobnega suženjstva in drugega. Odločno obsojam vsakršno izkoriščanje žrtev trgovine z ljudmi in zato sem za krepitev zaščite žrtev in uvedbo višjih kazni za trgovce z ljudmi. Izboljšanje sodelovanja med državami EU in krepitev usklajevanja med različnimi institucijami in organizacijami na evropski, nacionalni in regionalni ravni sta posebnega pomena za uspešno izvajanje direktive. EU mora uporabiti svoje mednarodne odnose, da svoje partnerje zaveže k zavezitvi trgovine z ljudmi in zagotavljanju, da se pravice žrtev spoštuje po vsem svetu. Poleg tega mora v svoje politične dialoge z državami zunaj EU vključiti politične norme, standarde in načela mednarodnega sistema človekovih pravic za boj proti trgovini z ljudmi in njeno preprečevanje.

Sandra Kalniete (PPE), *v pisni obliki*. – (LV) Glasujem za to resolucijo in predlog, da se ruskim organom postavi kategorično zahtevo, naj osebe, krive za umor ruskega odvetnika Sergeja Magnitskega, privedejo pred sodišče, Parlament pa pozivam, naj preuči možnost prepovedi vstopa v Evropsko unijo ruskim uradnikom, vpletenim v primer, in zamrznitve bančnih računov in drugega premoženja teh uradnikov v vseh državah članicah EU. Takšna zahteva bi poslala močen signal ruskim organom, da državljani Evropske unije menijo, da so nesprejemljive resne pomanjkljivosti v ruskem pravosodnem sistemu, izbirna uporaba zakonov v interesu organov in dejstvo, da ostajajo osebe, krive za napade ali celo smrt zagovornikov človekovih pravic, neodvisnih novinarjev in odvetnikov, prepogosto nekaznovane. Ti signali bi potrdili podporo EU, ki jo namenja zagovornikom človekovih pravic v Rusiji, ki delujejo v posebno težkih razmerah.

Bogusław Liberadzki (S&D), *v pisni obliki*. – (PL) Spoštovanje človekovih pravic je ena izmed temeljnih vrednot EU, hkrati pa vrednota, ki ji Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu namenja posebno pozornost, saj je na dnevnem redu skoraj vsakega srečanja naše skupine. Za Parlament kot celoto je pomembno, da svojo pozornost nameni tej temi. Priča smo nekaterim izboljšavam razmer po svetu, čeprav počasnim. Še vedno obstajajo države, katerih vlade vztrajno kršijo človekove pravice, vendar pa obstajajo tudi takšne, kjer prihaja do sprememb. Predlog ustne spremembe poročevalke je odražal te pozitivne težnje v Rusiji. Vendar pa so razmere na Kubi še vedno razlog za zaskrbljenost, kot je pokazala slovesna podelitev nagrade Saharova za leto 2010. Prepričano sem glasoval za to poročilo.

David Martin (S&D), *v pisni obliki*. – Letno poročilo o človekovih pravicah je v preteklost zazrta naloga, vendar ga kljub temu pozdravljam. To poročilo obravnava obdobje od julija 2008 do decembra 2009, tik pred uveljavitvijo Lizbonske pogodbe. Toplo pozdravljam zavezanost Cathy Ashton človekovim pravicam in njeno zagotavljanje med razpravo, da bodo človekove pravice vključene v delo ESZD. Upam, da bo to pomenilo, da bomo naslednje leto, ko bomo razpravljali o poročilu o človekovih pravicah, lahko poročali o skladnejšem in doslednejšem pristopu EU k človekovim pravicam.

Clemente Mastella (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Cilj tega letnega poročila je poudariti močno odločenost in dolgoročna prizadevanja Evropskega parlamenta za varstvo človekovih pravic in demokracije v svetu z razvojem vse bolj integrirane in učinkovite evropske politike, ki lahko zagotovi večjo skladnost in doslednost na vseh političnih področjih bodisi z dvostranskimi odnosi s tretjimi državami bodisi s podporo mednarodnih in lokalnih organizacij civilne družbe. Predvsem vztrajamo pri pomembnosti priprave temeljite ocene vidikov človekovih pravic Evropske sosedске politike, ki bi morala zlasti upoštevati skladnost in učinkovitost obstoječih mehanizmov, na primer akcijskih načrtov, poročil o napredku, dialogov o človekovih pravicah in postopka odločanja za nadgradnjo odnosov z državami, ki niso članice EU.

Načrtovani pristop Evropske unije h Konvenciji o človekovih pravicah, s katerimi bo EU dobila priložnost, da dokaže svojo predanost boju za človekove pravice v okviru in zunaj svojih meja, bi radi naredili prepoznavnejši. Zato pozivamo države članice, naj to podprejo in k temu zavežejo tudi svoje državljane.

Mario Mauro (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Poročilo o človekovih pravicah v svetu v letu 2009 in politika Evropske unije na tem področju sta izredno pomembno orodje za krepitev vloge Evropske službe za zunanje delovanje (ESZD) v zvezi s politiko o človekovih pravicah. Te stvari so vedno bile razpoznavno znamenje, zaradi katerega Evropska unija izstopa v svetu.

Strinjam se z gospo Andrikiènè, ko poudarjam, da je svoboda veroizpovedi in prepričanja med vsemi človekovimi pravicami osnovna in temeljna pravica, ki jo je treba spoštovati, in da je treba močnejše in učinkoviteje uresničevati pogoje v zvezi s spoštovanjem človekovih pravic iz dvostranskih sporazumov z državami, ki niso članice EU. Zato je prav pozvati visoko predstavnico, naj svobodo veroizpovedi ali prepričanja vključi v politiko EU o človekovih pravicah in naj v letnem poročilu EU o človekovih pravicah pripravi izčrpno oceno razmer na področju svobode veroizpovedi ali prepričanja. Glasujem za poročilo gospe Andrikiènè.

Kyriakos Mavronikolas (S&D), *v pisni obliki*. – (EL) Evropska unija mora storiti vse, kar lahko, da zagotovi uporabo načel in svoboščin, ki veljajo za človekove pravice, tako da bo lahko imela vodilno vlogo na tem področju. Ustanoviti je treba posebno službo za človekove pravice, še pomembnejše pa je, da mora področja, na katerih so predstavniki EU, nadzorovati Unija. Evropska unija mora nadzorovati in pozorno spremljati tudi kršitve človekovih pravic v svojih državah članicah.

Willy Meyer (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (ES) Tega poročila nisem podprl, ker ne obsoja ali kritizira dvojnih standardov EU glede spoštovanja in spodbujanja človekovih pravic njenih državah članicah in tudi v tretjih državah, s katerimi ima posebne politične in trgovinske odnose. Ne navaja, da so vlade EU oblikovale in izvajale politike, ki radikalno nasprotujejo človekovim pravicam na področju kot so priseljevanja, z množičnimi izgoni in pridržanji na podlagi rase ali varnosti, in dopustile resne kršitve človekovih pravic kot so nezakonito pridržanje oseb in premestitev v tajne zapore, kjer se jih muči.

EU je sama sprejela direktive, ki so v nasprotju s človekovimi pravicami, kot na primer direktivo o vračanju, in je spodbudila ali razvila posebne trgovinske ali politične odnose z vladami držav kot so Maroko, Kolumbija ali Izrael, ki sistematično kršijo človekove pravice. Čeprav cenim dejstvo, da je prvič vključeno tudi stanje človekovih pravic na neavtonomnih ozemljih Zahodne Sahare, tega poročila ne podpiram zaradi izpustitve vseh prej naštetih elementov in negativnega vpliva sporazumov EU o prosti trgovini na

človekove pravice, da ne omenjam njenega neutemeljenega in pretiranega kritiziranja držav kot sta Kuba in Venezuela.

Andreas Mølzer (NI), *v pisni obliki*. – (DE) Poročilo o človekovih pravicah v svetu v letu 2009 je zelo natančno in obravnava številna vprašanja. Žal se mi zdi, da je bil to obupan poskus brez jasne strategije vključiti vsa mogoča vprašanja. Dejstvo je, da mora biti spodbujanje demokracije po vsem svetu pomembno vprašanje za Evropsko unijo. Vendar pa to zahteva jasen pristop in opredeljeno, skladno strategijo za rešitev teh problemov, izmed katerih so nekateri izredno zapleteni. Ker ni niti sledu takšne strategije, sem se vzdržal končnega glasovanja.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE), *v pisni obliki*. – (LT) Čeprav je od podpisa Splošne deklaracije o človekovih pravicah minilo več kot 60 let, je ta deklaracija na mnogih mestih po svetu še vedno samo list papirja. Žal je veliko teh mest tudi v Evropi, na celini, na kateri je nastalo varstvo človekovih pravic kot eno izmed načel demokracije. Evropska unija, za katero lahko odločno rečemo, da vodi svet v smislu človekovih pravic, si močno prizadeva zagotoviti, da so drugod po svetu zajamčeni vsaj minimalni standardi varstva človekovih pravic. Zato čestitam kolegici gospe Andrikienei, da je pripravila resnično celovito poročilo in pozornost pritegnila k zapletenim razmeram po vsem svetu. Upam, da bo to poročilo prispevalo k izboljšanju razmer in bodo takšna poročila v prihodnosti krajša.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *v pisni obliki*. – (LT) Glasoval sem za letošnje poročilo Evropskega parlamenta o človekovih pravicah, ker vključuje države, ki so geografsko blizu EU in tudi oddaljene od nje. V poročilu Evropski parlament poziva Kitajsko – državo z največjim številom usmrtitev –, naj javno objavi nacionalne podatke o usmrtitvah, tako da bo mogoča pregledna analiza zadeve in razprava o njej. To naj bi spodbudilo državo, da čim prej odpravi to barbarsko obliko kazni. Po drugi strani je sramotno, da se smrtna kazen dandanes še vedno uporablja v demokratičnih Združenih državah Amerike. Poročilo izraža veliko zaskrbljenost za otroke, ki so udeleženi v oboroženih spopadih, ali kako drugače prizadeti zaradi njih, ali so prisiljeni v njih celo dejavno sodelovati. V mojih spremembah k temu poročilu, ki jih je sprejel Odbor Evropskega parlamenta za zunanje zadeve, Komisijo in Svet pozivam, naj v odnosih s tretjimi državami zagotovita obvezno skladnost s smernicami EU o otrocih v oboroženih spopadih. Pozivam tudi k takojšnjim ukrepom institucij EU in ZN za razorožitev, rehabilitacijo in ponovno vključitev otrok, ki so dejavno sodelovali v vojni.

Severnokorejske oblasti pozivam, da naredijo konkreten in otipljiv korak v smeri izboljšanja razmer v zvezi s človekovimi pravicami. Pjongjang pozivam, naj neodvisnim mednarodnim strokovnjakom dovoli inšpekcijske preglede vseh vrst objektov za pridržanje in posebnim poročevalcem ZN omogoči, da obišejo državo. Severnokorejske oblasti pozivam tudi, naj odpravijo omejitve glede možnosti mednarodnega osebja, da spremlja razdeljevanje pomoči, in zagotovijo, da bo mednarodna pomoč dosegla potrebne.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Ti poročilo o letnem poročilu o človekovih pravicah po svetu (2009) in politiki Evropske unije na tem področju izčrpno navaja kršitve človekovih pravic po svetu. Tu je treba spomniti na neomajno odločenost in dolgoletna prizadevanja Evropskega parlamenta za varstvo človekovih pravic in demokracije po svetu z uporabo odločne in učinkovite politike pri varstvu človekovih pravic v EU.

Začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe pomeni priložnost za odpravo preostalih pomanjkljivosti v politiki EU na področju človekovih pravic in demokracije. Zato se pridružujem poročevalki in Evropsko službo za zunanje delovanje pozivam, naj v celoti spoštuje namen in duh Lizbonske pogodbe, da zagotovi, da bosta spoštovanje in spodbujanje človekovih pravic v središču različnih področij posredovanja zunanje politike Unije.

Frédérique Ries (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Včeraj je Evropski parlament nagrado Saharova za svobodo misli podelil kubanskemu državljanu Guillermu Fariñasu, ki ni bil prisoten. Njegov stol je bil prazen, ker mu kubanska vlada ne bi dovolila, da se vrne domov. To je pretresljiv in simbolen primer, ki služi kot grob opomnik, da se položaj človekovih pravic po svetu ne izboljšuje. Izvajanje smrtnih kazni blizu naše domovine, v Belorusiji, obešanje in kamenjanje v Iranu, pohabljanje ženskih spolnih organov v Somaliji, množična posilstva v Demokratični republiki Kongo, umori novinarjev v Rusiji, 21 5 milijonov otrok žrtev dela, samovoljna pridržanja, nepoštena sojenja, cenzura in še mnoga druga barbarstva od Evropske unije zahtevajo, da je odločna in nepopustljiva.

Danes sprejeto poročilo od nas zahteva, da človekove pravice postavimo v središče zunanjega delovanja Evropske unije, v njeno razvojno, obrambno, trgovinsko, ribiško in pravosodno politiko ter politiko priseljevanja. Univerzalnost teh vrednot mora prevladati nad geopolitiko, ki je bila ponovno cinično razkrita 10. decembra 2010, ko se je 15 držav bojzljivo odzvalo na izrecno zahtevi Kitajske, naj bojkotirajo podelitev Nobelove nagrade za mir kitajskemu državljanu Liuju Xiaobu.

Crescenzo Rivellini (PPE), v pisni obliki. – (IT) Gospe Andrikiènè bi čestital za njeno odlično delo. Letno poročilo Parlamenta o človekovih pravicah – letos za leto 2009 – je referenčna točka za vse, ki jih zanima to vprašanje. Ta izdaja je celo pomembnejša, ker je prva po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe, ki Evropski uniji podeljuje večje pristojnosti na področju zunanje politike. Največje upanje za človekove pravice je pravzaprav izvajanje Lizbonske pogodbe v smislu zunanje politike: Evropska služba za zunanje delovanje mora odražati prednostne naloge in duh Pogodbe.

Ena izmed prednostnih nalog usklajene zunanje politike mora biti spodbujanje demokracije in človekovih pravic. Nazadnje opažam, da letno poročilo Parlamenta o človekovih pravicah ne našteva samo dolgega seznama problemov; predlaga tudi rešitve. Poročilo poudarja odpravo smrtnih kazni v številnih državah, doseženi napredek glede nasilja nad ženskami, zaščito otrok, boj proti mučenju, zaščito zagovornikov človekovih pravic, spodbujanje demokracije in verske svobode in tako dalje.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Kot običajno ima končno besedilo dobre in slabe strani. Med pozitivnimi točkami so: prvič, sprememba v dveh delih, ki zadeva Magnitskega, je bila sprejeta z veliko večino (318 glasov za, 163 proti in 95 vzdržanih glasov). Spremembe skupin S&D in ALDE so bile vse sprejete (LGBT, smrtna kazen/smrtonosna injekcija). Dve spremembi skupine GUE sta bili sprejeti (enak dostop do zdravstvene oskrbe/nege in Kolumbija). Vendar pa moramo med negativnimi točkami omeniti, da sta bili sprejeti dve spremembi, ki ju je predložila poročevalka (EPP) v zvezi z EIDHR in potrebo po tem, da se več projektov posveti demokraciji namesto človekovim pravicam.

Licia Ronzulli (PPE), v pisni obliki. – (IT) Glasovala sem za poročilo gospe Andrikiènè, ker menim, da moramo ponovno poudariti, da je spoštovanje človekovih pravic odraz sodobne družbe. Vsi ljudje se rodijo svobodni in enaki in vsekakor je naša dolžnost, da

storimo vse, kar je mogoče, da bi zagotovili, da je tako po vsem svetu. Ne glede na dejstvo, da je zunanja politika Evropske unije v zadnjih letih dosegla pomemben napredek, je pot do sprejetja skupne in usklajene politike za spodbujanje človekovih pravic še dolga.

Najprej morata Svet in Komisija izboljšati zmožnost Evropske unije za hitro odzivanje na kršitve v tretjih državah. Začenši z odločno obsodbo smrtne kazni po Evropski uniji, si moramo vsak dan prizadevati za doseg in potrditev človekovih pravic. V tem smislu bi rad zaključil s pripombo, da je, kot je dejal Mahatma Gandhi, varstvo človekovih pravic nujen predpogoj za mir. Tega ne smemo nikoli pozabiti.

Bart Staes (Verts/ALE), v pisni obliki. – (NL) Poročilo o letnem poročilu o človekovih pravicah v svetu v letu 2009 in politiki EU na tem področju zagotavlja skoraj popoln pregled težav v zvezi s človekovimi pravicami po vsem svetu. Poročilo načanja tudi nova vprašanja o človekovih pravicah, kot sta varstvo človekovih pravic in boj proti terorizmu. Zaradi sprememb skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze je bilo vključeno poglavje o vlogi človekovih pravic v novo vzpostavljeni Evropski službi za zunanje delovanje (ESZD). To je zelo pomembno glede na dejstvo, da nam lahko ESZD kot nov instrument zagotovi priložnost za pregled politike EU o človekovih pravicah in zagovarjanje človekovih pravic po vsem svetu na skladnejši in odločnejši način. Zato popolnoma podpiram predlog, naj se imenuje visokega predstavnika, ki bo skupaj s svojo službo redno usklajeval politiko Unije o človekovih pravicah. Temeljno sporočilo je jasno: človekove pravice morajo zavzeti osrednje mesto v zunanji politiki Evropske unije. Pred nami je še dolga pot, vendar pa bo Parlament spremljal zadevo. To je izredno pozitivna stvar.

Poročilo: Pino Arlacchi (A7-0333/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasoval sem za poročilo o novi strategiji za Afganistan. Menim, da je treba mednarodno pomoč posredovati neposredno afganistanskim organom in zaobiti posrednike. Glede mirovnega procesa mora EU vladi Karzaja omogočiti avtonomnost pri izbiri partnerjev za dialog, obenem pa vztrajati pri naslednjih pogojih: izgonu Al Kajde, odpravi pridelovanja maka in volji za vzpostavitev osnovnega spoštovanja temeljnih človekovih pravic. Glede strokovnega usposabljanja policijskih sil se strinjam s cilji, da se ne osredotoča samo na povečanje števila policistov in vojakov, ampak predvsem na usposabljanje, organizacijo in odnose policije s vzporednimi pravosodnimi institucijami.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), v pisni obliki. – Glasovala sem za to resolucijo in podprla pragmatičen pristop k Afganistanu in novo politiko boja proti upornikom, ki je namenjena zaščiti lokalnega prebivalstva in obnovi območij, kjer je varnost že bila zagotovljena. Novi politiki boja proti upornikom je treba dati čas, da se pokažejo rezultate, obstajati mora politična rešitev in potekati pogajanja z vsemi stranmi. Prepričana sem, da mora vsaka dolgoročna rešitev vključevati konkretne ukrepe za odpravo revščine, nerazvitosti in diskriminacije žensk, za večje spoštovanje človekovih pravic in pravne države, za okrepitev mehanizmov sprave, zagotovitev konca pridelovanja opija, vzpostavitev odločnega pristopa k izgradnji države, in popolno vključitev Afganistana v mednarodno skupnost ter izgon Al Kajde iz države. Izkazati moramo spoštovanje vsem vojaškim uslužbencem in uslužbenkam zavezniških sil, ki so izgubili življenje pri branjenju svobode, in izraziti sožalje njihovim družinam ter družinam nedolžnih afganistanskih žrtev.

Sophie Auconie (PPE), v pisni obliki. – (FR) Razmere v Afganistanu so še vedno zaskrbljujoče. Skoraj deset let zatem, ko je zahodna koalicija spravila z oblasti talibane, sta mir in blaginja še vedno daleč od tega, da bi bila vsakodnevna resničnost za Afganistance.

Strategija, ki se jo je leta uporabljalo v državi, je zastarela in jo je treba spremeniti. Unija mora uveljaviti svoje stališče o zadevi in upoštevati neuspeh vojaške policije ZDA v regiji. Naše čete so obtičale in v takšnih pogojih se ne zdi mogoče upanje na izhod. Zaradi tega sem podprla resolucijo Parlamenta, ki poziva k novi strategiji za Afganistan. Sistem, ki je bil vzpostavljen doslej, je treba spremeniti. Spopasti se moramo s korupcijo in izgubljanjem sredstev, da bi lahko mednarodna pomoč končno izpolnila svoj namen. Mir se bo vrnil z ukrepanjem državljanov. Koalicija mora biti pri nadzoru teh sredstev strožja. Po drugi strani se moramo nehati vmešavati v zadeve Afganistana. Afganistanska vlada mora imeti proste roke, da najde svoj *modus vivendi* z vsemi skupinami, ki sestavljajo afganistansko družbo. Pot do razvoja je še vedno dolga in ne smemo ogrožati teh krhkih ravnovesij.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Vzdržal sem se glasovanja o poročilo o novi strategiji za Afganistan. Poročilo dejansko vsebuje številne pozitivne točke in priznava nadvse obžalovanja vredne vidike sedanjih razmer ter odgovornost mednarodne skupnosti, zlasti Nata, EU in držav članic, ki so na različne načine vključene v vojno v Afganistanu in „upravljanje“ njegove „obnove“. Poročilo poudarja tudi dejstvo, da razdeljevanje denarja in mednarodne pomoči ne doseže afganistanskega prebivalstva. Ponazarja tudi, kako negativno in absurdno je, da tuje čete ostanejo v Afganistanu, glede na to, da dokazuje, da so se razen vidika človeških žrtev poslabšale razmere v Afganistanu v smislu revščine afganistanskega prebivalstva, stopnje spoštovanja pravic žensk, strmega naraščanja pridelkov opija in celo pojava mafijskih organizacij in korupcije zaradi zasebnega varnostnega sistema, ki so ga uveljavile ZDA. Žal so spremembe konzervativnih sil, ki so v nasprotju s prvotnim besedilom, tega tudi spremenile. Pozdravlja „novo politiko boja proti upornikom“, sprejema časovni načrt predsednika Obame, poziva k boljšemu poistovetenju EU z Natom in ZDA ter priznava učinkovitost čet in potrebo po tem, da čete ostanejo in varujejo območje.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Devet let po začetku vojaškega posredovanja v Afganistanu se Evropa in njeni zavezniki soočajo z morda največjim izzivom v smislu tujega posredovanja in svetovne varnosti. Resnica je, da se je v zadnjem desetletju kljub močni – in neprekinjeni – mednarodni prisotnosti v Afganistanu varnost v državi poslabšala. Teroriste se še naprej podpira in usposablja, poleg tega pa so glavni socialno-ekonomski kazalniki nezadovoljivi. Trenutno mora biti glavni cilj mednarodne skupnosti in Evrope spodbujanje oblikovanja močne in stabilne vlade, da se bo mirovni proces še naprej podpiral, če bodo upoštevane tri osnovne zaveze, navedene v poročilu: (i) zaveza Afganistana k izgonu Al Kajde iz države; (ii) odprava pridelovanja maka in boj proti preprodaji mamil; in (iii) volja za vzpostavitev osnovnega spoštovanja temeljnih človekovih pravic.

V tem okviru in v skladu z mednarodnimi obveznostmi v okviru Nata je treba vojaško prisotnost v Afganistanu postopno zmanjševati, obenem pa ohraniti mednarodno podporo vzdrževanju miru in varnosti z namenom stabilnosti po posredovanju.

Carlo Fidanza (PPE), v pisni obliki. – (IT) To poročilo je morda najboljši kompromis, ki ga je danes mogoče doseči glede nove evropske strategije v Afganistanu. Tako je morda zaradi številnih in ključnih sprememb, ki jih je predložila skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in so ga naredile manj ideološkega in bolj pragmatičnega ter zmožnega priznati kritične točke, odkrite v devetih letih operacij na afganistanskem ozemlju, in opredeliti pozitivne zadeve in smer razvoja, da bi bila prisotnost mednarodne skupnosti učinkovitejša in bi podprla prehod k popolni predaji suverenosti afganistanskim organom.

Zgolj vojaški odziv ne more zadostovati, to je res. Vendar pa je bistven predhodnik za to, da se oslabi talibanske skupine in se jih prisili, da prekinejo vse povezave z Al Kajdo in se nato usedejo za pogajalsko mizo. Preprečevanje pokolov civilistov seveda ostaja prednostna naloga, vendar pa se ne smemo odreči uporabi letal brez pilota, ki so uspešna na območjih okoli meje s Pakistanom.

Zavezo policijske misije Evropske unije v Afganistanu (EUPOL) je treba okrepiti, da bi še naprej usposabljala policijo, ki bo zmožna vzdrževati javni red. Usposabljanje sodnikov in upravnih uslužbencev je treba pospešiti, da se podpre krepitev afganistanskih institucij, zmanjša korupcijo in ustvari pogoje za vrnitev Afganistana Afganistancem.

Joe Higgins (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – To poročilo je izpostavilo številne probleme, s katerimi se srečuje Afganistan. Kritično obravnava vlogo zasedbe Nata in ZDA ter kršitve človekovih pravic v Afganistanu, zlasti povečanje zatiranja žensk in višje ravni revščine. Protivojno gibanje je na te probleme opozarjalo od začetka vojne. Vendar pa sem se vzdržal glasovanja, ker se nisem mogel strinjati s podporo, ki jo poročilo namenja zasedbi in prisotnosti, ki jo izvaja Obamova administracija. Vzdržal sem se glasovanja o spremembah, ki pozivajo k večji podpori Afganistana. Podpiram spoštovanje suverenosti Afganistancev, vendar pa je režim Karzaja pokvarjen in ne odraža interesov večine Afganistancev. Pozivam k temu, da vso pomoč demokratično nadzorujejo mali kmetje, delavci in revni v Afganistanu. Strinjam se z izražanjem spoštovanja vojakom, ki so bili ubiti, in Afganistancem, ki so žrtve te vojne. Vendar pa se ne morem strinjati z izjavo, da so vojaški uslužbenci in uslužbenke izgubili življenje „pri branjenju svobode“. To je vojna, ki se vodi v interesu najpomembnejših imperialističnih sil in ne v interesu navadnih ljudi.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), *v pisni obliki*. – (FI) Kam izginja naš denar v Afganistanu? Zadovoljna sem s predlogom resolucije o novi strategiji za Afganistan. Poročilo zelo dobro izpostavlja številne probleme v tej državi.

Za Afganistan ni vojaške rešitve, kar poročilo tudi navaja. Če čete Afganistanu niso mogle prinesiti miru, ga ni niti denar, ki smo ga vložili. Poročilo celo navaja, da je bilo med letoma 2002 in 2009 Afganistanu namenjenih nad 40 milijard USD mednarodne pomoči. Od teh 40 milijard je samo šest milijard prejela afganistanska vlada, preostalih 34 milijard pa je bilo v državo posredovanih od drugod. 70 do 80 % te pomoči nikoli ni doseglo predvidenih upravičencev, afganistanskih ljudi.

Poleg tega so stroški vojne v Afganistanu v obdobju od leta 2001 do 2009 dosegli več kot 300 milijard USD. Vendar pa te ogromne vsote denarja prav nič ne koristijo afganistanskemu prebivalstvu. Namesto tega imajo od denarja, porabljenega v Afganistanu, koristi na primer industrija orožja, plačanci in mednarodna podjetja. Pomembno je, da poročilo dejansko poudari to nezadovoljivo stanje.

Sandra Kalniete (PPE), *v pisni obliki*. – (LV) Popolnoma podpiram poročilo, kjer poziva k prizadevanjem za obnovo Afganistana in izboljšanju položaja človekovih pravic. Ni mogoče zanikati, da so varnostne razmere v Afganistanu danes precej boljše kot pred devetimi leti. Ljudje živijo v svobodnejši družbi, dekleta se lahko izobražujejo in zdravstvene storitve so dostopnejše kot pod talibanskim režimom. Vendar pa ostajajo resni problemi, navedeni v resoluciji, glede katerih ni bilo nobenega napredka. To je mogoče reči predvsem za boj proti mamilom, kot poročilo pravilno poudarja. Glede na strokovno mnenje se 92 % svetovnega opija pridobiva v Afganistanu in se ga nato razpošilja po svetu, vključno v Evropsko unijo. Upoštevati moramo dejstvo, da pridelovanje maka predstavlja pomemben vir dohodka na podeželskih območjih, kjer je težko najti druge oblike za preživetje. Zato

uničenje plantaž maka brez zagotovitve alternativnih sredstev za preživetje ni učinkovita rešitev.

Afganistanska vlada mora bolj namensko uporabiti mednarodno pomoč za razvoj majhnih podjetij in kmetijstva v regijah, kjer se zdaj prideluje opij. Naložba Evropske unije v obnovo Afganistana je pomembna, vendar pa je treba storiti še veliko več. Najpomembneje je zagotoviti varnost. Poudarila bi, da bi prezgodnji umik sil iz Afganistana ne bil samo nevaren za lokalno prebivalstvo in grožnja za demokratični svet, ampak bi bile s tem uničene vse pozitivne stvari, dosežene v Afganistanu. Ljudje so plačali visoko ceno za mir v Afganistanu in ne smemo jih izneveriti.

David Martin (S&D), *v pisni obliki*. – Poročevalec se je odločil osredotočiti izključno na štiri področja, na katerih bi lahko usmerjeno ukrepanje prineslo resnične spremembe: mednarodno pomoč, posledice nedavno začetega mirovnega procesa, vpliv usposabljanja policistov in odpravo pridelovanja opija. Čeprav ne podpiram vseh ugotovitev poročevalca, sem glasoval za ta dobro premišljen in koristen prispevek k razpravi o Afganistanu.

Mario Mauro (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Poročilo o novi strategiji za Afganistan je treba na splošno pozitivno oceniti, zato glasujem zanj. Velike probleme, ki danes ostajajo v Afganistanu in od katerih je vsak drugačen in izredno pomemben za prihodnost te bližnjevzhodne države, je treba obravnavati z novim pristopom z drugačno opredelitvijo prednostnih nalog glede na to, kaj je bilo storjeno doslej.

Najpomembnejše vprašanje – kot pravilno ugotavlja poročilo, o katerem bomo glasovali – je dejstvo, da „ne more biti stabilnosti ali miru brez države, ki predvsem zagotavlja varnost svojim državljanom na lastno odgovornost“. V zvezi s tem upam, da bo poročevalec ponovno preučil del, v katerem govori o uporabi letal brez pilota, morda z ustno spremembo.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (FR) To poročilo prikazuje katastrofalno sliko posledic vojne, ki jo je ob sodelovanju in s podporo EU v Afganistanu vodil Nato. Obžalovanja vredno je, da poročilo ne obsoja same vojne in omahuje med obdržanjem vojaških sil Nata na območju ter njihovim potrebnim umikom. Kljub temu se bom ob upoštevanju vseh pomembnih kritik, ki jih vsebuje, vzdržal glasovanja.

Willy Meyer (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (ES) Eden izmed glavnih razlogov, da nisem podprl tega poročila, je, da ne samo predlaga takojšnji umik evropskih čet, ampak tudi „pozdravlja in podpira“ načrt za okrepitev ukrepov EU. Podobno komajda obravnava vlogo Mednarodnih varnostnih sil za pomoč (Isaf) in hude zlorabe človekovih pravic. Pozitivno se mi zdi, da poročilo vključuje izjave generala Stanleya McChrystala, v katerih zanika kakršno koli večjo prisotnost Al Kajde v Afganistanu, ki bi upravičevala razporeditev čet v Afganistanu. Menim tudi, da je pozitivno, da poročilo poziva k temu, naj se usposabljanje policije čim prej neha izvajati v okviru zasebnih izvajalcev, in tudi v uvodni izjavi poudarja, da zaradi dosedanjega militarizma in hujskanja na vidiku ni jasnega razpleta v Afganistanu. Poročila nisem podprl, ker me moja trdna, dosledna zavezanost pacifističnim vrednotam vodi h kritiziranju tega poročila, katerega duh in osredotočanje sta popolnoma v nasprotju s potrebo po demilitarizaciji zunanje politike EU in njenih zunanjih odnosov.

Andreas Mølzer (NI), *v pisni obliki*. – (DE) Poročevalec je na splošno pravilno opredelil razmere v Afganistanu. Zaveda se, da se sredstva in enote v Afganistanu razporeja povsem nepravilno ter da dodatna sredstva in enote tega ne bodo spremenili. Pravilno je ugotovil, da je prisotnost in ošabno vedenje koalicije glavni razlog, da jo lokalno prebivalstvo povsem

zavrača. Zaveda se tudi, da Afganistancem ni mogoče vsiliti demokracije in zahodnih vrednot. Vendar pa je treba poročevalca kritizirati zaradi obravnavanja tem kot so pravice žensk, ki so, čeprav so zelo pomembne, popolnoma nesprejemljive na lokalni ravni in ima zaradi njih celotni mirovni proces še manj možnosti.

Poleg tega poročevalec, čeprav opredeli njihove negativne učinke, poziva tudi k številnejšim enotam in obsežnejšim sredstvom za Afganistan. Prepričan sem, da je afganistanski spor nepravilna vojna in da nenehna zasedba države ne koristi ne Evropi ne samemu Afganistanu. Prva obrambna črta Evrope ni na Hindukušu. Zato sem glasoval proti temu poročilu.

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. – (DE) Države članice Evropske unije, ki se na strani Amerike borijo v vojni v Afganistanu, morajo čim prej umakniti svoje enote iz te države. Kmalu bo minilo devet let od začetka vojne v Afganistanu in še vedno ni nobenega znaka izboljšanja varnostnih razmer. Nasprotno se moč islamskih talibanov povečuje. Evropa zapravlja sredstva, namesto da bi jih razporedila tja, kjer so nujno potrebna, na primer na meje EU z Balkanom. Težko je razbrati, katere evropske interese naj bi se pravzaprav branilo na Hindukušu. Zdi se, da prednostna skrb ni vzpostaviti demokracije v Afganistanu v skladu z zahodnim modelom, kot trdijo Američani. Namesto tega osrednjo vlogo igrajo gospodarski interesi, zlasti ker se glede na časopis New York Times ocenjuje, da so naravni viri v Afganistanu vredni približno 1 milijardo USD. EU naj bi očitno pomagala ameriškim koncernom, da ta bogastva nemoteno izkoriščajo. Zato sem glasoval proti temu poročilu.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), v pisni obliki. – (PT) To poročilo o novi strategiji za Afganistan je bilo pripravljeno po zasedanju Sveta za zunanje zadeve, na katerem se je razpravljalo o tem, kako nadaljevati z izvajanjem akcijskega načrta za Afganistan in Pakistan, in na katerem je bil predloženo prvo polletno poročilo o izvajanju.

Popolnoma podpiram strategijo, katere cilj je zaščititi prebivalstvo in obnoviti območja, kjer je zagotovljena varnost, in tudi politične rešitve, v katerih se vse vključene strani povabi k sodelovanju na pogajanjih. Pozdravljam cilj postopnega prenosa varnostnih pristojnosti afganistanskim silam, ki se bo začel zdaj in bo dokončan do leta 2014.

Brez pridržkov podpiram poziv Parlamenta, naj Komisija zagotovi popolno preglednost v zvezi z zagotavljanjem finančne pomoči afganistanski vladi, mednarodnim organizacijam in krajevnim nevladnim organizacijam. Samo s preglednim sistemom nam bo uspelo ohraniti usklajenost pomoči ter uspeh pri obnovi in razvoju Afganistana, kar je končni cilj.

Crescenzo Rivellini (PPE), v pisni obliki. – (IT) Čestitati želim gospodu Arlacchiju. Danes sprejeto poročilo predlaga, da se novo strategijo Evropske unije za Afganistan utemelji na štirih ključnih dejavnikih: popolni podpori mirovnim pogajanjem med vlado Karzaja, talibani in drugimi uporniški skupinami, obsežnem načrtu usposabljanja za afganistansko policijo, odpravi pridelkov opija in zaustavitvi škandala v zvezi z mednarodno pomočjo, kjer 80 % pomoči izgine na poti od držav donatork do Afganistana. Glede zadnje izmed točk se ugotavlja, da se mednarodno pomoč za Afganistan troši za podkupnine, oblike „uzakonjene korupcije“ in vse vrste kraj, s katerimi se pogosto financira sovražnika.

Od leta 2002 je samo EU porabila 8 milijard EUR za to trpinčeno državo, kljub temu pa se je stopnja umrljivosti otrok povečala, stopnja pismenosti se je zmanjšala, število oseb, ki živijo pod pragom revščine, pa se je samo v zadnjih šestih letih povečalo za 130 %. Da bi popravili odsotnost usklajevanja in komunikacije med mednarodnimi donatorji, EU

poziva k oblikovanju osrednje baze podatkov o vsej pomoči EU in razporeditvi sredstev neposredno posameznim projektom, ki se jih izvaja v sodelovanju z afganistanskimi institucijami.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Danes sprejeto poročilo je utemeljeno na obsežnih posvetovanjih, ki se jih je v zadnjih šestih mesecih udeležil poročevalec, o razmerah v Afganistanu in njegovih odnosih z mednarodno skupnostjo, da bi poskušal pojasniti, zakaj je bilo v Afganistanu kljub ogromnim vsotam denarja in prizadevanjem v zadnjih devetih letih doseženo tako malo. Vrzal med upanjem in resničnostjo v Afganistanu je postala očitnejša kot kdaj koli doslej, nova strategija EU v tej državi pa mora zato izhajati iz te predpostavke. Poročilo se osredotoča izključno na štiri področja, na katerih bi usmerjeno ukrepanje lahko prineslo resnične spremembe: mednarodno pomoč, posledice nedavno začetega mirovnega procesa, vpliv usposabljanja policistov in odpravo pridelovanja opija.

Geoffrey Van Orden (ECR), v pisni obliki. – To poročilo koristno omenja misije Nata/Isafa, globoke probleme nepismenosti in slabega ravnanja z ženskami, endemične razsežnosti korupcije in potrebo po novem razmišljanju. Lahko bi se ustavilo tu. Vendar se ni moglo upreti nenehnemu kritiziranju koalicije in prikrito tudi ZDA. Prizadeva si najti načine, da povzdigne vlogo EU. Zagovarja povečanje „financiranja EU“, čeprav je jasno, da niso potrebne večje vsote denarja, ampak boljši nadzor in boljša poraba ogromnih zneskov, ki so že zagotovljeni. Skupina ECR se je zato vzdržala glasovanja.

Poročilo: József Szájer (A7-0355/2010)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), v pisni obliki. – (LT) Glasovala sem za to resolucijo, ker menim, da Evropski parlament s tem dokumentom krepi svojo vlogo v odnosih s Komisijo. Strinjam se z mnenjem Odbora za zunanje zadeve, da je za popolno in pravočasno izvrševanje posebnih pravic Parlamenta izjemno pomembno, da Komisija dejavno obvešča Parlament o vseh osnutkih ukrepov, spremembah osnutkov ukrepov in končnih ukrepih, ki jih namerava sprejeti v skladu s členom 291 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki določa, da ko je treba imeti enotne pogoje za izvedbo pravno zavezujočih aktov Unije in so izvedbena pooblastila podeljena Komisiji, imajo nadzor nad izvajanjem izvedbenih pooblastil Komisije le države članice. Menim, da bi Parlament ob upoštevanju specifičnosti in politične občutljivosti izvedbenih aktov v okviru instrumentov zunanje finančne pomoči in v skladu z ustaljeno prakso dialoga demokratičnega nadzora moral imeti priložnost, da sodeluje v postopku, ki vodi k določitvi vsebine osnutkov izvedbenih aktov, ki naj se sprejmejo v okviru instrumentov zunanje finančne pomoči.

Sophie Auconie (PPE), v pisni obliki. – (FR) V strukturi Evropske unije je vloga Komisije sorodna vlogi vlade v tipični državi. Komisija ima zakonodajno pobudo, vendar tudi pristojnosti za izvajanje uredb, direktiv in odločb. Komisijo se lahko zato ima za izvršilno oblast Unije. Dobila je pristojnosti, ki ji omogočajo sprejetje ukrepov za izvajanje besedil, sprejetih z rednim zakonodajnim postopkom. Tako kot morajo uredbe in okrožnice v Franciji upoštevati veljavno zakonodajo, tudi izvedbeni akti Komisije niso neodvisni od evropske zakonodaje. Vendar pa je mogoče, da Komisija pri izvrševanju te povsem naravne pristojnosti za izvajanje v večini primerov preseže svoja pooblastila, ne da bi to nujno hotela. Iz demokratičnih razlogov je naloga drugih institucij EU, da nadzorujejo dejavnosti Komisije, tako da se spoštuje delitev pristojnosti. Zato sem glasovala za ta predlog uredbe o določitvi splošnih načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije.

David Martin (S&D), *v pisni obliki*. – Za to poročilo nisem mogel glasovati, ker žrtvuje nekatere izmed težko pridobljenih pristojnosti Evropskega parlamenta v mednarodni trgovini za morebiten sporazum s Svetom o izvedbenih pooblastilih na drugih področjih.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (FR) Predlog Komisije je usklajen napad na demokracijo. To poročilo se zadovoljuje z njegovo spremembo, ne da bi dejansko obsodilo to dejstvo. Komisija je edina skupina državnih uslužbencev, ki ostaja zunaj nadzora svoje vlade (Sveta). Glasoval bom proti tej najnovejši avtoritarni potezi.

Andreas Mölzer (NI), *v pisni obliki*. – (DE) Vedno so obstajala prizadevanja za centraliziranje nadzora znotraj Evropske unije. Zdi se, da so se ta prizadevanja nedavno okrepila skupaj s povečanjem birokracije, kljub vsem izjavam o nasprotnem. Države članice so tiste, ki morajo odločiti, katere pristojnosti hočejo prepustiti EU in/ali Komisiji. Tega ne morejo spremeniti sodbe Sodišča Evropske unije, za katerega se zdi, da si je za načelo centralizirane države že leta prizadeval v svojih sodbah. Enako se za ta namen ne sme izkoriščati Lizbonske pogodbe niti se takšnih ciljev ne sme uresničevati pod pretvezo kriznega upravljanja. V teoriji je načelo subsidiarnosti jasno sprejeto. Vendar pa se ga v praksi pogosto prezre ali zaobide. Glasoval sem za poročilo, ker v bistvu nasprotuje tem težnjam.

Alfredo Pallone (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Doseženi kompromis pomeni, da se lahko trgovinsko politiko, vključno z instrumenti trgovinske zaščite, vključi v splošni okvir komitologije. Ta pristop je popolnoma usklajen in skladen z duhom in črko Lizbonske pogodbe. Predvsem popolnoma podpiram potrebo po krepitvi postopka sprejemanja odločitev in izvedbenega postopka, s čimer bodo Komisiji zagotovljeni zahtevani instrumenti v interesu Evropske unije, držav članic in vseh gospodarskih subjektov. Podpiram načelo, da mora Komisija sprejeti dokončne protidampinške in izravnalne ukrepe in da morajo države članice glasovati s kvalificirano večino.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) To poročilo o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije, so spodbudila nova pravila o izvedbenih aktiv, uvedena z Lizbonsko pogodbo.

To je občutljiva zadeva, nenazadnje v smislu vprašanj kmetijstva in ribištva. V skladu s sedanjim sistemom postopka v odborih je večina aktov povezana s skupno kmetijsko politiko.

Po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe bodo veljavna pravila o postopku v odborih morali nadomestiti delegirani akti in izvedbeni akti v skladu s pogoji členov 290 in 291 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Problemi s prilagoditvijo veljavne zakonodaje določbam Lizbonske pogodbe so zelo pomembni, zlasti za politike – kot sta politiki o kmetijstvu in ribištvu –, ki niso bile sprejete po postopku soodločanja.

Samo preskus nove zakonodaje, ki sta jo močno spremenila Evropski parlament in Svet, bo lahko pokazal, ali bo rezultat začrtane smeri učinkovitost in izvajanje evropskih politik.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *v pisni obliki*. – Na splošno so poročilo vse skupine dobro sprejele, spremembe, ki jih je predložil odbor, pa odražajo sporazum, dosežen s Svetom in Komisijo, o dogovoru na prvi obravnavi. Naša skupina podpira dogovor.

Predlog resolucije B7-0733/2010

Laima Liucija Andrikiene (PPE), v pisni obliki. – (LT) Glasovala sem za to resolucijo, ker obstaja potreba po oblikovanju stalnega kriznega mehanizma za obvarovanje finančne stabilnosti evroobmočja. Evropski mehanizem za stabilnost oziroma evropski monetarni sklad mora v vsakem primeru temeljiti na solidarnosti in zanj morajo veljati stroga pravila o pogojenosti, financirati pa bi ga bilo treba med drugim z globami, ki se državam članicam nalagajo kot rezultat postopka zaradi čezmernega primanjkljaja ali ukrepov v zvezi s prekomernim zadolževanjem ali čezmernimi neravnovesji. Menim, da je prav tako pomembno, da se financiranje stalnega kriznega mehanizma utemelji na „načelu onesnaževalec plača“, kar pomeni, da morajo države članice, ki s svojimi primanjkljaji in bremenom dolga ustvarjajo večje tveganje, financirati večji delež skupnih sredstev. Te globe bi bile eno izmed sredstev za izogibanje finančnim in gospodarskim krizam v državah evroobmočja, kakršna je bila tista, do katere je pred nekaj meseci prišlo v Grčiji in še vedno traja.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Vojna proti delavcem, samozaposlenim in majhnim kmetom je strateška izbira buržoaznih vlad in EU, da bi podprle donosnost kapitala. Dolg in primanjkljaj sta samo pretveza. Vse nacionalne vlade v državah članicah v evroobmočju in EU se poziva, naj pospešijo sprejetje in izvajanje še hujših, barbarskih in protidelavskih ukrepov in ukrepov, usmerjenim proti navadnim ljudem, ki jih usklajujejo EU, ECB in MDS. Vrh bo ustvaril „mehanizem za podporo“, ki je v bistvu mehanizem za stečaj. Razprava o sredstvih in udeležbi zasebnega kapitala je goljufanje delavcev. Cilj je zagotoviti, da plutokracija ne bo bankrotirala. Kapital je trge naredil bolj prepoznavne za absolutnega regulatorja mehanizmov Skupnosti in je Lizbonsko pogodbo spremenil tako, da zagotovi njegove dobičke s pretiranim izkoriščanjem delavcev in ropanjem bogastva, ki ga proizvajajo. Uveljavlja se okrepljeno gospodarsko upravljanje, da bi se nadzorovalo kapitalistična prestrukturiranja in okrepilo napad na življenje in pravice delavcev. Glede na ta vsestranski napad kapitala in plutokracije obstaja nujna potreba po tem, da se zberejo vsi navadni ljudje in radikalno obrnejo soodnosnost moči v korist zavezništva navadnih ljudi ter dosežejo izstop iz EU, moč navadnih ljudi in gospodarstvo navadnih ljudi.

Sophie Auconie (PPE), v pisni obliki. – (FR) V četrtek, 16. decembra 2010, so se voditelji držav in vlad dogovorili o ohranitvi mehanizmov za finančno solidarnost, ki so bili oblikovani pred nekaj meseci kot odziv na krizo. Potrebni so za zagotavljanje stabilnosti evra kot celote v primeru težav v eni ali več državah članicah evroobmočja. Vendar pa bo odobritev finančne pomoči še vedno strogo pogojeno, kar je po mojem mnenju tudi potrebno. Tako kot resolucija Parlamenta tudi jaz pozdravljam to zavezanost držav članic, ki kaže pravo evropsko solidarnost. Zanesljiva solidarnost je danes najboljši odgovor, ki ga lahko damo trgom.

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. – (LT) Letos so bile sprejete pomembne odločitve, katerih cilj je bil vzpostaviti okvir EU za gospodarsko upravljanje in finančni nadzor. EU bo dočkala začetek delovanja Evropskega odbora za sistemska tveganja, ki je pristojen za makrobonitetni nadzor finančnega sistema, da bi se izognili obdobjem razširjene finančne stiske in prispevali k nemotenemu delovanju notranjega trga, s čimer bi zagotovili trajnostni prispevek finančnega sektorja h gospodarski rasti. Podpiram predlog o oblikovanju stalnega evropskega mehanizma za stabilnost in s tem nadaljnje krepitve gospodarskega upravljanja, da bi lahko zagotovili učinkovit in strog gospodarski nadzor in usklajevanje, ki se bosta osredotočala na preprečevanje. Strinjam se s predlogom v

resoluciji, da bi morale biti države članice, ki niso v evroobmočju, pritegnjene k oblikovanju tovrstnega mehanizma, treba pa jim je dati tudi priložnost, da po potrebi prejmejo finančno pomoč.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *v pisni obliki* . – (LT) Glasovala sem za resolucijo Evropskega parlamenta, ki obravnava potrebo držav članic po oblikovanju stalnega kriznega mehanizma za obvarovanje finančne stabilnosti evroobmočja. Ta instrument je namenjen učinkovitemu in strogemu gospodarskemu nadzoru in usklajevanju, ki se bosta osredotočila na preprečevanje in bosta znatno zmanjšala verjetnost nastanka krize v prihodnosti. Da bi izboljšali sedanje procese usklajevanja ekonomske politike in odpravili prekrivanje, s čimer bi zagotovili, da bo strategija EU udeležencem na trgu in državljanom razumljiva, se je treba premakniti v smer bolj integriranega pristopa in zagotoviti spremembe v procesu odločanja. Strinjam se, da moramo okrepiti udeležbo Evropskega parlamenta v zakonodajnem postopku v zvezi s kriznim mehanizmom, da bi izboljšali demokratično odgovornost in se oprli na strokovno znanje, neodvisnost in nepristranskost Komisije. Ker je namen evropskega mehanizma za stabilnost dopolniti novi okvir okrepljenega gospodarskega upravljanja, Evropski parlament poziva Komisijo, naj po posvetovanjih z Evropsko centralno banko predloži sporočilo, ki bo vsebovalo celovit opis tega stalnega mehanizma za nadzor.

George Sabin Cutaş (S&D), *v pisni obliki* . – (RO) Glasoval sem za resolucijo Evropskega parlamenta o oblikovanju stalnega kriznega mehanizma za obvarovanje finančne stabilnosti evroobmočja glede na to, da je tovrstni mehanizem v sedanji gospodarski in finančni krizi postal nujnost.

To resolucijo podpiram tudi zato, ker poziva k oblikovanju mehanizma pod vplivom metode Skupnosti, ki vključuje sprejemanje odločitev na skupni evropski ravni. Stalen krizni mehanizem koristi vsem državam članicam, vključno s tistimi, ki še niso sprejele evra, zaradi medsebojne odvisnosti gospodarstev Evrope.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *v pisni obliki* . – (PT) Glasovali smo proti tej resoluciji, ker se ne strinjamo s stališči glede finančnih problemov, ki jih doživljajo države članice, ne da bi bili upoštevani vzroki zanje in ne da bi bili predloženi temeljni ukrepi za opredelitev celotne rešitve. Te rešitve vključujejo takojšnjo odpravo pakta za stabilnost in rast, takojšnjo spremembo poslovnika in smernic Evropske centralne banke, takojšnje prenehanje liberalizacije kapitalskega trga in trga izvedenih finančnih instrumentov ter takojšnjo odpravo davčnih oaz.

Ker Evropska unija ne želi sprejeti nobenega izmed teh ukrepov, se odloča za možnosti, ki komajda zmanjšujejo trenutni problem, vendar so še vedno zelo odvisne od finančnega trga in bogatejših držav.

Resolucija vztraja tudi pri uvedbi kazni za države članice, ki ne izpolnjujejo obstoječih pravil, predvsem v paktu za stabilnost in rast, ki bodo poslabšale celotni položaj držav s šibkejšim gospodarstvom.

To pomeni, da je najpomembnejši interes velikih sil, kot je Nemčija, in da je tako opevana solidarnost še vedno pomanjkljiva.

Jim Higgins, Seán Kelly, Mairead McGuinness in Gay Mitchell (PPE), *v pisni obliki* . – Glasovali smo proti skupni konsolidirani davčni osnovi za pravne osebe, vendar nismo hoteli preprečiti uspeha drugih pomembnih vidikov tega poročila. Naša podpora splošnim določbam ni podpora skupni konsolidirani davčni osnovi za pravne osebe.

Juozas Imbrasas (EFD), v pisni obliki. – (LT) Strinjal sem se s predlogi resolucije, ker moramo oblikovati stalni krizni mehanizem, ki je verodostojen, trden, trajen, utemeljen na bistvenih tehničnih dejstvih in pod vplivom metode Skupnosti, s čimer zagotavlja stabilnost trga in večjo gotovost.

Iliana Ivanova (PPE), v pisni obliki. – Glasovala sem za resolucijo Evropskega parlamenta o stalnem kriznem mehanizmu predvsem zaradi dejstva, da so bila med razpravami v Odboru za ekonomske zadeve črtana besedila o vzpostavitvi minimalne stopnje davka na dobiček v EU v višini 25 %. Trdno podpiram zamisel, da bi države članice obdržale svoje nacionalne davčne politike. Ključno je ohraniti davčno konkurenco kot orodje za pospešitev kohezije in povečanje gospodarske rasti EU. Kako bomo drugače upravljali konkurenčnost EU, če bomo ukinili enega izmed najboljših instrumentov za njeno spodbujanje, in kaj bomo rešili, če uskladimo davke brez soglasja vseh držav članic? Podpiram tudi predlog, da države članice, ki s svojim primanjkljajem in dolgom ustvarjajo večje tveganje, več prispevajo k sredstvom kriznega mehanizma, saj bi to vsekakor spodbudilo strogo davčno disciplino in povečalo dodano vrednost prave gospodarske in davčne politike.

Bogusław Liberadzki (S&D), v pisni obliki. – (PL) Zelo sem zaskrbljen zaradi oblikovanja stalnega kriznega mehanizma za obvarovanje finančne stabilnosti evroobmočja. To je vprašanje ključnega pomena za države v evroobmočju in za preostale države članice Evropske unije. Več kot 150 milijonov državljanov EU živi zunaj evroobmočja. Stabilizacija evra jim bo olajšala doseg njihovih ambicij pridružitve temu območju in bi lahko celotni sistem zaščitila pred nadaljnjimi pretresi. Resolucija sama po sebi ne rešuje nobenega problema, vendar pa lahko pošlje močen signal Svetu in Komisiji ter državam članicam. Resolucija poudarja trdno namero Parlamenta, da okrepi pristop Unije in evropsko solidarnost. Glasoval sem za to resolucijo in si veliko obetam od nje.

David Martin (S&D), v pisni obliki. – Pozdravljam to resolucijo in predvsem predlog ustne spremembe Stephena Hughesa, ki „poziva Evropski svet, naj zagotovi potrebni politični signal za preiskavo Komisije o prihodnjem sistemu evroobveznic, z jasno določitvijo pogojev, pod katerimi bo takšen sistem ugoden za vse sodelujoče države članice in celotno evroobmočje“.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) To poročilo podpira oblikovanje evropskega mehanizma za finančno stabilnost in posledična socialna zmanjšanja. Zahteva popolno skladnost s predpisi Mednarodnega monetarnega sklada in vzpostavlja nadzor Evropske komisije nad nacionalnimi proračuni. Zato bom glasoval proti temu poročilu, ki ga tudi obsojam.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Predlog resolucije, ki je danes pred nami, z bleščečim naslovom „Oblikovanje kriznega mehanizma“, je dejansko obupan poskus imperialistov EU, da bi med seboj povezali vse države članice EU v skupno evropsko usodo v skladu z načelom „skupaj obstanemo, skupaj propademo“. Od samega začetka je bil evro popolnoma zgrešena konstrukcija, ki je bila obsojena na neuspeh. Ni mogoče združiti držav s popolnoma različnimi nacionalnimi gospodarstvi pod enotno skupno valuto. Ker ni želje po večjem povezovanju ali po prenosu davkov med narodi Evrope, bo nujno odpraviti obstoječo monetarno unijo in vzpostaviti unijo trdne valute. Zaradi tega mi je ljubše zaključiti to poglavje, namesto da se opotekamo iz ene katastrofe v drugo. Zato sem glasoval proti temu predlogu resolucije.

Alfredo Pallone (PPE), v pisni obliki. – (IT) Ponovil bi, kar je bilo včeraj rečeno med razpravo, in povedal, da sem zelo vesel zaradi sprejetja predloga spremembe 12, čeprav

bi moral dodati še neposrednejšo povezavo. Najti moramo nove in inovativne instrumente za financiranje kriznega mehanizma. Z izdajo evroobveznic bi bil krizni mehanizem financiran na trgih, se opiral na tuj kapital in ljudi, ki hočejo vlagati, brez negativnih učinkov na nacionalne proračune. Mehanizem, utemeljen samo na sorazmernih prispevkih v obliki preproste dodelitve rezerv, bi državam članicam naložil veliko breme, saj bi morale najti denar ali kapital za vlaganje, ki pa ne bi prinesel nobenega donosa. V sedanjih razmerah, ko se od držav članic po eni strani zahteva, naj izvajajo stroge proračunske politike za zmanjšanje primanjkljajev in dolgov, ter po drugi, naj plačujejo prispevke za sodelovanje v stabilizacijskem skladu, obstaja resno tveganje za zlom.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *v pisni obliki*. – Ta resolucija med drugim Evropski svet poziva, naj čim prej opredeli spremembe Pogodbe, ki so potrebne za ustanovitev evropskega mehanizma za stabilnost. Parlament opozarja, da je pozdravil oblikovanje mehanizma za finančno stabilnost, da bi obravnaval plačilno tveganje državnih posojilojemalcev, pri čemer je delno uporabil člen 122 Pogodbe o delovanju Evropske unije kot pravno podlago tega načrta, in da je opazil posledični demokratični primanjkljaj in pomanjkanje odgovornosti sklepov Sveta o reševalnem svežnju, ki ni vključeval posvetovanj z Evropskim parlamentom. Zahteva tudi, da je Evropski parlament kot sozakonodajalec udeležen v prihodnjih predlogih in odločitvah o reševanju krize, ter poudarja, da pretresanje zakonodajnega svežnja o gospodarskem upravljanju z razumnega, praktičnega in demokratičnega vidika ne sme biti ločeno od sklepa Evropskega sveta o ustanovitvi stalnega mehanizma.

Predlog resolucije B7-0707/2010

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), *v pisni obliki*. – (LT) Glasovala sem za to resolucijo, ki poziva k ponovni vzpostavitvi demokracije v Slonokoščeni obali po predsedniških volitvah, ki so potekale 28. novembra 2010. Nezakonita odločitev ustanovnega sveta Slonokoščene obale, katerega člani so imenovali predsednika v odhajanju, da spremeni izide, ki jih je objavila volilna komisija, s čimer je kršil pravo, ki ga je dolžan izvrševati, je v nasprotju z željami, ki so jih prebivalci Slonokoščene obale izrazili na volitvah. Odločitev je treba razveljaviti, drugače se ta država ne bo mogla osvoboditi političnega mrtvila, ki je sledilo volitvam, nasilje, o katerem se že poroča, pa se bo povečalo. V interesu blaginje prebivalcev Slonokoščene obale in miru v državi zato podpiram poziv gospodu Laurentu Gbagboju in poziv, naj odstopi in preda oblast Alassaneju Ouattari, ki so mu volivci dali svoje glasove kot znak njihovega zaupanja.

Sophie Auconie (PPE), *v pisni obliki*. – (FR) Slonokoščena obala je bila mnogo let pravzor dobre dekolonizacije. Zgledna študentka novo odkrite neodvisnosti je v sedemdesetih in osemdesetih letih 20. stoletja doživela znatno rast. Žal je prikrita politična kriza postopno spodkopala Slonokoščeno obalo. Zadnje predsedniške volitve so na oblast pripeljale voditelja opozicije gospoda Ouattaro. Gospod Gbagbo, predsednik v odhajanju, ni hotel predati oblasti. Od takrat je država potonila v neverjetno zmedo. Dve stranki se borita za oblast, resni incidenti pa so zagovornike na obeh straneh stale življenja. Glasovala sem za resolucijo Evropskega parlamenta, ki gospoda Gbagbo poziva, naj spoštuje izide volitev in se takoj umakne svojemu legitimnemu nasledniku. Besedilo podpira tudi ukrepe Afriške unije, ki trenutno izvaja pritisk na državo, da bi zagotovila vrnitev demokracije.

Corina Crețu (S&D), *v pisni obliki*. – (RO) Način, na katerega je potekal drugi krog predsedniških volitev v Slonokoščeni obali, je vreden obžalovanja. Nasilje, ki je imelo za posledico smrti in poškodbe, je nazadnje vodilo k evakuaciji mednarodnih opazovalcev,

kar je dejstvo, ki postavlja pod velik vprašaj pravilnost teh volitev, vendar tudi napredek v tej državi po volitvah.

Upam, da bo ta država, ki je bila nekoč zgled demokracije za afriško celino, uspešno rešila brezizhodni položaj volilnih soočenj.

Množična udeležba na voliščih kljub napetostim odraža veliko zavezanost prebivalcev Slonokoščene obale prihodnosti njihove države. Zato menim, da je ključno, da se spoštuje voljo državljanov, izraženo na volitvah, ki so bile v preteklosti šestkrat odpovedane.

Slonokoščena obala ima priložnost končati desetletje politične in vojaške krize in krizečasne vlade, ki je državo razdelila na lojalistični jug in uporniški sever. Edina uspešna rešitev je, da se spoštuje voljo volivcev.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Razmere v Slonokoščeni obali je treba obsoditi na vseh ravneh. Zaskrbljujoče je, da se ne spoštuje suverene volje volivcev in da je predsedniškemu kandidatu, ki je glede na podatke neodvisne volilne komisije v Slonokoščeni obali zmagal na volitvah, ustanovni svet preprečil prevzeti položaj. Med drugim krogom volitev je prihajalo do povezanih primerov resnih napadov na svoboščine, ozračja napetosti in nasilja, ki je vodilo k številnim smrtnim primerom in poškodbam. Politične razmere v Slonokoščeni obali so nevzdržne, vedenje ustanovnega sveta je nesprejemljivo in upiranje gospoda Gbagba zaradi poraza je v nasprotju z načeli demokracije in pravne države.

David Martin (S&D), v pisni obliki. – Popolnoma podpiram poziv v tem predlogu resolucije, naj odstopi in preda oblast Alassaneju Ouattari, demokratično izvoljenemu predsedniku Slonokoščene obale.

Louis Michel (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Dolžni smo zagotoviti spoštovanje izida volitev, saj odražajo voljo prebivalcev Slonokoščene obale. Rezultati, ki jih je razglasil ustanovni svet Slonokoščene obale, so v nasprotju z voljo ljudi. Ne moremo sprejeti tega neustavnega, protidemokratskega zastoja. 28. novembra 2010 je neodvisna volilna komisija Slonokoščene obale in skoraj celotna mednarodna skupnost gospoda Ouattaro razglasila za legitimnega zmagovalca predsedniških volitev. Za stabilnost države in podregije kot celote je nujno, da se strategija zavlačevanja, ki jo uporablja gospod Gbagbo, čim prej konča.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Politične razmere v Slonokoščeni obali so izredno kritične. Načeloma menim, da ni naloga Evropske unije, da igra vlogo svetovne policije, saj morajo biti tuje države zmožne določiti svojo usodo, ne da bi pri tem potrebovale blagoslov EU ali ZDA. Vendar pa v tem primeru nismo soočeni z voljo prebivalcev Slonokoščene obale, ampak s tiranskim podjarmljenjem teh ljudi s strani obstoječe elite. Pred nekaj leti smo v Evropi imeli situacijo, v kateri so politične sile, ki so imele na razpolago potrebna vojaška sredstva, ljudi prisilile v nadvse dvomljivo obliko države. Pomembno je, da se teh sil ne odstrani z njihovega položaja nasilno. Vendar pa je enako pomembno, da se uporabi miroljubna sredstva za izvajanje pritiska na te osebe, da bi jim otežili nadaljevanje njihove nepravilne politike. Zato sem glasoval za ta predlog resolucije.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), v pisni obliki. – (PT) To resolucijo je spodbudila resna politična in institucionalna kriza v Slonokoščeni obali po drugem krogu predsedniških volitev 28. novembra 2010.

Volitve, ki so jih nadzorovali Združeni narodi (ZN) in Evropska unija, so na splošno potekale zadovoljivo. Vendar pa je izide, ki jih je objavila neodvisna volilna komisija Slonokoščene obale, ki je razglasila zmago gospoda Ouattare, zavrnil ustanovni svet, ki je trdil, da je prišlo na nekaterih območjih do goljufij, in je zato spremenil izid volitev ter za zmagovalca razglasil sedanjega predsednika Laurenta Gbagboja.

Ker so edini vir demokratične legitimnosti splošne volitve, katerih rezultate so potrdili Združeni narodi, Evropski parlament uporablja to resolucijo, za katero glasujem, da bi gospoda Gbagboja pozval, naj odstopi in preda oblast Alassaneju Ouattari, in za odločno obsodbo ustrahovanj, usmerjenih proti opazovalcem EU. S to resolucijo Parlament pozdravlja sklep Evropskega sveta o sprejetju posebnih ukrepov proti tistim, ki ovirajo mirovni proces in nacionalno spravo, in podpira odločitve EU o uvedbi sankcij proti Laurentu Gbagboju.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Obsežno soglasje danes v glasovanju o razmerah v Slonokoščeni obali. Resolucija Evropskega parlamenta, ki je bila sprejeta z veliko večino, navaja, da Evropski parlament meni, da so edini vir demokratične legitimnosti splošne volitve, katerih rezultate so potrdili Združeni narodi, zato gospoda Gbagboja poziva, naj odstopi in preda oblast Alassaneju Ouattari; poziva vse politične in oborožene sile v Slonokoščeni obali, naj spoštujejo voljo ljudstva, ki je bila izražena z izidi volitev 28. novembra 2010, kot jih je objavila neodvisna volilna komisija in potrdil posebni predstavnik generalnega sekretarja Združenih narodov; in obžaluje nasilne spopade pred razglasitvijo rezultatov drugega kroga predsedniških volitev v Slonokoščeni obali ter izraža globoko solidarnost z žrtvami in njihovimi družinami; obžaluje tudi politično oviranje in poskuse ustrahovanja članov neodvisne volilne komisije, kar je privedlo do odloga objave začasnih rezultatov, s čimer je bil oviran normalen potek demokratičnega volilnega postopka.

Predlog resolucije B7-0705/2010

Sonia Alfano (ALDE), v pisni obliki. – (IT) Menim, da je bila dobra zamisel, da se je Komisija danes udeležila razprave v Parlamentu, da bi poročala o prepovedi uporabe neizpopolnjenih sistemov baterijske reje za kokoši nesnice, ki bo začela veljati januarja 2012. Podatki o izvajanju niso preveč spodbudni, zato se zahteva zelo ostro ukrepanje proti državam članicam, ki iz brezbržnosti že nekaj časa niso dosegle napredka. Prepoved teh kletk je bila znana od leta 1999, države članice, ki so se pridružile kasneje, pa so se dobro zavedale, da morajo ukrepati glede tega vprašanja v skladu z natančnimi časovnimi načrti. Odlašanje je nesprejemljivo. Roke je treba upoštevati, da bi bili ukrepi EU verodostojni. Pogodba o delovanju Evropske unije zahteva, da EU izvaja svoje politike, pri čemer ne sme pozabiti na dobro počutje živali kot čutečih bitij. Ne smemo se vedno skrivati za problemom konkurenčnosti, ki se je ne sme imeti za vprašanje količine in cen, ampak predvsem kakovosti, okoljske trajnosti in tudi etike. Kritičen in ozaveščen potrošnik mora biti v središču novega gospodarskega modela, ki ga mora uveljaviti EU. Zato upam, da bo Komisija hitro in odločno nadaljevala z izvajanjem Direktive Sveta 1999/74/ES, da bi zaščitila živali in potrošnike.

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasoval sem za to resolucijo, ker se zavzemam za nekoliko prožnosti za tiste, ki so že začeli ta postopek prilagajanja, vendar ga zaradi sedanje krize niso mogli dokončati. Od 1. januarja 2012 bo reja kokoši nesnic v sistemih neizpopolnjene reje prepovedana, to pa bo vzpostavilo minimalne standarde v zvezi z zaščito kokoši nesnic. Zato je pomembno vedeti, da lahko Komisija pokaže, kakšen napredek so dosegle države članice pri pripravah na prepoved reje kokoši nesnic

v običajnih sistemih baterijske reje od 1. januarja 2012, kako bo ukrepala proti državam članicam, katerih proizvajalci ne izpolnjujejo zahtev, in kakšne ukrepe bo sprejela za preprečevanje morebitne nepošteno konkurence iz tretjih držav na trgu EU z jajci po 1. januarju 2012.

Sophie Auconie (PPE), v pisni obliki. – (FR) Pred malo več kot 10 leti je Evropska unija sprejela direktivo, namenjeno zaščiti kokoši nesnic pred grozljivimi pogoji reje, v katerih jih je redilo preveč kmetij. Številne države članice so zahtevale pregled direktive, svoj argument pa utemeljile na precejšnjem poslabšanju situacije v sektorju, ki so ga spodkopale naraščajoče cene krme, ki so jih povzročile špekulacije na trgu žit. Direktivo je treba začeti izvajati najkasneje leta 2012. Dve leti pred rokom številne kmetije niso niti blizu izpolnitvi novih standardov. Trenutna resolucija Parlamenta poziva Komisijo, naj bo glede tega vprašanja trdna. Pozdravlja posvetovanja, ki jih je Komisija začela s strokovnjaki iz sektorja, vendar pa Komisijo poziva, naj zavrne dodatni čas, za katerega so prosili nekateri kmetje. Direktiva je začela veljati pred 10 leti.

Marielle De Sarnez (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Po 1. januarju 2012 se jajca, ki jih bodo znesle kokoši nesnice v kletkah, manjših od 550 cm, ne bodo več prodajala. Vendar pa številne farmske reje še vedno ne izpolnjujejo standardov. Lahko bi prišlo do pomanjkanja jajc in povišanja cen za potrošnike v primerih, v katerih nekatere države članice niso pripravljene spoštovati prepovedi. To bi vodilo tudi k povečanju uvoza jajc iz tretjih držav, ki ne spoštujejo vedno evropskih zdravstvenih standardov. Zato je Parlament sprožil alarm. Proizvajalci in države članice so bili pozvani k redu, tako da bodo hitro ukrepali, še posebno, če upoštevamo, da so do danes imeli več kot 12 let za uskladitev z zakonodajo. Proizvajalci, ki so vlagali v skladnost z zakonodajo, in rejci kokoši v sistemu proste reje morajo biti deležni pošteno konkurence znotraj Evropske unije.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Vprašanje, ki smo ga načeli tu, je temeljnega pomena ne samo z vidika higiene in dobrega počutja živali, ampak tudi z vidika potrebe po zagotavljanju uveljavitve in učinkovitosti Direktive 1999/74/ES, s čimer bi se preprečilo morebitno izkrivljanje konkurence. V drugih situacijah, povezanih s prevozom živali, se je že pokazalo, da neizvajanje in neizpolnjevanje pravil EU s strani določenih proizvajalcev in distributerjev povzroča nepošteno konkurenco in izkrivljanja trga. Zato mora Unija nujno pokazati korektivno sposobnost pri uporabi in spoštovanju njenih direktiv po vsem njenem ozemlju, da bi trg deloval učinkoviteje in brez odstopanj in izkrivljanja ob upoštevanju teh istih pravil.

Peter Jahr (PPE), v pisni obliki. – (DE) Prepoved običajnih sistemov baterijske reje leta 2012 predstavlja ogromen uspeh za dobro počutje živali. Vendar morajo ti enotni standardi veljati po vsej Evropi, drugače so nesmiselni. Ključno je, da se v interesu živali in proizvajalcev, ki so že vložili v alternativne kmetijske prakse, zavzamemo za ta rok, ki velja za vso Evropo. Da bi vzpostavili enake konkurenčne pogoje, mora Komisija zagotoviti, da se jajcem, ki niso proizvedena na pravilen način, ne dovoli priti na evropski trg. Potrošniki morajo imeti vsaj možnost prepoznati jajca in jajčne proizvode, proizvedene v skladu z evropskimi standardi. Ko se je Parlament odločil za to prepoved, sem bil predstavnik krščanskih demokratov za dobro počutje živali v nemškem zveznem parlamentu. Takrat sem zagovarjal resolucijo, ker naj bi veljala za celotno Evropo. Pričakujem, da bo Komisija sprejela ustrezne ukrepe, da zagotovi upoštevanje roka v vseh državah članicah. To pomeni, da se v Evropi po letu 2012 ne sme več uporabljati običajnih sistemov baterijske reje.

Giovanni La Via (PPE), v pisni obliki. – (IT) Prepoved reje kokoši nesnic v običajnih sistemih baterijske reje bo začela veljati januarja 2012. Zaskrbljeni smo zaradi tveganja, da številna podjetja ne bodo izpolnjevala zahtev. Bojimo se tudi morebitnega pomanjkanja oskrbe in povečanje cene jajc, ker bo prodaja jajc s kmetij, ki ne izpolnjujejo zahtev Direktive Sveta 1999/74/ES, prepovedana. Glasoval sem za resolucijo, ker bi bil odlog nepredstavljen, vendar pa smo podprli države, kot sta Španija in Portugalska, pri uvedbi instrumenta, ki zagotavlja „mehek“ prehod za kmetije, ki so začele spreminjati svoje sisteme reje, vendar postopka do roka ne bodo končale. Moj namen ni škoditi dobremu počutju živali in prositi za odlog, ampak izpostaviti nekatere bistvene točke, ki jih je treba odločno ponoviti. Prvič, glede načela vzajemnosti se od Evropske komisije zahteva, da uvede sistem spremljanja za nadzor kakovosti jajc, uvoženih v Evropsko unijo, in zagotovi popolno spoštovanje evropskih standardov in pravil. Posledično se od držav članic zahteva, da v svoje načrte za regionalni razvoj vključijo ukrepe za podporo sektorju kokoši nesnic v teh težkih časih.

David Martin (S&D), v pisni obliki. – Odločno podpiram to resolucijo, ki zahteva, da vse države članice do roka, in sicer 1. januarja 2012, v celoti izvajajo vse določbe Direktive 1999/74/ES. Navaja, da je kakršno koli podaljšanje roka ali „obdobje postopnega uvajanja“ za katero koli državo članico nesprejemljivo – glede na to, da so imeli proizvajalci že 10 let časa za izpolnitev zahtev – in bi imelo pomembne posledice za uspešno in pravočasno izvajanje vseh prihodnjih predpisov o dobrem počutju živali. Zahteva tudi, da Komisija sproži hitre in učinkovite postopke za ugotavljanje kršitev z dragimi in odvrtačnimi globami za neskladnost s posameznimi elementi direktive.

Andreas Mølzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Enajst let po sprejetju določbe je težko razumeti, kako je mogoče, da je bilo sprejetih tako malo ukrepov za njeno izvajanje. To je mogoče očitati predvsem Komisiji, ki je v preteklosti pogosto omilila svoje prvotne določbe, tako da se jih ni več resno jemalo. Če se bo resnično izkazalo, da bo tudi tu dosežen slab kompromis, bo to ponovno spodkopalo verodostojnost EU. Močno upam, da s 1. januarjem 2012 na trgu ne bo več nezakonitih kmetij s sistemi baterijske reje ali da se jih bo vsaj kaznovalo s tako visokimi kaznovalnimi davki, da ne bodo več imele konkurenčne prednosti. Zato sem glasoval za poročilo.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za predlog spremembe 2, ki ga je predložila skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov), ker je veliko število proizvajalcev že začelo vlagati z namenom posodobitve njihovih sistemov reje ali pa se pripravljajo na takšna vlaganja. Te naložbe niso mogoče čez noč in bi bilo za zadevne proizvajalce krivično, če bi jih kaznovali. Ta sprememba bo velikemu številu romunskih – in ne samo romunskih – proizvajalcev omogočila začeti posodobitvena dela v prihodnjem obdobju, tako da jim ne bo treba prenehati z dejavnostjo.

Alfredo Pallone (PPE), v pisni obliki. – (IT) Direktiva Sveta 1999/74/ES določa, da se po 1. januarju 2012 neizpopolnjene kletke ne bodo več smele uporabljati. Evropski kmetje se bodo morali odločiti, ali bodo v svojih sistemih uporabljali izpopolnjene baterijske sisteme – ki so prostornejši, da se izboljša dobro počutje živali – ali pa kokoši nesnice redili v talni reji, prosti reji ali organskih sistemih. Glede na zadnje raziskave se domneva, da 30 % evropskih kmetij še vedno uporablja neizpopolnjene sisteme baterijske reje. Opažene so bile precejšnje težave pri prilagajanju novemu sistemu pred roki, ki jih določa direktiva. Tako je na primer v Italiji. Na zasedanju Sveta za kmetijstvo in ribištvo 22. februarja 2010 je Evropska komisija izjavila, da glede uporabe prepovedi niso predvidene izjeme. Vendar pa je sprememba k resoluciji pomenila, da je bila dosežena morebitna alternativna rešitev

za tiste proizvajalce, ki so začeli svoje sisteme reje nadomeščati z novimi kletkami. Zato sem glasoval zanjo.

Frédérique Ries (ALDE), *v pisni obliki*. – (FR) Dobro počutje živali na splošno in zlasti kokoši nesnic je resna zadeva. Da bi to dokazala, Evropska unija ni samo sprejemala zakonodaje na podlagi direktive iz leta 1999, ki s 1. januarjem 2012 prepoveduje sisteme baterijske reje za kokoši nesnice, ampak je prenos besedila leta 2004 povzročil tudi spor med Valonci in Flamci. Ključno je, da smo v tej razpravi razumni in najdemo rešitev, ki upošteva dobro počutje živali in tudi gospodarske interese, ki so na kocki. Tisti, ki pravijo, da je treba pravila Skupnosti upoštevati, da je treba preprečiti nepošteno konkurenco med rejci in da je dvanajstletno prehodno obdobje dovolj za povrnitev naložb, imajo prav.

Vendar pa imajo nasprotniki, ki zahtevajo malo prožnosti pravil, zlasti v tem času varčevanja, in pravijo, da bo prehod na izpopolnjene sisteme baterijske reje ali sisteme brez kletk perutninski sektor, ki ni upravičen do neposredne pomoči iz skupne kmetijske politike, stal veliko denarja, tudi prav. Zato sem podprla tri predloge sprememb, ki jih je predložila skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in ki odražajo vsakodnevno resničnost evropskih rejcev.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *v pisni obliki*. – S sprejetjem te resolucije Evropski parlament poziva Komisijo, naj vztraja pri zahtevi o prepovedi baterijske reje od 1. januarja 2012, kot to določa direktiva o dobrem počutju kokoši nesnic (1999/74/ES), in naj se odločno upre morebitnim poskusom držav članic, da zagotovijo odlog tega roka; poudarja, da bi preložitev izvajanja prepovedi ali odstopanje od nje načeloma resno ogrozilo dobro počutje kokoši nesnic, izkrivilo razmere na trgu in kaznovalo tiste rejce, ki so svoja sredstva že naložili v nebaterijske sisteme in izpopolnjene baterijske sisteme; izraža globoko zaskrbljenost zaradi precejšnjega števila držav članic in pridelovalcev jajc, ki zaostajajo za časovnim načrtom za izpolnitev roka leta 2012.

Csanád Szegedi (NI), *v pisni obliki*. – (HU) Vsekakor podpiram zamisel, da je treba najti rešitev za primere, ko je proizvajalec že začel nadomeščati kletke, vendar tega procesa verjetno ne bo dokončal do poteka dvanajstletnega obdobja. Takšnim kmetom je treba pomagati, da se zagotovi, da lahko posodobitev kmetije kljub bornim sredstvom končajo čim prej. Zato sem glasoval za predlog spremembe.

Artur Zasada (PPE), *v pisni obliki*. – (PL) Glasoval sem proti resoluciji, čeprav sem odločno za zaščito dobrega počutja živali. Ni treba razpravljati o potrebi po posodobitvi za izpolnjevanje zahtev direktive, ki uvaja prepoved običajnih baterijskih kletk, vendar pa moramo vsem državam članicam dati enak čas za izpolnitev zahtev. Težave, s katerimi se pri prilagajanju predpisom, ki bodo začeli veljati s 1. januarjem 2012, srečujejo številni evropski proizvajalci, bodo povzročile pomanjkanje konzumnih jajc na trgu in precejšnje povišanje cene takšnih jajc, upad konkurenčnosti sektorja v primerjavi z jajci, uvoženimi iz tretjih držav, in najverjetneje ustavitev proizvodnje ali pa vsaj njeno precejšnje zmanjšanje. Pred dokončno uvedbo prepovedi moramo oceniti stanje izvajanja direktive, saj bi lahko tovrstna ocena vodila k predlogom za prehodne rešitve za postopen umik neizpopolnjenih baterijskih sistemov, ne da bi bili pri tem proizvajalci, ki so že izpolnili predpise, v neugodnem položaju.

(Seja je bila prekinjena ob 13.00 in se je nadaljevala ob 15.00)

8. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

PRESEDSTVO: RAINER WIELAND

podpredsednik

9. Dobrodošlica

Predsednik. – Gospe in gospodje, pozdravil bi vas na popoldanski seji. Seja se nadaljuje in je zadnja pred božičnimi prazniki in novim letom. To priložnost bi izkoristil za to, da pozdravim izvršni odbor Ljudske zveze Nemška oskrba vojnih grobov (*Volksbund Deutsche Kriegsgräberfürsorge*) iz Baden-Württemberga in njegovega predsednika gospoda Nothelferja. Zveza ima sedež v Baden-Württembergu in skrbi za grobove 90.000 žrtev vojne in tiranstva samo v Baden-Württembergu. Zahvaljujemo se vam za vaše delo in vas pozdravljamo v Evropskem parlamentu.

10. Razprave o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države(razprava)

10.1. Malezija: kaznovanje s šibanjem

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o šestih predlogih resolucije o Maleziji ⁽²⁾.

Barbara Weiler, *avtorica.* – (DE) Gospod predsednik, komisarji, gospe in gospodje, Malezija je čudovita država s starodavnimi običaji in kulturnimi bogastvi. Kot člani delegacije Združenja držav jugovzhodne Azije (ASEAN) smo pogosto sami videli, kako hitro in presenetljivo se je razvila ta država. Posledično povečanje gospodarske moči je vodilo k temu, da se je Malezija uvrstila med prvih deset držav, ko gre za svetovne stopnje rasti, kar je dejstvo, ki je na nas naredilo velik vtis. Iz tega razloga bi v imenu svoje skupine, Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu, in v imenu vseh, ki so podpisali resolucijo, povedala, da ne moremo razumeti, zakaj Malezija še vedno izvaja to zastarelo obliko kaznovanja, ki izvira iz kolonialne preteklosti države in ki se nam v Evropi zdi skoraj srednjeveška.

Pri tem kritiziranju nismo sami: odvetniki v sami Maleziji enako nasprotujejo takšnemu kaznovanju. Šibanje krši vse sporazume Združenih narodov o človekovih pravicah, zato menimo, da se morajo zadeve hitro spremeniti.

Pozdravili smo listino Združenja držav jugovzhodne Azije (ASEAN), ki v več členih in preambuli poudarja, da je – in citiram – „spodbujanje in varovanje človekovih pravic“ med bistvenimi zahtevami listine združenja ASEAN, ki jo je ratificirala tudi Malezija.

Malezija se že dolgo zavzema za demokratična načela. Vendar pa to vključuje tudi pravno državo s splošnimi standardi. To bomo vedno znova ponavljali, ko bomo v Maleziji in državah ASEAN, Evropski parlament pa bo to izpostavil s to resolucijo.

Marietje Schaake, *avtorica.* – Gospod predsednik, kaznovanje s šibanjem – udarjanjem osebe s šibo – je oblika telesne kazni, ki se pogosto uporablja v Maleziji, to pa je razlog za zaskrbljenost, ker je deset tisoče ljudi žrtev te oblike kaznovanja, predvsem priseljenci, seznam kršitev, ki se jih lahko kaznuje s šibanjem, pa se povečuje. Malezija s tem krši svojo

---

(2) Glej zapisnik

zavezanost resoluciji 8/8 Sveta OZN za človekove pravice, v kateri je slednji navedel, da se telesno kaznovanje enači z mučenjem.

Pravni postopek, ki vodi k tej obliki kaznovanja, je pogosto pomanjkljiv, priseljenci pa niso obveščeni o obtožbi, ki jih bremeni, ali pa nimajo na voljo pravne pomoči.

Pozdravljamo poziv malezijske odvetniške zbornice, ki šteje 8000 članov, naj se kaznovanje s šibanjem prepove. Evropski parlament poziva malezijske organe, naj uvede moratorij za šibanje in vse oblike telesne kazni v vseh primerih in jih nato tudi zakonsko in v praksi prepove.

Komisija za človekove pravice v Maleziji in odbor za reformo malezijske zakonodaje morata vladi pripraviti ustrezna priporočila o prepovedi telesnega kaznovanja v zakonodaji.

Barbara Lochbihler, *avtorica*. – (DE) Gospod predsednik, ta resolucija obsoja kaznovanje s šibanjem v Maleziji. Pojma šibanje se ne sme razumeti kot zastarelega, neškodljivega orodja za vzgojo, ampak je to grozljiva, nizkotna in ponižujoča kazen, ki je prepovedana s konvencijo OZN proti mučenju. Kdor dvomi v to, naj si ogleda video, ki prikazuje izvrševanje tega kaznovanja v Maleziji. V smislu brutalnosti in groze niso te slike nič drugega kot dokumentarni dokaz mučenja. Malezija to grozljivo in ponižujoče šibanje uporablja za kaznovanje vsaj 66 kršitev, vsako leto pa se v malezijskih zaporih s šibanjem kaznuje približno 1000 ljudi. Poleg tega je bilo to brutalno kaznovanje v zadnjih letih razširjeno tudi na migrante, ki v državo vstopijo brez dokumentov, in narkomane. Ocenjuje se, da je prizadeta skupina od 350.000 do 900.000 ljudi. Zato malezijsko vlado nujno pozivamo, naj takoj preneha s tem grozljivim, nizkotnim in ponižujočim kaznovanjem ter zadevne zakone srednjeročno razveljavi.

Malezija je članica sveta OZN za človekove pravice. Kot je izpostavila predhodna govornica, ta organ telesno kaznovanje enači z mučenjem. Zaradi tega bi bilo dobro, če bi Malezija ostala članica tega organa, vendar tudi spoštovala načela, ki so zastopana tam.

Charles Tannock, *avtor*. – Gospod predsednik, Malezija se je v zadnjih letih premaknila k bolj islamski obliki ureditve. To je nekoliko zaskrbljujoče, ker bi bila Malezija lahko pomembna zaveznica EU, saj je strateško ležeča demokratična azijska država z razvitim gospodarstvom.

Žal so zahodni koncepti človekovih pravic v Maleziji slabše razviti. Vendar pa sem negotov, zakaj smo tu izpostavili Malezijo. Malezija je država z muslimanskim večinskim prebivalstvom in takšna kaznovanja so običajna v številnih državah, ki temeljijo na šeriatskem pravu, ter jih narekuje koran, ki je najvišja pravna oblast za vse muslimane.

Šibanje je sorazmerno blaga kazen v primerjavi z nekaterimi drugimi izredno brutalnimi oblikami kaznovanja, ki se uporabljajo v nekaterih muslimanskih državah, vključno z amputacijami, kamenjanjem in obglavljenjem. Šibanje je treba razumeti tudi v azijskem kulturnem okviru: tudi sosednji laični Singapur na primer obsoja zločince na kaznovanje s šibanjem, indonezijska provinca Aceh, ki prejema veliko pomoči EU, pa je nedavno uvedla šibanje v skladu s svojo politiko šeriatskega prava.

V državah članicah EU je tradicionalna uporaba telesne kazni upravičeno prepovedana in upajmo, da bo tudi nekega dne tudi Malezija sledila našemu svetlemu zgledu. Vendar pa po mojem mnenju nikakor ni jasno, da je šibanje nezakonito v skladu z mednarodnim pravom, kot je navedeno v resoluciji.

Bernd Posselt, *avtor . – (DE)* Gospod predsednik, ko imate nekoga radi, od njega tudi pričakujete določene stvari. Enako je, ko gre za odnose med državami. Države, s katerimi imamo posebno tesne odnose, ne sodijo v isto kategorijo kot nekatere grozljive diktature na drugih celinah.

Malezija je cenjena tesna partnerica Evropske unije. Njena ustava je v nekaterih ozirih zgled za evropsko ustavo. Zato tako resno jemljemo to, kar se dogaja v Maleziji.

Gospod Tannock, šibanja v Maleziji ni uvedlo šeriatsko pravo, ampak je zapuščina britanskih kolonialnih časov. Tako kot britanska kolonialna sila ne obstaja več in se je Velika Britanija medtem spremenila, se mora spremeniti tudi Malezija in si prizadevati za prepoved tega zastarelega in barbarskega kaznovanja, ki krši mednarodno pravo in človekove pravice.

Glede tega želim biti zelo jasen. Desetletja je bila Malezija država, za katero je bila značilna strpnost med različnimi etničnimi skupinami in verskimi skupnostmi. Država se mora držati te poti in bo to storila kot posebno tesna partnerica Evropske unije, partnerica, za katero upamo, da ji bo uspelo prepovedati to barbarsko obliko kaznovanja.

(Govornik se je strinjal, da sprejme vprašanje na podlagi modrega kartončka v skladu s členom 149(8) poslovnika)

Charles Tannock (ECR). – Gospod predsednik, gospodu Posseltu, ki ga zelo spoštujem, bi zastavil vprašanje.

Nisem odvetnik za mednarodno pravo, vendar ne morem najti nikakršnega dokaza, da mednarodno pravo prepoveduje šibanje. Zelo jasno je, da prepoveduje vojne zločine, zločine proti človeštvu, genocid in tako dalje, šibanja pa mednarodno pravo po mojem mnenju ne prepoveduje. Konvencija proti mučenju, ki je Malezija dejansko ni ratificirala, pravi, da se lahko šibanje enači z mučenjem, vendar ni nujno vedno mučenje. Bi mi Bernd morda lahko pojasnil, zakaj je šibanje nezakonito – kot je ponovno navedel in kot je navedeno v resoluciji – in v nasprotju z mednarodnim pravom? Če se ne držimo dejstev, bomo ta parlament po mojem mnenju spravili na slab glas.

Predsednik. – Gospod Posselt, to pravzaprav ni bilo vprašanje gospoda Tannocka.

Bernd Posselt, *avtor . – (DE)* Ta zadnji prispevek si razlagam kot vprašanje in bi v odgovor rad povedal, da šibanje dejansko predstavlja mučenje in da je prepoved mučenja del človekovih pravic in mednarodnega prava ne glede na to, ali je zadevna država ratificirala ta načela ali ne.

Marie-Christine Vergiat, *avtorica. – (FR)* Gospod predsednik, Malezija je ena izmed tistih držav, za katero se zdi sodelovanje z Evropsko unijo, čeprav novejša in sorazmerno skromno, precej pozitivno. To še posebno velja v gospodarskem smislu, toda tudi socialno, v zvezi z izobraževanjem, pravicami žensk in najbolj ranljivim prebivalstvom.

Toda ko gre za demokracijo in človekove pravice, so razmere daleč od idealnih. Zaskrbljujoči znaki vztrajajo. Razmere, o katerih razpravljamo danes, so obžalovanja vreden prikaz tega.

Čeprav je Malezija podpisala številne mednarodne konvencije, vključno s Splošno deklaracijo o človekovih pravicah, Konvencijo o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk (CEDAW) in Konvencijo o otrokovih pravicah, še vedno zavrača podpis drugih in zlasti Mednarodne konvencije proti mučenju. Malezija je ena izmed držav, ki izvajajo smrtno kazen; to je obvezna kazen za obsodbe zaradi trgovine z mamili. Telesna kazen je splošna praksa v Maleziji in se jo lahko uporabi za kogar koli: moške, ženske – predvsem tiste, ki

so obtožene nedovoljenih spolnih razmerij – in celo otroke, šolarje, ki so zelo neposlušni. Še huje za tiste, ki so obsojeni na takšno kaznovanje, je, da se izvaja ob pomoči zdravnikov, ki kršijo zdravniški etični kodeks, saj morajo storilce prebujati, če izgubijo zavest, da bi lahko pretrpeli preostanek kazni. Najhuje je, da je malezijska vlada v zadnjih letih razširila seznam kaznivih dejanj, ki se kaznujejo s šibanjem. Danes jih je več kot 60 in vključujejo tudi nezakonit vstop v državo. Poleg tega so bili od leta 2002, ko je bila uvedena ta kršitev, s to kaznijo, s tem mučenjem, kaznovani tisoči beguncev.

Malezijska vlada mora prepovedati ta kaznovanja. Ali ne bi morala Evropska unija v času, ko se zdi, da je njen dialog z Malezijo ploden, storiti vse, kar lahko, da Malezijo prepriča, naj napreduje na tem področju?

Cristian Dan Preda, v imenu skupine PPE. – (RO) Gospod predsednik, za začetek bi navedel nekaj podatkov iz študije, ki jo je ta mesec, decembra 2010, izvedla organizacija Amnesty International. V Maleziji se vsako leto s šibanjem kaznuje najmanj 10.000 obsojencev in najmanj 6000 beguncev. V ustanovah za pridržanje se izvede številna šibanja in kot je dejal gospod Tannock, Malezija žal ni edina država, v kateri se uporablja zastarele tovrstne kazni: govori se tudi o Singapurju.

V primeru Malezije je problematično dejstvo, da je za večje število kaznivih dejanj in kršitev zagroženo kaznovanje s šibanjem: natančneje za 66 v Maleziji v primerjavi s 30 v Singapurju. Ne govorimo samo o nasilnih ali spolnih kaznivih dejanjih, ampak tudi uporabi mamil in predvsem kršitvah določb o priseljevanju. Po drugi strani se strinjam z vidikom, ki ga je predstavil kolega gospod Posselt, ki je povedal, da govorimo o mučenju, ki ga mednarodno pravo popolnoma prepoveduje.

Anneli Jäätteenmäki, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, resolucija Parlamenta je pravočasna in pomembna. V Maleziji se s šibanjem vsako leto kaznuje tisoče ljudi. Šibanje je nečloveška in ponižujoča oblika kaznovanja, ki jo je treba povsod po svetu prepovedati. Šibanje je način mučenja.

Glede na podatke organizacije Amnesty International je bila lani v Maleziji, kjer se uporablja šeriatsko pravo, s šibanjem kaznovana muslimanka. Razlog za kaznovanje je bilo pitje piva. Organizacija Amnesty International je poročala tudi o šibanju beguncev in priseljenjskih delavcev v Maleziji.

Vlado Malezije pozivamo, naj prepove šibanje kot obliko kaznovanja. Vlado Malezije pozivamo tudi, naj ratificira protokol h konvenciji OZN proti mučenju in tudi Mednarodni pakt o državljanskih in političnih pravicah.

Zbigniew Ziobro, v imenu skupine ECR. – (PL) Gospod predsednik, zadovoljni smo z gospodarskim razvojem Malezije in izboljšanimi življenjskimi pogoji ljudi v Maleziji. Vendar pa smo obenem skeptični zaradi poročila organizacije Amnesty International, ki opisuje razširjeno uporabo kaznovanja s šibanjem v Maleziji. To je resnično stroga kazen, uporaba katere je pogosto pretirana, saj se včasih uporablja za mladoletne osebe in zelo nejasne kršitve. Po mojem mnenju je izredno kruto izreči takšno kazen nezakonitim priseljencem ali ljudem, ki se jih na ozemlju Malezije najde brez veljavnih dokumentov, vključno s političnimi begunci iz Burme.

Kruta narava tega kaznovanja skriva neizrečeno resnico o tradicionalnih pogojih in naravi kaznovanja s šibanjem, kot se izvaja v Maleziji. Številne kršitve, ki se jih kaznuje s šibanjem, so sorodne kršitvam islamskega verskega zakona in običajem, ki izhajajo iz tega zakona.

Dokaz za to je primer Kartike Sari Devi Šukarno, ki je bila leta 2009 obsojena na kaznovanje s šibanjem zaradi pitja piva v baru. Razmere zahtevajo naš odziv.

Jaroslav Paška, v imenu skupine EFD. – (SK) Gospod predsednik, tradicionalno islamsko šeriatsko pravo, ki se uporablja celo v številnih zmernih islamskih državah, dovoljuje telesno kazen za kršitve zakona.

Razvpit primer iz Malezije je primer kaznovanja s šestimi udarci šibe, na katerega je bila obsojena manekenka Kartika Sari Devi Šukarno, ker je pila pivo. Po izreku kazni, ki naj bi se jo s šibo iz ratana izvršilo v ženskem zaporu in ki je obsegala šest udarcev s šibo, na katere je bila obsojena 32-letna mati dveh otrok, je bila ta spremenjena v tri mesece javnega dela na podlagi odločitve malezijskega sultana Ahmeda Šaha, ki nadzoruje skladnost z islamskimi pravili v Maleziji.

Zadeve so se slabše izšle za 46-letno Indonezijko Nasarudin Kamaruddin, ki je bila za enako kršitev obsojena na 6 udarcev s šibo in eno leto zapora. Sodnik Abdul Rahman Mohamed Yunos, ki je obsodil tudi Kartiko Šukarno, je o obsodbi povedal: „Cilj sodbe ni kaznovati, ampak učiti“.

Podobno utemeljitev je v obrambo njegovi odločitvi uporabil Wee Ka Siong, namestnik ministra za izobraževanje, ko je utemeljeval telesno kazen otrok v šolah, pri čemer je dodal, da lahko kaznovanje izvršijo samo direktorji šol ali pooblašcene osebe, da se starše obvesti o kaznovanju in da je ob izvršitvi kazni prisotna priča.

Gospe in gospodje, to, o čemer govorimo, ni nič nenavadnega. Je vsakodnevno življenje v tako imenovanem zmernem islamskem svetu. Zato ne smemo omahovati in moramo zagotoviti pomoč ljudem v teh državah pri odpravi tako srednjeveških kazni in običajev po diplomatski poti, če je to mogoče, ali na druge načine.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Gospod predsednik, vsekakor moramo obsoditi uporabo šibanja in vseh oblik telesne kazni in nečloveškega ravnanja. Malezija se ne more sklicevati na svojo domačo zakonodajo, v skladu s katero se najmanj 66 kaznivih dejanj kaznuje s šibanjem, da bi upravičila svoje krute metode, ki se jih enači z mučenjem in so v skladu z mednarodnim pravom in konvencijami nezakonite. Poročila organizacije Amnesty International o naraščajočem številu beguncev in emigrantov, ki se jih v malezijskih zaporih kaznuje s šibanjem, so prav tako zaskrbljujoča.

Evropska unija, ki ima od začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe na razpolago učinkovitejše metode za spodbujanje varstva človekovih pravic, mora pokazati večjo pobudo v boju proti brutalnemu ravnanju z ljudmi po svetu. Poleg tega mora biti spoštovanje človekovih pravic ključni pogoj Evropske unije za razvoj nadaljnega političnega sodelovanja z Malezijo.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Gospod predsednik, Malezija je gospodarski tiger. Je zelo razvita država, ki predstavlja vzor za celotno regijo jugovzhodne Azije. Vendar pa se ta tiger sooča z velikim problemom; namreč z uporabo šibanja kot kazni. Seveda lahko govorimo o spoštovanju kulturne identitete in o dejstvu, da moramo biti Evropejci posebno občutljivi, ko gre za vsiljevanje naših modelov drugim celinam. Vendar pa v tem primeru resnično govorimo o človekovih pravicah, ki so nedeljive in presegajo meje celin, ras in ver. Po mojem mnenju bi se Evropski parlament moral, pravzaprav se mora odločno zavzemati za temeljno pravico človekovega dostojanstva, šibanje pa vsekakor krši dostojanstvo.

Monica Luisa Macovei (PPE). – Gospod predsednik, povzročanje fizične bolečine je v nasprotju s človekovim dostojanstvom. Šibanje je huda kršitev človekovih pravic. Je v nasprotju s pravico, da oseba ni žrtev mučenja, toda tudi v nasprotju s pravico, da se z osebo ne ravna ali se jo kaznuje nečloveško in ponižujoče.

V Maleziji je več kot 10.000 ljudi vsako leto žrtev te oblike telesne kazni. Poročila kažejo, da je bolečina tako huda, da žrtve pogosto izgubijo zavest. Prav tako kažejo, da so številni izmed zaporniškega osebja, ki izvršujejo kazen, pripravljene sprejeti podkupnino, da bi prizanesli žrtvam. Tako imamo poleg hude kršitve človekovih pravic vladne uslužbenke, ki storijo kaznivo dejanje, ko se okoristijo s trpljenjem ljudi.

Komisijo in Svet ter tudi malezijsko vlado pozivam, naj si prizadevajo za takojšen moratorij za šibanje, ki mu mora slediti zakonska prepoved. Pretepanje ljudi in bičanje ljudi v imenu vlade se mora končati.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Gospod predsednik, zdi se mi obžalovanja vredno, da je v Maleziji šibanje doseglo tako velike razsežnosti in se še povečuje. Namesto da bi omejila to kaznovanje, ga malezijska vlada spodbuja.

Oblasti navajajo neutemeljene argumente, v skladu s katerimi je šibanje zakonito in ima precejšen učinek v smislu, da zmanjšuje število kaznivih dejanj. Poleg tega zaporniško osebje prejema finančne nagrade za šibanje zapornikov. Ocene potrjujejo, da so razmere zaskrbljujoče: več kot 6000 beguncev in 10.000 obsojencev je vsako leto žrtev tega kaznovanja. Menim, da je zelo pomembno, da imajo žrtve, ki niso iz Malezije, pravico do poštenega sojenja. Sedaj se jim odreka osnovne pravice, kot sta tolmačenje ali pravna pomoč.

Mitro Repo (S&D). – (FI) Gospod predsednik, šibanje, ki ga odredi sodišče in pri katerem je oseba, ki je kaznovana, privezana na okvir in se po njenem hrbtu in zadnjici udarja s palico, je neetično in krši človekovo dostojanstvo. V Maleziji je to kaznovanje doseglo razsežnosti epidemije.

Država, ki meni, da je telesna kazen učinkovit način za preprečevanje kaznivih dejanj, ni pravna država, in EU ne sme nadaljevati z dodatnimi trgovinskimi koristmi za takšno državo. Takšne krute in nečloveške oblike kaznovanja je treba končati, v kateri koli državi se dogajajo.

S to resolucijo Parlament povsem upravičeno poziva malezijske oblasti, naj takoj odpravi telesno kaznovanje in mučenje v svojem pravnem sistemu in tudi v praksi.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Gospod predsednik, šibanje se v Maleziji izvaja od 19. stoletja, ko je Velika Britanija kolonizirala območje. Malezijska vlada je nedavno na seznam kaznivih dejanj, ki se kaznujejo s šibanjem, dodala še več kaznivih dejanj, ta kazen pa je zagrožena za 66 različnih kršitev. Zaporniki, obsojeni na kaznovanje s šibanjem, so pridržani v zaporu in sploh ne vedo, kdaj bo izvršena njihova kazen. Organizacija Amnesty International ocenjuje, da se vsako leto na kaznovanje s šibanjem obsodi približno 10.000 oseb in da je 60 % izmed obsojenih nezakonitih priseljencev, ki kazni zaradi jezikovne ovire niti ne razumejo. Državni organi ne vidijo nobene potrebe po spremembi zakona, saj se jim šibanje zdi učinkovit način za boj proti kaznivim dejanjem.

Evropska unija z Malezijo tesno sodeluje osem let. V finančni perspektivi za obdobje 2007–2013 je 17 milijonov EUR razporejenih za razvoj malezijskega gospodarstva. Zato je upravičeno našo partnerico pozvati, naj ratificira konvencijo OZN proti mučenju,

in precej ostro obsoditi kaznovanje s šibanjem kot neskladno s stališčem Sveta OZN za človekove pravice.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Gospod predsednik, vsako leto se v Maleziji, kjer zakonodaja to kazen uradno določa za 66 kršitev, z bičanjem ali šibanjem kaznuje več kot 10.000 državljanov. Seznam teh kaznivih dejanj se je v zadnjih letih povečal, kar kaže zaskrbljujočo težnjo. Žrtve so domačini in tujci, pri čemer so slednji tudi žrtve številnih in hudih zlorab, vse od odsotnosti potrebnih informacij ali tolmača pa do kršitev strokovne etike s strani zdravnikov in neobstoječe pravne pomoči.

Tudi jaz evropske institucije pozivam, naj okrepijo svoja prizadevanja v zvezi z odpravo te kazni, ki jo mednarodno pravo enači z mučenjem, in naj izvajajo pritisk, da bi dosegle spoštovanje pravice do objektivnega in nepristranskega sojenja v Maleziji ter prenehanje slabega ravnanja z migranti in prosilci za azil.

Andris Piebalgs, član Komisije . – Gospod predsednik, Komisija obsoja uporabo telesne kazni. Je v nasprotju z mednarodnimi načeli in standardi človekovih pravic, kot so opredelili Združeni narodi. Ta načela so odražena tudi v smernicah Evropske unije za politiko EU do tretjih držav glede mučenja in drugega okrutnega, nehumanega in ponižujočega ravnanja ali kaznovanja.

Nedavno poročilo organizacije Amnesty International o kaznovanju s šibanjem v Maleziji je zaskrbljujoče. Vendar pa bi Komisija rada predlagala razširitev resolucije, da bi zajemala vse države, kjer še vedno prihaja do šibanja, ki ga odredi sodišče.

Evropska unija je skupaj z Združenimi narodi Maleziji redno zastavljala vprašanje o šibanju. Nekatere države članice so storile enako v okviru ratifikacije konvencije OZN proti mučenju in med rednim splošnim pregledom, ki ga izvaja Svet OZN za človekove pravice in ki je potekal februarja 2009.

Še prejšnji teden je bila Malezija na seminarju Združenih narodov ob dnevu človekovih pravic pozvana, naj ratificira več konvencij OZN, zlasti konvencijo OZN proti mučenju. V začetku leta 2010 je vodja misije EU enako vprašanje zastavil neposredno ministru za zunanje zadeve.

Gre za vprašanje, ki mu posvečamo veliko pozornosti. Evropska unija in Malezija bosta kmalu začeli pogajanja o sporazumu o partnerstvu in sodelovanju, ki bo vključeval določbe o človekovih pravicah. Ko bo ta sporazum začel veljati, bo zagotovil trdno uradno podlago za okrepljen in reden dialog z Malezijo o človekovih pravicah. V vmesnem času bomo to vprašanje še naprej zastavljali malezijskim oblastem.

Predsednik. – Razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo ob koncu razprav.

10.2. Uganda: zakon "Bahati" in diskriminacija LGBT populacije

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o šestih predlogih resolucij o Ugandi: zakon „Bahati Bill“ in diskriminacija proti lezbijkam, gejem, biseksualcem in transseksualcem ⁽³⁾.

---

(3) Glej zapisnik

Véronique De Keyser, *avtorica*. – (FR) Gospod predsednik, komisar, pred točno enim letom smo v Parlamentu sprejeli resolucijo v zvezi z geji in lezbijkami ter Bahatijevim zakonom v Ugandi.

Zakaj se leto kasneje vračamo s skoraj povsem enako resolucijo?

Ker je problem daleč od tega, da bi bil rešen. Prvič, evangeličansko gibanje „Družina“, ki je stalo za tem Bahatijevim zakonom, ni popustilo, in vidimo lahko, da se ta zakon ponovno pojavlja v Ugandi.

Drugi razlog je, da je oktobra in novembra lani ugandski časopis *Rolling Stone* izvedel kampanjo razkritja in javne osramotitve ter objavil seznam ugandskih homoseksualcev, ki so jih takoj izsledili in napadli ter se danes še vedno skrivajo kot izobčenci. Ugandsko ustavno sodišče je ustavilo izdajo tega časopisa, vendar je jasno, da se je ozračje poslabšalo. To je lov na ljudi.

Tretjič, samo 13 afriških držav priznava pravice homoseksualcev. Preostale države imajo zelo različne zakone, toda nekatere izmed njih – Sudan, severna Nigerija, Mavretanija – za homoseksualce predvidevajo smrtno kazen.

Toda nedavno, in s tem bom tudi zaključila, so afriške, karibske in pacifiške (AKP) države podale izjavo – po mojem mnenju sicer enostransko –, da se zavedajo, da nas to vprašanje v zvezi s homoseksualci nekoliko moti, vendar so ti vidiki del njihove kulture. Ne, to so človekove pravice, to so univerzalne vrednote, in resnično hočemo, da se Komisija in celotne Evropska unija odločno zavzemata za te univerzalne vrednote.

Charles Tannock, *avtor*. – Gospod predsednik, družbe v Afriki so na splošno družbeno konzervativne. Žal je v številnih afriških državah homoseksualnost resnično zakonsko prepovedana. Mnogi ljudje v Afriki se počutijo ogrožene zaradi prizadevanj za spodbujanje homoseksualnosti, zlasti kadar ta prizadevanja vodijo nevladne organizacije in organizacije s sedežem na zahodu. V nekaterih delih Afrike prevladuje pojmovanje, da si liberalne demokracije prizadevajo svoja lastne, strpnejše vrednote vsiliti družbam z zelo drugačnimi in starimi tradicijami.

Toda naj bo kakor koli že, to ne opravičuje ali utemeljuje nebrzdane homofobije, ki je v nekaterih delih Afrike močno razširjena. Žal to homofobijo pogosto podpihujejo vlade in njihova medijska trobila. Uganda je ponovno prišla v novice zaradi skrajnosti in histerije nekaterih njenih zakonodajalcev. Podpirajo zakon, ki bi uveljavil smrtno kazen ali dosmrtni zapor za homoseksualce, odvisno od narave njihovega tako imenovanega kaznivega dejanja. Skupaj s skupino ECR zavračam ta drakonski zakon, ki bi bil huda kršitev pravic posameznika, in predsednika Musevenija pozivamo, naj nanj vloži veto. Uganda je država, v kateri večina ljudi preživi z dolarjem na dan: prepričan sem, da lahko zakonodajalci v državi najdejo boljše načine za služenje interesom ugandske družbe, kot da kazensko preganjajo geje.

Marietje Schaake, *avtorica*. – Gospod predsednik, tako imenovani predlog zakona proti istospolno usmerjenim, ki ga obravnava ugandski parlament, predvideva kaznovanje homoseksualnega vedenja z zaporno kaznijo od sedem let do dosmrtno in celo smrtne kazni. Evropski parlament ostro obsoja ta predlog zakona, s tem pa ne vsiljujemo evropskih vrednot drugim državam, kot so menili nekateri, ki so se poskušali izogniti odgovornosti za kršitve človekovih pravic in odgovornosti za zaščito državljanov pred napadi na podlagi njihove spolne usmerjenosti.

Prava grožnja in ozračje strahu sta bila ustvarjena v oktobrski in novembrski izdaji časopisa *Rolling Stone*, lokalnem časopisu, ki je objavil imena in osebne podatke ljudi, ki naj bi bili homoseksualci, in bralce podžigal, naj jih poškodujejo ali linčajo. Posledično je bilo napadenih več ljudi.

Homoseksualnost je dejansko zakonita samo v 13 afriških državah in je kaznivo dejanje v 38 drugih. V Mavretaniji, Sudanu in severni Nigeriji je zanjo predvidena smrtna kazen.

Ugandske oblasti so dolžne v skladu s sporazumom iz Cotonouja spoštovati mednarodne in človekove pravice, Komisija, Svet in Evropska služba za zunanje delovanje pa morajo v celoti izkoristiti svoja razpoložljiva orodja za spodbujanje in zaščito uživanja človekovih pravic celotne LGBT populacije.

Raül Romeva i Rueda, avtor. – Gospod predsednik, predlog zakona proti istospolno usmerjenim, ki ga je v ugandskem parlamentu vložil David Bahati in ki predvideva kaznovanje homoseksualnega vedenja z zaporno kaznijo od sedem let do dosmrtno in celo smrtne kazni, je preprosto nesprejemljiv.

Spomnimo se, da je v Afriki homoseksualnost zakonita le v 13 državah, v 38 državah pa je kaznivo dejanje, medtem ko je zanjo v Mavretaniji, Sudanu in severni Nigeriji predvidena smrtna kazen.

Zato moramo še enkrat ponoviti dejstvo, da je spolna usmerjenost zadeva, ki spada med pravice posameznika do zasebnosti. Zagotavlja jo mednarodno pravo o človekovih pravicah, skladno s katerim je treba varovati enakost in nediskriminacijo ter zagotavljati svobodo izražanja. Zato moramo ponovno obsoditi vsak poskus podžiganja sovraštva in zagovarjanja nasilja nad katero koli manjšinsko skupino, vključno na podlagi spola ali spolne usmerjenosti. Ugandske oblasti moramo spomniti na njihove obveznosti, ki izhajajo iz mednarodnega prava in sporazuma iz Cotonouja.

Zato tudi pozivam Komisijo, Svet in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj v celoti izkoristijo svoja razpoložljiva orodja za spodbujanje in zaščito uživanja človekovih pravic lezbijk, gejev, biseksualcev in transseksualcev v njihovem odnosu z Ugando.

Filip Kaczmarek, avtor. – (PL) Gospod predsednik, poskusi diskriminacije ugandskih državljanov na podlagi njihove spolne usmerjenosti so resna zadeva. Glede tega vprašanja ima Uganda podporo številnih afriških držav, ki nočejo, da bi mednarodna skupnost ali Evropska unija izvajala pritisk nanje, naj dekriminalizirajo homoseksualnost.

Nesporazum izhaja iz dejstva, da menimo, da je prepoved diskriminacije na tem področju univerzalna človekova pravica, kot je prej povedala gospa De Keyser. Večina afriških držav tega ne dojema tako, zato je dialog tako težek. Pravimo, da glede takšnih zadev ne moremo molčati, oni pa pravijo, da se vmešavamo v stvari, ki nimajo nič opraviti z nami.

Osnutki sprememb ugandske zakonodaje resnično predstavljajo radikalno spremembo. Uvajajo morebitno uporabo smrtne kazni za ponavljajoče se kršitve že obstoječih prepovedi ali za hujšo homoseksualnost, čeprav pravzaprav ni jasno, kaj naj bi to pomenilo. Ne strinjamo se s temi predlogi in upamo, da ne bodo sprejeti.

Marie-Christine Vergiat, avtorica. – (FR) Gospod predsednik, Uganda je ena izmed afriških držav, v kateri je homoseksualnost še vedno močno zatirana. Uganda ima razvpit in strog sloves na tem področju, odkar je pod vodstvom ameriških fundamentalističnih evangeličanov, s katerimi je tesno povezan ugandski voditelj države, začela pravo križarsko

vojno proti homoseksualcem. Ne štejemo več ljudi, ki so žrtve preganjanja in mučenja samo zaradi svoje spolne usmerjenosti.

Muslimani in kristjani so se združili – prvi v državi –, da obsodijo to grozoto. Christopherju Senyonju, 70-letnemu anglikanskemu škofu, so njegovi nadrejeni prepovedali službovati, ker je bil eden izmed redkih, ki se je zavzel za homoseksualce.

Že omenjeni predlog zakona se res lahko kadarkoli spet pojavi. Gre celo tako daleč, da predvideva smrtno kazen za homoseksualce, za katere se domneva, da so HIV pozitivni ali imajo odnose z mladoletniki. Poziva, naj se jih prijavi.

Lokalni časopis *Rolling Stone*, ki nima prav nič skupnega z istoimensko revijo, je dejansko objavil seznam z imeni in naslovi gejevskih voditeljev pod odvratnim naslovom: „Linčajte jih!“ Izhajanje tega ničvrednega časopisa je bilo začasno ustavljeno, vendar je bila škoda že storjena, kot je že bilo povedano.

V Afriki se na homoseksualnost pogosto gleda kot na zlo z zahoda, ki povzroča, da Afrika izgublja svoje podedovane vrednote. Nevladne organizacije pravijo, da je 500.000 od 32 milijonov prebivalcev Ugande homoseksualcev. Mnogi izmed njih zaprosijo za azil v evropskih državah. Bi se lahko potrudili po najboljših močeh zagotoviti, da bodo te prošnje deležne posebne obravnave, prav tako pa vsi moški in ženske, ki so žrtve zatiranja in mučenja?

Monica Luisa Macovei, v imenu skupine PPE . – Gospod predsednik, vznemirjena sem zaradi uporabe kazenskega prava proti soglasnim istospolnim odnosom, ki potekajo zasebno. To je že del ugandskega prava, kazen pa je lahko dosmrtni zapor. Vendar pa bi Bahatijev zakon zadeve samo še poslabšal. Uporabiti bi bilo mogoče smrtno kazen, združevanje in izražanje vprašanj LGBT pa bi bilo učinkovito prepovedano.

Novi predlog zakona bo zaostрил ozračje strahu in sovražnosti v državi, v kateri že poteka preganjanje LGBT populacije. Od ljudi bi se zahtevalo, da poročajo o zasebnih zadevah drugih. Življenje teh ljudi bo ogroženo. Človekovo dostojanstvo v Ugandi ne bo imelo nobenega pomena, če bo sprejet takšen zakon. Tega ne smemo dopustiti.

Michael Cashman, v imenu skupine S&D . – Gospod predsednik, seveda se je v tem zadnjem letu veliko spremenilo. 23. novembra je Parlament ponovno navedel načelo univerzalnosti človekovih pravic in nediskriminacijo kot podlago, na kateri je treba okrepiti naše partnerstvo s Skupno parlamentarno skupščino. Pozval je tudi h krepitvi načela klavzul o človekovih pravicah, o katerih se ni mogoče pogajati, in sankcijam za nespoštovanje teh klavzul, med drugim v zvezi z diskriminacijo itd. na podlagi spolne usmerjenosti.

Dejstvo je, da se te države odločijo sodelovati z nami. Odločijo se skleniti partnerstva z nami. Imamo skupno parlamentarno skupščino AKP, imamo sporazum iz Cotonouja. Zato jih pozivamo, naj sodelujejo z nami glede skupnih, univerzalnih načel. O njih se ni mogoče pogajati. Če nočejo sodelovati na takšni podlagi, Komisijo in Svet pozivam, naj sprejmeta potrebne sankcije, da bi podkrepila dejstvo, da imamo načela, za katera se bomo zavzeli. Enako v prihodnosti strateškega partnerstva EU-Afrika pozivamo, da se vsa dejanja v okviru različnih partnerstev izvaja brez diskriminacije na kateri koli podlagi, vključno s spolno usmerjenostjo.

Zavzemanje za pravice drugih ni kolonializem. Človekove pravice so univerzalne in nedeljive, stati ob strani in ne storiti ničesar, ko so napadene osnovne človekove pravice nekoga drugega, pa pomeni biti sotorilec pri tem dejanju. Ne morete spodbujati

homoseksualnosti v Afriki. Vsak v Afriki, ki bi se prebudil in rekel: „Danes bom homoseksualec“, bi bil nor. Njegovo življenje bi bilo ogroženo, njegova družina pa bi ga morala predati policiji. Predstavljajte si, da ste ta oseba vi, in sprejmite potrebne ukrepe za obrambo teh pravic.

Alexandra Thein, v imenu skupine ALDE. – (DE) Gospod predsednik, Konvencija Združenih narodov o človekovih pravicah, Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin in tudi Listina Evropske unije o temeljnih pravicah prepovedujejo diskriminacijo na podlagi spolne usmerjenosti. Evropska unija nima samo obveznosti v zvezi s človekovimi pravicami na svojem ozemlju, ampak tudi mednarodno dolžnost, da vztraja pri skladnosti s temi pravicami in da kritizira zlorabe, ko ima opravka s tretjimi državami, zlasti če zagotavljamo finančno podporo Evropskega razvojnega sklada tretjim državam kot je Uganda, ki so z nami podpisale sporazum o partnerstvu.

V skladu s tem imamo dejansko pravico podati pripombe, ko te tretje države ne izpolnjujejo zahteve v zvezi s človekovimi pravicami, določene v takšnih sporazumih o partnerstvu. Zato mora Uganda spoštovati mednarodne standarde za človekove pravice, ker je bila pogodbenica sporazuma iz Cotonouja, ki določa našo organizirano razvojno pomoč za države AKP.

Pred samo enim letom smo pozvali Ugando, naj ne uresniči svojih načrtov v zvezi z zakonom za kriminalizacijo homoseksualcev. Leto pozneje so se razmere poslabšale. Še vedno obstaja grožnja dolgih zapornih kazni ali celo smrtne kazni. Skupaj z drugimi sem maja letos protestirala pred ugandsko ambasado. To ni imelo nobenega učinka. Ponovno želimo poudariti, da EU na splošno nasprotuje smrtni kazni in tovrstni homofobni zakonodaji.

Ryszard Czarnecki, v imenu skupine ECR. – (PL) Gospod predsednik, to je resnično zanimiva in pomembna razprava. Vašo pozornost bi pritegnil k dvema problemoma. Prvič, dejstvo je, da Uganda ni otok diskriminacije v morju spoštovanja človekovih pravic. Tri četrtine afriških držav imajo izredno stroge predpise o tej zadevi, ki se enačijo z diskriminacijo. To nedvomno ni toliko problem Ugande, kot je to širši problem, ki zajema celotno celino in afriško kulturo. Moje drugo vprašanje je naslednje: ni treba povedati, da Uganda ni na čelu spoštovanja človekovih pravic v Afriki. Poznamo mnogo primerov kršitev človekovih pravic, kar pomeni, da je to del večjega problema in moramo seveda o njem odkrito govoriti.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Gospod predsednik, naša resolucija je namenjena izredno resnim primerom kršitev človekovih pravic, žal pa je v Afriki standard kaznovanje homoseksualnosti kot kaznivega dejanja. To se odraža v zakonodaji 38 držav, v samo 13 afriških državah pa je homoseksualnost zakonita.

V tem okviru predlog zakona, ki si prizadeva uvesti določene kazni v Ugandi, od zapornih kazni do smrtne kazni, predstavlja resen napad na človekove pravice, vključno s pravico do zasebnosti. Objava črnega seznama 100 posameznikov, obtoženih homoseksualnosti, v lokalnem časopisu in hujskanje bralcev k linču je primer konkretne grožnje skupnosti, obsojane zaradi njene spolne usmerjenosti.

Kot je navedeno v naši resoluciji, naš ukrep ni namenjen, kot smo pogosto obtoženi, vsiljevanju evropskih vrednot, ampak varstvu človekovih pravic, ki so eden izmed glavnih ciljev Evropske unije. Menim, da morajo v zvezi s tem Evropska služba za zunanje delovanje

in druge evropske institucije uveljaviti strožje kazni, da bi zagotovile skladnost z mednarodnimi sporazumi, katerih podpisnica je Uganda.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Gospod predsednik, o Ugandi in homoseksualnosti smo v Parlamentu razpravljali pred nekaj meseci. Od takrat se ni zgodilo nič pomembnega. Seveda se včasih govori, da je dobra novica, če ni novic. Vendar pa to v tem primeru ne drži, kajti čeprav se ni glasovalo za predlog zakona Davida Bahatija, predlog tudi ni bil zavržen. Ostaja blokiran v Odboru za pravne in parlamentarne zadeve in vsemu mednarodnemu pritisku, ki se je izvajal, na koncu ni uspelo doseči tega, namreč umik predloga.

To, kar je resnično grozno, in nekateri kolegi poslanci so že govorili o tem, je kampanja, usmerjena proti homoseksualcem, ki poteka v tej državi. Očitno se še naprej zanašamo na razumnost oblasti in morebiti na zmago načela, ki pravi: „Ne diskriminaciji“.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Gospod predsednik, sovražna kampanja v Ugandi proti gejem in lezbijkam je resnično strašna. Izprijena in reakcionarna homofobna kampanja, ki so jo začeli nekateri verski elementi in deli medijev in ki vključuje grožnje homoseksualcem s smrtjo, pomeni, da zelo veliko lezbijk, gejev, biseksualcev in transeksualcev v Ugandi zdaj živi v veliki negotovosti in strahu. Zaničevanja vredno je, da nekateri politiki prav tako izkoriščajo to zadevo in podpirajo sovražstvo ter predlagajo celo usmrtitev ljudi, ki so homoseksualci.

Izražam spoštovanje pripadnikom homoseksualne skupnosti v Ugandi, ki se vsak dan pogumno borijo proti tej preteči grožnji njihovi identiteti in celo življenju. Homofobna kampanja temelji na klevetah, lažeh in izkrivljanjih o homoseksualcih in o tem, kaj pomeni biti homoseksualec. Najmočnejše sporočilo je treba poslati ugandski vladi – vključno s pregledom pomoči, čeprav seveda nočemo prizadeti navadnih Ugandcev.

Spodbuditi moramo dejavno solidarnost z organizacijami v Ugandi, ki zagovarjajo pravice homoseksualcev, da bi jim pomagali v tem ključnem boju za pravico in človekove pravice ter osnovno pravico biti to, kar si.

Andris Piebalgs, član Komisije . – Gospod predsednik, predlog zakona proti istospolno usmerjenim, ki je bil predstavljen v ugandskem parlamentu, načenja resna vprašanja o človekovih pravicah. Varstvo človekovih pravic lezbijk, gejev, biseksualcev in transeksualcev je za EU prednostna naloga. Popolnoma se strinjam z zaskrbljenostjo Evropskega parlamenta zaradi razmer v Ugandi, toda tudi drugih državah, kjer je bila sprejeta kazenska in diskriminatorna zakonodaja proti LGBT populaciji ali se jo preučuje.

Komisija meni, da kriminalizacija homoseksualnosti, kot predvideva predlog zakona, krši obveznosti, ki izhajajo iz Konvencije Združenih narodov o človekovih pravicah, katere pogodbena je Uganda in ki jo posledično mora spoštovati.

Predlog zakona je prav tako v nasprotju z deklaracijo Združenih narodov o spolni usmerjenosti in spolni identiteti. Predsedstvo EU in vodja misije v Ugandi sta večkrat zastavila to vprašanje ugandski vladi na srečanjih s predsednikom vlade, ministrom za zunanje zadeve in ministrom za pravosodje na srečanjih v okviru uradnega političnega dialoga, prav tako pa ugandski komisiji za človekove pravice.

Seznam s fotografijami ter imeni in naslovi ljudi, ki naj bi bili homoseksualci, skupaj z naslovom „Linčajte jih“, ki je bil 2. oktobra objavljen v časopisu *Rolling Stone*, je bil nezaslišano dejanje, ki ogroža življenje teh ljudi, in odločno ga obsojamo.

Delegacija Evropske unije skupaj z misijami držav članic, ki so zastopane v Ugandi, in tudi državami partnericami, kot sta Norveška in Združene države, ter Visokim komisariatom Organizacije združenih narodov za človekove pravice še naprej pozorno spremlja razmere

Zadeva je bila obravnavana tudi v tehnični delovni skupini za človekove pravice, ki je forum za razvojne partnerje v Ugandi, na katerem razpravljajo, spremljajo usklajujejo in sprejemajo konkretne ukrepe v primerih, povezanih s človekovimi pravicami. Komisija namerava še naprej ob vsaki priložnosti izražati zaskrbljenost v zvezi s predlogom zakona proti istospolno usmerjenim in drugimi ukrepi za preganjanje LGBT populacije v Ugandi.

Komisija bo še naprej podpirala lokalne organizacije za človekove pravice pri njihovih prizadevanjih za spremembo odnosov v državi in izboljšanje pravne situacije za LGBT populacijo.

Predsednik. – Razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo na koncu naslednje razprave.

10.3. Eritrejski begunci, ujeti kot talci na Sinaju

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o šestih predlogih resolucije o eritrejskih beguncih, ujetih kot talci na Sinaju ⁽⁴⁾.

Marietje Schaake, *avtorica*. – Gospod predsednik, domneva se, da je okoli 250 eritrejskih beguncev ujetih kot talci v sinajski puščavi, poroča pa se tudi o nečloveškem ravnanju in posilstvih, medtem ko te osebe čakajo na plačilo odkupnine, ki jo je treba za njihovo izpustitev plačati trgovcem z ljudmi.

Nedavni dogodki so del mreže, ki tihotapi podsaharske migrante skozi Egipt v Izrael in ki v Sinaju deluje od leta 2007. Egiptovske oblasti si močno prizadevajo raziskati informacije, ki jih je zagotovil Visoki komisariat Združenih narodov za begunce (UNHCR). Diplomatske postopke z egiptovskimi oblastmi mora pospešiti visoki komisar ZN za begunce, da se odpravi mreže za trgovino z ljudmi in prepreči tihotapljenje ljudi.

Obenem mora Egipt izboljšati ravnanje z begunci v skladu z mednarodnimi standardi. To pomeni, da se med utemeljeno obrambo mej ne sme uporabiti pretirane ali celo smrtonosne sile proti priseljencem ali beguncem, ta nasvet pa je nasvet, ki si ga lahko občasno damo tudi v EU.

David-Maria Sassoli, *avtor*. – *(IT)* Gospod predsednik, razmere so zelo resne. Menimo, da morata to vprašanje – ki ga spremljajo tudi evropski mediji – obravnavati Evropska unija in Parlament, Komisijo pa je treba pozvati, naj ga preuči, saj gre za resnične izredne humanitarne razmere.

V tem primeru morajo države članice storiti vse, da bi pomagale tem beguncem, da zapustijo ozemlje, in menimo, da bi jih lahko sprejele evropske države. Komisijo pozivamo, naj stori vse, kar lahko, da izvede to posredovanje, vključno z uporabo sredstev, ki jih zagotavlja Evropski sklad za begunce.

Charles Tannock, *avtor*. – Gospod predsednik, skupina ECR obsoja grozljivo ravnanje, ki ga trpijo te nedolžne in večinoma eritrejske žrtve sodobne oblike suženjstva, ki ga izvajajo

---

⁽⁴⁾ Glej zapisnik

trgovci z ljudmi. Tudi mi pozdravljamo prizadevanja egiptovske vlade, da razišče domneve in zagotovi izpustitev beguncev, vendar pa se moramo osredotočiti tudi na to, zakaj ti nesrečni posamezniki sploh bežijo.

Odgovor je, da zato, ker je režim eritrejskega predsednika Afevorkija najbolj represiven na svetu. Vsak, ki ima možnost pobegniti njegovi diktaturi, to tudi stori, in nekateri si lahko ustvarijo boljše življenje drugje. Tiste, ki ne morejo zapustiti Eritreje, se bodisi nenehno novači za vojsko ali pa morajo životariti na robu gospodarstva, ki je šla v stečaj zaradi dolgoletne nesmiselne vojne s sosedo Etiopijo, zelo razširjene korupcije in napačnega upravljanja gospodarstva. Eritreja nikoli ni imela nacionalnih volitev.

Nedavna razkritja na spletišču WikiLeaks kažejo, da so ameriški diplomati Afevorkija opisali kot okrutnega in kljubovalnega voditelja. Nimam nobenih zadržkov to javno povedati. Storit moramo vse, kar lahko, da tega groznega afriškega tirana odstavimo s položaja, ustaviti moramo vso pomoč EU njegovemu režimu in začasno moramo ustaviti vse ugodnosti, ki izhajajo iz sporazuma iz Cotonouja in jih uživa njegova država.

Cristian Dan Preda, avtor. – (RO) Gospod predsednik, vsako leto poskušajo tisoči ljudi, ki jih ženejo težke razmere na območju Afriškega roga, prestopiti mejo med Egiptom in Izraelom. Mnogi izmed teh ljudi žal pristanejo v rokah beduinskih trgovcev z ljudmi. Govorimo o kriminalnih združbah, ki niti najmanj ne spoštujejo človekovega dostojanstva, saj življenja teh ljudi postanejo sredstvo za pogajanje. Glede na informacije aktivistov nevladnih organizacij, ki si prizadevajo za zaščito teh emigrantov, so bili zahtevani neverjetni zneski, ki so dosegali do 8000 USD za izpustitev vsake osebe.

Vsekakor ne moremo ostati brezbrizni spričo trpljenja teh ljudi, s katerimi se izredno kruto ravna. Poleg tega bi vaša pozornost pritegnil k ranljivemu položaju žensk, ki se jih nenehno posiljuje. Obenem menim, da moramo imeti v tem primeru konstruktiven odnos. To pomeni, da moramo priznati prizadevanja egiptovskih oblasti za izpustitev talcev in to državo predvsem podpreti v boju proti trgovini z ljudmi. Zato ne potrebujemo samo ostrih besed, ampak tudi sodelovanje in konkretne ukrepe v tej izredno zapleteni situaciji, s katero se ena sama država ne more spopasti.

Rui Tavares, avtor. – (PT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, položaj eritrejskih beguncev, ki se trenutno nahajajo v sinajski puščavi, je zelo resen, kot so že opisali številni kolegi poslanci. Seveda se moramo ostro spopasti s trgovci z ljudmi, ki imajo trenutno te begunce za talce in zahtevajo izredno visoko odkupnino zanje. Vendar pa moramo obenem zaščititi tudi žrtve, saj se nočemo ostro spopasti s trgovci z ljudmi in pri tem popolnoma pozabiti na žrtve. Zavedati se moramo tudi razlogov, zaradi katerih so se znašli v sinajski puščavi: njihova migracijska pot je nekoč potekala čez Libijo, vendar pa sporazuma med Italijo in Libijo in EU in Libijo, ki ju je Komisija tu tolikokrat prikazala kot dobro novico, pomenita, da ljudje, ki prihajajo iz območja, ki je bilo – povsem upravičeno – imenovano „ogromno koncentracijsko taborišče“ in „afriška Severna Koreja“, nimajo kam pobegniti.

Zato je potrebno ukrepanje: ne samo ukrepanje v Egiptu, ki si jasno prizadeva precej manj, kot bi si moral, ampak tudi v sami Evropski uniji. Za začetek pozivam Evropsko komisijo, naj v Egipt hitro pošlje delegacijo, da se ugotovi, kakšne so razmere na kraju samem. Ukrepanje je potrebno tudi v vseh naših institucijah, ker so Eritrejci jasen primer za ponovno naselitev, politiko, ki jo vodimo poleg Evropskega sklada za begunce. Ti begunci se ne morejo vrniti v Eritrejo in ne morejo ostati v tranzitni državi: edina rešitev je ponovna naselitev. Gospe in gospodje, ali veste, zakaj sveženj o ponovni naselitvi ne napreduje? Ne napreduje, ker je maja Parlament že opravil svoj del postopka soodločanja o ponovni

naselitvi, vendar pa Svet zaradi znanega spora o delegiranih aktih ni hotel opraviti svojega dela. Če bi bil sveženj o ponovni naselitvi že sprejet, bi zdaj speljali nujni postopek, ki ga je Parlament vstavil v poročilo, ki sem ga sam pripravil in je bilo tu sprejeto s 500 glasovi: Evropska komisija bi lahko začela nujni postopek za ponovno naselitev teh beguncev. Ker Svet ni opravil svojega dela v postopku, ki bi ga morali imenovati „postopek soneodločanja“, bodo ti ljudje ostali v sinajski puščavi kdo ve, kako dolgo. Ta postopek soneodločanja ima posledice za resnična življenja resničnih ljudi in čas je, da bi Svet opravil svoj del naloge.

Barbara Lochbihler, *avtorica*. – (DE) Gospod predsednik, zaradi telefonskega pogovora med eritrejskim duhovnikom v Italiji in eritrejskim talcem je evropska javnost izvedela, da nemoralni trgovci z ljudmi zdaj grozijo, da bodo ustrelili ujete eritrejske talce, če odkupnina ne bo plačana. Ugrabitelji se niso obotavljali in so že pretepli ali ustrelili nekaj ljudi.

Ta kruti zločin je spodbudil natančnejšo preučitev tega, kar se dogaja na meji med Egiptom in Izraelom, na območju, kjer pristane vse večje število beguncev, ko poskušajo vstopiti v Evropo ali Izrael, vendar nimajo potrebnih dokumentov. Na egiptovski strani je zaprto vojno območje. Kdor koli vstopi na to območje, odgovarja pred vojaškim sodiščem. Glede na podatke organizacije Human Rights Watch je bilo tam od leta 2007 pri poskusu prestopa meje ustreljenih vsaj 85 neoboroženih beguncev. Izraelska vlada poroča o več kot 1000 migrantih, ki poskušajo vsak mesec brez dokumentov vstopiti v njeno državo, in je povečala varnost in nadzor ob meji. Poleg tega je bil v puščavi Negev postavljen velik center za pridržanje.

Vpletene vlade pozivamo k sodelovanju z agencijo Združenih narodov za begunce in zagotavljanju zaščite in pravic beguncev na njihovih mejah. Vendar pa se tudi jasno zavedamo, da smo v Evropi odgovorni za usodo teh migrantov, ki se jih zavrne na naših zunanjih mejah in se ne morejo vrniti domov ter posledično trpijo kršitve človekovih pravic, tako kot v primeru teh eritrejskih beguncev.

Filip Kaczmarek, *v imenu skupine PPE*. – (PL) Gospod predsednik, položaj eritrejskih beguncev na Sinaju je tragičen. Iščejo boljše življenje, vendar pa se pogosto srečajo s smrtjo, mučenjem in zatiranjem. So izkoriščani in prevarani. Egiptovske oblasti si prizadevajo soočiti se s problemom trgovine z ljudmi, vendar pa njihov odziv ni vedno učinkovit. Pomagati moramo beguncem, talcem in vsem tistim, ki potrebujejo našo pomoč. Izraelske in egiptovske oblasti moramo podpreti v njihovem boju proti trgovini z ljudmi.

Vredno je tudi preučiti razloge, ki se skrivajo za temi nevarnimi dogodki. Menim, da ora biti naš cilj izboljšanje razmer v sami Eritreji in v drugih državah Afriškega roga, saj bo morda izboljšanje razmer v afriških državah morda zmanjšalo migracijski pritisk. Problema ne bomo rešili z bojem proti družbenim tegobam, ki jih povzroča migracija. Samo omejimo lahko manj želene učinke in obseg namere, da se zlorabi odločenost beguncev. Pozivam vas, da podprete predlog resolucije, ki ga je predložila skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov). Prepričani smo, da je naš predlog resolucije izboljšanje skupne resolucije na tem področju.

Ana Gomes, *v imenu skupine S&D*. – (PT) Gospod predsednik, Egipt si ne zatiska oči spričo grozljivega ravnanja in izkoriščanja afriških beguncev, ki poskušajo iz svojih držav, zlasti Somalije in Eritreje, preko Sinaja pobegniti v Izrael. Egipt jih tudi izžene, čeprav očitno izpolnjujejo zahteve za begunce in prosilce za azil, ker prihajajo bodisi iz prve države, ki se bori s terorizmom in je brez reda in miru ali pa iz druge – Eritreje –, ki je ena izmed najbolj represivnih in tiranskih držav na svetu. Egiptovske oblasti pravzaprav izvajajo

politiko streljanja z namenom ubiti in 85 migrantov je glede na poročilo organizacije Human Rights Watch od leta 2007 že umrlo na Sinaju.

Egiptovske oblasti pozivamo, naj izpolnijo svoje obveznosti v zvezi s človekovimi pravicami in migranti ter predvsem begunci in naj sodelujejo z visokim komisariatom Združenih narodov za begunce. Tudi evropske oblasti pozivamo, naj storijo enako in naj v celoti podprejo to, kar je o tej temi povedal gospod Tavares v zvezi z možnostjo ponovne naselitve.

Judith Sargentini, v imenu skupine Verts/ALE. – (NL) Gospod predsednik, gospe in gospodje, bodimo iskreni. Sedanje besedilo resolucij je razvodenela različica tega, kar smo imeli na začetku tedna.

Še enkrat jasno povejmo: „Razmere so resne“. Poudarjamo tudi dejstvo, da so eritrejski begunci na Sinaju ujeti kot talci. Vendar pa nismo pripravljeni razpravljati o povezavah med Italijo in Libijo in zaprtju Evrope za migrante, zaradi česar so politični begunci morali pobegniti drugam. Zdaj morajo iti po poteh, ki so še nevarnejše kot prejšnje.

Vsak, ki zapusti Eritrejo, avtomatično postane politični begunec, ker se je nemogoče vrniti, če pa bi se, bi bila ogrožena družina. Moti me, da v Parlamentu nismo pripravljeni reči: če se hoče Evropa tako zelo zaščititi pred migranti, bo morala odpreti svoja veleposlaništva v Eritreji, da bi ljudje lažje zaprosili za azil. Tega predloga nam ni bilo dovoljeno vključiti v resolucijo.

Ko slišim, da skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) omenja vse stvari, ki se morajo uresničiti v Egiptu, si mislim: kaj moramo storiti in kako lahko ne razumemo, da so tu ogroženi ljudje, samo zato, ker nočemo prevzeti odgovornosti? Ljudem zapiramo vrata, s tem pa ogrožamo življenje.

Jaroslav Paška, v imenu skupine EFD. – (SK) Gospod predsednik, sinajska meja je postala pot, prek katere poskušajo tisoči Eritrejcev, ki so pobegnili iz svoje države, priti do boljšega življenja.

Na svoji nezakoniti poti do svobode so odvisni od pomoči tihotapcev, ki so za določeno ceno pripravljene pomagati prestopiti sinajsko mejo celo brez potrebnih dokumentov. V tej brezpravni trgovini begunci v rokah tihotapskih tolp skorajda nimajo pravic in so odvisni od sreče in od muhavosti tistih, v roke katerih so za plačilo zaupali svojo usodo.

Smrt sedmih eritrejskih beguncev, ubitih na meji med Egiptom in Izraelom, nam razkriva del hude stiske beguncev, ki nezakonito potujejo v iskanju svobode. Gospe in gospodje, zato je prav, da sodelujemo v rešitvi tega problema in skupaj z vladami vpletenih držav pomagamo najti civilizirano rešitev problema eritrejskih beguncev.

Monica Luisa Macovei (PPE). – Gospod predsednik, 7. decembra je UNHCR izrazil zaskrbljenost zaradi 250 eritrejskih beguncev, ki jih imajo beduinski tihotapci ujeti kot talce na Sinaju.

Zavedamo se, da so morali ti begunci plačati določeno vsoto denarja za svojo željo, da bi živeli v boljših razmerah. Poroča se, da so begunci zaprti v kontejnerjih v puščavi in jih pogosto pretepajo. Vedenje eritrejske vlade je zaskrbljujoče: namesto da bi zaščitila svoje državljane, jih ima za neželene disidente.

Pozivamo k hitremu in skupnemu ukrepanju predvsem Egipta in Izraela, da se ustavi trgovce z ljudmi, razbije to mrežo organiziranega kriminala in vsekakor okrepi prizadevanja za zaščito sedanjih in prihodnjih beguncev z izvajanjem določb in standardov UNHCR.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Gospod predsednik, takoj na začetku bi rada poudarila, da brez pridrzkov podpiram resolucijo, ki jo je predložila skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov). Kljub jasnosti besedila ni bil dosežen dogovor z drugimi skupinami glede sprejetja skupne resolucije, kar je vredno obžalovanja. Razmere na Afriškem rogu so zaskrbljujoče. Ta regija je glede na veliko število afriških emigrantov, ki so v tranziru preko tega območja, postala eden izmed pomembnih središč delovanja skupin organiziranega kriminala.

250 talcev je žrtev nečloveškega in ponižujočega ravnanja, njihov položaj pa se še slabša. Poleg tega niso izpolnjeni pogoji za takojšnjo izpustitev, ker družine talcev ne morejo plačati zahtevane odkupnine. Zato mora Evropski parlament poslati jasno sporočilo o njihovi izpustitvi. Proti kriminalnim združbam je treba sprejeti nujne ukrepe, treba jih je postaviti pred sodišče in taborišča za mučenje je treba trajno zapreti.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Gospod predsednik, gospe in gospodje, vsekakor globoko obsojam način, na katerega se ravna z eritrejskimi begunci, prav tako pa podpiram dejstvo, da mora Evropska unija čim prej sprejeti ukrepe za rešitev položaja teh beguncev. Vendar pa je smer, oblikovana v tem poročilu, slepa ulica, če povem enostavno. Dve točki se mi zdita nadvse nenavadni. Da vzpostavimo sklad, da bi pomagali tem beguncem, je zame povsem nesprejemljivo, saj trenutno milijoni državljanov EU živijo v eksistenčni negotovosti in skrajni revščini. Več kot trije milijoni ljudi na Madžarskem živijo pod pragom revščine, večina upokojencev si ne more privoščiti plačila zdravil in dejansko je ta trend v Evropi v porastu. Zato si moramo najprej prizadevati za pomoč ljudem v Evropi, obenem pa seveda izraziti tudi svoje sočutje do beguncev. Druga točka je, da morajo države članice begunce sprejeti prostovoljno. Kdaj boste dojeli, da je Evropska unija preplavljena s priseljenci? EU mora delovati kot posrednica med Eritrejo in eritrejskimi begunci, da bi zagotovila njihovo varno vrnitev domov.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Gospod predsednik, velika večina eritrejskih državljanov, ki se zdaj nahaja v sinajski puščavi, je pobegnila pred represivnim režimom in jih je zato treba v skladu s standardi ZN obravnavati kot begunce. Zato menim, da moramo vztrajati pri tem, da Egipt izpolni svoje mednarodne obveznosti in jim zagotovi pomoč. Vendar pa je po mojem mnenju zadeva, ki je najbolj zaskrbljujoča, nečloveško ravnanje s temi begunci, ki so ujeti kot talci v puščavi, medtem ko se pričakuje plačilo odkupnine. Predvsem so ostudna poročila o posilstvih na desetine žensk, kar bi moralo mobilizirati mednarodno skupnost.

Enako je trgovina z ljudmi v Afriki dosegla zaskrbljujoče razsežnosti. V zadnjih letih so desetine migrantov ubile egiptovske varnostne službe, medtem ko so hoteli nezakonito vstopiti v Izrael. Menim, da se je treba proti trgovini z ljudmi na tem območju boriti z drugimi metodami, in prepričana sem, da je potreben dostop visokega komisarja Združenih narodov za begunce (UNHCR), da se zagotovi ključno pomoč za te ljudi.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Gospod predsednik, položaj eritrejskih beguncev je tragičen. Ko preučujemo to tragedijo, pa se moramo spomniti tudi na razlog za takšno stanje. Dejstvo je, da se v Eritreji hudo krši temeljne človekove pravice. Prihaja do obsežnega množičnega preganjanja, katerega žrtve so politični nasprotniki, kristjani in tudi tisoči navadnih ljudi. To je pravi razlog, ki se skriva za tragičnim problemom, o katerem

razpravljamo danes, in zato moramo storiti vse, da spremenimo politiko EU do eritrejskih oblasti, še toliko bolj, če se spomnimo, da je sedanjega voditelja države Evropska komisija leta 2007 toplo sprejela v Bruslju, čeprav je odgovoren za tako grozno trpljenje tako številnih ljudi, ki jih prisili v bežanje in povzroči še več tovrstnih tragedij. Zato je čas za pragmatično in odločno politiko do tega tirana.

Andris Piebalgs, član Komisije . – Gospod predsednik, Komisija se strinja s pomisleki Evropskega parlamenta. Prejeta poročila pišejo o več sto beguncih iz Eritreje, Etiopije, Sudana in Somalije, ki jih imajo domnevno kot talce na Sinaju užete trgovci z ljudmi, ki zahtevajo precejšnje plačilo za njihovo izpustitev.

Od prvega obvestila spremljamo primer, ugotavljamo dejstva, ocenjujemo razmere in sprejemamo ustrezne ukrepe. Delegacija Evropske unije v Kairu ima tesne stike z lokalnimi organizacijami civilne družbe in je povezana z regionalnim predstavništvom visokega komisarja Združenih narodov za begunce v Kairu.

Oba pozorno spremljata primer. V sodelovanju z veleposlaništvu držav članic EU smo navezali stik z egiptovskim ministrstvom za zunanje zadeve. EU je izrazila svojo zaskrbljenost in tudi trdno prepričanje, da morajo egiptovske oblasti sprejeti ustrezne ukrepe za osvoboditev teh ljudi in zagotavljanje ustrezne zaščite. Poroča se o preiskavah, ki tečejo, da bi odkrili skupino beguncev, in upamo, da bodo zadeve v naslednjih nekaj dneh jasnejše.

Ta primer ni edini razlog za zaskrbljenost. Migranti in begunci v Egiptu še vedno trpijo zaradi številnih vrzeli v zaščiti. O najresnejših incidentih se poroča na Sinaju. Številne migrante, ki hočejo prek sinajske meje priti v Izrael, se zlorablja in z njimi slabo ravna. To vprašanje smo večkrat načeli z egiptovskimi sogovorniki v okviru rednih srečanj pododbora, na katerih smo razpravljali bodisi o migracijskih vprašanjih ali političnih zadevah, vključno s človekovimi pravicami.

Zadnja priložnost za to vprašanje je bila na srečanju Pridružitvenega odbora EU-Egipt 14. decembra v Kairu. EU je nenehno pozivala egiptovske oblasti, naj izboljšajo kakovost pomoči in zaščite, zagotovljenih prosilcem za azil in beguncem, in je pri tem ponudila finančno in tehnično pomoč. EU je egiptovske oblasti pozvala tudi, naj zagotovijo spoštovanje načela nevračanja za vse migrante, ki potrebujejo mednarodno zaščito, vključno z Eritrejci.

EU je zahtevala, da se UNHCR odobri izvajanje njegovega mandata na celotnem egiptovskem ozemlju, vključno z regijo Sinaj. Bilo je nekaj pozitivnih dosežkov, ki jih je treba izpostaviti. Spomladi letos je Egipt sprejel novo zakonodajo, ki je kriminalizirala trgovino z ljudmi in tudi zaščitila njene žrtve.

Še en dobrodošel dosežek je bilo sprejetje zakona o transplantacijah, ki kriminalizira trgovino z organi. Upamo, da bo egiptovska uprava zdaj sprejela učinkovite ukrepe za zagotavljanje učinkovitega izvajanja tega pravnega okvira, na tem področju pa smo ponudili tudi svoje sodelovanje.

Še naprej bomo podpirali delo UNHCR in organizacij civilne družbe in tudi ustrezno pravno zaščito za migrante in begunce, ki živijo v državi. Prav tako bomo še naprej pozorno spremljali primer beguncev, ujetih kot talci na Sinaju, in bomo v zvezi s tem ohranjali stike z egiptovskimi oblastmi.

Resnično upam, da bo ta primer kmalu rešen, in obžalujem dosedanje izgubo osmih življenj.

Rui Tavares (GUE/NGL). – Gospod predsednik, komisar je prebral svoj dobro pripravljeni odgovor, kot da na Komisijo nihče ne bi naslovil določenih pripomb.

Predsednik. – Prosili ste za besedo o poslovniku. Govoriti morate o tem in ne o nečem drugem.

Rui Tavares (GUE/NGL). – Gospod predsednik, seveda gre za pravilnost postopka. Komisijo smo izrecno prosili, naj pove, ali namerava v Egipt poslati delegacijo, da bi ta preučila razmere na kraju samem. Komisija bi lahko vsaj zahtevala dokončanje ponovne naselitve. Soodločanje vam bo dalo pristojnosti...

(Predsednik je prekinil govornika)

Predsednik. – Žal ne gre za pravilnost postopka. Seveda lahko to vprašanje predložite Komisiji, ki se lahko odloči, ali vam bo odgovorila ali ne. Drugače pa ta zadeva ne sodi v okvir poslovnika.

S tem se je razprava zaključila.

Glasovanje bo potekalo na koncu razprave.

11. Sprejetje zapisnika predhodne seje: gl. zapisnik

12. Čas glasovanja

Predsednik. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za izide in druge podrobnosti glasovanja: gl. zapisnik)

12.1. Malezija: kaznovanje s šibanjem (B7-0708/2010)

– *Pred glasovanjem:*

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Gospod predsednik, preden nadaljujemo z glasovanjem, bi v imenu svoje skupine predlagal, da pri glasovanju o položaju eritrejskih beguncev ne glasujemo poimensko o skupni resoluciji in predlagam poimensko glasovanje o resoluciji, ki jo je predložila skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov).

Predsednik. – Slišali ste zahtevo kolega poslanca. Če ni nasprotovanj, bomo nadaljevali kot je bilo napovedano. Vidim, da se predlogu ne nasprotuje.

12.2. Uganda: zakon "Bahati" in diskriminacija LGBT populacije (B7-0709/2010)

12.3. Eritrejski begunci, ujeti kot talci na Sinaju (B7-0712/2010)

– *Pred glasovanjem o odstavku 7:*

Carlo Casini (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, sprememba je namenjena temu, da bi bilo naše obsojanje ukrepov Egipta ostrejše. Ne gre samo za priznanje, da je Egipt končno nekaj storil, ampak za zahtevo, naj hitro in nemudoma posreduje, da bi osvobodil talce, obenem pa državo poziva, naj nikoli ne uporabi

smrtonosne sile za odvrčanje ljudi, ki prečkajo Sinaj. Tudi Urad visokega komisarja Združenih narodov za begunce se poziva, naj nemudoma naveže stike z osebami, ki so trenutno talci.

„poziva egiptovske oblasti, naj storijo vse potrebno, da bi zagotovile izpustitev eritrejskih talcev, naj ne uporabljajo smrtonosne sile proti ilegalnim migrantom, ki prečkajo meje države, naj zaščitijo njihovo dostojanstvo ter njihovo telesno in duševno celovitost ter naj zagotovijo, da lahko pridržani priseljenci pridejo v stik z UNHCR, ter naj omogočijo dostop UNHCR do vseh prosilcev za azil in beguncev, ki so v državnem priporu“.

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

– Po odstavku 7:

David-Maria Sassoli, avtor. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, resoluciji bi rad dodal odstavek, za katerega menimo, da je pomemben in ne bo preveč vplival na njeno strukturo. Gre za odstavek 9 skupne resolucije.

Naj ga preberem: „poziva države članice, naj se na humanitarno krizo odzovejo s prostovoljno namestitvijo vseh prosilcev za azil, ki so vpleteni v to krizo, v EU; poziva Evropsko komisijo, naj usklajuje te operacije in uporabi sredstva, ki so na voljo v evropskem skladu za begunce“.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Gospod predsednik, vlagatelja spremembe bi prosil, naj pojasni zadevo.

Glede na prebrano besedilo zahtevano posredovanje zadeva vse tiste, ki zaprosijo za pravico do azila. Raje bi rekel „tisti, ki imajo pravico do azila“, saj je besedilo „tisti, ki zaprosi“ prenevarno, saj obstaja tveganje, da lahko vsak zaprosi za pravico do azila.

Obratno bo z uskladitvijo te spremembe s posredovanjem urada visokega komisarja Združenih narodov za begunce slednji tisti, ki bo to ocenil.

V vsakem primeru bi vlagatelja prosil, naj spremembo spremeni z besedami „tisti, ki imajo pravico do azila“.

Predsednik. – Zavedam se, da na splošno zadostuje deset odstotkov. Vendar v tem primeru ne bi bilo dovolj. Vsekakor sem vprašal vnaprej in ste imeli dovolj časa. Zdaj bomo glasovali o tej spremembi.

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

13. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

14. Stališča Sveta v prvi obravnavi: gl. zapisnik

15. Sklepi o nekaterih dokumentih: glej zapisnik

16. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

17. Pisne izjave, zabeležene v registru (člen 123 poslovnika): gl. zapisnik

18. Posredovanje besedil, sprejetih na tej seji: gl. zapisnik

19. Časovni raspored prihodnjih sej: glej zapisnik

20. Prekinitev zasedanja

Predsednik. – Razglašam, da je zasedanje Evropskega parlamenta prekinjeno. Glede na vremenske razmere bi kolegom poslancem zaželel varno pot domov. Vsem želim vesel božič in dober začetek leta 2011, ki bo upam, uspešno.

(Seja se je zaključila ob 16:35)

PRILOGA (Pisni odgovori)

VPRAŠANJA SVETU (Sedanje predsedstvo Sveta Evropske unije je v celoti odgovorno za te odgovore)

Vprašanje št. 1 predložil Bernd Posselt (H-0568/10)

Zadeva: Večjezičnost v mejnih regijah

Kako Svet ocenjuje uspešnost programov EU za spodbujanje kulture v mejnih regijah, zlasti kar zadeva podporo večjezičnosti ter spodbujanje jezikov sosednjih držav v vrtcih in šolah?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

(FR) Medtem ko glavno odgovornost za vsebino poučevanja – in zato za izbiro jezikov, ki se poučujejo in raven, na kateri se poučujejo – nosijo izključno države članice, pa je treba poudariti, da je Svet vedno podpiral pobude in ukrepe, usmerjene v spodbujanje učenja jezikov in jezikovne raznolikosti. Te pobude in ukrepi vključujejo medpredmetni podprogram programa vseživljenjskega učenja, ki je bil ustanovljen s sklepom št. 1720/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾; priporočilo iz leta 2006 o ključnih kompetencah za vseživljenjsko učenje ⁽⁶⁾, od katerih še posebno izstopa sporazumevanje v tujih jezikih; sklepi o večjezičnosti, ki jih je Svet sprejel maja 2008 ⁽⁷⁾; in resolucijo Sveta z dne 21. novembra 2008 o evropski strategiji za večjezičnost ⁽⁸⁾.

Poleg tega pa pozornost spoštovanega poslanca usmerjamo na dejstvo, da mora po členu 15(5) prej omenjenega programa vseživljenjskega učenja Komisija Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij do 31. marca 2011 predložiti vmesno ocenjevalno poročilo o kakovostnih in količinskih vidikih izvajanja programa, vključno z analizo doseženih rezultatov.

*

* *

Vprašanje št. 2 predložil Georgios Papanikolaou (H-0571/10)

Zadeva: Prispevek kulture k bruto domačemu proizvodu

Belgijsko predsedstvo v svojem programu izrecno poudarja pomen, ki ga pripisuje morebitnemu ovrednotenju kulturne industrije in njenemu prispevku k bruto domačemu proizvodu držav članic. V njem tako navaja, da bo Svet med tem polletnim predsedovanjem posebno pozornost namenil politikam, ki bodo izvajale in podpirale pobude kulturne industrije, zlasti malih in srednjih podjetij.

(5) ULL 327, 24.11.2006, str. 45.

(6) ULL 394, 30.12.2006, str. 10.

(7) UL C 140, 6.6.2008, str. 14.

(8) UL C 320, 16.12.2008, str. 1.

Ker je treba zaradi finančne krize ovrednotiti inovativne sektorje rasti, ki so sorazmerno malo izkoriščeni, pozivamo Svet, naj odgovori na naslednja vprašanja:

Ali meni, da je bil med belgijskim predsedovanjem dosežen zadovoljiv napredek pri pomoči in podpori kulturni industriji ter malim in srednjim podjetjem, ki delujejo v tem sektorju?

Ali ima na voljo podrobne podatke o prispevku tega sektorja k bruto domačemu proizvodu držav članic? V katerih državah članicah je ta prispevek visok?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

(FR) V svojem polletnem programu je belgijsko predsedstvo navedlo svojo namero, da v okviru strategije Evropa 2020 poudari potencial kulturnih in ustvarjalnih industrij ter njihovega prispevka k bruto domačemu proizvodu (BDP), rasti in zaposlovanju v Evropi. 18. novembra je Svet sprejel svoj delovni načrt za kulturo, ki določa prednostne naloge na tem področju v naslednjih štirih letih, od katerih predstavljajo kulturne in ustvarjalne industrije glavne prednostne naloge. Poleg tega se je oktobra predsedstvo neuradno sestalo z ministri za kulturo v zvezi s kulturnimi in ustvarjalnimi industrijami. Na tem srečanju so ministri poudarili, da bi morale strategije in ukrepi, razviti za te industrije na ravni EU, upoštevati mala in srednje velika podjetja (MPS), saj predstavljajo večino podjetij v sektorju. 26. novembra je Svet sprejel sklepe o vodilni pobudi strategije Evropa 2020: Unija inovacij. Sklepi priznavajo, da kulturni in ustvarjalni sektorji predstavljajo pomemben izvir tehnoloških in netehnoloških inovacij, in da je treba ta potencial v celoti izkoristiti.

Čeprav Svet ni pripravil svoje statistike o zadevi, pa glede na zeleno knjigo o „Izkoriščanju potenciala kulturnih in ustvarjalnih industrij“⁽⁹⁾ zadnje študije o kulturnih in ustvarjalnih industrijah potrjujejo, da te industrije zaposlujejo približno 5 milijonov ljudi po EU in da po ocenah prispevajo 2,6 % k BDP EU. Poleg njihovega neposrednega prispevka k BDP pa so kulturne in ustvarjalne industrije gonilne sile tudi v mnogih drugih gospodarskih sektorjih. Eurostat zdaj pre projekta „ESSnet-kultura“ pripravlja podrobnejšo in bolj usklajeno statistiko z namenom, da bi natančneje ocenil gospodarski pomen kulturnih in ustvarjalnih industrij. Rezultati projekta „ESSnet-kultura“ bi naj bili objavljeni konec leta 2011.

*
* *

Vprašanje št. 3 predložil Seán Kelly (H-0576/10)

Zadeva: Izid konference v Cancunu

Ali lahko Svet izrazi mnenje o izidu pogajanj o podnebnih spremembah v Cancunu? Kakšne ukrepe je Svet predvidel za naslednjih 12 mesecev glede na izide te konference?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

⁽⁹⁾ Glej dok. 9073/10

(FR) Po tri leta trajajočih pogajanjih o akcijskem načrtu z Balijske konference o podnebnih spremembah v Cancunu predstavljala pomemben korak v smeri k novemu mednarodnemu sporazumu o podnebnju.

Dejansko pa nam je na konferenci v Cancunu uspelo sprejeti odločitve, ki, prvič, omogočajo neposredno ukrepanje na kraju samem in, drugič, polagajo temelje za mednarodni sporazum po letu 2012, ki trdno temelji na cilju ohranjanja naraščanja globalne temperature pod 2 °C v primerjavi s predindustrijskimi ravnmi.

Kar zadeva neposredno ukrepanje, se lahko omeni prilagajanje na podnebne spremembe, tehnologijo, boj proti krčenju gozdov in financiranje.

V Cancunu je bil sprejet okvir za prilagajanje in ustanovljen Odbor za prilagajanje za krepitev doslednih ukrepov na področju prilagajanja podnebnim spremembam, katerega cilje je blažiti učinke sprememb, ki so že nastopile. Novo telo bi naj pomagalo pri podpori tistih držav, ki so najbolj ranljive zaradi učinkov podnebnih sprememb.

Vzpostavljen je bil novi tehnološki instrument s ciljem, da bi podprl ukrepe za blažitev (zmanjšanje emisij tologrednih plinov) in prilagajanje podnebnim spremembam. Da bi pospešili izvajanje ukrepov na tem področju, sta bili ustanovljeni dve novi telesi: tehnološki izvršilni odbor ter center in omrežje za podnebne tehnologije. Ti novi telesi naj bi nadaljevali s spodbujanjem uvajanja, razširjanja in prenosa raziskav in tehnologij na učinkovitejši način.

Poleg tega je bil uveden sistem za boj proti krčenju gozdov. Finančne spodbujevalne ukrepe je treba razviti na podlagi nacionalnih strategij ali akcijskih načrtov držav v razvoju.

In za konec, vzpostavljen je bil zeleni podnebni sklad, da bi pomagal izpolniti cilje zagotavljanja 100 milijard USD, obljubljenih državam v razvoju do leta 2020.

Vendar pa je Cancun le začetek. Besedila iz Cancuna polagajo temelje za prihodnji mednarodni sporazum po letu 2012. Krepijo sistem preglednosti za razvite države in vzpostavljajo načela takšnega sistema za države v razvoju. Obsežna razprava, ki se bo nadaljevala v naslednjem letu, zadeva pravno obliko: zastavlja se vprašanje, ali bo mogoče prepričati vse razvite države, ki so podpisnice Kjotskega protokola, da bodo soglašale z drugim obdobjem obveznosti, in ali bodo Združene države in velike države v vzponu soglašale z novim pravnim instrumentom po konvenciji.

Skozi naslednje leto bo Svet začel z nalogo izvajanja rezultatov in se bo osredotočil na spreminjanje tega procesa v zavezujoč mednarodni okvir, o katerem bi se lahko pogodili v Durbanu v Južni Afriki. Predvsem pa bo nujno zagotoviti, da bodo prizadevanja, ki so jih dosegle številne partnerice, dejansko skladne s ciljem 2 °C.

Evropski parlament bo redno obveščen o napredku pogajanj.

*

* *

Vprašanje št. 4 predložil Jim Higgins (H-0578/10)

Zadeva: Destigmatizacija demence v Evropi

Na Irskem živi 38.000 ljudi z demenco in ta številka naj bi se v skladu s staranjem prebivalstva do leta 2026 podvojila. Več kot 50.000 negovalcev za bolnike z demenco in

približno 100.000 oseb je neposredno prizadetih zaradi demence, pri čemer so vsi prisiljeni gledati svoje drage, ki trpijo zaradi socialne izključenosti in diskriminacije.

Na kakšen način namerava Svet ukrepati za dvigovanje osveščenosti glede demence in delovati na poti do njene destigmatizacije?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

(FR) 3. junija 2003 je Svet sprejel sklepe o boju proti stigmatizaciji in diskriminaciji na področju duševnega zdravja. V teh sklepih je Svet države članice pozval, da posvetijo posebno pozornost vplivu stigmatizacije in težav, povezanih z diskriminacijo zaradi duševnih bolezni v vseh starostnih skupinah, in da zagotovijo, da se te težave priznajo, pa tudi da sprejmejo ukrepe za boj proti stigmatizaciji in za spodbujanje socialne vključenosti v dejavnem partnerstvu in dialogu z vsemi zainteresiranimi stranmi. Prav tako je pozval Komisijo, da posveti posebno pozornost dejavnemu sodelovanju v vseh pomembnih politikah in ukrepih Skupnosti, zlasti pa v dejavnostih, povezanih z zaposlovanjem, nediskriminacijo, socialnim varstvom, izobraževanjem in zdravjem, da bi zmanjšali stigmatizacijo in diskriminacijo v povezavi z duševnimi boleznimi.

Ker je najpogostejša oblika demence v Evropski Uniji Alzheimerjeva bolezen (70 % primerov), je 26. septembra 2008 Svet sprejel sklepe o skupni zavezi držav članic za boj proti nevrodegenerativnim boleznim, zlasti Alzheimerjevi bolezni.

Konferenca EU na visoki ravni z naslovom „Skupaj za duševno zdravje in dobro počutje“ je potekala 13. junija 2008 v Bruslju. Na tej konferenci se začel izvajati evropski pakt za duševno zdravje in dobro počutje. Rezultat tega je bila vzpostavitev okvira EU za sodelovanje na področju duševnega zdravja, v kontekstu katerega se sprejemajo ukrepi na petih prednostnih področjih. Dve tematski konferenci o teh področjih sta potekali leta 2010 – „Spodbujanje duševnega zdravja in dobrega počutja starejših“ (Madrid, 29.–29. junij 2010) in „Boj proti stigmatizaciji in spodbujanje socialne vključenosti“ (Lizbona, 8.–9. november 2010) –, na katerih so Komisija in države članice delovale kot sopodpornice.

Pred kratkim je belgijsko predsedstvo v povezavi s prednostnim področjem duševnega zdravja starejših priredilo konferenco na visoki ravni o demenci, ki je potekala 25.–26. novembra 2010 v Bruslju. Bila je nadaljevanje konference o boju proti Alzheimerjevi in drugim sorodnim boleznim, ki jo je priredilo francosko predsedstvo, bila pa je tudi v skladu s sporočilom Evropske komisije iz leta 2009 o evropski pobudi o Alzheimerjevi bolezni in drugih demencah ⁽¹⁰⁾.

*
* *

⁽¹⁰⁾ Dok. 12392/09.

Vprašanje št. 5 predložil Georgios Koumoutsakos (H-0580/10)**Zadeva: Kako privabiti, obdržati in izuriti pomorščake**

Znano je, da evropsko pomorstvo znatno prispeva k oživitvi evropskega gospodarstva. Vendar pa trenutno konkurenčnost Evropske unije na tem področju predstavlja številne izzive. Eden izmed njih – mogoče največji – je sposobnost pritegnitve zadostne kvalificirane delovne sile v poklic pomorščaka. Za zagotavljanje visoke ravni znanja in izkušenj, potrebujemo skladno politiko, ki spodbuja mlade, da izberejo ta poklic in v njem ostanejo. Kakovost poklica ni zgolj eden izmed ciljev, je tudi predpogoj za konkurenčnost evropskega pomorskega sektorja. Vedno večje pomanjkanje pomorščakov v Evropi in zmanjševanje pomorskega znanja predstavljata resno grožnjo za pomorski sektor in poklic pomorščaka. Ali lahko, glede na zgoraj povedano, Svet odgovori na naslednje vprašanje:

Ali je predsedstvo preučilo načine za privabljanje, obdržanje, usposabljanje in izboljšanje kakovosti življenja pomorščakov? Ali meni, da bo moralo to vprašanje bolj poglobljeno obravnavati, tako da ga bo vključilo v svoj delovni program?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

(FR) Na področju, ki je omenjeno v vprašanju spoštovanega poslanca, Svet ne more pripravljati zakonodaje brez predloga Komisije. Svet bo preučil kakršne koli morebitne predloge Komisije na tem področju.

*
* *

Vprašanje št. 6 predložila Viliya Blinkevičiūtė (H-0583/10)**Zadeva: Knjige, ki bi bile na voljo v formatu za slabovidne in disleksike**

V Evropi je na milijone državljanov, ki imajo težave z branjem. To so slepi in osebe, ki trpijo zaradi disleksije, ki niso sposobne normalnega branja. Te osebe bi morale imeti na voljo knjige v dostopnih formatih: zvočni zapis, braille ali široki tisk. Na žalost pa knjige v teh formatih le redko zanimajo založnike, saj je samo 5 % izdaj na svetu v formatih, dostopnih slabovidnim osebam.

Ali Svet meni, da bi bilo treba za spremembo teh razmer spremeniti mednarodno zakonodajo o avtorskih pravicah, da se ob upoštevanju zakonodaje omogoči delitev zbirk knjig po vsej Evropski uniji in izven njenih meja? To bi omogočilo osebam, ki imajo težave pri branju, a poznajo en jezik Unije, da bodo prebrale več knjig, tako v Evropski uniji kot izven nje. Kaj meni Svet o ločenem zakonodajnem predlogu o razpoložljivosti knjig v formatu, primernem za slabovidne in disleksike, ki bi imel obvezujoč značaj in bi spodbudil države članice Evropske unije in tretje države k izmenjavi knjig, objavljenih v formatih, ki so dostopni invalidnim osebam?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

(FR) Kar zadeva bolj splošno vprašanje enakega obravnavanja invalidov je Svet junija 2010 sprejel resolucijo o novem Evropskem okviru na področju invalidnosti ⁽¹¹⁾, v katerem je med drugim sklenil, da je dostop do zaposlitve, blaga in storitev, do izobraževanja in do družbenega ter javnega življenja poleg drugih področij predpogoj za popolno vključitev in sodelovanje invalidov v družbi ⁽¹²⁾. V zvezi s tem Svet zdaj preučuje predlog za direktivo Sveta, ki ga je predložila Komisija, o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na vero ali prepričanje, invalidnost, starost ali spolno usmerjenost, katere cilj je zagotovitev enakega obravnavanja na drugih področjih, kot je zaposlovanje, vključno z dostopom do blaga in storitev.

Natančneje, v zvezi z vprašanjem dostopnosti del slabovidnim osebam pa je treba poudariti, da je Svet 14. septembra 2010 podpisal „Memorandum o soglasju Dialoga zainteresiranih strain EU o dostopu do del za ljudi s težavami pri branju“. Svet bo vsekakor preučil kakršne koli morebitne predloge Komisije na tem področju.

Na mednarodni ravni so Evropska unija in države članice stalnemu odboru za avtorske in sorodne pravice Svetovne organizacije za intelektualno lastnino (WIPO) podale predlog za „osnutek skupnega priporočila o izboljšanjem dostopu do del, zaščiteneh z avtorskimi pravicami, za osebe s težavami pri branju“. Namen tega predloga je zagotoviti hitro in uporabno rešitev problema.

*
* *

Vprašanje št. 7 predložil Nikolaos Chountis (H-0589/10)

Zadeva: Trajni mehanizem za stabilnost in sodelovanje zasebnih bank

Svet je 28. oktobra 2010 odobril sveženj institucionalnih sprememb, ki jih je predlagala „skupina strokovnjakov“ (Task Force). Med drugim namerava sprejeti trajni mehanizem za finančno stabilnost, v katerem bo igral vlogo tudi zasebni sektor. Predsednik Evropske centralne banke in predsednik Euroskupine pa sta izrazila pomisleke glede sodelovanja zasebnih bank v trajnem mehanizmu in potrdila, da bi to povišalo stroške posojil za šibke države.

Ali bi lahko Svet pojasnil, zakaj je bilo sprejeto sodelovanje zasebnega sektorja v trajnem mehanizmu za finančno stabilnost? S kakšnim namenom? Ali to vodi k stečajnem mehanizmu, ki ga bodo nadzorovale države euroobmočja? Ali bo Svet obravnaval pomisleke g. Tricheta in g. Junckerja?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

(FR) Svet ni preučil vprašanja, ki ga je zastavil spoštovani poslanec.

Pozornost spoštovanega poslanca usmerjamo na izjavo, ki so jo v zvezi s to zadevo 28. novembra 2010 podali Euroskupina in ministri Sveta ECOFIN, in sicer da se bo finančni sveženj programa za zagotavljanje posojila Irski financiral z irskim prispevkom na podlagi

(11) UL C 316, 20.11.2010, str. 1.

(12) točka 17.

denarnih rezerv državne blagajne ter naložb nacionalnega rezervnega pokojninskega sklada. Preostanek celotnega svežnja bi se naj enakomerno porazdelil med Evropski mehanizem za finančno stabilizacijo (EFSM), Evropski instrument za finančno stabilnost (EFSF), skupaj z dvostranskimi posojili iz Združenega kraljestva, Danske, Švedske, in med Mednarodni denarni sklad.

Glede na izjavo bo Euroskupina hitro preučila potrebo po usklajevanju zapadlosti financiranja za Grčijo z zapadlostjo financiranja za Irsko.

Na svojem zasedanju 16.–17. decembra mora Evropski odločiti o smernicah za novi prihodnji mehanizem za finančno stabilizacijo in o rahli spremembi Pogodbe, da bi lahko vzpostavili ta mehanizem.

*
* *

Vprašanje št. 8 predložil Gay Mitchell (H-0592/10)

Zadeva: Povezave med EU in Rusijo

Nedavno vrhunsko srečanje v Deauvillu med Francijo, Nemčijo in Rusijo lahko odpre nov odnos med EU in Rusijo. Ali Svet načrtuje, kako bi okrepil povezave med EU in Rusijo?

Odgovor

Odgovor Sveta

15.12.2010

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

(FR) Evropska unija pripisuje velik pomen ohranjanju tesnih in plodnih odnosov z Rusijo, eno izmed stratedških partneric. Ti odnosi zajemajo širok razpon področij, kot denimo gospodarske odnose, vprašanja, povezana s pravico, svobodo in varnostjo, zunanjo varnostjo, raziskavami, izobraževanjem in kulturo. Vsa ta področja so, prvič, zajeta v načrtih za štiri skupna območja, sprejeta spomladi 2005 in, drugič, seveda v pogajanjih o novem sporazumu EU-Rusija, katerih 13. krog se je pravkar pričel. Sporazum, dosežen 24. novembra med Rusijo in EU o odprtih dvostranskih vprašanjih v zvezi s pristopom Rusije k STO, bi moral precej olajšati pogovore, ki so v teku.

Na vrhunskem srečanju v Rostovu, ki je potekalo 31. maja in 1. junija 2010, sta EU in Rusija oblikovali partnerstvo za modernizacijo, da bi dali izvajanju štirih načrtov nov politični zagon in pomagali rešiti odprta vprašanja na področju odnosov EU-Rusija. Skupna izjava, sprejeta na vrhunskem srečanju, nudi širok opis postopkov. Cilj partnerstva je vzpostavitev prožnega okvira za spodbujanje prenove, podpiranje rasti in izboljšanje konkurenčnosti, ki temelji na štirih območjih, tudi z dopolnjevanjem partnerstev za modernizacijo, ki so se razvila dvostransko med številnimi državami članicami in Rusijo, čeprav brez opuščanja tekočih pogajanj za novi sporazum EU-Rusija.

Cilj partnerstva za modernizacijo ni le spodbujanje trgovine in naložb, temveč tudi in predvsem – na podlagi zelo široke opredelitve izraza „modernizacija“ – spodbujanje demokracije in pravne države, brez katere resnična modernizacija družbe ni mogoča. Vendar pa je skupna izjava soredotočena na področja, kot so učinkovito pravosodje,

krepitev boja proti korupciji in izboljšanje dialoga s civilno družbo. Delovni načrt so razvili ruski koordinatorji ter Komisija in je bil predstavljen 7. decembra 2010 na vrhunskem srečanju EU-Rusija v Bruslju. Ta delovni načrt je prožen instrument, ki ga je treba redno posodablјati.

Drugi projekti za krepitev naših odnosov so tudi v teku, zlasti razprave, ki zadevajo dolgoročno liberalizacijo vizumskega režima med EU in Rusijo. Na zasedanju Stalnega partnerskega sveta na področju svobode, varnosti in pravice, ki je potekalo 19. novembra 2010, so se naši ministri dogovorili za pristop „skupnega ukrepanja“, ki bi lahko privedel do dogovora o morebitni odpravi vizumskega režima. Ta pristop sta na najvišji ravni potrdili obe partnerici na zadnjem vrhunskem srečanju EU-Rusija v Bruslju.

In za konec, sodelovanje na področju obladovanja krize je bilo prav tako zelo dobro v Čadu in ob somalijski obali. Naši strokovnjaki zdaj preučujejo načine, kako takšno sodelovanje formalizirati na podlagi že obstoječih dogovorov, obenem pa seveda spoštovati avtonomno odločanje EU.

Vsi ti ukrepi dopolnjujejo intenziven političen in tehničen dialog, ki poteka med EU in Rusijo, vključujoč najvišjo raven, in ki nam omogoča, da si neutrudno prizadevamo za približevanje naših stališč k celi vrsti področij, ki jih zajemajo obstoječi sporazum EU-Rusija in štiri skupna območja.

Svet je prav tako začel razpravljati o odnosih s strateškimi partnericami, zlasti v okviru ustanovitve Evropske službe za zunanje politično delovanje, in Rusija je seveda ena od glavnih držav, ki jim voditelji držav ali vlad zdaj namenјajo svojo pozornost.

*
* *

Vprašanje št. 9 predložila Eleni Theocharous (H-0596/10)

Zadeva: Turški embargo na plovila in zrakoplove iz Republike Ciper

Turčija vztraja pri uvedenem embargu na plovila in zrakoplove iz Republike Ciper, s čimer krši odločitve Evropske unije, pravila Mednarodne organizacije civilnega letalstva (ICAO) in dodatni protokol. Ali namerava predsedstvo Sveta ukrepati, da bi Turčija spremenila svoje stališče v zvezi s tem, zlasti ob upoštevanju bližajočega se decembrskega vrha? Če je odgovor pritrdilen, kako?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

(FR) Kljub nenehnim pozivom Sveta, in kot je poudarjeno zlasti v deklaraciji Evropske skupnosti in njenih držav članic z dne 21. septembra 2005 ter v sklepih Sveta, zlasti tistih iz decembra 2006 in decembra 2009, Turčija še vedno noče izpolniti svoje obveznosti za polno, nediskriminatorno izvajanje dodatnega protokola k pridružitvenemu sporazumu in še ni odpravila ovir za prost pretok blaga, vključno z omejitvami neposrednih prometnih povezav s Ciprom.

Poleg tega pa Turčija ni pokazala nobenega napredka pri urejanju svojih odnosov z Republiko Ciper. Še naprej odklanja soglasje za članstvo Cipra v določenih mednarodnih organizacijah, vključno z OECD, pa tudi za njegovo sodelovanje v okviru Wassenaarskega

sporazuma o nadzoru izvoza konvencionalnega orožja in blaga ter tehnologije z dvojno rabo.

Stališče EU o tej zadevi je jasno in se ni spremenilo: polno, nediskriminatorno izvajanje dodatnega protokola k pridružitvenem sporazumu je pogodbeno obveznost, ki jo mora Turčija izpolniti. To sporočilo je bilo jasno poslano Turčiji v sklepih Sveta o širitvi iz decembra 2010. V sklepih Sveta je jasno navedeno, da bo Svet ob odsotnosti napredka v zvezi s tem vprašanjem ohranil svoje ukrepe iz leta 2006, ki bodo še naprej vplivali na celoten napredek naših pogajanj s Turčijo. Zdaj pričakujemo takojšnji napredek.

Svet bo še naprej pozorno spremljal to vprašanje, pa tudi druge vidike, povezane z reformnimi ukrepi, ki jih bo sprejela Turčija, prav tako pa jih bo obravnaval na vseh ravneh, kot je to ustrezno, saj predstavljata izvajanje dodatnega protokola k pridružitvenem sporazumu in urejanje odnosov z Republiko Ciper pogoje, na podlagi katerih se presoja napredek Turčije v pogajanjih.

*

* *

Vprašanje št. 10 predložila Ilda Figueiredo (H-0598/10)

Zadeva: Odnosi med Evropsko unijo in Kubo

Kot je znano, so odnosi Evropske unije s Kubo oteženi zaradi „skupnega stališča“, ki ga je leta 1996 sprejel Svet.

To stališče je nedvomno edini tak primer, saj Evropska unija nima takšnega stališča o nobeni drugi državi na svetu, kar že kaže, da je takšno stališče diskriminatorno. Njegovo podaljšanje Evropski uniji zagotovo le škoduje in jo spravlja v položaj, ki koristi zgolj interesom ZDA, ki ohranjajo prav tako nedopustno gospodarsko blokado, ki jo podpira le Izrael, v zadnji resoluciji OZN pa jo zavrača 187 držav.

Kakšna razprava poteka v Svetu glede Kube za to, da bi čim prej napravili konec temu nesprejemljivemu „skupnemu stališču“?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

(FR) Od začetka belgijskega predsedstva se je „Kuba“ dvakrat znašla na agendi pogosto zastavljenih vprašanj: julija (26. julija 2010) in oktobra (25. oktobra 2010).

Oktobra so člani Sveta med kosilom izmenjali stališča o nedavnih političnih in gospodarskih razvojih na Kubi in o možnostih za politiko EU do Kube. Soglašali so, da bodo pregledali razmere in prosili visoko predstavnico, da v okviru skupnega stališča EU o Kubi razišče možnosti za nadaljnji razvoj odnosov s Kubo in da o tem čim prej poroča Svetu.

*

* *

Vprašanje št. 11 predložil Brian Crowley (H-0603/10)

Zadeva: Evropsko leto boja proti revščini in socialni izključenosti

Ali lahko Svet navede, katere konkretne cilje je Evropska unija dosegla v letu 2010 – evropskem letu boja proti revščini in socialni izključenosti?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

(FR) Cilj odprave tveganja revščine in socialne izključenosti za vsaj 20 milijonov ljudi do leta 2020 je na zasedanju junija 2010 potrdil Evropski svet kot del cilja spodbujanja socialne vključenosti strategije Evropa 2020 ⁽¹³⁾. Ta cilj bi bilo treba presojati na podlagi treh kazalnikov, ki odražajo različne razsežnosti revščine in izključenosti: stopnja tveganja revščine, stopnja materialne prikrajšanosti in delež ljudi, ki živijo v gospodinjstvih brez delovno aktivnih članov.

Strategija Evropa 2020 prav tako vsebuje sedem vodilnih pobud, vključno z evropsko platformo proti revščini za zagotavljanje socialne in ozemeljske kohezije tako, da so koristi rasti ter delovnih mest deležni vsi in da lahko ljudje, ki se spopadajo z revščino in socialno izključenostjo, živijo dostojno in dejavno sodelujejo v družbi. To platformo bo Evropska komisija predstavila konec decembra 2010.

21. oktobra 2010 je Svet v okviru izvajanja strategije Evropa 2020 sprejel sklep o smernicah za politike zaposlovanja držav članic ⁽¹⁴⁾, vključno s smernico 10, ki se še posebno specifično nanaša na spodbujanje socialne vključenosti in boj proti revščini. Glede na to, da strategija Evropa 2020 še zlasti poudarja načelo dostopa vseh do visokokakovostnih, cenovno dostopnih in trajnostnih storitev, je Svet 7. decembra 2010 sprejel sklepe o socialnih storitvah splošnega interesa ⁽¹⁵⁾.

6. decembra je Svet sprejel „Izjavo o evropskem letu boja proti revščini in socialni izključenosti: skupaj v boju proti revščini v letu 2010 in po njem“ ⁽¹⁶⁾, da bi zagotovili nadaljnje dosežke evropskega leta. Da bi poudarili pomen teh dosežkov, morajo zadevni ministri držav članic podpisati izjavo na zaključni konferenci evropskega leta, ki bo potekala 16. in 17. decembra 2010 v Bruslju.

*
* *

Vprašanje št. 12 predložil Pat the Cope Gallagher (H-0605/10)

Zadeva: Napadi na krščanske skupnosti v Iraku

Evropski parlament je 25. novembra 2010 sprejel resolucijo o Iraku (P7_TA(2010)0448); ali lahko Svet predstavi, kakšne ukrepe namerava sprejeti, da prepreči nadaljnje kršitve človekovih pravic krščanskih skupnosti v Iraku?

⁽¹³⁾ Desetletna strategija za delovna mesta in pametno, trajnostno in vključujočo rast (dok. 7110/10).

⁽¹⁴⁾ Dok. 14338/10.

⁽¹⁵⁾ Dok. 16515/10.

⁽¹⁶⁾ Dok. 16435/10.

Odgovor

Odgovor Sveta

15.12.2010

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

(FR) Svet je zelo zaskrbljen zaradi nasilja, ki divja v Iraku, zlasti nad pripadniki manjšin, in pozorno spremlja razvoj razmer v državi. Napad na skupnost v cerkvi odrešitve v Bagdadu, v katerem so bili ranjeni in ubiti številni nedolžni civilisti, je bil prava tragedija. Visoka predstavnica, baronica Ashton, je ta nesprejemljiv napad na nedolžne vernike nemudoma obsodila.

EU je zelo zaskrbljena in obsoja vse oblike nestrpnosti in nasilja nad ljudmi zaradi vere ali prepričanja, ne glede na to, kje so storjene. V številnih državah temeljne pravice pripadnikov verskih manjšin še zmeraj niso spoštovane. EU je povsem odločena, da se bo podala v boj proti diskriminaciji na podlagi vere ali prepričanja, kot potrjujejo sklepi Sveta iz novembra 2009, v katerih so se ministri EU odločili okrepiti prizadevanja EU za spodbujanje svobode veroizpovedi ali prepričanja v dvostranskih odnosih in v večstranskem okviru.

Svet je vprašanje nasilja nad verskimi manjšinami na splošno in v Iraku obravnaval predvsem med novembrskim srečanjem in sprejel sklepe o tej državi. Izrazil je globoko zaskrbljenost in odkrito obsodil nedavne napade na krščanske in muslimanske vernike v Iraku. Obsodil je vsakršno spodbujanje k nasilju in nasilna dejanja, vključno s tistimi, ki jih spodbudi versko in etničnost sovraštvo.

Ob tej priložnosti je Svet poudaril, da je stabilna in predstavniška iraška vlada, ki se je sposobna ponovno posvetiti prizadevanjem za nacionalno spravo, nujno potrebna. Pozdravil je prve korake k oblikovanju vključujoče nove vlade v Iraku. Ta nova vlada se bo morala spopasti z nenehnim nasiljem v Iraku in tudi z drugimi velikimi izzivi. Svet bo seveda tudi v prihodnje podajal svoje stališče in se veseli sodelovanja z novo iraško vlado, zlasti glede vprašanj, povezanih s človekovimi pravicami.

EU bo še naprej izpostavljala vprašanje človekovih pravic, vključno z zaščito pripadnikov manjšin, kadar koli bo priložnost za to in na vseh ravneh, ter poudarjala pomen spoštovanja vseh zavez, sprejetih na mednarodni ravni, predvsem tistih, ki jih je iraška vlada sprejela v Ženevi leta 2010 na splošnem rednem pregledu Sveta za človekove pravice.

EU se pripravlja na podpis sporazuma o partnerstvu in sodelovanju z Irakom. Svet upa, da bo nova vlada v tej državi vzpostavljena kmalu, tako da se bo lahko nadaljeval proces krepitve naših odnosov. EU še naprej zagotavlja razvojno pomoč Iraku, pri čemer omenjena pomoč vsebuje pomemben oddelek o pravni državi, Svet pa je pred kratkim misijo za krepitev pravne države EUJUST LEX, ki vključuje program usposabljanja v Iraku, podaljšal do junija 2012.

Iraška vlada je navedla, da namerava izpolniti svoje mednarodne obveznosti na področju človekovih pravic; manjšine bo zaščitila iraška ustava. Še naprej bomo konstruktivno sodelovali z Irakom, da bi podprli prizadevanja države na tem področju.

*

* *

Vprašanje št. 13 predložila Laima Liucija Andrikiene (H-0611/10)**Zadeva: Ocena vrhunškega srečanja OVSE**

Ali lahko Svet oceni zadnje vrhunsko srečanju OVSE, ki je potekalo 1. in 2. decembra 2010? Kakšni so rezultati tega vrhunškega srečanja? Ali je prišlo do napredka glede reforme OVSE? Ali je med državami članicami EU pred vrhunskim srečanjem potekalo obsežno usklajevanje?

Odgovor

Odgovor Sveta

15.12.2010

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

(FR) Na vrhunskem srečanju OVSE, ki je potekalo 1. in 2. decembra 2010 v Astani, so člani organizacije sprejeli spominsko deklaracijo. Ta deklaracija vsebuje popolno in nedvoumno ponovno potrditev vseh načel, norm in zavez, ki so jih dale sodelujoče države OVSE v okviru te organizacije, ki se je začela s Helsinško sklepno listino. Poleg tega spominska deklaracija vsebuje zaveze sodelujočih držav, da bodo spodbujale OVSE in sodelovale pri kreptvi njegove učinkovitosti in uspešnosti.

Treba je omeniti, da na vrhunskem srečanju v Astani ni bilo mogoče sprejeti akcijskega načrta za OVSE; slednje je bilo in še vedno ostaja prednostna naloga Evropske unije. Vendar pa spominska deklaracija zahvaljujoč prizadevanjem EU prihodnji predsedujoči OVSE (Litva) poverja nalogo, da pripravi proces spremljanja z namenom, razviti izdelan akcijski načrt za organizacijo, s podporo vseh njenih teles in sodelujočih držav.

In za konec, usklajevanje EU tik pred in na vrhunskem srečanju je bilo izvrstno. Zato je lahko EU igrala osrednjo in konstruktivno vlogo. Predsednik Evropskega sveta, gospod Van Rompuy, je prav tako govoril v imenu EU, pri čemer je poudaril njeno vizijo prihodnosti OVSE in ponovno potrdil njeno podporo organizaciji.

*

* *

Vprašanje št. 14 predložila Mairead McGuinness (H-0613/10)**Zadeva: Krepitev središča EU**

Ali je Svet zaskrbljen zaradi možnosti krepitve središča EU, kar bi pomenilo peščico močnih držav članic v središču ter šibkejše države članice na obrobju, kar bi lahko vodilo v razočaranje nad projektom EU, ki bi škodovalo vsem državam članicam?

Ali je to škodljivo tako s političnega kot z gospodarskega stališča in kateri ukrepi bodo sprejeti za razrešitev takega stanja?

Odgovor

Odgovor Sveta

15.12.2010

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu decembra 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

(FR) Svet še ni razpravljal o tem vprašanju in zato spoštovani poslanki ne more podati odgovora.

*
* *

VPRAŠANJA KOMISIJI

Vprašanje št. 20 predložila Marian Harkin (H-0574/10)

Zadeva: Evropsko leto prostovoljstva 2011

Glede na to, da je evropsko leto prostovoljstva 2011 oddaljeno le nekaj tednov, želim zastaviti Komisiji naslednje vprašanje:

Kakšne načrte ima za nadaljnje spodbujanje prostovoljstva kot izraza evropskega dejavnega državljanstva?

Ali bo zagotovila trajno zapuščino evropskega leta prostovoljstva 2011, tako da bo podprla obsežen dokument EU o politiki na tem področju, kakršen je bela knjiga o prostovoljstvu?

Odgovor

(EN) Evropsko leto prostovoljstva bo na ravni Evropske unije, nacionalni in regionalni ravni predstavljeno s polno vključenostjo organizacij civilne družbe. Dejavnosti segajo vse od konferenc, razprav, izmenjave dobrih praks, turneje evropskega leta prostovoljstva za predstavitev prostovoljstva v vseh državah članicah do medijskih dogodkov po vsej EU.

Prostovoljstvo dragoceno prispeva k evropskemu povezovanju. 2011 bo leto za spodbujanje osveščenosti s štirimi glavnimi cilji:

Prvi je zmanjšanje ovir za prostovoljstvo, za kar bodo v mnogih primerih potrebni zakonodajni in upravni ukrepi na nacionalni ravni. Evropsko leto bo za uresničitev tega zagotovilo podlago za razvoj politike, in sicer z začetkom dialoga v državah članicah in med državami članicami in prostovoljskimi organizacijami.

Drugi cilj je okrepitev pristojnosti prostovoljskih organizacij in izboljšanje kakovosti prostovoljnega dela, npr. z izmenjavo najboljših praks. Komisija je z nedavnim razpisom za zbiranje predlogov⁽¹⁷⁾ za paradne projekte naredila oprijemljiv korak v smer obravnave tega cilja.

Tretji cilj je nagrajevanje in priznavanje prostovoljnih dejavnosti. „Priznavanje“ vsebuje dva vidika: prvi se nanaša na prispevek prostovoljskega sektorja h gospodarstvu in družbi, tj. izboljšanje razpoložljivosti mednarodno primerljive statistike v prostovoljstvu. Drugi vidik zadeva potrjevanje oziroma priznavanje znanja in kompetenc, ki jih lahko posameznik pridobi pri prostovoljnem delu.

Četrty cilj je zagotovitev večje ozaveščenosti znotraj Evrope in na tujem glede koristi prostovoljstva in njegovega prispevka h gospodarstvu, družbi in življenju posameznikov.

⁽¹⁷⁾ http://ec.europa.eu/citizenship/news/news1092_en.htm

Komisija bi rada poslanki zagotovila, da je močno zavezana zagotavljanju pomembne, trajne in pozitivne zapuščine prostovoljstva tudi po koncu leta 2011. Komisija bo črpala iz rezultatov različnih konferenc in dogodkov med letom, ki bodo služili kot platforma za širitev in izboljšanje dosega, vsebin in kakovosti prostovoljstva. Zaenkrat še ne vemo, kakšne točno bodo politične posledice leta – več bomo izvedeli med samim letom. Vendar mora v skladu s členom 11 odločbe Sveta, s katero je bilo razglašeno leto (Odločba Sveta št. 2010/37/ES z dne 27. novembra 2009 ⁽¹⁸⁾), Komisija po koncu leta napisati poročilo za druge institucije EU (Parlament, Odbor regij, Evropski ekonomsko-socialni odbor, Svet). To poročilo bo pomagalo opredeliti možnosti za nadaljnje ukrepe na področju prostovoljstva.

*

* *

Vprašanje št. 21 predložil Michael Cashman (H-0588/10)

Zadeva: Spremljanje poročila Agencije za temeljne pravice o homofobiji in diskriminaciji na podlagi spolne usmerjenosti in identitete

Agencija za temeljne pravice je nedavno predložila poročilo o homofobiji in diskriminaciji na podlagi spolne usmerjenosti in identitete.

Poročilo izčrpno izpostavlja vprašanja v zvezi: s pravico do življenja in zaščite pred sovraštvom in nasiljem; z ogrožanjem svobode zbiranja in izražanja; z najnovjšo protidiskriminacijsko direktivo, ki jo sedaj obravnava Svet; z razvojem sodne prakse in politik EU, da bi zajeli diskriminacijo, povezano s spolno identiteto; z vzajemnim priznavanjem istospolnih zvez in z varstvom lezbijk, gejev, biseksualcev in transseksualcev, ki zaprosijo za mednarodno zaščito.

Ali bo Komisija predlagala celovit načrt o enakosti lezbijk, gejev, biseksualcev in transseksualcev, da bi izpolnila priporočila Agencije na tem področju?

Odgovor

(EN) Komisija zavrača homofobijo in transfobijo kot očitno kršitev človekovega dostojanstva.

Komisija je odločena zagotoviti, da pravo EU vedno v celoti izpolnjuje člen 21 Listine EU o temeljnih pravicah, ki izrecno prepoveduje diskriminacijo na podlagi spolne usmerjenosti. Ta določba listine je zavezujoča za države članice, ko izvajajo pravo EU.

V tem pogledu Komisija pozdravlja posodobitev poročila o „Homofobiji, transfobiji in diskriminaciji na podlagi spolne usmerjenosti in spolne identitete“, ki jo je Agencija EU za temeljne pravice predstavila 30. novembra 2010 v Odboru LIBE Evropskega parlamenta. Mnenja agencije, ki jih vsebuje to posodobljeno poročilo, Komisija pozorno preučuje.

*

* *

⁽¹⁸⁾ ULL 17, 22.1.2010

Vprašanje št. 22 predložil Alexander Mirsky (H-0594/10)**Zadeva: Nepravično obravnavanje predstavnikov narodnostnih manjšin v Latviji**

11. marca 2004 je Evropski parlament sprejel resolucijo o pristopu 10 držav k Evropski uniji, med njimi Latvije in Estonije (P5_TA(2004)0180, A5-0111/2004). V tej resoluciji je jasno navedeno, da mora Latvija starejšim osebam olajšati postopek naturalizacije, državljanom, ki imajo že dolgo časa bivališče v državi pa dati volilno pravico in omogočiti, da se kandidirajo na občinskih volitvah.

Poudarjam, da je Estonija ravnala v skladu s to resolucijo, Latvija pa jo je popolnoma ignorirala. Danes je v Latviji 335 000 nedržavljanov, torej 15 % njenega prebivalstva, med katerimi je večina rojena v tej državi in v njej prebiva celo življenje, ki so prikrajšani za svoje temeljne pravice: nedržavljanji Latvije nimajo pravice glasovanja, prav tako ne morejo kandidirati na občinskih volitvah. Kako je lahko dejstvo, da 15 % prebivalstva nima volilne pravice, skladno s pravom Evropske unije? Kako je Komisija pripravljena pomagati Latviji, da bi spremenila v celoti nepravičen odnos do svojega prebivalstva?

Odgovor

(EN) Komisija se zaveda, da predstavljajo razmere rusko govoreče manjšine v Latviji občutljivo vprašanje. Vzbuja mnogo pomislekov, ki so bili izraženi tudi v številnih prejšnjih vprašanjih Parlamenta. V odgovorih so bila poudarjena prizadevanja, ki so potekala v okviru predpristopne strategije, da bi spodbudili postopek naturalizacije in vključevanja teh ljudi, v skladu z Organizacijo za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE) in s priporočili Sveta Evrope. Komisija je sama pomembno prispevala s pomočjo Latviji pri njenih prizadevanjih za spodbujanje vključevanja.

Obenem pa je treba ustrezno upoštevati dejstvo, da pogoje za pridobitev ali izgubo državljanstva držav članic ureja izključno nacionalno pravo posameznih držav članic. Posledično lahko vsaka država članica sama določi pogoje za pridobitev njenega državljanstva. Po pravu EU Komisija ni pristojna za posredovanje v teh zadevah.

Kar zadeva volilne pravice, pravo EU državljanom EU zagotavlja pravico do udeležbe na lokalnih volitvah in volitvah v Evropski parlament v državi članici gostiteljici, v kateri že prebivajo brez državljanstva ⁽¹⁹⁾. Drugi vidiki, povezani z organizacijo volitev v državah članicah, spadajo v pristojnost držav članic, vključno z volilno pravico državljanov, ki prebivajo na svojem ozemlju in niso državljani EU.

*

* *

Vprašanje št. 23 predložil Brian Crowley (H-0604/10)**Zadeva: Akcijski načrt EU za boj proti drogam 2009-2012**

Ali lahko Komisija pripravi izjavo, v kateri bo opisala doseženi napredek in preostale izzive pri uresničevanju akcijskega načrta EU za boj proti drogam 2009–2012?

(19) Direktiva Sveta 94/80/ES z dne 19. decembra 1994 o določitvi podrobne ureditve za uresničevanje volilne pravice in pravice do kandidiranja na lokalnih volitvah državljanov Unije, ki prebivajo v državi članici, v kateri nimajo državljanstva, UL L 368, 31.12.1994 oziroma Direktiva Sveta 93/109/ES z dne 6. decembra 1993 o podrobni ureditvi uresničevanja aktivne in pasivne volilne pravice na volitvah v Evropski parlament za državljane Unije, ki prebivajo v državi članici, niso pa njeni državljani, UL L 329, 30.12.1993

Odgovor

(EN) Spoštovani poslanec prosi za opis doseženega napredka v zvezi z izvajanjem akcijskega načrta EU za boj proti drogam 2009–2012 ⁽²⁰⁾, pa tudi preostalih izzivov, ki so pred nami.

Komisija je odgovorna za spremljanje izvajanja akcijskega načrta EU za boj proti drogam. 5. novembra 2010 je objavila prvo oceno izvajanja akcijskega načrta EU za boj proti drogam (2009–2012). Ta ocena ⁽²¹⁾ je bila poslana Parlamentu in Svetu.

Ocena kaže, da je bil dosežen napredek na področju večine ukrepov v okviru akcijskega načrta EU za boj proti drogam. Pomembni dosežki vključujejo:

- upad števila novih primerov okužbe z HIV med uživalci drog;
- okrepljeno sodelovanje v boju proti trgovini s prepovedanimi drogami; in
- bolj strateški pristop k raziskavam, ki so povezane z drogami.

Kljub temu pa je številne izzive še treba obravnavati, denimo:

- porast števila smrtnih primerov zaradi prevelikega odmerka kokaina;
- nenaden pojav novih psihoaktivnih snovi, ki se tržijo kot dovoljene alternativne droge prepovedanim drogam („zakonita omama“) in lahko sprožijo zdravstvena in socialna tveganja;
- povečana hkratna uporaba dovoljenih in prepovedanih drog (hkratna uporaba več vrst drog);
- hitro spreminjanje poti trgovine s prepovedanimi drogami, saj se skupine organiziranega kriminala skušajo izogniti oviram, ki so jih postavile države članice EU, da bi prekinile njihovo trgovino; in
- potreba po posvečanju večje pozornosti politikam za zmanjševanje povpraševanja po drogah v tretjih državah z ozirom na zunanjo pomoč.

Naslednje leto bo Komisija začela z obširno neodvisno presojo strategije EU na področju drog 2005–2012 in svoji dveh akcijskih načrtov, ki jih izvaja. To bo najbolj celovita presoja politike EU na področju drog doslej, ki bo povzemala stanje osemletnega obdobja politike na področju drog v EU.

*
* *

Vprašanje št. 27 predložil Justas Vincas Paleckis (H-0584/10)

Zadeva: Odnosi med Evropsko unijo in Belorusijo

Trenutna kampanja za predsedniške volitve v Belorusiji je nekoliko bolj pregledna in demokratična kot prejšnja, čeprav je še daleč od izpolnjevanja evropskih meril. Evropska unija je državnim organom obljubila približno 3 milijarde evrov v obliki posojil in pomoči, če bodo volitve potekale na demokratičen način. Gospodarstvo Belorusije se bo lahko kratkoročno soočilo z velikimi težavami. Za spoprijemanje z izzivi, ki jih predstavlja gospodarska kriza, so se različne države članice Evropske unije, med njimi Litva, odločile,

⁽²⁰⁾ UL 2008/C 326/07

⁽²¹⁾ COM(2010) 630 konč.

da skupaj z Belorusijo in Ukrajino ter ob podpori Evropske unije začnejo izvajati vrsto skupnih projektov na področju energije, prometa in kulture. Sporazumi med Belorusijo, Poljsko, Litvo in Latvijo bi morali čim prej postati veljavni, če želimo olajšati režim prestopanja meja za obmejno prebivalstvo. Na začetku prihodnjega leta bi se lahko med Evropsko unijo in Belorusijo začela pogajanja o zmanjšanju stroškov za vizume in za ponovni vstop.

Kaj meni Komisija o prispevku držav Evropske unije, zlasti sosed Belorusije, k razvoju odnosov med Evropsko unijo in Belorusijo? Kakšno obliko naj bi ta prispevek dobil po predsedniških volitvah v Belorusiji?

Odgovor

(EN) Od izpustitve političnih zapornikov leta 2008 v Belorusiji je EU razvila politiko postopnega in kritičnega sodelovanja z državo. Ta politika je dopustila nadaljevanje srečanj na visoki ravni, širitev sektorskih dialogov in sodelovanje Belorusije v Vzhodnem partnerstvu. Poleg tega EU trenutno pripravlja osnutek skupnega vmesnega načrta reform (o katerih se bo Belorusija pogajala in jih izvajala) in razpravlja o pogajalskih mandatih za sporazume o vizumskih olajšavah in ponovnem sprejemu, ki bodo utrdili stike med ljudmi.

Če prav razumemo, namerava Belorusija skupaj z ostalimi vzhodnimi partnericami in nekaterimi državami članicami predložiti spremenjene predloge za skupne projekte, ki bodo deležni podpore v okviru Vzhodnega partnerstva. Ko jih bomo prejeli, jih bomo pozorno preučili in ocenili, ali lahko imajo koristi od podpore Vzhodnega partnerstva.

Podpora Belorusiji s strani posameznih držav članic EU, vključno s sosednjimi državami, je dobrodošla, če je zagotovljena v skladu s pristopom EU v odnosih z Belorusijo, kot je soglašal Svet. Poleg tega se zaključujejo sporazumi o lokalnem obmejnem prometu med Belorusijo in tremi sosednjimi državami članicami. Komisija pozdravlja podpis tovrstnih sporazumov, ki bodo okrepili stike med ljudmi prek meja.

Komisija je z zanimanjem prisluhnila nedavnim navedenim izjavam, po katerih bi lahko Belorusija računala na več kot 3 milijarde EUR podpore v naslednjih treh letih, če bo izvedla svobodne in poštene volitve in izboljšala odnose z EU. Medtem ko Komisija ne more dati podatka, pa bi bilo nadaljnje povečanje pomoči EU v skladu s pristopom, ki ga je določil Svet za zunanje zadeve 25. oktobra 2010 v svojih sklepih o Belorusiji.

Glede volitev delimo stališče, da je bilo opaziti določen napredek v primerjavi s preteklimi volitvami. V skladu s priporočili OVSE/Urada za demokratične ustanove in človekove pravice (ODIHR) je Komisija Belorusiji prenesla zahtevo EU glede izvedbe volitev. Izvedbo bližajočih se volitev bomo pozorno opazovali. Jasen in izmerljiv napredek na področju izvedbe volitev v primerjavi s preteklimi volitvami bi pomenil nov zagon, ki bi politiko sodelovanja EU z Belorusijo popeljal naprej.

*

* *

Vprašanje št. 28 predložil Nikolaos Chountis (H-0586/10)

Zadeva: Tajna pogajanja med EU in Turčijo

Sodeč po članku, ki ga je objavil turški časnik Milliyet, naj bi med Komisijo in Turčijo potekala tajna pogajanja o odprtju turških pristanišč za ciprske ladje in odprtju letališča v Ercanu na zasedenem delu otoka za lete iz držav Evropske unije.

Ali lahko Komisija zanika oziroma potrdi vsebino tega članka? Če pogajanja dejansko potekajo, ali obstaja povezava med ločeno obveznostjo Turčije, da odpre svoja letališča in pristanišča za ciprska letala in ladje, ter med zahtevo za odprtje letališča v Ercanu za lete iz držav Evropske unije? Kaj Komisija meni o mnenju JURI_AL(2010)450882 Odbora za pravne zadeve Evropskega parlamenta, ki določa, da je celotno ozemlje otoka Ciper del evropske carinske unije in da ga torej ne more urejati skupna trgovinska politika Unije, saj bi to pomenilo, „da je de facto razmejitvena črta med obema deloma Cipra hkrati zunanja meja Unije“? Ali namerava spoštovati mnenje pristojnega odbora Evropskega parlamenta?

Vprašanje št. 29 predložil Barry Madlener (H-0595/10)

Zadeva: Skrivna pogajanja Komisije s Turčijo

Ali lahko Komisija potrdi, da vodi skrivna pogajanja s Turčijo, ker želi tako doseči, da bo lahko ta država odprla nova poglavja in nazadnje pristopila k Evropski uniji ⁽²²⁾?

Če je odgovor pritrdilen, kako lahko Komisija to razloži? Če ne, zakaj ne?

Vprašanje št. 30 predložila Eleni Theocharous (H-0597/10)

Zadeva: Obveznosti Turčije

V medijih so se pojavile informacije, po katerih naj bi se komisar Füle tajno pogajal s turškimi oblastmi. Komisar Füle teh informacij ni niti zanikal niti potrdil. Ali Komisija vztraja pri zahtevi, da mora Turčija v celoti izpolnjevati svoje obveznosti, ali bi bilo zanj sprejemljivo, če bi jih izpolnjevala le deloma? Ali bi bila za Komisijo sprejemljiva formula, po kateri bi Turčija odprla zgolj svoj zračni prostor, ne pa tudi letališč, ali pa bi odprla eno ali dve pristanišči ali letališči in ne vseh? Ali Komisija še vedno meni, da bi lahko namesto turških letališč in turškega zračnega prostora odprli nezakonito letališče Tympos?

Skupni odgovor

(EN) Komisija v celoti podpira nenehna prizadevanja za rešitev vprašanega vprašanja, ki bi na splošno prinesla koristi Cipru in EU. Poleg tega Komisija od Turčije pričakuje, da bo v celoti izvajala dodatni protokol k pridružitvenemu sporazumu.

Komisar, pristojen za širitev, je v rednem stiku z vsemi zainteresiranimi stranmi, prav tak opa pozorno spremlja razvoj v zvezi s ciprskim vprašanjem.

Dialog z vsemi zainteresiranimi stranmi poteka v okviru parametrov izjave Sveta z dne 21. septembra 2005 in njegovih skepov z dne 11. decembra 2006.

Kar zadeva drugo sporno točko, izpostavljeno v vprašanju, pa Komisija zelo upošteva mnenje Odbora za pravne zadeve, omenjeno v vprašanju. Kljub temu pa po mnenju Komisije člen 207 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) predstavlja pravo pravno podlago za tako imenovano uredbo o neposredni trgovini.

Ko je podala predlog za predpise o neposredni trgovini s severnim delom Cipra, je Komisija uporabila pravno podlago, ki ustreza vsebini ukrepov. Namen predloga Komisije je zagotovitev klasičnega režima trgovinskih koncesij in ne preklic odložitve in uporaba dela pravnega reda v severnem delu Cipra. Do razširitve pravnega reda lahko pride le po spravi in ponovni združitvi države. Iz očitnih razlogov pravni red ni izvršljiv na tistih območjih pred ponovno združitvijo.

⁽²²⁾ <http://www.euractiv.com/de/erweiterung/kommission-diskret-bei-geheimen-verhandlungen-mit-der-tuerkei-news-499535>

Komisija je zato predlagala sprejetje tega akta na podlagi člena 133 Pogodbe ES (zdaj člena 207 PDEU), ki je pomembna pravna podlaga za tovrstne trgovinske sporazume.

Zaradi dejstva, da so zadevna območja del države članice (Cipra), ta pravna podlaga ni neprimerna. Ta območja so zunaj carinskega in davčnega območja EU, kar je posledica odložitve uporabe pravnega reda na tem območju.

Predlog Komisije ni povezan s statusom „zelene črte“ na Cipru in je v nobenem primeru ne gre enačiti z zunanjo mejo EU.

Komisija stoji za svojim predlogom in šteje mnenje Odbora za pravne zadeve Evropskega parlamenta za vmesni korak v tekočem parlamentarnem postopku. Komisija se bo uradno odzvala, ko bo Parlament zavzel stališče.

*
* *

Vprašanje št. 31 predložil Takis Hadjigeorgiou (H-0591/10)

Zadeva: Uresničitev cilja o zmanjšanju števila otrok, ki prezgodaj zapustijo šolo

Ali je Komisija zaskrbljena zaradi ocene v poročilu o napredku Turčije v letu 2010, ki kaže, da je veliko število mladoletnikov (po nekaterih informacijah več kot 200 000), zlasti deklet, prisiljenih prezgodaj zapustiti šolo, ter da je raven zdravstvene varnosti deklet v šolah zaskrbljujoča?

Katere ukrepe namerava Komisija sprejeti za rešitev tega problema?

Odgovor

(EN) Komisija se zaveda pomembnosti problema, ki ga prestavlja opuščanje šolanja, zlasti v primeru deklet na vzhodu in jugovzhodu Turčije, in pozorno spremlja prizadevanja Turčije za obravnavanje tega vprašanja. Medtem ko je število tistih, ki zgodaj opustijo šolanje še vedno znatno, pa Turčija kaže pozitiven trend na tem področju.

Kot je Komisija predstavila v svojem poročilu o napredku Turčije v letu 2010, se je delež prebivalstva, starega od 18 do 24 let, ki ima najnižjo srednješolsko izobrazbo in ni vključeno v nadaljnje usposabljanje, postopno zmanjševal s 58,1 % leta 2000 na 44,6 % leta 2010. Stopnja vpisa v šolo v Turčiji se je na področju osnovnošolskega izobraževanja pomembno zvišala, kar je posledica turškega zakona o osnovnem izobraževanju iz leta 1997. Povsod v Turčiji se je stopnja neto vpisa v osnovno šolo (razredi 1–8) v šolskem letu 2009/10 zvišala na 97,47 % za fante in na 97,84 % za dekleta. Ti podatki prav tako kažejo, da je razlika med spoloma v osnovnošolskem izobraževanju na nacionalni ravni skoraj izginila. V srednješolskem izobraževanju (razredi 9–12) se je stopnja neto vpisa v šolskem letu 2009/10 zvišala na 64,95 %. Vendar pa obstajajo velika geografska nihanja: stopnje vpisa v posameznih provincah segajo od 27 % do 89 %, pri čemer vzhodne province odrežejo najslabše, saj vpis v srednjo šolo v Turčiji ni obvezen. Obstaja tudi pomembno neravnovesje med spoloma, pri čemer znašajo stopnje vpisa 67,55 % med fanti in 62,21 % med dekleti.

Komisija podpira prizadevanja Turčije za povečanje vpisa otrok v osnovno in srednjo šolo v okviru instrumenta za predpristopno pomoč (IPA). V zvezi s tem naj omenim dva projekta, ki ju je nedavno odobrila Komisija:

prvi projek se imenuje „Povečanje stopnje osnovnošolskega izobraževanja otrok Turčiji“ in skuša zmanjšati pojav opuščanja šolanja, zlasti na jugovzhodu Turčije. Celotni prispevek

EU za ta project znaša 2,88 milijonov EUR. Ta projekt naj bi se začel izvajati konec leta 2011.

Drugi projekt z naslovom „Povečanje stopnje vpisa v srednjo šolo zlasti za dekleta“. Celotni prispevek EU za ta projekt znaša 16 milijonov EUR. S povečanjem stopenj vpisa deklet v srednjo šolo pa si Komisija prizadeva tudi olajšati ženskam dostop do trga dela. Ta projekt naj bi se začel izvajati leta 2011.

*
* *

Vprašanje št. 32 predložil Pat the Cope Gallagher (H-0606/10)

Zadeva: Pristopna pogajanja med Islandijo in EU

Ali Komisija lahko poda najnovejšo oceno tekočih pristopnih pogajanj med Islandijo in Evropsko unijo?

Odgovor

(EN) Prvo poročilo Komisije o napredku Islandije je bilo Parlamentu poslano 9. novembra 2010 in istega dne je o njem razpravljala Obor za zunanje zadeve (AFET).

Dosežen je bil napredek v zvezi s političnimi merili, saj je Islandija sprejela ukrepe za obravnavanje pomanjkljivosti, opredeljenih v mnenju o imenovanju sodnikov in navzkrižju interesov. Poročilo je izvajanje sklepov posebnega preiskovalnega odbora ocenilo pozitivno. Komisija mora zdaj pozorno spremljati vpliv teh ukrepov na kraju samem.

Na področju gospodarski meril pa je slika mešana: medtem ko se je gospodarstvo stabiliziralo, pa zagotavljanje pravičnega delovanja finančnega sektorja in zmanjševanje stopnje dolgov še vedno predstavljajo izziv.

In za konec, poročilo potrjuje oceno mnenja glede glavnih izzivov v pristopnih pogajanjih: ribištva, okolja, kmetijstva in reforme finančnega sektorja.

Kar zadeva pristopna pogajanja, smo še v precej zgodnji fazi. Zdaj so službe Komisije sredi tako imenovanega „presejevalnega pregleda“ – analitičnega preučevanja pravega reda –, ki se je začel 15. novembra 2010 in se bo nadaljeval do sredine julija 2011.

Službe Komisije so začele z bolj zapletenimi poglavji, kot so finančne storitve, okolje, kmetijstvo, ribištvo (na dnevnem redu za pregled 16. in 17. decembra 2010), vzporedno z manj zapletenimi poglavji, zlasti tistimi, ki jih pokriva Evropski gospodarski prostor (EGP). Prvi vtis Komisije po približno štiri tedne trajajočih srečanjih za pregled strokovnjaki iz Islandije je, da se islandske oblasti dobro pripravljajo na pregled in so v celoti seznanjene z zadevnimi nalogami.

„Prava pogajanja“ se še niso začela – Komisija bo ravnokar ocenila stopnjo pripravljenosti Islandije in ugotovila vse morebitne pomanjkljivosti v izvajanju pravnega reda, ki jih bo morda treba obravnavati na pristopnih pogajanjih.

Glede na pridobljene informacije na srečanjih za pregled bo Komisija ocenila, na katerih področjih se pogajanja lahko nadaljujejo, in podala ustrezen predlog državam članicam. Komisija upa, da bo mogoče pristopna pogajanja začeti na nekaj političnih področjih do sredine leta 2011.

Na splošno pa je Islandija srednjeročno dobro pripravljena na prevzem obveznosti članstva, zlasti na področjih, ki jih pokrivata Evropski gospodarski proctor (EGP) in schengensko območje.

*

* *

Vprašanje št. 34 predložil Chris Davies (H-0575/10)

Zadeva: Izvajanje zakonodaje o podnebnih spremembah

Kdaj bo Komisija objavila podrobnosti o napredku, ki ga je vsaka država članica dosegla pri spoštovanju zadevne zakonodaje o podnebnih spremembah, in svojo oceno sedanjega napredka pri uresničevanju ciljev zmanjšanja emisij CO2 za leto 2020?

Odgovor

(EN) Poročilo iz leta 2010 o „Napredku pri doseganju Kjotskih ciljev“, ki ga je Komisija objavila 12. oktobra 2010 (http://ec.europa.eu/clima/policies/g-gas/reports_en.htm), kaže, da po zadnjih napovedih Komisije, ki vključujejo učinek gospodarske recesije in izvedene nacionalne politike in ukrepe iz leta 2009, obstoječe politike zmanjševanja emisij ne bi zadostovale za doseganje ciljev EU za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov leta 2020.

Poleg tega bo Komisija v okviru strategije Evropa 2020 letno poročala o napredku pri doseganju podnebnih in energetskega ciljev leta 2020 na ravni držav članic. Ta presoja bo del letnega pregleda rasti, ki bo od leta 2011 dalje objavljen vsako leto januarja.

*

* *

Vprašanje št. 35 predložil Seán Kelly (H-0577/10)

Zadeva: Državna pomoč in bančna kriza

Od septembra 2008 je Komisija odobrila 15 programov bančne dokapitalizacije, 2 programa za oslabiljena sredstva, 6 programov, ki pokrivajo likvidnost bank, in 21 sistemov jamstev. Ali je Komisija pretehtala dolgoročne posledice številnih reševanj bank, med drugim tudi, koliko davkoplačevalskega denarja je bilo za vedno zapravljenega zaradi nepremišljene bančne prakse? Katera praksa je po mnenju Komisije najboljša med vrsto programov, ki jih predlagajo vlade različnih držav članic za varstvo davkoplačevalcev pred močno izpostavljenostjo okuženi aktivni (toxic assets)?

Odgovor

(EN) Komisija bi rada omenila, da odločitev za uporabo javnih sredstev za podporo finančnih institucij izberejo države članice na podlagi svojih lastnih politik in odločitev, ki jih sprejmejo njihovi lastni vladni organi. Komisija pozorno nadzira dodeljevanje, ki se šteje za državno pomoč, na podlagi potrebe po ohranjanju pravičnosti na različnih trgih pogovod v Evropski uniji. Komisija bi rada poudarila, da je omejevanje izkrivljanja konkurence, ki ga povzročajo znatni zneski pomoči, zagotovljene finančnemu sektorju v EU, prednostna naloga Komisije.

Komisija je odobrila programe, ki jih omenja spoštovani poslanec v svojem vprašanju, na podlagi člena 107(3)(b) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Ta pravna podlaga Komisiji omogoča iskanje pomoči, združljive s PDEU, ki je zagotovljena za odpravljanje resnih motenj v gospodarstvu države članice. Ko Komisija presoja, ali bi se ukrepi pomoči

lahko izkazali za združljive na podlagi tega, pa prav tako preverja, ali je pomoč ustrezna, nujna in sorazmerna. V tem okviru lahko Komisija upošteva znesek pomoči, zagotovljene prek programa.

Komisija bi poleg tega rada izpostavila, da večina programov vsebuje pogoje, ki zagotavljajo, da je banka, ki uporablja program, predmet prestrukturiranja. V času presoje načrta za prestrukturiranje je Komisija osredotočena na merila, določena v sporočilu Komisije o ponovni vzpostavitvi uspešnega poslovanja in oceni ukrepov prestrukturiranja v finančnem sektorju v sedANJI krizi na podlagi pravil o državni pomoči (v nadaljevanju „sporočilo“). Načrt za prestrukturiranje mora zato dokazati: (1) kako banka ponovno vzpostavlja uspešno poslovanje, (2) da je dosežena zadostna delitev Bremen in (3) da je izkrivljanje konkurence, ki jo je povzročila pomoč, odpravljene.

Komisija je ocenila veliko število različnih programov in posameznih ukrepov, preden so jih države članice izvedle. Ti ukrepi so namenjeni obravnavanju različnih problemov, ki lahko pestijo finančne institucije. Komisija ne daje prednosti nobeni posebni vrsti ukrepov, če se lahko izkažejo za združljive z notranjim trgov in izpolnjujejo smernice, ki jih Komisija zagotavlja na področju državne pomoči.

*
* *

Vprašanje št. 36 predložila Nadezhda Neynsky (H-0582/10)

Zadeva: Primerna geografska porazdelitev v Evropski službi za zunanje delovanje

Med oktobrsko plenarno sejo je Evropski parlament sprejel poročilo Rapkay, ki se nanaša na spremembo statuta uradnikov Evropskih skupnosti v okviru vzpostavitve Evropske službe za zunanje delovanje. Spoštovanje načela geografske porazdelitve je bilo eno od vprašanj, o katerih se je največ razpravljalo, saj cilj ni bil zgolj, da države članice izkoristijo primerno razporeditev, ampak tudi, da lahko doprinesejo dodano vrednost k novi diplomatski službi z izvajanjem dejavnosti v regijah, o katerih imajo priznano vedenje in strokovno znanje. Ali bi Komisija lahko podprla ta pristop?

Odgovor

(EN) Zavezan sem vzpostavitvi prave evropske službe, ki jo bodo sestavljali Komisija, Svet in diplomati držav članic. Povezovanje teh različnih delovnih kultur bo sicer predstavljalo izziv, vendar bo zaradi koristi vreden slehernega truda.

Dosledno nameravam upoštevati določbe sklepa Sveta, zlasti kar zadeva zahtevo po oblikovanju preglednih postopkov za izbiro osebja Evropske službe za zunanje delovanje (ESZD), ki temeljijo na zaslugah, obenem pa zagotavljajo primerno geografsko uravnoveženost in enakost med spoloma. ESZD bi morala tako imeti koristi od raznolikih in bogatih izkušenj, razvitih v različnih službah za zunanje delovanje v Uniji.

Če hočemo, da bo služba uspešna, se moramo osredotočiti na strokovno poznavanje regij naših diplomatov. Vendar sem prepričan, da bi bilo narobe, če bi določeno strokovno poznavanje regij povezovali z določeno državo članico ali skupino držav članic.

To bi v praksi zožilo krog morebitnih kandidatov za določeno delovno mesto, namesto da bi nam omogočilo, da se opremo na izbiro kandidatov, ki temelji na njihovih lastnostih, in na čim širše geografsko območje, in to bi bilo v nasprotju s samim bistvom postopkom meritokratske izbire, za katerega si prizadevamo.

*
* *

Vprašanje št. 37 predložil Andres Perello Rodriguez (H-0590/10)

Zadeva: Uničenje kulturne dediščine mestne četrti Cabanyal (Valencia, Španija)

Špansko ustavno sodišče je aprila 2010 naročilo zaustavitev rušenja, ki ga je naročila avtonomna vlada Valencie v zgodovinski in pomorski četrti Cabanyal. Vlada Valencie se je tako hotela zoperstaviti sklepu, ki ga je lansko leto izreklo Ministrstvo za kulturo, za prepoved začetka izvajanja občinskega načrta za podaljšanje avenije Blasco Ibáñez do morja, kar bi uničilo dediščino četrti, ki vsebuje ene izmed najboljših primerov industrijske in civilne arhitekture 19. stoletja v Evropski uniji. Nedavno sta varuhinja človekovih pravic skupnosti Valencie in Sodišče Evropske unije sprejela pritožbe državljanov proti načrtu ter obsodila nerazsodna rušenja in zavrnitev koncesije licenc za obnovo stavb.

Komisija je poleg tega prejela pritožbo okoljskih organizacij zaradi pomanjkanja okoljske presoje projekta. Ali zaradi novih podatkov, opisanih zgoraj, Komisija namerava ukrepati za zagotovitev spoštovanja evropske kulturne dediščine v primeru mestne četrti Cabanyal?

Odgovor

(EN) Komisija se popolnoma strinja s spoštovanim poslancem, da je ohranjanje kulturne dediščine zelo pomembno. Komisija dejavno spodbuja ta načela, denimo v okviru sodelovanja na področju kulturne politike, Evropske agende za kulturo in v Kulturnem programu EU 2007–2013.

Vendar pa v ta vrsta primera, ki ga opisuje spoštovani poslanec, ne spada v obseg ukrepov Komisije na področju kulture, ki je določen v členu 167 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Komisija zato ne more posredovati v primeru, ki ga opisuje spoštovani poslanec.

Ne glede na to, pa je Komisija pristojne regionalne organe vprašala, ali so bili strukturni skladi vključeni v načrte za podaljšanje avenije Blasco Ibáñez do morja Valencije. Odgovor je bil nikalen.

Kar zadeva pritožbo okoljskih organizacij zaradi pomanjkanja okoljske presoje projekta in rušenja stavb, ki ju omenja spoštovani poslanec, pa v skladu s tamkajšnjo preiskavo, ki jo je izvedla Komisija, na tej stopnji še ni nobenega odobrenega načrta ali projekta, domnevna rušenja stavb pa so španska sodišča odložila.

*
* *

Vprašanje št. 38 predložil Gay Mitchell (H-0593/10)

Zadeva: Naprave za skeniranje telesa

V začetku tega leta je komisarka Reding obljubila, da bo nasprotovala uporabi naprav za skeniranje telesa. Kot smo videli v teku leta, se nevarnost terorizma ni zmanjšala. Ali se je stališče Komisije od začetka tega leta spremenilo?

Odgovor

(EN) 15. junija 2010 je Komisija kot celota sprejela sporočilo o uporabi varnostnih skenerjev na letališčih EU ⁽²³⁾, v katerem je navedla, da bi lahko le pristop EU na področju uporabe te opreme pravno zagotovil tako najvišjo raven varnosti v letalstvu, pa tudi čim boljše varstvo temeljnih pravic in zaščito zdravja.

A preden se poda kakršen koli zakonodajni predlog v tem sektorju, ki bi lahko pomenil vključitev naprav za skeniranje telesa na seznam primernih načinov pregledovanja, je Komisija navedla, da je nujno izvesti nadaljnjo presojo vpliva uporabe opreme v smislu izvajanja zaznavanja, temeljnih pravic in zdravja.

Komisija zdaj pripravlja presojo vpliva, katere rezultat je predviden za začetek leta 2011.

*
* *

Vprašanje št. 39 predložila Ilda Figueiredo (H-0599/10)

Zadeva: Konec „skupnega stališča“ o Kubi

Kot je znano, so odnosi Evropske unije s Kubo oteženi zaradi „skupnega stališča“, ki ga je leta 1996 sprejel Svet.

To stališče je nedvomno edini tak primer, saj Evropska unija nima takšnega stališča o nobeni drugi državi na svetu, kar že kaže, da je takšno stališče diskriminatorno. Njegovo podaljšanje Evropski uniji zagotovo le škoduje in jo spravlja v položaj, ki koristi zgolj interesom ZDA, ki ohranjajo prav tako nedopustno gospodarsko blokado, ki jo podpira le Izrael, v zadnji resoluciji OZN pa jo zavrača 187 držav.

Katere ukrepe pripravlja visoka predstavnica Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko za nujno končanje tega nesprejemljivega „skupnega stališča“ proti Kubi ter za podporo ponovni vzpostavitvi normalnih dvostranskih odnosov?

Odgovor

(EN) Odbor za zunanje zadeve je 25. oktobra sprejel odločitev za začetek obdobja premisleka in visoko predstavnico / podpredsednico Ashton poobčastil, da razišče možnosti za nadaljnji razvoj odnosov s Kubo in da o tem čim prej poroča Svetu. Ta postopek poteka. Cilj je opredelitev najučinkovitejšega načina za spodbujanje vrednot in interesov EU na Kubi in nadaljnje vključevanje, da bi lahko spremljali sedanji process na Kubi (osvoboditev političnih zapornikov in napoved gospodarskih reform). Ta dogovor vseh 27 držav članic bo potreben za razveljavitev skupnega stališča iz leta 1996.

*
* *

Vprašanje št. 40 predložil Alan Kelly (H-0600/10)

Zadeva: Test izjemnih situacij za bančništvo

Ali lahko Komisija pojasni svoje stališče glede testa izjemnih situacij v bančništvu, ki ga je prej odobrila?

⁽²³⁾ COM(2010) 311 konč.

S temi testi je dejansko potrdila usodo bank Allied Irish Bank in Bank of Ireland. Ali je Komisija zdaj bolj naklonjena korenitemu prestrukturiranju teh bank zaradi pretirane zadolženosti?

Kako namerava Komisija zagotoviti v celoti delujoč bančni sistem na Irskem, glede na to, da ti banki veljata za sistemsko pomembni za irski narod in da sta nedavno izgubili še dodatne depozite podjetij?

Odgovor

(EN) Izvajanje testov izjemnih situacij po vsej EU, ki ga je julija 2010 usklajeval CEBS, je bilo v glavnem usmerjeno v kreditna in tržna tveganja in je vključevalo neaktivne scenarije, ki so bili skrajni, a verjetni v času, v katerem so bili testi opravljeni.

Na Irskem so se gospodarske razmere hitro spremenile in negativna tveganja so se uresničila. Medtem ko so testirane banke izpolnile dogovorjeno referenčno vrednost za izvajanje (čeprav ne z veliko razliko), pa so vse slabše razmere po testih izjemnih situacij EU povečala tržna pričakovanja glede količnikov kapitala.

Pregled bonitetne ocene kapitala, ki so ga izvedle irske oblasti, je obravnaval ta tržna pričakovanja z uporabo višjih ciljnih stopenj kapitala od tistih, ki so bile dogovorjene v testu izjemnih situacij v celotni EU. V testu izjemnih situacij po vsej EU ni bila uporabljena posamezna ciljna stopnja kapitala za vsako državo članico, da rezultat testa ne bi bil primerljiv. Namesto tega je bilo dogovorjeno, da se uporabi bonitetna regulativna referenčna vrednost, ki je bila precej višja od minimalne stopnje solventnosti. Kljub temu je upravičeno in ustrezno, da so se irske oblasti odločile, da bodo bolj velikopotezne in dvignile stopnje kapitala irskega bančnega sistema nad dogovorjeno raven, da bi pomirile trge.

V zvezi s prihodnostjo bančnega sistema, omenjenega v vprašanju spoštovanega poslanca, pa je Komisija vse od začetka krize vztrajala pri tem, da je treba zagotoviti vzdržnost krhkih kreditnih institucij tudi prek preprostega vložka dodatnega kapitala. Krepitev solventnosti finančnih institucij učinkovito obravnava tudi največja tveganja, vendar ne zagotavlja dolgoročne vzdržnosti teh institucij. V tem okviru je Komisija skupaj z Mednarodnim denarnim skladom (MDS), Evropsko centralno banko (ECB) in irskimi oblastmi zavezana doврšitvi poglobljenega prestrukturiranja irskega finančnega sistema, ki bo zmanjšal njegov obseg in povečal njegovo učinkovitost in trdnost.

*

* *

Vprašanje št. 41 predložil Zigmantas Balčytis (H-0601/10)

Zadeva: Ocenjevanje in nadzor izvajanja nacionalnih akcijskih načrtov na področju energetske učinkovitosti

V svojem sporočilu „Evropska strategija za trajnostno, konkurenčno in varno energijo 2020“ Komisija poudarja, da je energetska neodvisnost Unije nedvomno močno povezana z dobrim delovanjem domačih energetske infrastrukture, pa tudi z načinom, kako države članice zagotavljajo energetske učinkovitosti, zlasti v stavbnem in prevoznem sektorju. V njem izraža nezadovoljstvo z nacionalnimi akcijskimi načrti na področju energetske učinkovitosti, ki so jih predstavile države članice, zaradi počasnega napredka na tem področju.

Ali Komisija meni, da bi morala prevzeti pomembnejšo vlogo, izboljšati usklajevanje med državami članicami pri izdelavi nacionalnih akcijskih načrtov, na koncu pa tudi nadzorovati njihovo izvajanje, da se zagotovi, da bo lahko Evropska unija izpolnila svoje zaveze do leta 2020?

Odgovor

(EN) Analiza vpliva nacionalnih akcijskih načrtov za energetska učinkovitost, ki so jih predložile države članice v letih 2006–2008, in ciljev za energetska učinkovitost v njihovih osnutkih nacionalnih programov reform v okviru procesa EU 2020, ki jo izvaja Komisija, dejansko kaže, da si je še vedno treba bolj prizadevati za doseganje cilja EU 20 % prihranka energije do leta 2020.

Direktiva o energetskih storitvah ⁽²⁴⁾ določa, da morajo države članice predložiti svoje druge nacionalne akcijske načrte za energetska učinkovitost do 30. junija 2011. Komisija deli stališče s spoštovanim poslancem, da bi lahko učinkoviteje igrala dejavnejšo vlogo in to podpira s pomočjo:

usklajenega ukrepanja za spodbujanje redne izmenjave dobrih praks na področju izvajanja ukrepov za energetska učinkovitost med zadevnimi uradniki iz vseh držav članic;

načrtovanja predloge za nacionalne akcijske načrte za energetska učinkovitost;

zagotavljanja programov usposabljanja za strokovnjake iz držav članic, ki naj bi sodelovali pri nacionalnih akcijskih načrtih za energetska učinkovitost; in

ustanovitve službe za pomoč za zagotavljanje spletnega posvetovanja o pripravi nacionalnih akcijskih načrtov za energetska učinkovitost.

Poleg tega Komisija v okviru prihodnjega načrta za energetska učinkovitost sodeluje pri pripravi predloga za morebiten pregled in utrditev direktive o energetskih storitvah. Ta bi lahko poenostavil in razjasnil zahteve za nacionalne akcijske načrte za energetska učinkovitost in jim dodelil okrepljeno vlogo, tako da bi pokrivali celoten energetski sektor in zagotavljali podlago za letni pregled napredka.

*

* *

Vprašanje št. 42 predložil Ivo Belet (H-0602/10)

Zadeva: Državna pomoč za izgradnjo športne infrastrukture

Nizozemski mediji poročajo, da je Komisija začela preiskavo o morebitno nezakoniti državni pomoči za izgradnjo infrastrukture nekaterih nogometnih klubov. Ti naj bi bili Vitesse, Willem II in MVV Maastricht.

Na spletni strani Komisije je zapisano, da je infrastruktura načeloma lokalnega značaja in le izjemoma vpliva na trgovinske odnose med državami članicami. Lokalnim oblastem svetuje, naj za velike projekte izgradnje športne infrastrukture izberejo gradbena podjetja z javnim razpisom, naj ima stadion javno upravo (ali zasebnega upravitelja, ki pa naj ne prejema previsokih nadomestil) in naj športna zmogljivost nudi prostor različnim dejavnostim in uporabnikom po tržnih cenah.

(24) Direktiva 2006/32/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2006 o učinkovitosti rabe končne energije in o energetskih storitvah ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/76/EGS: UL L 114, 27.4.2006

Ali lahko Komisija sporoči, pri katerih merilih vidi težave?

Katere posebne ukrepe lahko izvajajo ali morajo izvajati klubi, da ne bodo kaznovani?

Ali lahko da Komisija natančnejša pojasnila o tej temi v sporočilu o prihodnji evropski športni politiki, ki ga trenutno pripravlja?

Odgovor

(EN) Komisija je prejela več pritožb glede domnevne državne pomoči nizozemskim nogometnim klubom, omenejnih v vprašanju spoštovanega poslanca. Vendar se domnevna državna pomoč ni nanašala na infrastrukturne projekte, temveč prej na ukrepe za preprečevanje, da bi ti klubi šli v stečaj in za pomoč pri njihovem obravnavanju finančnih težav. Zdaj Komisija izvaja predhodno presojo teh pritožb.

Kar zadeva drugo vprašanje spoštovanega poslanca, mora v skladu s členom 107 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) ukrep za to, da bi bil opredeljen kot državna pomoč, vključevati prenos državnih sredstev. Posledično bi morebitna državna pomoč lahko bila rezultat posredovanja javnih organov in ne samega kluba. Poleg tega zadevni ukrep za to, da bi bil opredeljen kot državna pomoč, upravičencu do pomoči ne sme dajati gospodarske prednosti, izkrivljati konkurence ali predstavljati nevarnosti za izkrivljanje le-te, prav tako pa ne sme prizadeti trgovine med državami članicami. Načeloma je tržni značaj poslov, sklenjenih med organi in zadevnim nogometnim klubom, eden od načinov izogibanja vprašanjem državne pomoči.

Glede na maloštevilne odločitve, sprejete na tem področju, sporočilo Komisije na področju športa, ki se zdaj pripravlja, verjetno ne bo vključevalo takšnih smernic. Vendar pa ni izključeno, da bi takšne smernice Komisija lahko načrtovala v prihodnosti.

*

* *

Vprašanje št. 43 predložil Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (H-0608/10)

Zadeva: Referenčne vrednosti za energetske intenzivne industrijske sektorje

V okviru strategije Evropa 2020 je Komisija oktobra predstavila strategijo o novi konkurenčni politiki za industrijo. Stabilna osnova industrijske proizvodnje je bistvenega pomena za model gospodarske rasti v Evropi. V svojem sporočilu je Komisija jasno poudarila, da morajo energetske intenzivni industrijski sektorji konkurenčne pogoje za proizvodnjo v Evropi.

Ali se s tem v zvezi Komisija zaveda, da je prihajajoči sklep o referenčnih vrednostih v sistemu trgovanja s pravicami do emisije resno ogroža konkurenčnost energetske intenzivne industrije v državah članicah, ki so odvisne od konkretne mešanice goriv?

Ali Komisija meni, da je prav, da se proizvajalci v teh državah članicah spoprijemajo z zelo visokimi stroški, ki izhajajo iz spoštovanja določb, samo zaradi njihove geografske in zgodovinske odvisnosti od konkretne mešanice goriv?

Ali ne bi morale po mnenju Komisije države za zaščito delovnih mest in prihodnjih naložb v proizvodnjo industrijo Evropske unije imeti možnost, da so konkurenčne v svetovnem gospodarstvu?

Odgovor

(EN) Načrtovani sklep o referenčnih vrednostih je akt o tehničnem izvajanju, ki temelji na členu 10a direktive o trgovanju z emisijami (2003/87/ES), kakor je bil spremenjen v podnebno-energetskem svežnju. Člen 10a daje določena navodila, kako naj bi se določale referenčni vrednosti. Načeloma bi morale biti referenčne vrednosti, ki so skladne povsod v Uniji, vzpostavljene na podlagi povprečnega delovanja 10 % najučinkovitejših obratov v sektorju, da bi zagotovljale, da dodelitev nagrajuje zmanjšanja emisij toplogrednih plinov. Po direktivi bi morale referenčne vrednosti prav tako upoštevati najučinkovitejše tehnologije, nadomestke, alternativne proizvodne procese, visoko učinkovito sproizvodnjo, učinkovito energetsko predelavo odpadnih plinov, uporabo biomase in zajemanje ter shranjevanje CO₂.

Direktiva še posebno zahteva, da se referenčne vrednosti računajo za proizvode in ne za surovine, da bi se čim bolj povečalo zmanjšanje emisij in energetska učinkovitost v vsakem proizvodnem procesu zadevnega sektorja ali podsektorja. Upoštevanje lokalne razpoložljivosti goriv v posameznih obratih bi zato spodkopalo osnovna načela za referenčne vrednosti, ki so bile medsebojno dogovorjene v direktivi o sistemu trgovanja z emisijami (ETS).

Prav tako je pomembno spomniti, da je sistem trgovanja z emisijami ukrep, s katerim se učinkovitost proizvodnih procesov glede emisij ogljika internalizira v ceni ogljika in proizvodov in ki je usmerjen v zmanjšanje emisij na stroškovno ter gospodarsko učinkovit način. Brezplačna dodelitev, ki temelji na referenčnih vrednostih, ne more biti v nasprotju s tem ciljem.

Kot del političnega sporazuma o podnebno-energetskem svežnju direktiva o sistemu trgovanja z emisijami (ETS) prav tako zagotavlja prerazporeditev znatnih prihodkov od dražb določenim državam članicam, kjer je predstavljala zgodovinska odvisnost od mešanice goriv pomembno merilo. Prihodki od dražb se lahko in naj bi se uporabljali za podporo prehoda v nizkoogljično gospodarstvo. Države članice lahko uporabijo širok nabor ukrepov za blažitev tega procesa, usmerjenega v infrastrukturo, potrošnike in proizvajalce; ta ne sme zadevati le industrijskega sektorja, temveč tudi proizvodnjo energije. Dokler je podpora omejena na določena podjetja, pravila državne pomoči dopuščajo številne ukrepe v okviru določenih pogojev, tj. ukrepe za povečanje energetske učinkovitosti.

*

* *

Vprašanje št. 44 predložila Mairead McGuinness (H-0610/10)

Zadeva: Onesnaževanje morja

Vsako leto približno 10 milijard ton smeti konča v svetovnih oceanih in morjih, zaradi česar se ti spreminjajo v največja svetovna smetišča. V svojem odgovoru na vprašanja Parlamenta št. E-0825/2010 in E-0104/2010 je Komisija priznala, da se čedalje večje količine plastičnih odpadkov, znanih tudi kot plastična juha, nalagajo v severnopacifiškem krožnem toku in da odpadki v morju vzdolž evropskih obal povzročajo številne težave. Prejšnji mesec je Komisija pomembnost tega čedalje hujšega problema priznala tudi s tem, ko je organizirala delavnico o odpadkih v morjih.

Ali lahko Komisija Parlamentu predstavi sklepe delavnice in predloge, ki jih bo podala za razrešitev vprašanja onesnaževanja morja?

Ali je Komisija dosegla napredek glede vprašanja plastičnih odpadkov in možnosti uporabe biološko razgradljive plastike?

Odgovor

(EN) V potrditev vse večjega problema smeti v morskem okolju je Komisija novembra 2010 organizirala delavnico z naslovom: Odpadki v morju: plastična juha in še več. Komisija je bila zelo zadovoljna z interesom, ki so ga izkazali različni spoštovani poslanci in predstavniki širok krog različnih zainteresiranih strani: s področja znanosti, proizvajalcev plastike, okoljskih nevladnih organizacij (NVO), lokalnih organizacij tudi iz držav članic, iz Programa Združenih narodov za okolje (UNEP) in iz Državne administracije ZDA za oceane in ozračje.

Poročilo srečanja in predstavitve so na voljo na spletni strani GD za okolje.

Sklepi delavnice so bili, kot sledi:

- Obstaja potreba po obravnavanju obeh izvorov odpadkov: odpadki, ki izvirajo od uporabnikov kopnega in morja. Treba bo vzpostaviti partnerstva s pomembnimi zainteresiranimi stranmi, kot so denimo ladijski sektor, ribiči, industrija na odprtem morju, lokalni organi in proizvajalci plastičnih proizvodov.
- Inovacije na področju oblikovanja in uporabe različnih polimerov, izmenjava dobrih praks in pilotni projekti nam bodo prinesli več izkušenj. In obstajati bi moralo ravnotežje med razvojem zavezujočih in nezavezujočih ukrepov. Bližajoči se pregled direktive o pristaniških zmogljivostih za prejem bo dobra priložnost, da preučimo morebitne spremembe za krepitev tega zavezujočega ukrepa.
- Sodelovanje in dogovori z industrijo plastike so bistveni za določitev ciljev zmanjšanja, tako da bomo lahko izkoristili tudi tržno usmerjene instrumente. vrhunsko srečanje na letni ravni bi lahko to pospešilo.
- Še vedno obstajajo vrzeli v znanju, ki jih je treba zapolniti. Potrebujemo več in boljše standardizirano spremljanje odpadkov v morju z EGP in v okviru območij, kjer veljajo konvencije o regionalnih morjih. Potrebne so nadaljnje raziskave o toksičnosti in vplivih smeti, zlasti mikroplastike.
- Treba je povečati osveščenost in jo ciljno dosegati v posebnih skupinah, kot so denimo mladi, potrošniki, lokalne skupnosti, organi pristanišč. Koncept „plastičnega odtisa“ ali znaka za okolje na plastičnih proizvodih bi lahko pomagali pri tej težki in zahtevni nalogi.
- In za konec, obstaja mednarodna agenda na ravni regionalnih morij, ki je skladna s Programom Združenih narodov za okolje (UNEP), obravnava Mednarodno konvencijo o preprečevanju onesnaženja morja z ladij MARPOL Mednarodne pomorske organizacije (IMO) in si v sodelovanju z ZDA prizadeva doseči globalni pristop.

V zvezi z vprašanjem o morebitni uporabi biološko razgradljive plastike imamo izkušnjo, da se ta vrsta plastike dobro razkraja v nadzorovanih okoliščinah, a precej slabše v okolju. Samo volja ne bo rešila problema smeti na naših obalah in v naših morjih, zato jo je treba zbrati na ustrezen način.

*

* *

Vprašanje št. 45 predložila Laima Liucija Andrikiene (H-0612/10)**Zadeva: Obeti za pridružitve Rusije Svetovni trgovinski organizaciji**

Kako Komisija ocenjuje nedavne izjave ruskega premiera Vladimirja Putina o nameri Rusije, da se pridruži Svetovni trgovinski organizaciji (STO) do konca leta 2011, in o možnostih za vzpostavitev „složne gospodarske skupnosti, ki se bo razprostirala od Lizbone do Vladivostoka“?

Ali lahko Komisija pojasni svoje stališče glede tega, ali carinska unija med Rusijo, Kazahstanom in Belorusijo dejansko deluje in ali je v okviru te unije predlog Rusije, da se pridruži STO, uresničljiv?

Odgovor

(EN) EU je že od nekdaj ena od glavnih zagovornic pridružitve Rusije Svetovni trgovinski organizaciji (STO), še naprej igra podporno vlogo in v celoti sodeluje v nedokončanih večstranskih pogajanjih. 24. novembra 2010 sta EU in Rusija dosegli zadovoljiv dvostranski dogovor v okviru pridružitve Rusije STO. Ta dogovor Rusijo približuje k vstopu v STO in ji odpira pot, da se pridruži leta 2011, če bodo vsa nedokončana večstranska pogajanja zaključena. EU bo še naprej Rusiji pomagala pri njenem tehničnem delu za doseg tega cilja.

V interesu EU je, da še naprej pogloblja gospodarsko povezovanje z Rusijo. Tesnejši gospodarski odnos bi prinesel koristi obema stranema, če bi vodil k večjemu vzajemnemu distopu do trga, odpravil trgovinske ovire, še naprej izboljševal poslovne razmere in odpiral možnosti za naložbe.

V sedanja pogajanja med EU in Rusijo o novem dvostranskem sporazumu, ki bo nadomestil in posodobil obstoječi sporazum o partnerstvu in sodelovanju, bi EU rada vključila pomembne določbe, povezane s trgovino in naložbami v korist obeh podpisnic, da bi to lahko predstavljalo prvi pomembni korak pri podpiranju tesnejše gospodarske skupnosti med EU in Rusijo.

EU si prav tako želi prihodnji dvostranski preferencialni sporazum. Vendar mora v zvezi s tem ruska stran razjasniti učinke carinske unije med Rusijo, Belorusijo in Kazahstanom.

Rusija, Kazahstan in Belorusija zelo hitro napredujejo v smislu vzpostavljanja pravnega in regulativnega okvira carinske unije. To je povzročilo pomembne spremembe v predhodnem trgovinskem režimu, denimo novo skupno carinsko tarifo in novi carinski zakonik. Prav tako so bili usklajeni tehnični predpisi ter sanitarni in fitosanitarni ukrepi, to usklajevanje pa naj bi se razširilo tudi na druga področja. Komisija spremlja napredek osredotočena na učinek, ki jih imajo ta nova pravila na njene dvostranske odnose na področju trgovine in naložb, in na njihovo združljivost s pravili STO.

Sama carinska unija ne predstavlja ovire za pridružitve STO, če so njena pravila združljiva s pravili STO. Rusija je nedavno razglasila svojo namero o pridružitvi STO kot posameznica in zagotovila, da bo izvedla vse svoje obveznosti STO z namenom pridružitve. EU sodeluje z Rusijo v ta namen.

*

* *

Vprašanje št. 46 predložil Georgios Toussas (H-0614/10)**Zadeva: Razločevanje Komisije med dejavnimi in nedejavnimi kmetovalci**

V svojem sporočilu z naslovom Skupna kmetijska politika proti letu 2020: odziv na prihodnje izzive, povezane s hrano, naravnimi viri in ozemljem (KOM(2010)0672 z dne 18. novembra 2010) Komisija prvič govori o „dejavnih kmetovalcih“. Navajamo dva primera: „spremembe oblike neposrednih plačil [morata] podpirati boljša opredelitev teh plačil in omejitev pomoči izključno na dejavne kmetovalce.“ (stran 10) in „Usmeritev podpore izključno k dejavnim kmetovalcem in nagrajevanje le-teh za kolektivne storitve, ki jih zagotavljajo družbi,...“ (stran 4).

Ker so revni kmetovalci prisiljeni poiskati dodaten zaslužek v nekmetijskih dejavnostih, da bi dopolnili skromen kmetijski dohodek, ali lahko Komisija odgovori na naslednje vprašanje: Na kakšnih merilih temelji njeno razlikovanje med „dejavnimi“ in „nedejavnimi“ kmetovalci?

Odgovor

(FR) Za zakonitost, verodostojnost in učinkovitost prihodnje SKP je pomembno, da so, prvič, plačila namenjena dejavnim kmetovalcem (z drugimi besedami kmetovalcem, ki se dejavno ukvarjajo s kmetijsko proizvodnjo ali z zagotavljanjem javnih dobrin in ki resnično prispevajo k ciljem SKP), in drugič, da izključimo tako imenovane „brezdelne kmetovalce“, ki prejemajo plačila, ne da bi kar koli delali.

To je zelo zapleteno vprašanje, saj bi predpisi za izključitev, ki so preširoki in presplošni, lahko nenamerno kaznovali dejanske kmetovalce, zlati polkmete.

Komisija zdaj preučuje načine za izražanje te politične volje v pravnem smislu. Preučujejo se številna merila, ki bi se lahko uporabljala na ravni EU. Ne glede na to, katera odločitev bo sprejeta, ta ne bi smela ogroziti nevezanih plačil ali njihovega razvrščanja v „zeleno škatlo“ STO, niti ne bi smela povzročiti neenake obravnave kmetovalcev.

*
* *

Vprašanje št. 47 predložila Iliana Malinova Iotova (H-0615/10)**Zadeva: Težave z državnim skladom za kmetijstvo v Bolgariji**

Na podlagi podatkov pristojnih organov je diploma nemške univerze uporabnih ved na področju inženirstva in ekonomije v Berlinu, ki jo ima izvršna direktorica državnega sklada za kmetijstvo Kalina Ilijeva, ponarejena.

Ali Komisija pričakuje, da se bodo pojavile težave v zvezi z legitimnostjo financiranja projektov, ki jih je omenjena direktorica odobrila?

Ali je njeno imenovanje v nasprotju z določbami priloge I k uredbi (ES) št. 885/2006 (odstavek 1, Notranje okolje, točke (B)(i) do (v))?

Katere ukrepe bo Komisija v prihodnje zahtevala od držav članic, da bi preprečili vsako tveganje dodeljevanja vodilnih mest, povezanih z denarjem evropskih davkoplačevalcev, poklicno neusposobljenim osebam?

Odgovor

(FR) Bolgarske oblasti so Komisijo oktobra 2010 obvestile, da bila gospa Kalina Ilieva 7. oktobra 2010 odstavljena s položaja.

Pravila Skupnosti navajajo, da morajo plačilne agencije zagotoviti, da je treba izbrati ustrezne človeške vire za izvajanje operacij in da imajo ti tehnično znanje, ki je zahtevano na različnih stopnjah operacij.

Vendar pa imenovanje in upravljanje direktorjev znotraj nacionalnih plačilnih agencij spada v pristojnost držav članic. Komisija ne more posredovati v tej zadevi.

Če je prošnje za pomoč gospa Ilieva (kot uradno imenovana izvršna direktorica) odobrila po tem, ko so bile opravljene zadovoljive kontrole za potrditev, da prošnje izpolnjujejo pravila Skupnosti, je treba plačila, izvršena v času njenega opravljanja položaja, šteti za odobrena v skladu z veljavnimi postopki.

Bolgarske oblasti so Komisiji potrdile, da se bodo operacije znotraj plačilne agencije nadaljevale. Dejansko je bil eden od njenih podpredsednikov (gospod Svetoslav Simeonov, podpredsednik, odgovoren za program SAPARD in ribištvo) do imenovanja naslednjega predsednika postavljen za vodjo plačilne agencije.

Odgovornost za akreditacijo določene plačilne agencije in za njeno stalno spremljanje, da bi zagotovili, da izpolnjuje akreditacijska merila, nosi „pristojen organ“ na nacionalni ravni (v tem primeru ministrstvo za kmetijstvo in prehrano). Za dodatno zaščito neodvisen revizijski organ (certifikacijski organ) preučuje in letno poroča o izpolnjevanju akreditacijskih meril plačilnih agencij.

Certifikacijski organ mora 1. februarja 2011 predložiti svoje poročilo o finančnem letu 2010.

Kot vedno bodo njegove zaključke službe Komisije skrbno ocenile, vse ugotovljene pomanjkljivosti pa bodo spremljali revizijski organi na kraju samem.

*

* *